

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

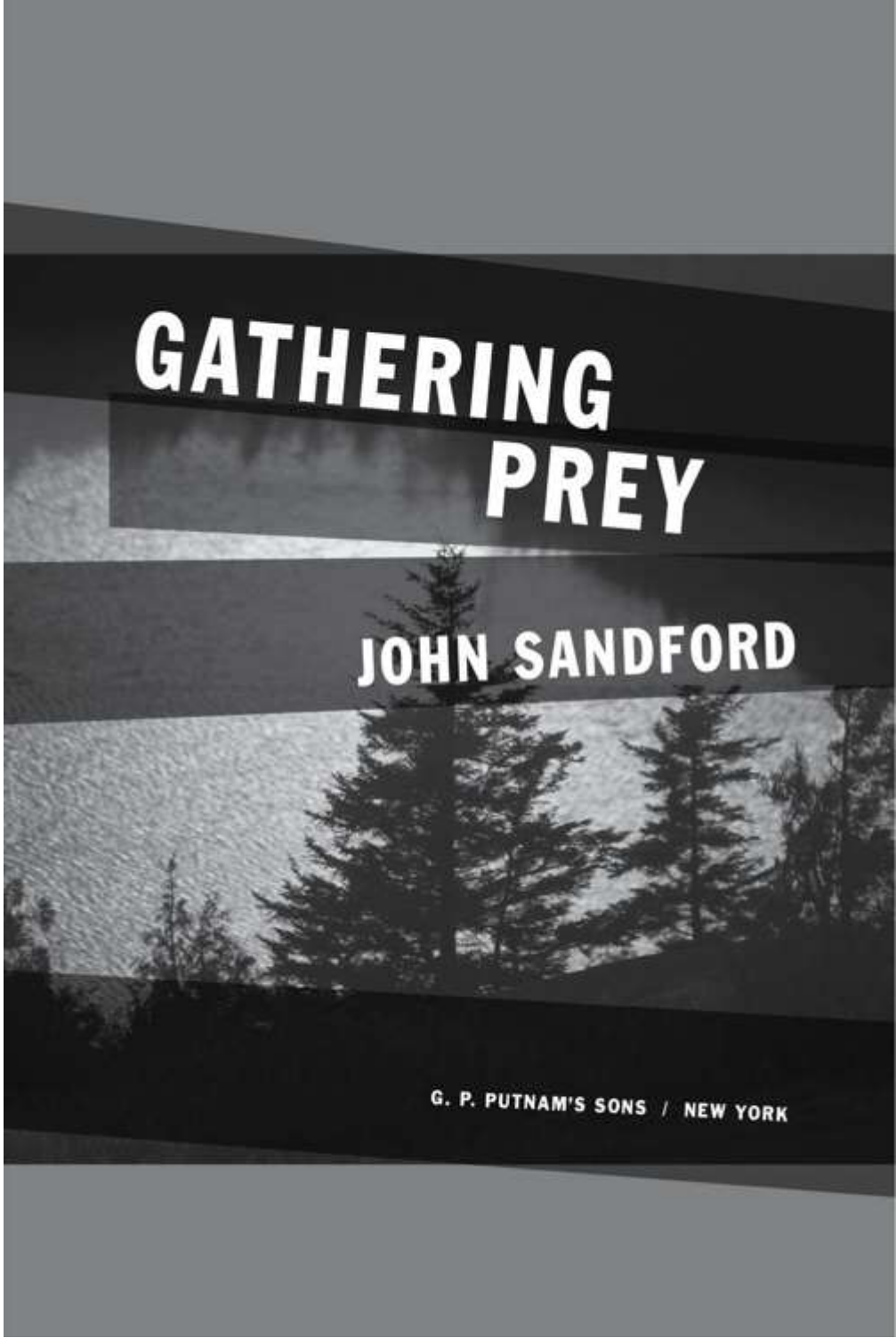
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *NEW YORK TIMES*—BESTSELLING AUTHOR

JOHN SANDFORD

GATHERING PREY

A NOVEL

The book cover features a black and white photograph of a forest scene with several tall evergreen trees. The image is overlaid with several horizontal bands of different shades of gray. The title 'GATHERING PREY' is printed in large, bold, white, sans-serif capital letters across the upper part of the cover, with the word 'GATHERING' on one band and 'PREY' on the next. Below the title, the author's name 'JOHN SANDFORD' is printed in a similar bold, white, sans-serif font, also spanning across the gray bands. At the bottom of the cover, the publisher's information 'G. P. PUTNAM'S SONS / NEW YORK' is printed in a smaller, white, sans-serif font.

GATHERING PREY

JOHN SANDFORD

G. P. PUTNAM'S SONS / NEW YORK

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

JOHN SANDFORD TARAFINDAN DA

Avin Kuralları
Gölge Av Avın
Gözleri Sessiz
Av Kış Avı
Gece Avı Akıl
Avı Ani Av
Gece Ekibi Gizli
Av Belirli Av
Kolay Av
Seçilmiş Av
Ölümlü Av
Çıplak Av
Gizli Av Kırık
Av Ölü Saat
Görünmez Av
Hayalet Av
Kötü Av
Fırtına Avı
Gömülü Av
Çalıntı Av
İpeksi Av
Yırtıcı Tarla

KIDD ROMANLARI

Aptalın Koşusu
İmparatoriçe
Dosyası Şeytanın
Şifresi
Asılan Adamın Şarkısı

VIRGIL FLOWERS ROMANLARI

Dark of the Moon
Heat Lightning
Rough Country
Bad Blood
Şok Dalgası

Mad River
Fırtına Önü
Son Tarih

PUTNAM

G. P. PUTNAM'S SONS

1838'den Beri Yayıncılar

An imprint of Penguin Random House LLC

375 Hudson Street

New York, New York 10014

Telif Hakkı© 2015 John Sandford

Penguen telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve aşağıdakilere uyduğunuz için teşekkür ederiz

herhangi bir bölümünü izinsiz çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uymuş olursunuz. Yazarları destekliyor ve Penguen'in her okur için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Sandford, John, tarih.

Avı toplamak / John Sandford.

s. cm.-(Av; 25)

ISBN 978-0-698-15251-9

1. Davenport, Lucas (Hayali karakter)-Kurgu. 2. Özel dedektifler-Minnesota-Minneapolis-Kurgu.

3. Evsiz insanlar-Karşı işlenen suçlar-Kurgu. 4. Seri cinayet soruşturması-Kurgu. I. Başlık. PS3569.A516G38 2015 2015005017

813'.54-dc23

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, işletmeler, şirketler, olaylar veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

Michele için

İçindekiler

[Ayrıca John Sandford](#)
[tarafından Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)
[İthafı](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

Skye ve Henry, Haziran ayının başlarında San Francisco'nun solgun bir öğleden sonrasında Union Meydanı'nın bir köşesinde durdular. Patlamış mısırlar dönüyor, birkaç dolar kazanmaya çalışıyorlardı. Skye şeytanın 85 model siyah tişörtüyle, çarpık gülümsemesiyle, at kuyruğuyla, sakalındaki küçük örgülerle geçip gittiğini gördü. Siska sarışın kız arkadaşı yanında oturuyordu, dövmeleleri çıplak omuzlarında asma gibi uzanıyordu, ön dişleri küçük sivri uçlara kadar törpülenmişti. Skye sırtını döndü, sırtından aşağı bir ürperti akıyordu.

Henry bir rehinciden aldığı elli dolarlık akustik gitarını tıngırdatıyordu. Skye mızıkasını çalıyor ve bir ayağına bağladığı yarım tefle tempo tutarak gecenin karanlığında şingirdiyordu, "St. James Infirmary" versiyonunu yaparken, Henry akorların arasına girip mücadele ediyor,

"Öldüğümde beni yüksek bir Stetson şapkayla gömün ..."

Sesi, o dönemdeki siyah blues şarkıcılarına hiç benzemiyordu. Mississippi Deltası. Johnson City, Texas'tan beyaz bir serseri gibi konuşuyordu, ki öyleydi.

- - -

SKYE, yüksek elmacık kemikleri ve yeşil gözleriyle iri yapılydı. Altmışlı yıllardan kalma zeytin rengi bir asker gömleğinin üzerine toprak rengi bol bir örgü şal giymişti, kollarında hala onbaşı şeritleri vardı ve gri kargo pantolonunun üzerine

savaş botları vardı. Saçları kayısı renginde ve karmakarışık, dağınık bir örgü sırtından aşağı sarkıyordu.

Henry uzun boylu, elma yanaklı, sürekli gülen yüzlü bir adam/çocuktuk; boğazına kadar düğmeli lacivert bir Mao ceket, ona uygun bir pantolon ve yüksek topuklu spor ayakkabılar giymişti. Sırt çantaları arkalarındaki binanın duvarına asılmış, büyük, becerikli naylon torbalar, bir tarafına da soyulmuş çamdan bir baston iliştilmişti.

"Yuvarlanırken kıyameti koparmak için bagaj kapağıma on kişilik bir caz grubu koyun..."

İkisi de kötü kokuyordu. Her sabah kendilerini yıkarlardı. ama bu, giysilerinin küf kokusunu ortadan kaldırmıyordu. Çamaşırhane paraya mal oluyordu, ki o zamanlar paraları yoktu. O an. Kaldırımda duran bir puro kutusunda beş adet bir dolarlık banknot ve bir avuç bozuk para vardı. İki dolarlık banknotu kendileri koymuşlardı, katkıları teşvik etmek için, müziklerinin dinlemeye değer.

Meydandaki çalgıcıların en kötüsü değillerdi ama en iyisi de sayılmazlardı.

kornocularla yarışmak.

Henry şarkıyı bitirirken, titrek baritonu Skye zaman zaman bir yangın musluğuna yaslanmış onları izleyen genç kadını fark etti.

Şeytanla birlikte miydi? Onun sevdiği türdendi. Zayıf ama seksi. Ama sarışın değildi. Şeytan sarışınları severdi.

Genç kadın çok renkli bol bir bluz, kot pantolon ve spor ayakkabı giymişti.

Bluz gerçek ipek gibi görünüyordu, kot pantolon tam oturuyordu ve spor ayakkabılar bile gizli bir paraya işaret ediyordu.

Sadece zenginlerin bildiği bir spor ayakkabı mağazası.

Koyu renk saçları yetenekli biri tarafından şekillendirilmişti.

Skye, belki şeytanla diye düşündü ama değilse, belki beşlik için iyidir? Hatta bir onluk? Bir onluk akşam yemeği ve sabah bir fincan kahve alabilirdi.

Henry "St. James Reviri "nden vazgeçti, "Boş ver. İyi bir şey yapmıyoruz."

"Yemek için yeterli paramız yok. On dakika daha bekleyelim. Keb' Mo' olayına ne dersin?"

"Henüz kelimeleri bilmiyorum." Meydanda etrafına bakındı. "Parka gitmeliydik. Bu lanet boynuzlarla savaşılamayız."

- - -

Yangın musluğuna yaslanmış olan **GENÇ KADIN** onlara doğru yürüdü. Henry'ye gülümseyip başını salladı ama Skye'la konuştu. "İşportacılara ya da dilencilere para vermem. çünkü uyuşturucuya harcayacaklarından korkuyorum. O parayla yapacak daha iyi işlerim var."

"Çok teşekkür ederim," dedi Skye. Sesi duman yüzünden sertleşmişti ve bunun büyük bir kısmı da ottu.

"Sen bir gezginsin," dedi kadın, alınganlık göstermeden. "Bizi biliyor musun?"

"Sizi seçmeye yetecek kadar," dedi kadın. "Benim adım Letty. Seninki ne?"

"Skye. Arkadaşım Henry." Skye hesap yapıyordu: Bu kadın ya şeytanla birlikteydi ya da ... çalışabilirdi. Ve Skye Açım.

"Hadi parka gidelim," dedi Henry.

"Bekle," dedi Skye. Genç kadına döndü: "Bize para vermeyeceksen, bir şeyler ısırabilir misin?"

"Buradan birkaç blok ötede bir McDonald's var," dedi Letty. "Sana yiyebileceğin kadar alırım."

"Sihirli sözcükler bunlar," dedi Henry, birden coşkuyla, pembe yüzü daha da pembeleşerek.

- - -

iki **GEZGİN** çantalarını omuzladılar ve Henry gitar çantasını taşıdı ve Geary'den Market'e doğru yürümeye başladılar. Sokakta, turistlerin arasından geçerek. "Nereden geliyorsun ve nereye gidiyorsun?" Letty sordu.

Skye, "Kışı Santa Monica'da geçirdikten sonra birkaç hafta önce buraya geldik. Bir süre burada olmayı planlıyoruz."

Birkaç hafta, biraz para kazanın, sonra Eugene'e gidin ve belki Seattle'a."

Henry Skye'a, "Birkaç dakika önce Pilot'un geçtiğini gördüğüme yemin edebilirim. Bu yaz seyahat ettiklerini duymuştum."

"O pislikten uzak duracağız," dedi Skye. "O bir şeytan." "Değil," dedi Henry. "O iyi biri."

"O iyi biri değil, Henry. O çılgın bir orospu çocuğu."

"Filmlerde oynadım, dostum," dedi Henry. "Bana bir rol ayarlayabileceğini söyledi."

Skye gömleğinin kolundan tutarak onu döndürdü: "Henry. Seni öldürecek." "Ah, saçmalık." Henry tekrar yürümeye başladı ve McDonald's tabelası onun ötesindeydi. İki kişiye baktı Kadınlar. "Bir şans gördüğünde anlamıyorsun, Skye. Bana bir rol bulabilir. Bir filmde oynamak isterim. Bunu gerçekten çok isterim."

"Neden? Hayatta olduğunu bilesin diye mi? Hayattasın, Henry. Bunu böyle tutmaya çalışalım."

Henry sustu ve McDonald's'a gittiler.

- - -

İÇERİDE, İKİ YOLCU kalori yüklendi: Henry bir

Peynirli Double Quarter Pounder, büyük boy patates kızartması, çikolatalı milkshake. Letty, "İstersen iki hamburger al." dedi.

"Ciddi misin?" Henry sordu.

"Devam et."

İkisi için de iki sandviç, iki patates kızartması ve bir milkshake. Letty balıklı sandviç ve diyet kola aldı. Onlar ne zaman Bir masaya yayılan Letty, Skye'a "Yoldayken kendini güvende hissediyor musun?" diye sordu.

"Evet, oldukça güvendeyim," dedi Skye. İlk hamburgerinden büyük bir ısıklık aldı ve "Genelde yanımda biri olur. Bu da yardımcı oluyor. Yalnız olduğumda, taşınmaya hazırlanırken, bir festival ya da benzeri bir şey bulurum.

Bir sürü insanın olduğu bir yer. Etrafa sorabilir, sizin yönünüze giden birini bulabilirsiniz. Onu kontrol et. Ya da kadını.

Bazen, param olduğunda, köpeğe binerim. Bir keresinde San Antonio'da bir adamla tanıştım, uyuşturucu satıcısıydı ama

iyiydi. Bana Los Angeles'a giden bir tren bileti aldı. Üç yüz dolardan fazla. Ve bunun için hiçbir şey istemedi."

"Genelde bunun için bir şey isterler mi?" Letty sordu.

Skye, "Bazen bir şey alabileceklerini düşünüyorlar ama alamıyorlar," dedi. "Eğer zorlayacak türden bir adamsa, genellikle bunu önceden anlayabiliyorum ve gitmiyorum."

"Hiç hata yaptın mı?" Letty sordu.

Skye sarı dişlerini göstererek ona sııttı ve "Biraz meraklısın, değil mi?" dedi.

Letty gülümseyerek, "Eskiden bir televizyon haber kanalında çalışıyordum," dedi. Skye başını salladı ve sandviçinden bir ısırık daha aldı.

Sonunda, "Birkaç hata yaptım," dedi. "Bu konuda ne yaptın?" Letty sordu.

"Hiçbir şey. Ne yapabilirdim ki?"

"Ben olsam onları öldürürdüm," dedi Letty.

Henry sandviçinin kenarını incelerken gözleri ona kaydı ve "Söylemesi kolay, yapması o kadar kolay değil" dedi.

"O kadar da zor değil," dedi Letty.

- - -

SKYE VE LETTY birkaç saniye göz göze geldikten sonra Skye şöyle dedi, "Tanrım." Yutkundu ve "Pilot'la birliktesin, değil mi?" dedi. "Ne?"

Henry neşelendi: "Hey, gerçekten mi? Pilot'la birlikte misin?"

"Pilot'un kim olduğunu bilmiyorum," dedi Letty. "Ben bir öğrenciyim. Stanford'da. On beş dakika sonra meydanda arkadaşlarımla buluşacağım. Yaz tatilinden önce son bir alışveriş gezisine çıkacağız."

Skye bir süre daha ona baktıktan sonra, "Evet. Bunu görebiliyorum. Pilot'u tanımıyor musun? Üniversiteli kızlardan hoşlanır. Ya da en azından kolejli kız tiplerinden."

"Hayır. Kim o?"

"O bir pislik," dedi Skye. "Belki de dünyanın en büyük Kaliforniya. Müritleriyle dolaşıyor, onlara öyle diyor. Kadın, erkek hepsini siker."

"Yok," dedi Henry. "Pilot'la ilgili tuhaf bir şey yok."

Skye, "Onunla takılırsan öğrenirsin, küçük pembe yanaklar," dedi. Uzandı ve onun yanağını çimdikledi. "Ve bu yanaklardan da bahsetmiyorum."

"Siktir git, Skye." Yine de bunu kastetmiş gibi görünmüyordu.

- - -

"KALİFORNİYA'NIN EN BÜYÜK PİSLİĞİ" onu ulusal şampiyonluk yarışına sokardı," dedi Letty. "Ne yaptı ki?"

Skye ona bir süre sabit bir şekilde baktıktan sonra, "Bir üniversiteli kızın bilmek isteyeceğinden biraz daha fazlası olabilir," dedi.

Letty dedi ki, "Ben standart bir üniversiteli kız değilim. O ne iş yapıyor? Henry için ateşli olmanın dışında mı?" Henry, "Kapa çeneni," dedi.

Skye Henry'ye, "Henry için sıcak bir şarkı yazmalıyız," dedi.

Henry iki kadının alay ettiğini biliyordu ve tekrar, "Kapa çeneni," ve "Bütün patates kızartmalarını istiyor musun?" dedi.

"Evet, biliyorum," dedi Skye. "Yani: Pilot. Pilot'un mürit dediği insanlar var ve onun için çalışıyorlar, erkekler çalışıyor, kadınlar ona maaş çeklerini veriyor ve bazen onları satıyor, kadınları. Televizyonculara uyuşturucu satıyor ve bazen bu televizyoncuların bir anlaşma yapması ya da biraz para bulması gerekiyor ve Pilot'un kadınları gidip para babaları ne isterse onu yapıyor."

"İğrenç," dedi Letty.

"Bu kötü bir şey bile değil," dedi Skye. "Hollywood'da bunu yapan muhtemelen yirmi adam vardır. Pilot şu kült adamlardan biri gibi. Dünyanın sonunun geldiğini söylüyor - buna Sonbahar diyor - ve geriye kalacak tek şey kanun kaçakları olacak. O ve müritleri, uyuşturucu çeteleri, motorcular, Juggalolar, dazlaklar ve bunun gibi. Grupların kendilerini kanla birbirine bağlaması gerektiğine inanıyor. İnsanları öldürerek. İkimiz de onun insanları öldürdüğünü duyduk. Tüm çetenin öldürdüğünü."

"Hepsi saçmalık," dedi Henry.

Kadınlar onu görmezden geldi ve Letty "Neden polisleri aramıyorsunuz?" diye sordu.

"Onları arayacak bir şey yok," dedi Skye. "Birini öldürdüğünü duyduk" diyoruz. "Kim?" "Bilmiyoruz." diyorlar. "Ne zaman?" "Onu da bilmiyoruz. 'Kim söyledi?' 'Bilmiyoruz. Sokaktan bir adam.' Polisler, 'Hı-hı, hemen ilgileneceğiz' der ve telefonu kapatırlar."

Letty, "Huh." dedi.

"Seni bir dakika içinde sokaktan kaçırdı."

Letty tam olarak gülümseme sayılmayacak bir şekilde dişlerini gösterdi. "Boğazını kestirirdi."

Henry gülümseyerek yutkundu ve "Evet, doğru. Pilot seni yer bitirir..."

Letty gözlerini başka yöne çevirene kadar ona baktı. Skye gözlerini kısarak ona baktı: "Bu kötü huyunu nereden aldın?"

"Kuzey Minnesota'daki kırlarda fakir bir şekilde büyüdüm."

Letty dedi ki. "Babam bizi terk etti ve annem ayyaşın tekiydi. I Misk sıçanlarını ve rakunları tuzağa düşürerek, bir sürü ayaklı tuzak ve bir .22'likle karda dolaşarak bizi ayakta tuttu. Bir tane öldürmüş olmalıyım. O silahla binlerce sıçan. Pilot benim için sadece bir sıçan."

"Eminim Stanford'a girmek için bir sürü rakunu tuzağa düşürmek zorunda kalmışsındır," dedi Skye.

Letty tekrar gülümsedi ve "Annem öldürüldü ve Soruşturmayı yürüten polis, o ve karısı beni evlat edindiler. Onlar benim gerçek annem ve babam. Piyangoyu kazanmak gibiydi."

Skye: "Gerçekten mi?"

"Gerçekten," dedi Letty.

Skye, "Peki ya gerçek baban?" dedi.

"Onu hiç tanımadım," dedi Letty. "O çok gerilerde bir gölge."

"Sana hiç bulaşmadı ya da başka bir şey yapmadı mı?" "Hayır, öyle bir şey olmadı," dedi Letty.

"Annen için üzgünüm," dedi Skye.

"Evet, teşekkürler. Bununla başa çıkamazdı. Hiçbir şeyle."

Skye başını salladı. "Benim annem de öyle. Öldürülmedi ya da başka bir şey olmadı, bildiğim kadarıyla hâlâ eski karavanında yaşıyor."

"Peki ya baban?"

"Muhtemelen o da hâlâ buralardadır. Muhtemelen küçük kız kardeşimle uğraşıyordur, eğer çoktan çekip gitmediyse."

Letty bariz soruyu sormadı; *küçük kız kardeş* yorumu bunu gereksiz kılıyordu.

- - -

SKYE BUNU HISSETTI ve konuşmayı başka bir yöne çevirdi.

"Şu taktığın ufacık saat de ne?" diye sordu parmağıyla Letty'nin bileğindeki kırmızı kordonu göstererek.

"Ah, bu şu atlet şeylerinden biri. Saat değil. Günde kaç adım attığınızı, kalp atış hızınızın ne kadar yükseldiğini falan söylüyor."

Skye bileğini kaldırdı. Etrafına koyu kahverengi, özenle örülmüş bir deri parçası sarılmıştı ve "Bilekliğim bana hiçbir şey söylemiyor" dedi.

"Seninkinde daha fazla büyü var," dedi Letty. "Takas etmek ister misin?"

Letty'nin kaşları havaya kalktı. "Ciddi misin sen? Senin için önemli değil mi?"

"Hayır. Deriyi el sanatları dükkanlarından alıyorum, gidip ellerinde artık olup olmadığını soruyoruz ve bunları yapıyorum, sonra da satıyoruz.

yapabilirim."

"Ödeştik," dedi Letty. Bileğindeki bandı çıkardı, Skye da onunkini çıkardı ve değiş tokuş yaptılar.

- - -

"**EĞER BU PİLOT ADAM** tam bir pislikse, Henry onu neden bu kadar çok seviyor?" Letty sordu.

Henry: "O bir film adamı."

Skye ona döndü: "Biliyor musun, genellikle senin ama Pilot konusunda aptalsın. Sana televizyona çıktığını söylüyor ve sen de ona inanıyorsun. Madem televizyona çıktı, neden boktan bir Pontiac'la dolaşıyor? O şey senden on beş yaş büyük Henry."

"Bu harika bir araba, dostum."

"Boktan bir şey." Skye tekrar Letty'ye döndü. "Bir süre bazı müritlerle takılmak gibi bir hata yaptık. Eğer

Los Angeles'ta sokaktaysanız, plajların etrafındaysanız onlarla karşılaşacaksınız."

"Madem ondan bu kadar nefret ediyorsun, neden onlarla takılıyorsun?" Letty sordu.

"Paylaşıyorlar," dedi Henry.

Skye başını salladı. "Öyle. Onlarla ilgili bir şey de bu. Pilot'un Sonbahar hakkındaki konuşmasını dinlemeye istekli olursanız sizi beslerler. Sen de yeterince açsan, dinlersin."

"Onunla tanışmayı çok isterdim," dedi Letty.

Skye, "Göründüğünden daha deli değilsen hayır. Şaka yapmıyorum: O şeytani bir orospu çocuğu."

- - -

Birkaç dakika daha konuştuktan sonra Letty cep telefonundan saati kontrol etti. "Gitmem gerekiyor."

"Evin nerede?" Skye sordu. "Hâlâ Minnesota'dayım."

"Gerçekten mi? Belki orada görüşürüz. Henry ve ben Sturgis'teki motosiklet rallisine gideceğiz, motorcular genelde bir şey. Sorun şu ki, Pilot da oraya gidiyor. Sturgis'e, uyuşturucu satmaya. En azından bir arkadaşımıza böyle söylemiş."

Letty omuz çantasından minyatür bir hukuk defteri çıkardı ve Sayfaya sadece adının yazılı olduğu bir telefon numarası karalamıştı. "Minneapolis'e varırsan beni ara, sana bir çizburger daha ısmarlarım," dedi. Çantasından bir ellilik çıkardı, notla aynı boyutlarda katladı ve masaya doğru itti. "Acil durum parası."

"Teşekkürler. Yani gerçekten teşekkürler." Skye onu aldı ve "Gerçekten birini öldürebileceğini düşünüyor musun?" diye sordu.

Letty başını salladı: "Evet."

Skye başını eğdi: "Gerçekten mi?"

"Gerçekten. İnan bana Skye, sen ya da onlar söz konusu olduğunda, *onları* seçme eğiliminde olursun. Ve bu konuda kötü hissetmezsin."

Skye, "Sen öyle diyorsan. Oraya varırsak ararım. Hatta oraya sadece sandviçleri almak için bile gelebilirim."

"Ben seni ararım," dedi Letty ve kabinden kayarak çıktı ve ekledi, "Sakin ol Henry. Ve eğer şeytanla duşa girersen, sabunu eline alma."

Skye güldü ve Henry cevap veremeyecek kadar dolu olan ağızıyla başını salladı. Letty gittiğinde yutkundu ve şöyle dedi: "Dostum, bu iyi oldu. Yine de şu öldürme olayı, yani, ne saçmalık ama."

"Öyle olduğunu sanmıyorum," dedi Skye. Bir süre sonra, "Onun gözlerinin içine bakmıyordun."

- - -

SKYE VE HENRY Haziran ayını San Francisco'da, ardından Eugene'de ve Dört Temmuz'u Seattle'da geçirdiler. O ayın ilerleyen günlerinde Spokane ve polisler onları rahatsız etmeye başlamadan önce biraz para kazanmışlar. Bir kamyon durağında şansları yaver gitmiş ve bir kamyoncu onları Billings, Montana'ya kadar götürmüştü.

- - -

BILLINGS'DE büyük bir risk aldılar - ya da Henry aldı, ama bir sorun çıksaydı ikisi de hapse girecekti.

Kamyoncu onları I-90'ın kenarında, terminaline dönmeden birkaç blok önce bıraktı. "Beni insanları gezdirirken görmek istemezler," dedi onlara ve teşekkür edip yoluna devam etti. Saat neredeyse gece ondu ve kendilerini şehrin kenarındaki bir sanayi bölgesinde buldular. bazı çiftlik tarlaları ve çalılık alanlar karıştı.

Üç yüz metre ötede, karanlık bir bina, bir grup çiftlik ekipmanını aydınlatan bir düzine turuncu güvenlik ışığının altında duruyordu -Traktörler, römorklar, biçerdöverlerin yanı sıra birkaç buldozer ve greyder. Kasabanın merkezine daha yakın görüldüğü için ön yol boyunca yürüyerek o tarafa gittiler.

Onlar yürürken, bir adam çiftlik ekipmanları bayisinin otoparkına girdi, indi, arabasını kilitledi - araba küçük, gösterişli ve pahalı görünümlüydü. Adam binanın yan tarafındaki cam kapıya gitti, kilidi açtı ve içeri girdi.

Karanlıkta yavaşça ilerleyerek çevre yolu boyunca yürümeye devam ettiler ve adam binadan geri çıktığında elli metre uzaklaşmışlardı. İçeride ışığı açık bırakmıştı ve şimdi üzerinde bir şort ve tişört olduğunu görebiliyorlardı. Adam koşarak ya da jogging yaparak onlardan uzaklaştı, çevre yolu boyunca hızla ilerledi.

Henry, "Çantamı al." dedi. "Ne?"

"Yoldan çekil ve çantamı al. Otların arasına geri dön," dedi. "Beni bekle."

"Ne?"

Başka bir şey söylemedi ama bastonu çantasından çekip aldı ve binaya doğru koşturaya başladı. Skye onun karşıdan karşıya geçişini izledi.

kapının yanına çömeldi ve bir dakika sonra uzaktan gelen cam kırılma sesini duydu. Henry içeride kayboldu ve bir dakika sonra sürünerek dışarı çıktı ve ona doğru koştu.

Yukarı çıkarken nefes nefese, "Hadi, gitmeliyiz. Gitmemiz gerek."

"Ne aldın?" "Hesap cüzdanını aldım."

"Oh, Tanrım, Henry."

Henry'nin böğrüne bir dikiş atılana kadar koştular ve sonra bir süre yürüdüler, ne zaman bir araba gelse ön yoldan saptılar, hendeğe indiler, çömelip

nefes alıyor, sonra biraz daha koşuyorlardı. Siren seslerini duyduklarında ve geldikleri yoldan geri dönen polis arabalarının yanıp sönen ışıklarını gördüklerinde bir mil güneydeydiler.

Bir mil daha, bir mil daha gitmeye devam ettiler ve sonra bir polis arabası ön yoldan geçti.

Hendek. Polis gittiğinde, ellerinden gelenin en iyisini yaparak, neredeyse panik halinde, Skye'ın daha fazla ilerleyemediği gece yarısına kadar biraz daha koştular. Henry'ye söyledi ve zift gibi karanlık bir çiftlik tarlasına saptılar ve sonunda ağaçların arasına girdiler.

Çantalarını açtılar, bir el feneri çıkardılar ve cüzdanın içine baktılar.

Sekiz yüz kırk dolar. Buna inanamıyorlardı: bir seferde hiç sahip olmadıkları kadar çok para.

"Bizim için gelecekler," dedi Henry. "Her tarafımızı saracaklar. Bu kadar büyük olacağını hiç düşünmemiştim."

"Yani saklanacağız," dedi Skye. "Belki tam burada. Yarın gece tekrar yürümeye başlarız."

"Ne taraftan?"

Kamyoncuyla birlikte geldikleri yolu işaret etti. "Orada birkaç lokanta, birkaç benzin istasyonu vardı. Eyalet dışı plakalı, kıcı kırık bir adam bulduk. Ona benzin için elli dolar ver."

"Ve biz gittik," dedi Henry.

- - -

YAPTIKLARI BUYDU. Çalınan cüzdanı tarlaya gömdüler ve ertesi gece, onları şehirden güneye ve doğuya geri götürecek bir yol buldular. Ağustos'un dördünde, sıcak bir gündü.

Saçında kartal tüyü olan bir kamyoncu onları Sturgis, Güney Dakota'da bıraktı.

Her yıl düzenlenen Sturgis Motosiklet Rallisi'nin tam ortasında; binlerce motorcu, çoğunlukla sakallı ve tam kollu dövmeleli yaşlı adamlar ve daha fazlası olacakmış gibi görünen iri yarı yaşlı bayanlar küçük pembe şekerlemelerle Jell-O salataları yapmaktan rahat.

Ve kendileri gibi birkaç kişi daha vardı. Gezgindir.

Skye şeytanı gördüğünde iki gündür oradaydılar, kaputunda altın firebird çıkartması olan siyah Pontiac'ıyla kasabada aylak aylak dolaşıyordu, sarışın hâlâ av tüfeğine binliyordu.

Henry de onu gördü.

- - -

HENRY alacakaranlıkta Sturgis pazarında dolaşıyor, dövmelere bakıyor ve bir tane yaptırmayı düşünüyordu, küçük ve şık bir şey; deri ceketlere bakıyorum, Harley aksesuarları. Henry bir gezgindi ama hep öyle kalmayacaktı. Seyahat günleri sona erdiğinde, belki bir Harley alırım diye düşündü.

Harley. Aslında başka bir motosikletin görünüşünü beğenmişti, İtalyan olabiliirdi.

Uzun boylu, kaslı, tamamen siyah deri ve gümüş giyimli, siyah gözlüklü ve sert siyah keçi sakallı bir adama bakıyordu -Henry görünüşü beğendi, ama gerçekçi olmak gerekirse

Bir kadın Henry'nin arkasına geçip kulağını yaladığında, bu hayatta böyle bir keçi sakalı; ancak sarı tüyleri vardı.

Gerildi ve döndü ve Kristen oradaydı, dosyalama işinde çalışan kadın. dişleri. Deri bir bikini altı, göğüslerinin üzerinde siyah bir koli bandı şeridi, göğüs uçlarının banda dayandığı yerde küçük şişlikler ve siyah yüksek topuklu botlar giymişti. Burnunun bir kanadında gümüş bir halka ve dilinde bir boncuk vardı. Vücudu Wonder Woman çizgi roman sanatının dövmeleriyle doluydu.

Dedi ki, "Vay, vay, vay. Bizim Henry. Pilate seni arıyordu. Yapımcıyla konuşmuş ve mini dizide senin için bir yer olduğunu düşünüyor. Bir kovboyu oynayabilir misin?"

Henry nasıl cevap vereceğini ve nereye bakacağını bilemedi. Yüzü kızararak bir adım geri çekildi ama "Ben Johnson City, Teksas'ta büyüdüm. Sanırım bir kovboy olabilirim."

"Şu anda dışarıda keşif yapıyoruz. Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

"Evet, biliyorum." Bir keresinde Pasadena'da bir yer keşif görevlisiyle konuşmuştu, Kaliforniya.

"Peki, tamam. Ben ve Ellen saat sekizde Conoco'da buluşacağız. Orada ol. Tek bir şansın var. Tamam mı?"

"Tamam. Skye'ın nerede olduğunu bilmiyorum."

"Skye'ı istemiyoruz. Skye tam bir baş belası. O çok olumsuz, ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Skye'ı getirirseniz Pilate unutun der."

Henry yutkundu, burnunu kaşıdı, siyah deri giyen adama baktı, o da ona göz kırptı. Kristen'a döndü ve "Orada olacağım," dedi.

Ona doğru yaklaştı ve göğüslerini onun göğsüne bastırdı. Adam tekrar geri adım atmaya çalıştı ama kadın onun paketini tuttu ve biraz sıktı ve "Ben ve Ellen bunu dört gözle bekliyoruz" dedi. Sonra döndü ve kalçaları çizme topuklarının sivri uçlarında sallanarak uzaklaştı.

Bir saat sonra Conoco'da karşılaştıklarında Henry, ELLEN'in ya kötü bir öğretmene ya da kötü bir gardiyana benzediğini düşündü. Kızın saçlarından kaynaklandığını düşündü: kısa, sıkıca kıvrılmış, kulakları semafor işaretleri gibi dışarı çıkıyordu. Onlarla birlikte gitme konusunda tereddütleri vardı ama bir filmde oynama fikri *Film. Önemli biri* olurdu.

Henry yanlarına geldiğinde Ellen Subaru marka arabasına benzin dolduruyordu ve Kristen elinde iki market poşetiyle Conoco'dan çıktı, kollarındaki kaslar göze çarpacak kadar ağırdı. Akşam serinliğinde kot pantolon giymişti ama göğüslerinde hâlâ siyah koli bandı vardı.

Subaru'ya bindiler, Henry çantası ve alışveriş torbalarıyla arkada, kadınlar da önde oturuyordu. Ellen arabayı çalıştırdı ve Sonra yolcu koltuğundaki Kristen kolunu Ellen'in omzuna attı ve iki kadın öpüştüler, uzun, özensiz bir Fransız öpücüğü, Kristen'in gözleri arkadaki Henry'ye kaydı, o da başka tarafa baktı.

On saniye kadar sonra Ellen geri döndü ve arabayı vitesine taktı, Kasabanın içinden geçtiler, gezgin motorcuların, kamyonlu köylülerin yanından geçtiler, yerleşim alanından çıkıp tepelere doğru ilerlediler.

"Nereye gidiyoruz?" Henry on dakika sonra sordu. Üzerinde bulundukları yolda hiç ışık yoktu. Ellen, "Burada bir kampımız var. Film vahşi doğada geçiyor. Mesele şu ki, bir kovboy filmi çekerken yol işaretleri ve telefon telleri gibi şeylere sahip olamazsınız. Kırsalda bir yere gitmelisin."

Birkaç dakika daha yol aldıktan sonra Henry sordu Kristen onu biraz rahatsız eden bir soru sordu: "Biraz üşümüyor musun?"

"Mmm, evet, biliyorsun. Tam arkanda bir gömlek var, onu bana atar mısın?"

Henry koltuğunda döndü, arkasına baktı, gömleği gördü, aldı ve ona uzattı. Kadın göğüslerinin arasındaki bandı yırttı. ve soyduktan sonra Ellen'a dönerek, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Kampa döndüğümüzde onları vücudundan emeceğim."

"Yardım etmek ister misin?" Kristen Henry'ye sordu. "Uh, bilmiyorum," dedi Henry.

"Bilmiyor musun? Bu da ne demek oluyor?" Ellen, "Bence o bir ibne," dedi.

Kristen başıyla onayladı. "Evet, tuhaf görünüyor."

Henry dönüp geceye bakarak, "Tuhaf değil," dedi. Gerçekten de Skye'la kalmayı dilemişti.

"O bir ibne," dedi Kristen. Gömleğini çekti ve düğmelerini ilikledi. "Belki Raleigh'e sakso çekebilir."

Henry koltuğun bir köşesine büzüldü. "Neden çıkmama izin vermiyorsunuz? Buradan yürüyerek geri dönebilirim."

"Oh, siktir et. Pilate seninle film hakkında konuşmak istiyor. Ona geleceğini söyledik ve eğer seni buraya getirmezsek kışımıza tekme basacak."

Yol kötü başlamıştı ve daha da kötüleşti, çakıldan bozuk toprağa dönüştü. Ellen yavaşladı, biraz daha yavaşladı ve Kristen, "İşte kaya orada," dedi.

Balkabağına benzeyen turuncu bir kaya, kayalığın kenarında duruyordu. yol. Ellen sağa döndü ve bir tepeye tırmanmaya başladı. Farlar artık yolu göstermiyordu ama Henry arada sırada lastik izlerini görebiliyordu. Tepeyi aştılar ve sola, daha yükseklerle doğru gittiler, Ağaçların arasından gelen bir ışık parıltısı gördü ve yaklaştıkça büyük bir kamp ateşi gördü.

"İşte geldik," dedi Kristen. Ellen Subaru'yu iterek bir araba çemberinin ve grubun karavanının yanından geçti ve durdu.

İki kadın arabadan indi, market poşetlerini topladı ve Henry çantasını sırtlayarak ağaçların arasından geçerek onları takip etti. Birkaç eski arabanın arasından, alevleri baş hizasına kadar ulaşan bir kamp ateşine doğru.

Kafasını kaldırdı ve Samanyolu'nun tamamını tam orada, tepesinde gördü. Biraz sendeledi, yürürken dimdik yukarı bakıyordu. Yıldızlar, Santa Monica Dağları'nın tepesinden Los Angeles'ın ışıkları gibi görünüyordu.

"Yakaladım onu," diye seslendi Ellen, şömüne ışığına doğru yürürlerken.

Henry ateşin etrafındaki kamp sandalyelerinde ve taburelerde oturan on beş ya da yirmi kişiyi görebiliyordu ve sonra Pilatus ayağa kalkıp seslendi,

"Herkes Gezgini Henry için 'Yaşasın' desin."

Kamp ateşinin etrafındaki insanların hepsi "Yaşasın" diye bağırdı ve Pilatus gelip kolunu Henry'nin omuzlarına doladı ve "Gelebilmene sevindim. Hey, Raleigh, buraya gel ve 'Merhaba' de. Bell, buraya gel. . ."

Üç ya da dört adam geldi ve Henry'yi sardılar, daha sıkı, gerçekten sıkı ve o gülmeye ya da gülümsemeye çalıştı ve aynı zamanda Pilatus, "İndirin onu, nazikçe" deyince, bütün kalabalık yere yığıldı ve biri "Bandı bana ver" dedi ve Henry onlarla savaşımaya çalıştı, ama kolları tutulmuştu ve ısırmaya çalıştı, ama alnında bir el vardı, onu geri itti ve sonra biri bir şerit yuvarladı gözlerini bantladılar ve onu çevirip yuvarladılar ve Sonunda çaresiz kaldı, elleri arkasından bantlanmıştı, ayakları bileklerinden, bacakları dizlerinden bantlanmıştı, çığlık atamasın diye ağzının etrafına bir şerit daha sarılmıştı.

Hâlâ duyabiliyordu.

Yere yuvarlandı, başının arkasını bir ağaç köküne çarptı ve herkes güldü ve sonra Pilatus, "Onu parçalayın" dedi.

Birinin bıçağı ya da usturası vardı ve bant dışında çırılçıplak kalıncaya kadar giysilerini kestiler ve sonra Pilatus şöyle dedi, "Kristen . . ."

"Aldım," dedi. Bir şeyleri birbirine vurdu. elik.

Henry bir süre sürüklendi, kayaların, ağaç köklerinin ve dikenli çalıların üzerinden geçti ve sonra biri "Bandı keseceğiz, kollarını tutun" dedi.

Henry birkaç saniye için onu keseceklerini sandı. gevşedi ve göremediğı biri bileklerindeki bandı keserken ırpınmayı bıraktı. İki ya da üç kişi her birini tutuyordu.

Onlarla savaştı ama kurtulamadı ve onu bir am ağacının sert kabuğuna doğru ittiler ve Pilatus, "Daha yükseğē, onları gerçekten yükseğē kaldırın" dedi.

Henry'nin işkencecileri kollarını yukarı kaldırıp sırtını ağaç kabuğuna dayadığında bir kadın "O kadar yükseğē uzanamam", bir adam da "Bana ver" dedi.

Onu ağaca çivilemişler. Bileklerine büyük çiviler saplamışlar, Ellerinin topuğunun hemen altından. Henry bağırdı, bağırdı, bağırdı ama üzerindeki bant yüzünden pek bir şey çıkmadı.

Ağız.

Sonra bayıldı.

Yarım dakika kadar sonra kendine geldi, elleri başının üzerindeydi, tüm vücudu acıdan elektrik çarpıyordu.

Bir kadın, sesinde kaba bir heyecanla, "Şu çocuğa bakın. Gerçekten. Şuna bak-"

Tekrar bayıldı.

Lucas Davenport ortalığı kokuttuğunu biliyordu ama kendine engel olamıyordu. Karısına hırladı, kocasına homurdandı. kızını, oğlunu tersledi ve muhtemelen yoluna çıksaydı bebeği yumruklayacaktı.

Tamam, bebeği tekmelemezdi.

Fazla şansı olmadan kaçmaya çalışıyordu.

Sorunları hem stratejik hem de taktikseldi.

Stratejik zorluk, bir yıl önce İkiz Şehirlerin güneyinde terk edilmiş bir sarnıçta deli bir adamın ceset çöplüğünün bulunduğu bir davadan kaynaklanıyordu. Katil bir şerif yardımcısını kaçırmış ve onu dövüp tecavüz ettikten sonra öldürmek üzereydi, Lucas geldiğinde. Ardından çıkan kavgada deli adam öldürülmüştü. Şerif yardımcısı sonunda şerif departmanından ayrılmıştı. Suçluları Yakalama Bürosu'na geçmişti ve burada müfettiş olarak çalışıyordu.

Catrin Mattsson iyi gidiyordu. Hâlâ berbat durumdaydı ve bunu kabul ediyordu ama ilaçlar ve psikiyatristler onu kendisiyle yaşayabileceği bir yere taşıyordu. Catrin Mattsson'la arkadaş olmuştu.

Karısı ve kızı, ara sıra akşam yemeği ve sohbet için uğrarlardı.

Lucas olayı farklı algılamıştı. Katilin çatışmada ölmüş olması onu rahatsız etmiyordu. Sırrı hakkında endişelenmedi.

O ve Mattsson, yüzleşmenin son yarım saniyesinde o bodrumda tam olarak ne olduğunu paylaştılar.

Dünya için endişeleniyordu. Her şey dengesiz görünüyordu. Her şeyi. Bu kötüydü.

Bir keresinde klinik bir depresyon geçirmişti ve bunu bir daha yaşamayacağına yemin etmişti, ilaçlar ya da doktorların yapması gerektiğini söylediği başka bir şey olmadan. O zaman bile, depresyondan korkulmalıydı ve kapısının dışında dolaşıp içeri girmek için bir yol aradığını hissedebiliyordu.

Hiçbir zaman neşeli bir adam olmamıştı ama iyi iş çıkarmıştı. -İlginç bir işi, harika bir ailesi, iyi arkadaşları vardı, hatta birkaç yıl önce bir bilgisayar simülasyonundan bir tomar para bile kazanmıştı. Sistem.

Ki bunun depresyonla hiçbir ilgisi yoktu.

William Styron'un *Darkness Visible* adlı kitabını okumuştı. kendi *depresyonundan* geçerken, *depresyonun* bu hastalık için berbat bir kelime olduğunu savunmuştu. *Zihin fırtınası* gibi bir şey denmeli. Yine de Lucas'ın sezgileri ona zihin fırtınalarının sadece ortaya çıktı: çiğneyecek bir şeye ihtiyaçları vardı.

Onun sorunu, pek çok kötü insanın ruhuna biraz fazla derinlemesine bakmış olmasıydı; onların izini sürmek için elinden geleni yapmıştı. Yıllar içinde büyük ölçüde başarılı olmuştu ama görünüşe göre, o gittikten sonra da ortaya çıkmaya devam edecek, sonu gelmeyen bir pislikler silsilesi vardı. Kendini çaresiz hissetmeye başlamıştı.

Sadece çaresiz değil, aynı zamanda yarımsız.

BCA'daki bürokratlar ondan pek hoşlanmıyordu. Suçluları yakalamasını umursamıyorlardı, yeter ki çok büyük bir olay olmasın. Fazla mesai bütçelerini sarsmadığı sürece. Televizyona çıkıp ter dökmelerini ve step dansı yapmalarını gerektirmediği sürece.

Lucas bürokratları her zaman basitçe reddetmişti. Onlar fazla mesai bütçelerini düzeltmeleri, dans etmeleri ve berbat durumların suçunu üstlenmeleri *gereken* adamlardı, çünkü kredi alınırken her zaman orada olduklarından emindiler.

Artık öyle değil. Şimdi her şey başını aşağıda tutmakla ilgiliydi. Bütçeyi artırmanın yollarını bulmak. Kimseyi kızdırmamakla ilgili.

"Hey, insanlar zaman zaman öldürülüyor, bu dünyanın kanunu, bu konuda bütçemizi zorlamayalım.

Bu onu üzüyordu, çünkü hayatını katilleri avlayarak kazanıyordu ve her zaman bunun doğru bir şey olduğunu düşünmüştü.

Önemli, zeki insanlar artık *o kadar da değil* diyorlardı.

Bu onun sorununun stratejik kısmıydı.

- - -

TAKTİKSEL OLARAK, Park Raines adında bir **AVUKAT**, BCA'nın etrafında yasal halkalar oluşturmuyordu ve eğer kazanırsa, Ben Merion adında bir katil serbest kalacaktı. Daha da sinir bozucu olanı, Raines aslında oldukça

İyi bir adam, etik olarak sağlam ve topu yüzünüze doğru çembere götürür ve etrafta faul şöyle faul böyle diye sızlanmazdı.

Yine de Lucas bir cinayet davasında kaybeden tarafta olmaktan hoşlanmıyordu ve bu ihtimal midesini bulandırıyorordu.

Park Raines'in müvekkili Ben Merion, Sunfish Lake kasabasında yaşıyordu ve burası muhtemelen ülkenin metrekare başına en zengin arazisiydi.

Minnesota'da. Şubat ayının son günü, karısı Gloria Merion'un kafasına özenle hazırlanmış bir sopayla vurmuş ve ardından onu 2,3 milyon dolarlık göl kenarındaki evlerinin merdivenlerinden aşağı atmıştı, Kafasının ahşap korkuluklara çarptığı yer - kafatasındaki depresif kırığa tam olarak uyan korkuluklar.

Düşüş onu tam olarak öldürmemişti ama bayıltmıştı, bu yüzden Merion elini ağzına koydu ve nefes almayı kesene kadar burnunu sıktı.

Lucas'ın grubu soruşturmayı yürüttü ve birkaç ay boyunca o ve müfettişleri Merion

Ben Merion evlilik sözleşmesi imzalamıştı.

Boşanırsa hiçbir şey alamayacağını, ama kadın ölürse mirasın yarısını alacağını; ev ve on milyonluk hisse senedinin işine yaramaması ihtimaline karşı, kadın öldürülmeden üç ay önce beş milyon dolarlık bir sigorta poliçesi yaptırdığını -ya da

Park Raines söyledi. BCA'nın pastasına krema olarak, Merion'un bir kız arkadaşı vardı.

Connie Sweat ya da Blue Diamond Cutter Gentleman's Club'da çalışırken Honey Potts adında biri ve karısı bunu öğrenmişti.

Lucas'ın iki müfettişi, Jenkins ve Shrake, ayrıca Ben'in Gloria ile evinin tadilatı sırasında tanıştığını belirledi - bir müteahhitti ve Shrake'in ifadesiyle, "Gloria ile daha fazla zaman geçirdi. boru döşemek, fayans döşemekten daha iyidir." "Ne olmuş yani?" dedi Lucas.

"O merdivenin özel bir korkuluk seti vardı. Bunlar bir parmaklıktaki parmaklıklar gibi-"

"Korkulukların ne olduğunu biliyorum," dedi Lucas.

"Mesele şu ki, Merion korkulukları kendi küçük ahşap tornasında kendisi yaptı. Eğer onu dövmek için birebir kopyasını yapması gerekseydi, bu yaklaşık on dakikasını alırdı."

"Sizler kendinize özgü birer dâhisiniz," dedi Lucas. "Bunu biliyorduk."

Adli tabip onların tarafındaydı: ölümün kafaya alınan darbeden değil, boğulmadan kaynaklandığını söylemişti. Darbe öldürmeye yönelik olabilir, ancak bu işe yaramadığında, ikinci bir darbe basit bir nedenden dolayı uygunsuz olacaktır, çünkü iyi bir adli tabip ilk darbeden sonra salınan kan miktarına bakarak ilk ve ikinci darbe arasındaki zaman farkını belirleyebilir. Eğer ikinci darbe ilk darbeden üç dakika sonra geldiyse.

İlk olarak, merdivenlerden düşmek genellikle üç dakika sürmezdi. Merion'lardan çok daha uzun bir merdivene sahip değilseniz tabii.

- - -

PARK RAINES, tabii ki, düşmenin baygın kadının yüzünü Merdiven basamağında halı *vardı* ve *bu* onu boğmuştu. Dilinde halı iplikleri buldu.

Adli tabip, Gloria Merion'un merdivenlerden düşerken ağzının açık olabileceğine ve halı iplerini bu şekilde almış olabileceğine dikkat çekmiştir.

Olabilirdi, olabilirdi. Makul bir şüphenin ötesinde mi? Belki de değil.

- - -

BCA olay yeri ekibinin lideri Beatrice Sawyer, bir süpürgelikte üç kanlı saç teli bulana kadar Lucas'ın zihninde bile bazı haklı şüpheler vardı. Banyo. Duvar kağıdında ve süpürgelikte çıplak gözle görülemeyecek kadar küçük kan damlacıkları vardı ama yerde yoktu, çünkü yer yıkanmıştı.

Bu da cinayet anlamına geliyor.

Raines ön duruşmada, beceriksiz polislerin nemli kanın izini oraya kadar sürmediklerini, merdivenleri inip çıktıktan sonra, olay yeri ekibi oraya varmadan önce banyoya girdiklerini iddia etti.

Peki ya şu sigorta poliçesi? Zengin insanların federal emlak vergisini aşmak için kullandıkları yasal bir manevradan başka bir şey değil. Park Raines'in dediğine göre. Ben Merion'a değil, ilk evliliğinden olan çocuklarına fayda sağlaması amaçlanmıştı.

Ahşap torna işi mi? Elbette, bunu yapmış olabilir. Yaptığına dair kanıt? Bana kanıtı göster.

Peki ya kız arkadaşı? Evet, Ben bir zamanlar Connie Sweat ile yakınlaşmıştı ama Ben ve Gloria evlenince bu ilişki sona ermişti. Connie'nin şehirdeki evini birkaç kez ziyaret etmişti ama sadece Ben evlenmeden önce Connie'nin evinde bıraktığı kişisel eşyalarını geri almak için.

Duruşma üç hafta içinde başlayacaktı ve işler hiç de iyi görünmüyordu. O kadar iyiydi. En iyi duruşma savcıları, yüksek profilli mahkumiyet istatistikleri konusunda endişelenerek davayı, hukuk fakültesinden üç yıl önce mezun olmuş, geceleri bir caz grubunda saksafon çalan ve müzikle hukuktan daha fazla ilgilenen yirmi sekiz yaşındaki bir hippieye bırakıp gitmişlerdi. Daha önce hiç büyük bir davada baş savcı olmamıştı.

Lucas, müzik yerine hukuku seçerse bir gün iyi bir savcı olacağına inanıyordu ama henüz değildi.

Tekerlekleri çıkacakmış gibi hissedene kadar beş mil koşmak fiziksel durumuna pek bir şey katmamıştı ama acı Lucas'ın Merion'u düşünmeyi bırakmasına yardımcı olmuştu.

Ve tüm bunların birleşimi, stratejik ve taktiksel, depresyon canavarının kapısının eşiğinde koklamasına neden oldu.

O da kaçtı.

O koşarken, kızı Letty çalışma odasındaki halının üzerinde yatıyordu, gece saat dokuzda, bacakları dizlerinden ayaklarına kadar bir kanepenin üzerindeydi. Tavana bakıyor, hayatı düşünüyordu ya da Gary Bazile adında bir adamla ilgili olan hayatın bir parçası. Bazile Stanford'da ekonomi bölümünde üçüncü sınıftaydı ve aynı zamanda lakros oynuyordu; büyük beyaz dişleri ve iri kasları vardı. Onu her gece arıyordu ve babası bunu fark etmeye başlamıştı.

Lise birinci sınıfın başlarında, lisede cinsel ilişkiye girmekten kaçınan Letty - "Sporcuların üzerinde çalıştığı kız olmak istemiyorum," demişti bir arkadaşına- Şimdi Oldu'ya karar vermişti. Zaman. Bazile bu karardan büyük fayda sağlamıştı ama Letty'nin ilgisi azalmaya başlamıştı.

Elinde telefon, tavanı düşünürken, birkaç gün önce Gary'nin sözünü biraz fazla ani kesmiş olabileceğini düşündü. dakikalar önce. "Küçük kız kardeşimi yatırmam lazım," diye yalan söylemişti. Telefonu tekrar çaldığında, ona karşı nazik olmayı dileyerek açtı: ama ekranda Bilinmeyen'den, bilmediği bir alan kodundan, 605'ten arandığı yazıyordu. California mı? Çok fazla telefon almazdı. çünkü numarasını "arama" kayıtlarına kaydettirmişti.

Cevap'ı yumrukladı ve "Alo?" dedi.

"Bu Letty mi?" Bir kadın sesi, sert, belli belirsiz tanıdık. "Evet, ben Letty."

"Letty, ben Skye, beni hatırlıyor musun? San Francisco'dan, ben ve Henry meydanda şarkı söylüyorduk? McDonald's'ta bize yemek ısmarlamıştın?"

"Selam Skye," dedi Letty ayaklarını yere doğru sallayarak. "Nasılsın? Neredesin? Kasabada mısın?"

"Rapid City. Adamım, şeytan Henry'i yakaladı. Kalbini sökmüşler."

"Ne? Ne? Henry mi?"

"Kalbini söktüler." Skye telefonda hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

"Pilot'un kız arkadaşı bana böyle söyledi ve gülüyordu. O Pilot'un onu bir kavanozda sakladığını söyledi. Benimkini alacaklarını söyledi,

Sıradaki. Dostum, burada ciddi bir bokun içindeyim ve Henry'nin kalbini söktüler."

"Tam olarak neredesin?" Letty sordu.

"Rapid City . . . Bu adam tarafından bırakıldım," dedi Skye.

"Güvende misin? Şu an için?"

"Şu an için. Otobüs durağındayım. Bulabildiğim tek ankesörlü telefon bu."

"Tamam, yavaşla. Şimdi söyle bana," dedi

Letty. "Şeytan Sturgis'teydi-"

"Şeytan' dediğinizde-"

"Pilot. Pilot. Size Pilot'tan bahsetmiştik. Pilot, müritleriyle birlikte Sturgis'teydi. Orada kamp yapıyorlardı ve motorcu gibi davranıyorlardı ve bazı kadınlar

RV. Henry'ye uzak durmasını söyledim ama ortadan kayboldu. Biz buluşmamız gerekiyordu ve o gelmedi. Yedek bir buluşma ayarladık ama oraya da gelmedi. Tüm motorcular gitmişti ve kasaba neredeyse bomboştu. Üç gün boyunca etrafta dolaşıp ama orada değildi. Sonra bir marketteydim ve sarışın sürtük içeri girdi ve ben dışarı çıktığımda o da aynı anda dışarı çıktı, Henry'yi öldürdüklerini ve bir parçasını yediklerini ve Pilot'un kalbini bir Mason kavanozuna koyduğunu söyledi. Pilot'un bir adama Henry'nin aletini ateşte kızarttırıp yedirdiğini söyledi."

"Oh, Tanrım," dedi Letty.

Skye, "Babanın polis olduğunu söylediğin için arıyorum ve çünkü ... sahip olduğum tek arkadaş sensin," dedi.

Letty şimdi ayağa kalkmış, volta atıyordu. "Seni buraya getirmek için bir telefon edip otobüs bileti alayım, orada bir şeyler ayarlarız. Otobüse binene kadar istasyonda kal."

"Otobüs için param var ama nereye gideceğimi bilmiyordum. Sonra seni düşündüm. Peki ya Henry? Ya onu öldürdülerse?"

Letty, "Muhtemelen seni korkutmaya çalışıyorlar ama seni babamın yanına götüreceğim, o etrafı kontrol edebilir," dedi. "Önemli olan seni güvenli bir yere götürmek. Ne kadar paran var?"

"İki yüz dolar. Şansımız varmış. İki yüz dolar."

"Minneapolis'e bir bilet alabilir misin?"

"Bekle bir dakika."

Letty arka planda bazı konuşmalar duydu ve sonra, "Evet, yüz dolar," dedi.

"O zaman yap. Sana parayı geri vereceğim, sorun değil," dedi Letty. "Beni ara ve ne zaman geleceğini söyle."

"Bu Jefferson Lines, şimdi bilet alabilirim. Bir dakika, şu adama bir sorayım." Kadın bir dakikalığına gitmişti ve Letty

Arka planda bir şeyler konuşuluyordu. Skye telefona geri döndü ve "Otobüs gece yarısı buradan kalkıyor ve yarın öğlen Minneapolis'e varıyor" dedi.

"Pekâlâ, tamam. Pekâlâ, seninle otobüs durağında buluşuruz. Pilot'tan uzak dur ve o sarışından da uzak dur."

"Yapacağım. Oh, Tanrım, Henry ne olacak?"

"Bunu halledeceğiz. Babamı çağıracam ve bunu halledeceğiz."

- - -

Babası Lucas Davenport'tu.

Lucas uzun boylu bir adamdı, şakaklarından ve kulaklarının üzerinden geçen beyaz bir çizgi dışında siyah saçlıydı, esmerdi, omuzları ağırdı. Mavi gözleri, birkaç kez kırılmış bir burnu ve saç çizgisinden bir gözünün üzerine kadar uzanan bir yara izi vardı.

Basit bir balıkçılık kazası. Boğazının üst kısmında bir yara izi daha vardı, genç bir kızın bir keresinde onu boktan bir sokak silahıyla vurduğu yerde. Yani vücudu iyice yaşlanmıştı ve elli yaşına yeni girmişti. hoşuna gitmedi. Bazı günler, son zamanlarda çok fazla gün, kendini yaşlı hissediyordu - çok fazla saçmalık, dünyayı kurtarmak için yeterince ilerleme yok.

Cerrah olan karısı Weather, doğum günü için ona bir eliptik bisiklet almıştı: "Çok uzun zamandır kaldırımları dövüyorsun. Dizlerine biraz rahat ver."

Zaman zaman kullanıyordu, ama sokakta koşmayı gerçekten seviyordu, özellikle de yağmurdan sonra. Gecenin kokuları arasında, Mississippi'nin havasında, neon ışıklar arasında koşmayı seviyordu. yağmur suyundan arta kalan su birikintilerini titretiyordu. Ben Merion gibi insanlarla uğraşırken kaçmaya ihtiyacı vardı.

Eve doğru son köşeye ulaştığında, huysuzluğunu üzerinden atmıştı. Köşeyi döndü ve arabayı aldı.

Tam bir depar değil ama elli yaşında biri için yeterince yakın.

Ve gözlerindeki terden Letty'nin verandanın ışığı altında, elleri kot pantolonunun cebinde durduğunu gördü: onu arıyordu.

Letty biriyle yatmıştı: O ve Weather bu konuda hemfikirdi ama Weather buna "cinsel olarak aktif olmak" diyordu. Lucas onun lisede cinsel olarak aktif olmadığından yüzde doksan emindi. popüler bir kız olmasına rağmen, biraz sıkma ve sürtünme dışında. Stanford'a gidince, görünüşe göre kendini bırakmaya karar vermiş.

Lucas, seksin iyi geçmesini ve Adam ona karşı iyi ve nazikti. Üniversite çağındayken, hayatındaki kadınlara karşı her zaman iyi ya da nazik olmamıştı ve bundan pişmanlık duyuyordu. Ayrıca yapabileceği fazla bir şey olmadığını da biliyordu. Letty'nin seks hayatı hakkında, iyi ya da kötü. Çenesini kapalı tutacak ve dua edecekti, hepsi bu. Onun iyi içgüdülerine güven.

Garaj yoluna döndü ve "Ne yapıyorsun?" diye seslendi. "Seni bekliyorum. Bir işim çıktı," dedi Letty.

Verandaya varmadan durdu, eğildi, elleri dizlerinin üzerindeydi, nefes nefese kalmıştı. Nefesini tuttuğunda ayağa kalktı: "Anlat bana."

- - -

Ona söylediğinde, "Onun deli olma ihtimalini hiç düşündün mü? Ya da seninle çalıştığını?"

"Elbette. Deli olduğunu sanmıyorum, yani hayal gördüğünü sanmıyorum," dedi Letty. "Bir adam hakkında konuştuğunu kabul etmeliyim

Şeytan olmak kulağa hoş gelmiyor, ama bunu yaptığında neredeyse duymak zorundasınız. Gerçek anlamda konuşmuyor: boynuzları ve kuyruğu olan bir adam değil. Ne hakkında konuşuyor? Bir Charlie Manson tipinden. Manson ailesinden bir adam. Kendisine Pilot diyor."

"Pilot."

"Evet. Pilot. Açık açık onun bir katil olduğunu söylüyor," dedi Letty. "Bunu bugün söylemedi, haftalar önce, San Francisco'da ilk tanıştığımızda, ortada hiç para yokken söyledi. Beni çalıştırmaya gelince

San Francisco'da beni biraz çalıştırmaya çalıştı çünkü şarkılarından para kazanamıyorlardı. Sonra beni çalıştırmak zorunda olmadığını fark etti, çünkü nasıl olsa onlara bir McDonald's alacaktım. O aptal değil."

Lucas verandada onun yanına oturdu ve "Tamam. Her şeyden önce, biliyorsun, o deli. Bir şekilde, bir şekilde, çünkü tüm sokak insanlar. İlla şizofren ya da klinik olarak paranoyak olmaları gerekmez, ama neredeyse kesinlikle bir dereceye kadar sosyopatiktirler, çünkü Aksi takdirde hayatta kalamazlar. Akılları başlarında değilse, tüm dünya görüşleri yıkılır ve kendilerini tedavide, hastanede ya da l bulurlar: uyuşturucu ya da iki."

"Tam olarak sokak sayılmaz," dedi Letty. "O bir gezgin. Onlar da sokak sayılır ama farklılar. Sokaktaki insanların çoğu ... serseridir. Dilenciler. Gezginsler farklıdır. Bir kere, seyahat ederler. Genellikle oldukça derli topludurlar - iyi dış mekan malzemeleri alırlar, düzenli kalırlar, temiz kalmaya çalışırlar. oğunun baktıkları köpekleri vardır. Hedefleri vardır. Plan yaparlar. Birbirlerini tanıyorlar, buluşuyorlar."

Lucas, "Daha çok berduşlar gibi," diye önerdi.

"Berduşun ne olduğunu tam olarak bilmiyorum. Onlar trenlerde değil mi?"

"Evet ama bu gezginsler berduşlara benziyor," dedi Lucas. "Belli bir statüleri var."

"Kesinlikle," dedi Letty. "Onunla tanıştığımda benimle gelir misin? Öğlen gibi burada olur."

"Evet, tabii. Bir toplantıyı ertelemem gerekebilir, önemli bir şey değil," dedi Lucas.

"Henry'nin kalbini bir kavanozda sakladıklarını söyledi," dedi

Letty. "Ah, şu eski kavanozdaki kalp hikâyesi," dedi Lucas.

"O Pilot, Henry'nin penisini bir adama yedirdi. . kızartıp yedirdi." "Ah, şu eski kızarmış penis hikayesi ..."

"Ya doğruysa?"

"yle değil," dedi Lucas.

Lucas ayağa kalktı ve koşu şortunun koltuğunun tozunu aldı. "ılgın insanların, özellikle de sokak insanların çevresinde ortaya çıkan bazı hikâyeler vardır. Apokrif hikâyeler, şehir efsaneleri. İftira: Yamyamlar kalabalığın en büyük favorisidir. Her türlü hikayeyle karşılaştım

Bunun gibi - aklınıza gelebilecek en uç örnekler, insanların bebekleri yemesi veya bebekleri köpeklere yedirmesi vb. Bunların hiçbirisi doğru değildir."

"Ama ..."

Lucas parmağını kaldırdı: "Dışarıda yamyamlar var ama onlar hakkında gerçek hikâyeler yok. Yamyamlar ne yaptıkları konusunda sessizdirler.

yapıyorlar. Yamyam hikayeleri duyduğunuzda, *her zaman* birilerinin başka birilerinin başını belaya sokmaya çalışmasıyla ilgilidir. Ve genellikle kızartma hakkında

ve birinin aletini yemek. Ya da birinin göğüslerini. Başkasının başını belaya sokmak için uydurulmuş cinsel fanteziler."

"Pekâlâ, tamam. Ama yarın benimle gel."

- - -

LUCAS buluşmalarını değiştirdi ve ertesi gün öğle saatlerinde Letty ile birlikte Minneapolis'teydi. Jefferson Lines bir terminali paylaşıyordu.

Greyhound ile Onuncu Cadde'de, çoğu otobüs istasyonuna kıyasla nispeten neşeli bir yer, bir otoparkın altına inşa edilmiş.

Lucas Mercedes SUV'sini caddeye park ederken IDS kulesinin yeşil camlı tepesinin çevredeki binalara baktığını görebiliyorlardı. Letty ile birlikte istasyona doğru yürüdüler.

otobüsün kırk beş dakika gecikeceğini söyledi. "Henüz Burnsville'e varmadı bile. I-90'da büyük bir kaza olmuş. Şoför zamanı telafi etmeye çalışıyor.

Burnsville'de birkaç dakikadan fazla kalamam," dedi Jefferson Lines masasının arkasındaki adam.

Şehir merkezine doğru yürüyerek zaman öldürmeye karar verdiler. Böylece Letty Barnes & Noble'da yeni çıkan ürünlere, Lucas da Harry White'da takım elbiselere bakabilecekti.

Harry White satıcısı her zamanki gibi onu gördüğüne sevinmişti: "Bu yıl sezona geç giriyorsun, ama sana gösterene kadar raftan bir takım elbise alıp arkaya koydum. İtalyan, tabii ki Tabii ki. Kömür kadar koyu değil, buna kömür diyemezsiniz, ama orta griden biraz daha koyu, çok ince neredeyse sarı bir çizgisi var, daha çok bej diyebilirim."

Lucas bir giysi atıydı ve hep öyleydi. Yarım saatini takım elbiseleri inceleyerek geçirdi, birkaç tanesini daha Ertesi Cumartesi günü muayene, beş dakika kravatlara, beş dakika da ayakkabılara baktım, siyah bir deri ceketi kontrol ettim- 2,450 dolar ve puding kadar yumuşak. Hiçbir şey harcamadı ve caddenin karşısındaki Barnes & Noble'a yürüdü, orada Letty'yi kitaplara bakarken buldu yanında bir Yoga kitabı ve kompakt gizli taşıma silahları üzerine bir kitapla. Lucas, "Silah taşımaya başlamayacaksınız," dedi. Letty, "Tabii ki hayır, ama haberdar olmak istiyorum," dedi. "Yağmur yağmazsa bu hafta sonu poligona gitmeliyiz." "Hadi yapalım şunu," dedi Lucas. "Uzun zaman oldu."

- - -

SKYE otobüsten inen son kişiydi. San Francisco'dakiyle aynı kıyafeti giyiyordu ama sabun gibi kokuyordu. O ve Letty Letty, Lucas'ı tanıştırdı ve birlikte beklediler. Skye'in çantası boşaltılana kadar. Lucas dedi ki, "Sana St. Paul'de bir otel odası ayarladık. Eşyalarını oraya bırakıp yiyecek bir şeyler alacağız, ve ne yaptığımızı anlamalıyız."

"Bu harika, ama gerçekten karşılayabileceğimi sanmıyorum-"

"Hallettik," dedi Lucas. "En azından iki ya da üç günlüğüne."

"Minnettarım," dedi Skye. Reddetmemeyi öğrenmişti.

iyilikler; ikinci kez sunulmayabilirler.

Yarım saat sonra onu St. Paul şehir merkezinin kenarındaki bir Holiday Inn'e yerleştirdiler ve oradan da konuşmak için Grand Avenue'daki sessiz bir Bruegger's Bagels fırınına gittiler. Hep birlikte Lucas ve Letty diyet kola, Skye da normal kola aldı -yine kalori meselesi- ve köşedeki masaya oturduklarında Lucas, "Arkadaşın için endişeleniyorsun," dedi.

"Pilot'un müritlerinden biri - birlikte yattığı kadınlardan biri - bana Henry'nin kalbini kesip bir kavanoza koyduklarını ve Geceleri dışarı çıkar ve ona tap."

Lucas bir süre ona baktıktan sonra, "Buna inanıyor musun?" diye sordu.

Ellerini avuç içleri Lucas'a bakacak şekilde, dur işareti yapar gibi kaldırdı. "Ne düşündüğünü biliyorum. Bunların hepsi yol saçmalığı. Ama size söylüyorum Bay Davenport, bu öyle bir şey değil. Pilot'la Los Angeles'a kadar uzanan bir geçmişimiz var ve onunla ilgili hikâyeler var. İnsanları öldürüyor, hepsi katılıyor, insanları öldürüyor. Bazıları gibi değil Siyah ayinler ya da öyle garip şeyler. Bunu sevdikleri ve kendilerini önemli hissettirdiğı için yapıyorlar. Ona şeytan diyorum çünkü insanların onun hakkında böyle düşünmesini istiyor. O seviyor Bunu. İnsanlara karşı kötü olma ve insanların onun hakkında konuşması fikrini çok seviyor."

Lucas arkasına yaslanıp gülümsedi ve, "Kulağa pek sevimsiz geliyor. Gerçek adını biliyor musun?"

"Hayır. Herkes ona Pilot der. Her zaman giydiğı kolsuz bir tişörtü var, sarı renkte ve üzerinde büyük kırmızı bir *P* harfi var. *P* kan gibi görünüyor ve insanlara bunun kan *olduğunu* söylüyor."

"Sence öyle mi?" Letty sordu.

"Bana normal batik boya gibi geldi, biraz soluk." Döndü "Bay Davenport, Pilot saçmalıyor. O bir yalancı, tembel, deli ve uyuşturucu satıyor ama bu, yaptığını söylediğı bazı şeyleri yapmadığı anlamına gelmiyor. Şundan eminim ki Ellerinde gıda yardımı kartları var ve bunları Los Angeles'taki sahtekar dükkanlarda para karşılığı satıyorlar. Birkaç yıldır bu dolandırıcılığı yapıyorlar. Sonbahar'ın yaklaştığından ve hayatta kalmanın tek yolunun haydutlara katılmak olacağından bahsediyor ... ve soğukkanlılıkla öldürmeye istekli olmalısınız. Silahları var ve her şey."

"Sonbahar mı?"

"Evet, bilirsiniz, her şey havaya uçtuğunda ve hayatta kalanların hepsi kamuflej giyip ciplerle dolaştığında."

- - -

LUCAS VE LETTY on beş dakika boyunca ona sorular yönelttiler. İşlerini bitirdiklerinde Pilot'un ve Kristen, Linda, Bell ve Raleigh adındaki dört öğrencisinin karakter taslakları vardı. isimler. "Raleigh bir gitar çalıyor ve Pilot ona Sledge diyor, tıpkı bir

Kristen, Slash ve Edge'in kombinasyonu için elik bir eğe kullandı. Dişlerini sivriltmiş ve tepeden tırnağa mrekkeplenmiş gibi," dedi Skye ama elinde çok az kesin bilgi vardı.

Pilot'un grubunun eski arabalardan oluşan bir karavanla seyahat ettiğini biliyordu,

Aralarında en az bir karavan da vardı ve bir noktada Güney Dakota otoyol devriyesi tarafından rahatsız edildiklerini düşünüyordu, çünkü Henry,

kaybolmadan önce, ancak Pilot'u mitingde gördükten sonra, bunun hakkında konuşmayı hiç bırakmadıklarını söyledi. "Arabalarında her türlü uyuşturucu vardı ve neredeyse bir Güney Dakota otoyolu tarafından yakalanıyorlardı.

ama yapmadılar çünkü polis akşam yemeği için evine gidiyordu."

"Bu kulağa yeterince gerçekçi geliyor," dedi Letty, Lucas'a bakarak.

Sonunda Lucas dedi ki, "Pekala. İlgimi çektin. şu adama bir bakayım. Henry'nin tam adını bilmem gerekiyor ve Pilot'un araçlarının plaka numaralarını öğrenebilirsek iyi olur."

"Adı Henry Mark Fuller ve Johnson City, Texas'tan. O Lyndon B. Johnson Lisesi'ne gitmiş ama sanırım on birinci sınıfta okulu bırakmış. Plaka numarasını bilmiyorum."

Lucas defterine Henry'nin adını yazdıktan sonra, "Eğer Pilot'un adamlarından birini görürsen, fırsatın olursa plakasını not et. Bu bize pek çok bilgi sağlayabilir. Güvendiğiniz arkadaşlarınızla karşılaşırsanız, onlardan gözlerini dört açmalarını isteyin."

"Yapacağım."

"Pilot'un başı ciddi bir belaya girse, polis raporunu en çok nerede bulabilirim?" Lucas sordu.

Skye bunu bir süre düşündükten sonra, "Aslen Louisiana'lı olduğunu duymuştum ama uzun süre Los Angeles'ta aktörlük yaptığını iddia etmişti. Sanırım Los Angeles. Louisiana'nın neresinde olduğunu bilmiyorum."

Letty, "Burada başka gezginler görecek misiniz?" diye sordu.

"Sanırım yle. St. Paul polisleri Minneapolis polislerinden daha yumuşak, bu yüzden insanlar buraya gelip Swede Hollow'da takılıyor. Birkaç kez oraya gittim."

"Otelden oraya yürüyerek gidebilirsin," dedi Lucas. Dedi ki, "Etrafı kontrol et, ama bu konuda çok açık olma. Pilot hakkında soru sorma.

Henry hakkında. Çoğunlukla sadece dinle."

"Bunu yapabilirim," dedi Skye. "Her yerde Henry'yi sorup duruyorum."

- - -

LETTY görüşmeyi orada bitirmek istemedi, bu yüzden hep birlikte eve geri döndüler ve Letty Skye'ı çamaşırhaneye götürmek için SUV'u dn aldı.

Letty, Lucas'a, "Giysileriyle işimiz bittikten sonra onu Holiday Inn'e bırakacağım," dedi. "Seninle burada buluşuruz."

- - -

LUCAS Porsche'siyle aşağı şehre gitti, Los Angeles'taki arkadaşlarını aradı ve menajerlerinden biri olan Virgil Flowers ile konuştu.

Güney Dakota'da iyi bağlantıları varmış, sonra da bilinen takma adı "Pilot" olan bir veritabanı araştırması yapmış.

Garip bir şekilde hiçbir şey çıkmadı. Lucas sözlükteki hemen her ismin bir zamanlar polislere sahte isim olarak verildiği izlenimine kapılmıştı.

Flowers, Pierre'de çalışan bir Güney Dakota otoyol devriye memurunun adını vererek geri aradı ve Lucas onu aradığında, Lucas'ın karavanla ilgili tarifine dayanarak eyalet çapında bir bilgi talebinde bulunacağını söyledi. Lucas zellikle Güney Dakota'daki plaka numaraları. "Uzun sürmez," dedi polis, "tabii onları gören kişi mesai dışında ve evrimdişi değilse. Öyle ya da böyle sizi arayacağım."

Lucas ayrıca Johnson City, Teksas'tan Henry Mark Fuller'ı durdurmasını istedi.

Günün ilerleyen saatlerinde Los Angeles zel Operasyonlar Bürosu'ndan bir teğmen onu aradı ve bir istihbarat polisini araması gerektiğini söyledi Santa Monica'da Lewis Hall adında bir adam. Lucas aramış, Hall da "Pilate adında birini mi arıyorsunuz?" demiş.

"Onunla ilgileniyoruz. Nereye bakacağımı bilmiyorum. O Görünüşe göre bir grup takipisiyle birlikte eski püskü arabalar ve bir karavanla seyahat ediyor. Yanındaki kadınlardan bazıları hile yapıyor olabilir."

"Evet, o adamı biliyorum. Onu birkaç kez gördüm," dedi Hall. "Onunla hiç konuşmadım. Biri gelir ve Pilate'nin bir yerlerde satanist bir ayin yaptığını duyduğunu söylerdi. Şeytani ayinlerin izini sürme konusunda pek iyi değilimdir, çünkü genellikle valiyi tanıyan insanları içerirler."

"Seni anlıyorum," dedi Lucas. "Herhangi bir şiddet belirtisi var mı? Yani, belirli raporlar?"

"Belirli bir şey yok. Söylentiler," dedi Hall. "Bir süre Venedik'te takıldıklarını biliyorum. Orada sorabileceğim bazı insanlar tanıyorum."

"Eğer vaktin olursa çok memnun olurum," dedi Lucas. "Güya aktör olduğunu söylüyor."

"Ne yaptı?"

"Bunu size söylemekten nefret ediyorum, çünkü kulağa daha fazla saçmalık gibi geliyor. Burada Pilot'un erkek arkadaşının kalbini kestiğini ve bir Mason kavanozunda sakladığını söyleyen bir yolcumuz var."

Hall güldü ve "Elinizde fazladan zamanınız olmalı" dedi.

"Biliyor musunuz? Senin yerinde olsaydım, ben de aynı şeyi söylerdim. Ama buradaki kız, bu gezgin, o bir tür ... ikna edici."

"Uh-oh. Tamam, Venedik'te kimi bulabileceğime bakıp sana geri döneceğim. Tanrı biliyor ya, buralarda yeterince tuhaf pislik var."

"Teşekkürler, meşgul olduğunu biliyorum. Aşağı ya da yukarı herhangi bir şey duyarsak seni ararım," dedi Lucas.

"Bekle, devam edecek başka bir şeyin yok mu? Beni belirli bir yöne yönlendirecek bir şey yok mu?"

"Hayır. Veritabanında arama yaptım ve Pilot takma adına sahip tek bir kişi bile bulamadım. Havaalanlarını kontrol etmeye başlamalı mıyım diye merak ediyorum."

Diğer taraftan birkaç saniye daha sessizlik oldu, sonra Hall, "Ah, bahsettiğim adam Pilot değil, uçak pilotu gibi. Pilate, Pontius Pilate gibi. Hani şu İsa'ya her ne yaptıysa yapan adam."

"Ne?"

"Evet. P-i-l-a-t-e, Pilot değil."

"Ah... kaka. Veri tabanlarına geri dönelim," dedi Lucas.

Hall yine güldü. "Sana iyi şanslar."

- - -

LUCAS veri tabanlarına **GERİ DÖNDÜ** ve Pilate hemen ortaya çıktı, hem de iki kez: bir kez Arkansas'ta ve bir kez Arizona'da.

Arkansas suikastı, gerçek adı Rezin Carter olan ve 1962'de, Carter on iki yaşındayken başlayan uzun bir sabıka kaydı bulunan bir adamla bağlantılıydı. Skye'ın muhtemelen otuzlu yaşlarının başında olduğunu söylediği Pilate için çok yaşlıydı.

İkincisi, altı yıl önce Arizona, Quartzsite'de I-10'da bir trafik çevirmesiydi. Sürücünün ehliyeti ya da başka bir kimliği yoktu. Arabasını Phoenix'ten beş yüz dolara satın aldığını ve oyunculuk işi vaadiyle Los Angeles'a gitmeye çalıştığını söyledi. Adını Porter Pilate olarak verdi. Onu durduran polis ceza kesmiş ve arabayı, içinde birkaç düzine araba bulunan yerel bir ticari haciz otoparkına çekti.

Ertesi sabah saat birde, gece görevlisi kovboy bandanasını maske olarak takan bir adam tarafından yüzüne bir tabanca saplanmıştı. Gece adamı bağlanmış ve kulübesinin zeminine bırakılmıştı. El konulan arabaların anahtarlarına ulaşamadı, Çünkü paralar bir kasadaydı ve gece adamında anahtar yoktu. Yine de silahlı adam birkaç dakika sonra uzaklaştı.

Gece görevlisi hangi arabanın alındığını göremedi, ancak ertesi sabah yapılan sayımda Porter Pilate'nin kullandığı 1998 model Pontiac Sunfire'in yerinde olmadığı anlaşıldı.

Lucas'ın veritabanında silahlı saldırıdan dolayı Soygun. Sunfire daha sonra, Quartzsite'de kaybolduktan bir hafta sonra Venice, California'da çekildikten sonra bulundu.

Hem Arizona hem de Kaliforniya polisleri aynı araç plakasını listeledi ve bu plakanın izi Scottsdale, Arizona'da profesyonel bowling oynayan Ralph Benson adında bir adama aitti ve arabasını Sky Harbor havaalanındaki uzun süreli park yerinde bıraktığını söyledi.

Arka tamponun altındaki mıknatıslı tutucuda iki anahtarı vardı. Los Angeles polisleri tarafından arandığında, arabayı geri almak için Los Angeles'a gitmeyi reddetti ve bu yolculuğa değmeyeceğini söyledi. Araba Sonunda bir geri dönüşüm sahasına gönderildi ve bu da onun sonu oldu.

Porter Pilate.

Lucas tam ismi veritabanında arattı ve Arizona'daki eşleşme dışında bir şey bulamadı.

Arizona Otoyol Devriyesi'ni aradı ve polisin Cezayı kesen kişi emekli olmuştu ama bir telefon numarası vardı. Polis yüzme havuzundaydı ve karısı ona bir telefon uzattı.

"O adamı hatırlıyorum, o geceki soygundan dolayı," dedi polis. "Bir pislik için reklam gibiydi, eğer Tabirimi mazur görün. Bilirsiniz işte, eş kazağı tişörtü, ter kokuyordu, siyah saçları yarım yamalak örülmüştü."

"Beyaz adam mı?"

"Evet. Koyu tenli, ama koyu kırmızımsı. Aksan yok, Yerli gibiydi. Hapishane mürekkebi vardı, ağlayanlardan biri İsa, omzunda kan akan dikenli bir taç. Buna bakarak onun Meksikalı bir gangster olduğunu düşünebilirdiniz ama değildi."

"Hiç kimlik yok mu?"

"Hiçbiri. Tek bir kağıt parçası bile yoktu. Ona bir bilet verdim ve o imzaladı. Soygundan sonra, parmak izi bırakıp bırakmadığını görmek için bilete geri döndük, ama orada benimkinden başka bir şey yoktu. Tabii ki araba bizde d e ğ i l d i . Kaliforniya'da bulduklarında işleme koymalarını istedik ama öncelikli değildi. Sonunda el attıklarında, arabanın silinmiş olduğu ortaya çıktı."

Hepsi bu kadardı. Lucas polise teşekkür etti, havuzda olmanın güzel bir şey olduğunu söyledi ve polis de verandasında 108 olduğunu söyledi: "O kadar da değil.

güzel, hayatta kalma meselesi olarak."

Lucas, Güney Dakota otoyol devriyesini aradı, ona yeni ismi ve detayları verdi, sonra da Los Angeles polisini. Arizona Pilatus, gördüğü Pilatus'a benziyordu.

Lucas kapattı ve eve gitti.

LETTY DIŞARIDA BİR YERDEYDİ ve hizmetçi Sam'i Whole Foods'a götürmüştü, bebek uyuyordu ve Weather, muhtemelen sıcak hava yüzünden sırtının kirli olduğunu söyledi. Lucas onu duşa götürdü ve sırtını yıkadı, bir süre daha sırtını yıkamasına *gerek kalmayacak* kadar iyice yıkadı. Shrake aradığında Lucas kendini toparlamaya çalışıyordu.

"Adamınız Wilfred ile konuştum. Bazı üniversite terklerin bir ahırda süper bilgisayar yaptıklarını ama ne için yaptıklarını bilmediğini söyledi. Ama herhangi bir bilgisayar için elli dolar ödüyorlar. Belli bir işlemciye sahip olduğu sürece. Bilgisayarlar hakkında bir bok bilmem ama Sandy Bridge mi? Yoksa Ivy Bridge mi?"

"Bu bir şeyler çağırıyor," dedi Lucas. "Sanırım bir tür Intel çipi olabilir."

"Tamam. Her neyse, 50 dolar ödüyorlar, nakit para. Ben de Şunu anlayın, o çiplerin tanesi birkaç yüz dolar. İşin nakit para boyutu, bacakları olan her pisliğin bilgisayar çalan bir üniversite. Geçen hafta Denmark Township'te bir park yerinde buluştular ve hikaye şu ki, insanlar binlerce bilgisayar. Hepsinde doğru çip yoktu ama çoğunda vardı. Bu adamlar bir sürü para ödediler ve plakasız beyaz Ford F-150."

"Bin dediğinizde, bu 'çok' anlamına gelen bir tahmin mi? Yoksa bin anlamına mı geliyor?"

"Bunu ben sordum. Wilfred aslında binden fazla olabileceğini düşündü. Alıcıların, üzerinde dünyadaki tüm bilgisayarların listesi olan bir dizüstü bilgisayarı vardı ve siz de bilgisayarınızla öne çıkıyordunuz, Evet ya da hayır derlerdi ve eğer evet ise, bir rulodan elli tane sıyrıp bilgisayarı kamyonun arkasına atarlardı. Atmak derken bunu kastediyordu. Sadece arkaya atacıklarını, video ekranlarına ne olduğunu umursamadıklarını söyledi."

"Başka bir toplantı olacak mı?"

"Olacağı söylendi... ama buralarda olmayabilir. Söylentiye göre, bu adamlar Iowa'danmış ve her yeri satın alıyorlarmış."

Orta Batı'da. Wilfred gözünü dört açacak. Güya bu adamların on altı bin üç yüz seksen dört işlemciye ihtiyacı varmış. Wilfred'in bana verdiği rakam bu ve kesin olduğunu iddia ediyor."

"Ah, Tanrım."

"Oh. Alıcıların silahları olduğunu söyledi." "Ah, Tanrım."

- - -

LETTY YEMEK SAATİNDE DÖNMÜŞTÜ. Lucas ona Pilate hakkında öğrendiklerini anlattı ve o da "Şimdi ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Skye ilgimi çekti. Hiç şüphe yok ki yüzlerce Her yıl insanlar öldürülüyor ve cesetleri asla bulunamıyor." Lucas şöyle dedi. "Size birçoğunun nerede olduğunu bile söyleyebilirim: Las Vegas'ın güneyindeki çöle bir arama ekibi götürseniz ve San Bernardino'ya giden otoyolun her iki tarafında bir mil boyunca arama yapsanız, çok fazla aramadan yüz ceset bulursunuz. En olası kurbanlar Skye gibiler, çünkü hiç kimse nerede olduklarını ya da nereye gitmiş olabileceklerini gerçekten bilemez. Eğer dışarıda ciddi, deli bir avcı, çılgın bir adam varsa, gezginler doğal hedeflerdir. Eğer Pilate denen adam gerçekten söylediği gibiyse, tehlikeli olabilir."

Letty dedi ki, "Güzel. İlgileniyorsun. Tek istediğim buydu." Weather, "Letty, sana yalvarıyorum. Skye'la takılma. Bırak kendi işini yapsın. Göze batarsınız, zengin olduğunuz duyulur ve Pilatus olmasa bile başınız büyük derde girer."

"Taşıma iznim olsaydı sorun olmazdı..." Lucas belki de bağırarak için ağzını açtı ama kadın sırtarak, "Sadece dalga geçiyordum, baba," dedi.

- - -

Akşam yemeğinden sonra Letty, Skye'ın kaldığı Holiday Inn'i aradı ama Skye içeride değildi. Saat sekizde gelmişti ve St. Paul'deki diğer gezginlerle konuşma şansının olmadığını söyledi. Letty, Pilatus'un omzundaki İsa dövmesini sorunca Skye, Pilatus'un İsa dövmesi olduğunu bildiğini söyledi.

biraz mürekkep, ama ayrıntılar değil. Aksi takdirde, Quartzsite'daki adamın tarifi tanıdığı adama uyuyordu.

Lucas Skye'a adamın adının Pilot değil Pilate olduğunu söylediğinde Skye, "Bunun doğru olduğunu sanmıyorum Bay Davenport. O söylemedi Adı Pilatus olan insanlar için 'Pilot' derdi, bir unvan gibi, bir isim gibi değil."

"Pekâlâ. Ben iki isimle de aramaya devam edeceğim. Sen de etrafa sormaya devam et," dedi Lucas. "Ya onu ya da Henry'yi bulacağız. Tamam mı?"

"Umarım," dedi ama Lucas onun sesindeki şüpheyi duymuştu.

F Lucas ve Letty sadece birbirlerine benzemekle kalmıyordu -koyu saçlar, mavi gözler, atletik vücut- ama özellikle uyku söz konusu olduğunda aynı şekilde davranıyorlardı. İkisi de bütün gece uyanık kalabilirdi, ikisi de erken kalkmayı sevmezdi. Letty yatak odasının kapısını çaldığında Lucas saat on buçukta kalkmış, takım elbisesini seçmiş, pantolon ve tişörtünü giymiş, gömlek olasılıklarını düşünüyordu.

"Evet, içeri gel," diye seslendi Lucas soyunma odasından.

Letty elinde telefonu ile içeri girdi. "Telefonun kapandığını duymadım ama Skye mesaj bırakmış. Bu sabah erkenden Swede Hollow'a gittiğini ve Henry'nin yukarıda olduğunu söyleyen bir adamla tanıştığını söyledi. Duluth, başka yolcularla birlikte," dedi Letty. "Bir otobüse atlayıp oraya gideceğini söyledi. Otele telefon ettim ama Çıkış yaptığını söylediler. Otobüs terminalini aradım ve Duluth'a giden bir otobüsün yarım saat önce kalktığını söylediler. Cep telefonu yok."

Lucas, "Duluth'a gitmeyin," dedi.

"Yapmayacağım. Senden de bunu beklemiyorum, ama bu Bilmiyorum. Bir hayal kırıklığı. Dün bir yerlere varabileceğimizi düşünmüştüm ve şimdi o gitti."

"O bir gezgin," dedi Lucas. "Tekrar iletişime geçeceğinden şüpheleniyorum." Askıdan bir gömlek çıkardı, giyeceği takım elbise ceketinin yanına koydu, "Güzel," dedi ve onu giyip düğmelerini iliklemeye başladı.

Letty, "Anlamıyorsan diye söylüyorum, biraz endişeliyim," dedi.

"Ben de öyle ama korkmuyorum," dedi Lucas. "Benim hâlâ Pilate karakteri hakkında birkaç satır yazacak ve ne göreceğimize bakacağız. Henry'yi bulduğunda tekrar arayacak ve o zaman ne söyleyeceğini göreceğiz."

"Pekâlâ. Bugün yapacak işlerim var. Carey ve Jeff ile takılacağım, takılmak için U'ya gideceğiz."

"Çok fazla endişelenme," dedi Lucas. Elinde bir kravat tutuyordu: "Ne düşünüyorsun?"

Letty, "Kravat konusunda sana asla annemden daha fazla tavsiyede bulunmam," dedi. "Sen bu konuda bizden daha iyisin."

"Bu doğru," dedi Lucas. Kravat çekmecesine baktı, sonra ilk tercihinde karar kıldı. "Henry'yle ilgili bir şey çıkarsa ararım. Ya da Pilate hakkında."

- - -

LETTY gitti ve Lucas kravatını bağlamak için aynanın önünde durdu. Bunu yaparken neredeyse ona söyleyeceği şeyi düşündü. Neredeyse, "Telefonunu yanına al," diyecekti. Tabii ki telefonunu yanına alacaktı. Asla 15 metreden fazla yaklaşmazdı. Telefonu Sonunda avucuna epoksi yaptıracak.

İlle de kötü bir şey değil, diye düşündü. Kadınlar dünyayı -en azından Batı dünyasını- ele geçirmenin eşiğindeydi. Sonra Silikon Vadisi'ndeki cinsiyetçi bir domuz cep telefonunu icat etti ve kadınlar dört milyarın tamamının yakında Günün yirmi dört saati mutlu bir şekilde birbirleriyle konuşurlar, başka hiçbir şey yapmazlar ve Erkekler Geri Döner.

Lyle Lovett'ın "Don't Touch My Hat" şarkısından birkaç parça ıslık çaldı ve aynada kendini kontrol etti. Müthiş görünüyordu. Hiçbir kadın bunu fark etmezdi: cep telefonlarıyla birbirleriyle konuşmakla meşgul olurlardı.

- - -

LUCAS saat on biri birkaç dakika geçe ofise gittiğinde, Güney Dakota polisinden bir sesli mesaj almıştı: devriye ile tam bir vardiya döngüsü geçirmişlerdi, tüm memurlar

Pilatus'un karavanından hiç yanıt gelmemiştir. "Bir şey duyarsam seni ararım."

Ayrıca L.A. polisi Lewis Hall'dan bir e-posta notu almış: "Beni ara."

E-posta saat onda, Los Angeles saatiyle sekizde gelmişti, yani Hall erkenden kalkmıştı. Lucas onu geri aradı.

Hall, "Dinle, dün gece Venedik'teki bazı kabadayılarla konuştum ve senin Pilate bir sorun olabilir," dedi. "Belki Hatta sana borçluyum. Uzun zamandır sahilde olan bir adamla konuştum. Yirmi yıldır masaj salonu işletiyor. Pilate'nin Kitty Place cinayetini bildiğine dair bir söylenti olduğunu söyledi. Duydunuz mu bilmiyorum..."

Lucas, "Bir şeyler duydum ama ayrıntılarını bilmiyorum," dedi.

"Kitty bir şovmendi. Ne dersiniz bilmiyorum, fahişe falan değildi, filmlerde küçük roller alıyordu, arada sırada replikleri oluyordu, SAG kartı vardı ve bazı stand-up işleri yapıyordu. Santa Ana Cadde'de bir dairesi vardı.

Monica."

"SAG kartı nedir?"

"Screen Actors Guild'deydi. Burada kart almak önemli bir şey. İnsan olarak tanındığınız anlamına gelir. Her neyse, böyle bir hayatı vardı. Sonra bir yıl kadar önce bir gün ölü bulundu. Marina Del Rey açıklarında suda yüzerken bulundu. Parçalara ayrılmıştı. Bıçakla işkence edilmiş, tecavüze uğramıştı.

L.A. için bile oldukça berbat." "DNA MI?"

"Hayır. Bir süredir sudaydı, bu yüzden iyi bir DNA elde edemedik ve bunu kimin yapmış olabileceğine dair bir koku alamadık. Şu anki erkek arkadaşı yok. Eski erkek arkadaşı iyi birine benziyordu. sağlam bir mazereti vardı, o dönem boyunca Vegas'ta trompet çalıyordu. Dün gece adamım Ruben'le konuşuyordum ve Ceset ortaya çıktıktan bir süre sonra, oldukça uzun bir süre sonra, bazı insanların onun Pilate ile bağlantılı olabileceğini düşündüklerini duymuş. Bu sabah cinayet masasındakiyle konuştum ve kimse onlara Pilate'den bahsetmemiş."

"Ruben Pilate'nin nerede asıldığını biliyor mu? Ya da kiminle asıldığını?" Lucas sordu. "Eğer arabasının künyesini bulabilirsem, muhtemelen onu bulabiliriz. Geçen hafta Sturgis, Güney Dakota'da motorcu rallisindeymiş, muhtemelen doğuya gidiyormuş. Sorun şu ki, elimizde sağlam bir kimlik yok, sağlam bir fotoğraf yok, gerçek bir geçmiş yok, onu yakalamak için kullanabileceğimiz hiçbir şey yok. Filmlerde oynadığını iddia ediyor. Sence SAG kartı var mıdır?"

"Kontrol edebilirim. Ruben'den edindiğim izlenime göre ... ve Ruben'in gerçekten ne kadar bildiğinden emin değilim, olduğundan daha büyük konuşma eğilimindedir ... ama Pilate'nin sokak adamı olduğu izlenimini edindim. Hareketler

Çok geziyor, orada burada yaşıyor ve bazen arabasında biraz ot satıyor. Ruben, K adında bir kız arkadaşı olduğunu düşünüyor.

K harfi ve o hala buralarda olabilir. Bugün onu bulmaya çalışacağım."

"Bana getirebileceğin her şey için minnettar olurum," dedi Lucas.

"Artık sadece senin için değil. Kitty Place çok güzel bir sarışındı, savunmasız görünen türden ve gerçekten hoş bir kızdı. Vücudu parçalandığında, buradaki medya ortalığı ayağa kaldırdı. Cinayet masasındakiler işi zorlamamı istiyorlar, bir mola için sol taşaklarını bile verirler. İyi bir molanın bana da bir zararı olmaz."

"Pekâlâ. Bir şey duyarsan beni ara, ben de bir şey bulursam seni arayacağım."

"Görüşürüz," dedi Hall.

- - -

DEL CAPSLOCK elinde bastonuyla kapıdan içeri girdi. Lucas, "İyi ki seni ayakta tutacak bir bastonun var," dedi.

"Bu bir ... kahretsin, 'koltuk değneği' demek üzereydim." Oturdu ve dedi ki, "Honey Potts'la konuştum. İlgileniyor. Daisy Jones'la konuştum. O da ilgileniyor. Honey'e, yalancı şahitlik yapmadığı sürece, hikayesini değiştirir ve farklı bir şey hatırlarsa dava açmayacağımıza dair bir mektup hazırlayacağımızı söyledim. kendisi."

"Yine," dedi Lucas.

"Evet, yine. Jenkins alaycı adam rolünü oynuyordu, ona Merion'un gerçekten onunla paylaşacağını düşündüyse bunu yapmasını söyledi, delirmişti. Sadece beraat ederse pay alacaktı ve beraat ettiğinde bir daha yargılanamayacaktı. O zaman ona ödeme yapması için bir neden kalmayacaktı. Jenkins ona, karısını döverek öldüren bir adamla gerçekten takılmak isteyip istemediğini sordu. O da

Bu tür şeylerin alışkanlık haline gelme eğiliminde olduğunu öne sürdü." "O mu satın aldı?"

"Emin değilim ama Daisy bu akşam onunla konuşacak, bakalım röportaj yapacak mı?" Daisy Jones uzun süredir WCCO'da muhabirlik yapıyordu.

televizyonunda, sıklerine basmayı başaran İkiz Şehirli ünlülerle yaptığı itiraf niteliğindeki konuşmalarla tanınıyor.

Lucas, "Denemeye değer." dedi.

"Hey, eğer Merion Gloria ile evlendikten sonra onunla yattığını söylüyorsa. . . Bence yarı yarıya daha iyiyiz."

"Belki, ama bir şey daha alsam iyi olurdu," dedi Lucas. "Cory hakkında bir şey var mı?"

"Aslına bakarsanız, var." Del ayağa kalktı ve iki elini duvara yasladı ve sakat bacağını gererek üzerinde zıpladı. Bir yıl önce yaşlı silah kaçakçıları tarafından vurulmuş ve dört ameliyat geçirdi ve her şeyi yoluna koymaya çalıştı. Artık leğen kemiğinde o kadar çok metal vardı ki sadece uçağa binebilmek için TSA Bildirim Kartı taşıyordu. Devam eden sakatlığına rağmen Nisan ayında tam zamanlı işine geri dönmüştü. Tekrar yerine oturdu.

"Brett Givens'ı bir emlak şirketinde tabelacı olarak çalışırken buldum. Edina'daki bayilik," dedi. "Bir pikap kullanıyor, etrafta dolaşıp tabela asıyor ya da indiriyor."

Lucas, Givens'ı tanıyordu: "Doğrama dükkanında çalışmaktan daha iyidir."

"Evet. Her neyse, Cory'nin kesinlikle geri döndüğünü söylüyor, çünkü onu geçen hafta Cambridge'de Kenyon'da görmüş. Cory'nin onu görmediğini, çünkü kaçtığını söyledi - sanırım Cory'nin onu bir şeye ikna etmeye çalışmasından korkmuş. Tabela işini seviyor."

"Givens, Cory'nin nerede yaşadığını bilmiyor muydu?"

"Hayır. Ama barda Cory'yi tanıyormuş gibi görünen rastgele insanlar olduğunu söyledi, sanki müdavimlerinden biriymiş gibi. Cory'nin

pek müreffeh görünmüyor, yani kasa hâlâ onda olabilir. Bu öğleden sonra yukarı çıkıp birkaç bira içebilirim diye düşündüm."

"Pekâlâ. Kendine iyi bak. Jenkins ve Shrake'in cebinde para yok. Desteğe ihtiyacınız olursa beni arayın, ya gelirim ya da Jon'u gönderirim. Birisi."

Dale Cory'nin elinde bir kasa olduğuna inanılıyordu. Paul'deki bir kuyumcudan yılbaşı gecesi çalınan toptan fiyatlarla iki milyon dolarlık elmas mücevher içeriyordu.

Dükkan sahibi mücevherlerinin güvenliğinden emindi, çünkü mücevherlerini sakladığı kasa sertleştirilmiş çelikten yapılmıştı, bir Hummer kadar ağırdı ve betondan yapılmış bir odada tutuluyordu Blok. Birinin bir hurdacıyı dükkânın ön duvarından ve beton blok duvarından geçirip kasanın etrafına bir zincir atarak onu yukarı kaldıracağını ve sonra da kışını çekeceğini hesaba katmamıştı.

Bunu hesaba katmamıştı çünkü bu fikir çok aptalca görünüyordu.

Çekici çalınmıştı ve bir arabanın arkasında bulundu.

Kuyumcudan sekiz blok ötedeki süpermarkette polisler taze karda bir on sekiz tekerlekli aracın izlerini de buldular. Nereye gittiğini bilmiyorlardı ama hafta sonunda Cory'yi işe bağlayan söylentiler vardı. Birkaç kişi Haftalar sonra, Cory'nin kasayı açamadığına dair söylentiler de çıktı ve bu da onu Twin Cities serserileri arasında alay konusu haline getirdi.

Kuyumcu gülmüyordu. Kasası o kadar iyiydi ki, sigorta zararı tavanı olması gerekenden daha düşüktü. Çok daha düşük. Chubb'dan toptan fiyatın üçte birini geri aldı ve Hepsi bu.

Lucas'ı haftada bir arayıp kasasını soruyordu.

- - -

DEL BAŞLADI ve Lucas dosya yükünün geri kalanı üzerinde çalışmaya başladı. Çoğu koordinasyon meselesiydi.

Soruşturma, çeşitli banliyö polis departmanlarını kimin ne yaptığı ve kimin kimi aradığı konusunda güncel tuttu.

Minneapolis, St. Paul ve Bloomington genellikle kendi başlarının çaresine bakabiliyordu ve kendi irtibat görevlileri vardı.

Lucas'ın şu anki öncelikleri arasında biri kredi birliği şubelerinde uzmanlaşmış, diğeri de keşif yapan iki silahlı soyguncu vardı, Pazar geceleri, iş saatlerinden sonra, gündüz bankaya götüremedikleri paralarını evlerine götüren iş adamlarını vurdu.

Kredi kuruluşundaki adam dikkatliydi ve her ne kadar Silahlı olmasına rağmen hiç silah göstermemişti. Lucas şehirden taşınmazsa muhtemelen onu yakalayacaklarını düşündü ve birini vuracağından fazla endişe etmedi: çok dikkatli görünüyordu.

Diğer adamın eninde sonunda birini öldüreceğini düşünüyordu. Neredeyse kesinlikle eski bir mahkumdu ve silah taşıyordu. Onun yerine

pipo taşıyordu. İri bir adamdı ve şimdiye kadar hepsi yaşlı olan iş adamlarıyla muhatap olmuştu. Boruyu korkutmak için kullanırdı. Yaşlı adamlardan biri onunla dövüşmüş ve bir kolu kırılmıştı.

sorun. Er ya da geç, diye düşündü Lucas, hırsız

Birini kafasından vurur, sonra da katili aramaya başlarlar... Tabii önce polisler onu yakalamazsa.

Tüm bunlar önemliydi; ve onu sıkıyordu.

ABD Gizli Servisi de öyle. Kasabada biri elli ve yüz dolarlık banknotların istisnai kopyalarını dağıtıyordu ve orada paranın Lübnan'dan geldiğine dair bazı kanıtlar vardı. Gizli Servis'in etrafta dolaşan üç ajanı vardı ve genellikle BCA'yı bu konuda yardımcıları olarak görüyorlardı.

Sekreterler ya da resepsiyonistler gibi. Ya da belki golden retrieverlar.

Lucas en son atanan BCA irtibat görevlisiydi ve Sonunda, her zaman e-posta yoluyla gelen Gizli Servis bilgi taleplerini, elinden gelenin en iyisini yapması söylenen ortak sekreterine yönlendirerek halletti. Elinden gelenin en iyisi bazen çöp sepeti oluyordu.

Jenkins aradı: "Shrake ve ben bira içmek için buluştuk ve düşünmeye başladık."

"Uh-oh, bu tavsiye edilmez."

"Biliyorum, elimizden geldiğince bundan kaçınmaya çalışıyoruz. Ama daha sonra uğrayıp konuşmak isteriz."

"Gelin, çoğunlukla başparmağımın üzerinde oturuyorum."

- - -

LETTY günün geç saatlerinde onu aradı. Eve dönmüştü ve Skye'dan haber alamamıştı. Lucas, Los Angeles'taki Hall'dan haber alamamıştı.

başka bir kredi birliği battığında -aradığı adam olmadığı ortaya çıktı- telefon telaşıyla meşgul oldu ve Hall'u bir daha aramadı.

Letty hareketsizlikten memnun değildi ama Lucas sordu, "Ne yapmamız gerekiyor? Hiçbir şey öğrenemiyoruz. Skye ve Henry'nin birlikte olduklarından ve yollarına devam ettiklerinden şüpheleniyorum."

"Araması gerekirdi," dedi Letty.

Lucas omuz silkti ama etrafta bunu görececek kimse yoktu: "O bir gezgin. Dediğin gibi, cep telefonu yok."

- - -

SHRAKE VE JENKINS GELDI. Konuşmayı Jenkins yaptı. "Merion davasındaki sorunlardan biri de kulübü asla ortaya çıkaramamış olmamız."

"Muhtemelen yakmışlardır," dedi Lucas.

"Muhtemelen olmaz. Çok uzun sürer ve onun da yoğun bir programı vardı. Onu evdeki şöminede yakmadığını biliyoruz, çünkü suç Olay yeri kontrol edildi, örnekler alındı ve son yangının uzun zaman önce olduğu söylendi. Ve Merion, Gloria'nın kızı eve gelip cesedi bulmadan önce kulübesine gitmek için deli gibi araba kullanmak zorunda kaldı. Şömine

Kulübede odun değil gaz vardı, o yüzden orada yakmadı."

"Yani ..."

"Düşündüğümüz şey, Gloria'yı banyoda dövdüğü, merdivenlerden aşağı attığı, ağzını ve burnunu sıktığı, banyo zeminini köpüklü bir şeyle sildiği ve arabasına atlayıp kaçtığı."

Lucas, "Onu kimse görmemiş," dedi.

"Çünkü Sunfish Gölü, Kalküta'nın kara deliğinden daha karanlık ve o da şu tepede. Pencereden dışarı bakıyor, emin olmak için O küçük yoldan kimse gelmiyor, sonra arabaya atlayıp kaçıyor," dedi Jenkins. "Evden çıktıktan sonra onu kim görecektir ya da arabada kimin olduğunu kim bilecek? Her neyse, kulübeye gidiyor, sopa bagajında. Dikkatlice bir şeye sarılmış, çünkü aptal değil. Kızının o noktada her an eve gelip cesedi bulabileceğini bilerek oraya çıkar. O zaman Yas tutan bir kocanın yapması gerektiği gibi Sunfish Gölü'ne geri dönmek zorunda kalacak. Kulübeye gittiğinde sopası hâlâ yanındaydı ve ondan kurtulması gerekiyordu. Yakamaz, çünkü bu çok zaman alır. Uzun. Hava kararıyor, elinde bir kürekle ormana gidiyor, belirsiz bir yere gömüyor. Muhtemelen yan taraftaki boş arazide olduğunu düşünüyoruz. Ön bahçeye değil, kulübe ile yol arasına değil. Ya da yolun karşısındaki ormanda. Derin bir çukura gerek yok, sopanın çapı sadece 5 santim. Dikkatlice tırmıkla . . .ve gitti."

"Ya da belki de yukarı çıkarken bir çukura atmıştır," dedi Lucas. "O bundan daha dikkatli. Onu bir çukura atarsa bulundu," dedi Jenkins. "Oldukça belirgin ve üzerinde biraz kan var."

"Yani, yapmak istediğin şey ?"

"Ormanın derinliklerine *kadar* gitmiş olabileceğini düşünmüyoruz, Çünkü telefonun çaldığını duymak isterdi. Hatırlayın, kızı onu kabin telefonundan aradı, sonra polisler onu cep telefonundan aradı ve ikisi de onu oraya koydu . . . Yani düşünüyoruz ki. oraya gidip olası noktaları işaretlemeli ve santim santim yürümeli."

Lucas bunu düşündü ve "Cross Lake çevresinde çok fazla golf sahası yok mu?" dedi.

Jenkins, "Lucas, Tanrı aşkına, burada yardım etmeye çalışıyoruz," dedi.

"Peki ya bilgisayar çipleri?" Lucas Shrake'e sordu.

"O adamlar çoktan gittiler. Haberi yaydık, bu yüzden insanlar onları izliyor ... ama burada tekrar ortaya çıkacaklarını sanmıyoruz. En azından bir süre için ve Merion davası yaklaşıyor."

"Eğer siz orospu çocukları günde bir turdan fazla oynarsanız ..."

- - -

SKYE ertesi gün de aramadı, bir sonraki gün de.

Dördüncü günün sabahında Güney Dakota otoyol devriyesi aradı ve "Bana verdiğiniz notu attım ama Henry Mark Fuller'ı arıyordunuz, doğru mu?" diye sordu.

"İşte benim adamım. Onu yakaladın mı?"

"Sheridan County'de bir ceset bulundu. DCI onu yakaladı, sen Steve Clemmens adında bir adamla konuşmam gerekiyor. Aldığım bilgiye göre cesedin Fuller'a ait olduğu tespit edilmiş."

Lucas bunu sindirmek için birkaç saniye bekledi ve sonra, "Ne zamandır ölü?" diye sordu.

"Sanırım bir hafta kadar önce düşmüş gibi görünüyor. Bugün ya da yarın otopsi yapacaklar, olay yeri şu anda dışarıda. Ona yaptıklarının çok sert olduğunu duydum."

Lucas, Clemmens'in numarasını aldı, aradı ve cep telefonundan ulaştı. Clemmens, Sturgis'in kuzeyinde, Butte County kırsalındaydı. çamlık tepelerde suç mahalline bakıyordu. Lucas kim olduğunu ve Fuller'ı neden aradığını açıkladı.

Clemmens, "Eğer onu bulabilirsiniz Skye ile konuşmamız gerekiyor," dedi. dedi. "Yine de aile içi bir olaya benzemiyor. Onu kesen tek bir kişi değil. Bu en az iki ya da üç kişi aldı, bu yüzden motorculara ya da bir grup insana bakıyoruz. Ve eğer izini sürebilirsen Bu Pilatus'u indirin."

Clemmens, Fuller'in cesedinin, 22'lik silahlarıyla dışarı çıkıp etrafa ateş eden birkaç Kızılderili çocuk tarafından bulunduğunu söyledi.

Taşralı. Fuller'ı her kim gömdüyse sadece Kayaya çarpmadan birkaç metre önce ceset çakallar tarafından kısmen ortaya çıkarılmıştı.

"Yaptıkları şey, ya da öyle görünüyor ki, onu bir ağaca çivilemişler ve sonra da kesmek için acele etmemişler. Ağaç elimizde, kabuğunda kan izleri var, silah yok, birkaç iz var ama kesin bir şey yok, bir çift Nike spor ayakkabısı olabilecek bir şey ve bir bot izi var. Orada bir kamp ateşi vardı ve tazeydi.

bağlantılı olduğunu düşünüyoruz ama kesin bir şey söylemenin yolu yok. Yangında kısmen yanmış bazı çöpler, yiyecek ambalajları vardı, bunları parmak izi için inceliyoruz ama dediğim gibi, bağlantılı olduğundan emin değiliz."

"Kesilmiş derken, parçalara ayrılmış mı demek istiyorsunuz?" "Hayır.

Kesilmiş. Vücudunun her yerinde uzun kesikler var. Görünüşe göre hadım edilmişti, ama bundan emin değiliz, çünkü Ceset ve karın bölgesi çakallar tarafından epeyce hırpalanmış. Elleri ve kolları parmak izi almak için yeterince iyi durumdaydı ... bu şekilde hızlı bir kimlik tespiti yaptık. Bir gün önce Johnson City, Texas, hırsızlıktan, üç yıl önce, parmak izi alınmış. İlk on dakikada bir şey bulduk. Bileklerindeki çivi deliklerini hala görebiliyoruz, ellerinin topuklarının altında."

"Oldukça kaba," dedi Lucas. "Dinle, Los Angeles'ta bir kadın öldürüldü. ."

Clemmens'e Kitty Place cinayetinden bahsetmiş. "Endişeliyim. Çünkü hem siz hem de Los Angeles'lı adam "kesik" kelimesini kullandınız. Yaraların otopsi fotoğraflarını görmek ve L.A.'nın "Cinayet masasındakiler bir baksın."

"Onları sana getireceğiz," dedi Clemmens. "Sen geçen yıl Kara Delik davasına karışan adamsın, değil mi? O kadın polisi geri getiren adam?"

"Evet, o bendim," dedi Lucas.

"Harika bir şey," dedi Clemmens.

- - -

LUCAS, Los Angeles'taki HALL'ı aradı ve ona Güney Dakota'daki buluntuyu anlattı. Hall, "Seni cinayet masasındakilerle görüştüreceğim," dedi. "Bu da bir şeydir."

Rick Robinson adında bir Los Angeles cinayet masası dedektifi birkaç dakika sonra Lucas'ı geri aradı ve Lucas ona hikâyeyi anlattı. "Bugün ilerleyen saatlerde otopsi yapacaklar. "Bugün otopsi yapacaklar.

Güney Dakotalı adam bunu öncelikli olarak yapacağını söyledi. Eğer onu aramak isterseniz, bende bir numara var, size doğrudan gönderebilir."

"Onları görmem gerek," dedi Robinson. "Birinin Kitty Place'e yaptığıyla aynı şeye benziyor - vücudunda uzun kesikler. Gerçi çarmıha falan gerilmemişti."

Robinson'la konuşmasını bitirdikten sonra Lucas olanları anlatmak için Letty'yi aradı. Kızı tipik bir ergen değildi: Şiddetli ölümleri yakından ve bizzat görmüştü; Henry'yle ilgili haberleri kaldırabilirdi.

Letty: "Neden birisi Henry'yi Duluth'ta gördüğünü söyledi? Bana sanki ona tuzak kuruyorlarmış gibi geldi. Henry hakkında konuşmasından korkuyorlar. Baba, oraya gitmeliyiz."

"Ben yukarı çıkabilirim," dedi Lucas. "Sen burada kalabilirsin."

"Baba, seninle uğraşmayacağım ama bana ihtiyacın var."

Letty dedi ki. "Bu insanlardan bazılarıyla tanıştım ve sen onları korkuturken ben onlarla konuşabiliyorum. Senin gibi insanları sevmiyorlar."

Lucas dedi ki, "Eğer seni eve giden bir otobüse bindirirsem, otobüste kalacaksın. Kırssalda koşuşturmanı istemiyorum-"

"Eve geleceğim. Geleceğim. Sen söylediğinde eve geleceğim."

- - -

O öğleden sonra Lucas'ın kamyonetiyle Duluth'a gittiler. Lucas, Duluth polis teşkilatından bir arkadaşını önceden aramış ve göl kenarındaki Leif Erikson Parkı'nı kontrol etmeleri gerektiği söylenmişti.

Lucas yol tarifini aldı ve Şehirlerde sıcak olan bir günde, saat üçe birkaç dakika kala şehre girdiler. Duluth'ta Superior Gölü'nden esen doğu rüzgârı ortalığı serin tutmuştu. Doğru Superior Caddesi'nde bir taksimetre buldular, bir otoparktan geçtiler ve bir yaya köprüsünden parka girdiler.

Birkaç düzine insan çimenli göl kenarına dağılmış, frizbi atıyor, göle bakıyor ya da hiçbir şey yapmıyordu. Gezgine benzeyen kimseyi görmediler ama bir gezgin gördüler.

Üniformalı polisle o tarafa gittiler ve Lucas kimliğini çıkardı. Polis, "Onlara gezgin dendiğini hiç duymadım ama elimizde birkaç tane var," dedi. dedi. Kuzeye doğru el salladı. "Orada bir yer var, bilmiyorum, belki Göl Yolu'nun on dakika yukarısında. Yukarıda küçük bir plaj var.

Orada. Çoğunlukla ağağların altında oturup konuşuyorlar. Biraz uyuşturucu da içebilirler."

Lucas ona teşekkür etti ve o tarafa gittiler. Lucas giyinmişti. Yolculuk için kot pantolon, golf gömleği ve silahını örtmek için hafif bir naylon ceket giymişti ama yine de, dedi Letty, bir polis gibi görünüyordu.

"Ve sen de sümüklü bir üniversite öğrencisi gibi görünüyorsun," dedi Lucas. "Yapma."

"Bu kotlar nereden geldi? Neiman Marcus'tan mı? Sanırım senin Amex'inde Neiman Marcus görmüştüm."

"Yapmadım."

"Neiman Marcus. La-de-fuckin'-da." "Kapa çeneni."

- - -

YARIM ON YOLCU göl kenarındaki bir çalılıkta oturuyordu. İki bank gölün üzerinden, yeşil ve pas rengi bir yük gemisinin limana doğru manevra yaptığı Wisconsin kıyısına bakıyordu.

rıhtıma yanaştı. Yolculardan birkaçı sigara içiyordu -Lucas ot kokusu alamıyordu- ve ikisinin sert görünümlü, orta boy köpekleri vardı, gözlerinden pitbull oldukları anlaşıyordu.

Açık havada yaşadıkları belli olmasına rağmen, sokak insanlarına hiç benzemiyorlardı, diye düşündü Lucas. Büyük, işlevsel çantaları, geniş kenarlı şapkaları vardı, ağır yürüyüş botları giiyorlardı ve birkaçının Altı ayak uzunluğunda bastonlar. Yaşları onlu yaşların sonundan kırklı yaşların ortasına kadar değişiyordu. İkisi kadın, dördü erkekti. Gerçekte ne yapıyorlardı?

tozlu uzun mesafe yürüyüşçülerine benzediğini düşündü.

Ki öyleydiler.

Lucas ve Letty hafif bir rüzgârda dalgalanan yapraklar gibi onlara doğru yaklaştıklarında hepsi huzursuzca kıpırdandı. Kasaba halkı polis olmadıkları sürece uzak durma eğilimindeydi ve iri adam polise benziyordu.

Yukarı çıktıklarında Lucas, "Sizinle konuşmamız gerek, çocuklar. Ben bir eyalet polis memuruyum ve bu da kızım. Başı ciddi belada olabilecek bir arkadaşımızı, bir gezgini arıyoruz."

Muhtemelen otuzlu yaşlarında olan adamlardan birinin sesi şüpheliydi: "Ne var ne yok doktor?"

Lucas Letty'ye baktı ve o da aldı: "Skye adında bir arkadaşımız var. Onunla dört gün önce St. Paul'de konuştum, Haziran ayında San Francisco'da tanışmıştık. Teksaslı Henry Mark Fuller adında bir adamla seyahat ediyordu. Sturgis'te motosiklet rallisindeymişler ve Henry ortadan kaybolmuş. Birisi -başka bir gezgin olduğunu söyledi- Henry'yi burada gördüğünü söylemiş.

Duluth, ve onu bulmak için buraya geldi. Ama Henry Sturgis yakınlarında öldürüldü. Cesedini daha yeni çıkardılar. Biz endişeliyiz Henry'yi öldüren insanlar Skye'a zarar vermeye çalışabilir. Onu tanıyorlar, onlardan hoşlanmıyor ve Henry konusunda onu susturmaya çalışabilirler."

Grupta bir kıpırdanma daha oldu; bir adam "Kahretsin, "Henry'yi biri mi öldürdü?" Kadınlardan biri "Skye'ı tanıyoruz. Henry'yi tanıyorduk. "Skye'ı tanıyoruz. Henry'yi tanıyorduk. Eugene, ama gelecek hafta sonu Hayward, Wisconsin'de buluşacaktık. Bir Juggalo Buluşması var. Hepimiz oraya gideceğiz."

Lucas, "Siz Juggalos musunuz?" dedi.

Adamlardan biri şöyle dedi: "Ben öyleyim, bu adamlar sadece beleşçi-" "Hey!" dedi kadın. "Bu hiç komik değil."

Lucas: "Onu burada görmedin mi?"

Hepsi başını salladı: "Buraya daha dün geldik. Hayward'a gidene kadar buralarda takılacaktık."

Adamlardan biri, "Biliyor musun, Two Harbors'a gitmiş olabilir. Dün gelirken Ranger'a rastladım. Bir grup adamın oraya gittiğini söyledi. Orada bir ilçe fuarı varmış, oldukça iyi geçmesi gerekiyormuş, iş bulabilirmişsin."

"Eminim onlarla birlikte oraya gitmiştir," dedi kadın. "Ranger'ı tanıdığına eminim ve o güvenli bir adam."

Başka bir fikirleri yoktu ama adamlardan biri "Henry'yi kimin öldürdüğünü düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Lucas, "Kesin bir şey bilmiyoruz ama karavanla seyahat eden bir adam var. . ." Onlara hakkında bildiklerini anlattı.

Pilate ve grubu -hiçbiri adını bilmiyordu- daha sonra not defterinden bir sayfa kopardı, üzerine cep telefonu numarasını yazdı ve "Numaramı birine verebilir miyim? Eğer onu görürsen? Ya da Pilate'yi görürseniz?"

Adamlardan birkaçı omuz silkti ve Lucas, "Bunu bir elliliğe sarmama ne dersiniz?" diye sordu.

"Skye'a yardım etmeye çalıştığın için para almamalısın," dedi kadın. "Bana numarayı ver. Onu görürsem, ondan haber alırsam ya da onunla ilgili bir şey duyarsam sizi ararım."

"Otobüs duraklarından telefon alabilirsiniz. . ." Letty başladı.

Kadın dedi ki, "Annem bana bir cep telefonu verdi. Ondan başka kimseyi aramıyorum ama aldım ve şarjı dolu."

"Güzel," dedi Lucas. "Dinle, Henry'yi öldüren insanlar... onlar *kötü* insanlar. Eğlence olsun diye insanları öldürüyor olabilirler. Gezinler doğal hedeflerdir. Kimse nerede olduğunuzu bilmez ve ortaya çıkmazsanız kimse endişelenmez, çünkü seyahatte olduğunuzu düşünürler. Biz burada neler olduğunu anlayana kadar kendinize iyi bakın."

Hepsi başını salladı ve adamlardan biri şöyle dedi: "Tanıdığımız diğer insanlara anlatacağız. Eğer yeterince kişi olursak, bu adamı tespit edebiliriz."

"Bizi ara ama ona bulaşma," dedi Lucas. "Deliliğin en kötü türüyle karşı karşıya olabilirsin."

- - -

LUCAS onlar uzaklaşırken saatine baktı ve "Two Harbors buradan sadece yarım saat uzaklıkta. Belki onu orada yakalayabiliriz."

Kuzeye doğru giderken Letty, "Hiç Juggalo'ya rastladın mı?" diye sordu. "Aerosmith'i tercih ederim."

"Yani kim olduklarını biliyorsun?"

"Tabii. Çılgın Palyaço Grubu'nun takipçileri," dedi Lucas. "Juggaloların çoğu iyi - sıradışı, hatta tuhaf ama iyi. Ülke çapında Gatherings adını verdikleri toplantılar düzenliyorlar. Federaller bazı Juggaloların kendilerini bir suç çetesi haline getirdiğini söylüyor. Onları bilmiyorum."

"Çete kısmını bilmiyordum. Onları araştıracağım," dedi ve iPad'ini çıkardı.

- - -

TWO HARBORS'da, aralarında Ranger adında birinin de bulunduğu üç gezgini bir ilçe fuarı temizlik ekibiyle birlikte çalışırken buldular. Ranger, "Evet, onu dün Duluth'ta gördüm. Bana Henry'yi sordu.

Onu kimse görmemişti ve Black Hills'e geri dönmekten bahsediyordu. Yedek noktalarında bir bankta oturuyor olabileceğini düşünüyor."

Lucas onlara Henry'den bahsetti. Gözle görülür bir şekilde şok olmuşlardı ama Onlara Pilatus'tan bahsettiğinde, Ranger, "Hey, o adam Duluth'taydı. O adamı görmüştüm. İşportacılık yapıyorlardı ..." Gözleri Letty'ye doğru tıkladı: "Alınma ama ..."

Başını iki yana salladı.

". Büyük alışveriş merkezinin yanındaki tepede, karavanın dışında.

Tony ve ben-" "Tony kim?" Lucas sordu.

"Sadece . . . Tony. Bizden biri. Oradan geçiyorduk ve bu adam bizi gördü ve yetmiş beş dolara biraz kedi alabileceğimizi söyledi. Bir karavanda çalışıyorlardı. Biz yapmadık.

Yetmiş beş dolarımız vardı ve eğer olsaydı, onu sahip olduğu o sürtük hatuna harcamazdım. Hayır dedim ve yürümeye devam ettik. Ama sanki kim olduğumuzu biliyor gibiydi. Yani, gezginler."

"Tony şimdi nerede?"

Ranger omuz silkti. "Juggalo Buluşması için Hayward'a gitmeyi planlıyordu. Eğer biraz parası olsaydı, alışveriş merkezine geri dönebilirdi. O bir tür kedi avcısı."

"Sence bu kadınlar Henry'yi yemlemiş olabilirler mi?" Lucas sordu.

Ranger başını salladı. "Hayır, Henry iyi bir adamdı ama biraz eşcinseldi."

"Eşcinsel mi?"

"Evet, bu konuda hiçbir şey yapmadı ama hepimiz biliyorduk," dedi Ranger. "Bilirsiniz, Teksaslı gibiydi, kovboy çizmeleri ve kot pantolonları vardı, ama er ya da geç öğrenecekti ..."

Letty Lucas'a baktı ve, "Skye San Francisco'da onlarla konuşurken bunu ima etti. Ama ben fark etmedim."

Lucas Ranger'a, "Sence Skye'la karşılaşmış olabilirler mi?" diye sordu.

"Bunu size söyleyemem," dedi. "Kasabanın etrafında sürükleniyordu, Takıldığımız her yere bakıyoruz. O alışveriş merkezine gidiyoruz,

bazen, ve muhtemelen er ya da geç oraya gidecekti."

"Bu hiç iyi değil," dedi Letty Lucas'a.

"Skye ya da Tony ile karşılaşırsanız ya da Pilate'i görürseniz beni arayın." Onlara bir sayfada yazılı olan numarasını verdi ve bu kez numaranın etrafına bir ellilik sardı. "Lütfen, gitmesine izin vermeyin."

- - -

Duluth'a dönerken Lucas, Los Angeles cinayet masası polisi Robinson'dan bir telefon aldı. "Otopsi fotoğraflarını gördün mü?" diye sordu.

"Hayır, yoldaydım," dedi Lucas.

"Tamam. Onları yakaladık ve burada dokuz alarmlı bir yangın var. Kesikler aynı. Kitty Place'de olduğu gibi bu çocukta da aynı şekilde. Büyük bıçak, kesikler omzun etrafında başlıyor ve sonra uzun bir kesikle vücuda kadar iniyor. Tam karşısında Yüzleri de. Eğer iyi bir savunma avukatları varsa, bu durum geçerli olmayabilir, ancak ben şahsen bunun yüzde doksan dokuz oranında aynı katil. Elinde yürüyen bir kabus var dostum." "Çocuğa tecavüz edilip edilmediğini söylediler mi?"

"Bunu bilmiyorum," dedi Robinson. "Elimde sadece resimler var. Henüz bir otopsi raporu yok."

"Onları arayıp ikimiz için de rapor alacağım."

"Bu adamın peşinde misin?" Robinson sordu.

"Onu arıyorum."

"Onu yakalarsanız Güney Dakota'ya gönderin. Onlarda idam cezası var. Bizim aksimize, onlar bunu kullanıyor."

Pilate ve havarileri Güney Dakota'dan aceleyle ayrıldılar, bir mil veya daha fazla mesafeye yayılmış sekiz araçlık bir kervan halinde seyahat ettiler.

İki, on iki erkek, yedi kadın, Sturgis'i ve motosiklet rallisini toz içinde bıraktılar.

Şimdiye kadar, Büyük Kuzey Seferi marjinal bir başarıydı. San Francisco'da uyuşturucu satın alarak iki hafta geçirmişlerdi, Sonra doğuya Reno'ya gittiler ve orada turistlere ot sattılar. Colorado'da bir rekabetle karşılaştılar ama çok da kötü değildi, çünkü Colorado uyuşturucusu oldukça kalitesizdi, ayrıca vergisi ödeniyordu, bu yüzden fiyat konusunda rekabet edemiyorlardı.

Pilatus, ottan elde ettiği parayı bir üst makama çıkmak için kullanmaya çalıştı. kokain, ama iyi temiz kokain bulmak zordu ve küçük bir torba kokain ve büyük bir torba meth ile yaralandılar. Ayrıca iki tane de ekip üyeleri Biggie ve Darrell, bir gün uzaklaştılar ve bir daha geri dönmediler.

Oradan I-15'i kuzeye, Butte'ye kadar kullanmışlar, Montana, çünkü Pilate mecbur kalmadıkça dağları aşmayı sevmiyordu. Butte'dan acele etmeden

Dickinson, Kuzey Dakota'da petrol sahasında çalışan işçilere satılmak üzere metamfetaminlerin çoğunu nakit para karşılığında boşalttılar ve ardından motosiklet rallisini yakalamak için güneye, Sturgis'e döndüler.

Dickinson'daki uyuşturucu satışı iyi gitmişti ve Sturgis'e yirmi binden fazla nakitle ve hiç uyuşturucu almadan gitmişlerdi. Pilate

paranın neredeyse yarısını kokain almak için harcamışlar ve sonra da o kadar. Sonra tepelerde kamp yapmaya gitmişler, Henry ile eğlenmişler ve sonra da Güney Dakota'dan siktir olup gitmişlerdi.

- - -

"BURASI KESİNLİKLE uzun yol," dedi Kristen, ok gibi düz I-90'a bakarak.

Pilate, "Kuzey Dakota'dan geri dönemeyiz.

O polis Papa'nın üzerindeki Kutsal gibi üzerimizdeydi."

Kristen, "Tetiği onun üzerine çekebilirdi," dedi.

"Ve hayatının geri kalanını bir delikte geçir," dedi Pilate. "O polisler ses ve görüntüye ayarlı. Hiç şansımız olmazdı. Neyse ki çeneni kapalı tuttun."

Kuzey Dakota otoyol devriyesi tarafından rahatsız edilmişlerdi. Bir restoran hesabı yüzünden çıkan tartışmanın ardından çağırılmıştı. O sırada hareket etmedikleri için onlara bir şey söyleyememiş.

ve akşam yemeğine geç kaldığını, ama onları görürse hapse gireceklerini söyledi. Dedi ki, "Kıçınıza hemen bir uyuşturucu köpeği sokarım. Kuzey Dakota'da senin gibiler umurumuzda değil."

Polisin iyi bir gözü vardı. O noktada, karavanda hala bir kilo meth saklıyorlardı ve eğer polis aramayı zorlasaydı, o hem uyuşturucuyu hem de parayı almış olacaktı.

Güney Dakota sınırını geçip kamp kurduklarında Pilate öğrencilerine, "Burası bizim bölgemiz değil ve bunu unutmamalıyız," dedi. "Biz buradaki insanlara benzemiyoruz, onlar da bize benzeyen insanlardan hoşlanmıyor. Yük taşıırken dikkatli olmalıyız.

Uyuşturucu. Uyuşturucuyu ve parayı farklı araçlarda tutmalıyız." "O piçler tarafından itilmekten nefret ediyorum," dedi Kristen. "Lanet polisler.

Bir ara birini öldürmeliyiz." Pilate,

"Öldüreceğiz," dedi.

- - -

Anlaşıldığı kadarıyla Güney Dakota da Kuzey Dakota kadar kötüydü. Sturgis'te neredeyse motorcular kadar polis de vardı.

Gözden uzak durmak için. Sonra kokain işine girdiler ve Sturgis'ten ayrıldıklarında sadece dört bin dolardan biraz fazla paraları vardı. Pilate'in Wisconsin'de başka bir bağlantısı daha vardı, Los Angeles'ta tanıdıkları bir adam aracılığıyla onunla bağlantı kurdular. Toptan kokain teslim edebilirdi, bu da onları Batı Yakası'na geri götürmeye yetecek kadar satabilirdi; ancak kokain için gereken parayı Sturgis'te harcamışlardı.

Bir de Henry Fuller olayı vardı.

Doğuya doğru ilerlerken Pilate Kristen'a, "Belki de çok fazla eğlendik," dedi. "Keşke o çocuğun üstüne bir kaya parçası koysaydık. Onu aşağıda tutardık."

"Laine için endişeleniyorum," dedi Kristen. "Onun geri çekildiğini görebiliyorum."

Pilate, "Bu onun ilk seferiydi," dedi.

"Eğer bir yerlerde polislerle karşılaşsak, konuşabilir. Beni endişelendiren de bu."

Pilate yolcu koltuğunda arkasına yaslandı, Çorak Topraklar'ın gri-kirli yelkenlerine bakarak sorunu düşündü. Sonunda, "Onda o altın kedi var. İşte bundan vazgeçmek istemem."

"Kuku bir sorun değil. Kendiniz söylediniz: Kuku televizyondan daha yaygındır."

Pilatus esnedi ve, "Bunu düşüneceğim," dedi.

"Onunla gerçekten iyi vakit geçirebiliriz," dedi Kristen. Gözlerinin etrafı aç görünüyordu.

Pilate, "Bunu düşüneceğim," dedi. Kristen biraz korkutucu olabilirdi.

Yine de bunu düşündü. Düşündüğü şey, Laine'i bir yere götürüp keserlerse bunun moralleri bozabileceğiydi; müritlerin hepsi onu seviyordu ve sıradakinin kim olduğunu merak etmeye başlayabilirlerdi.

Kristen'ı görmek için başını çevirdi. Laine'in o altın amcığı olduğu için Laine'i küçümsüyor olabilirdi. Ve gerçek şu ki, Kristen gruptaki müdür yardımcısıydı, kıçlarına tekmeyi basan kişiydi. Eğer biriyle eğleneceklerse, bu belki de Kristen olmalıydı: bu muhtemelen morale zarar vermek yerine *yardımcı* olurdu.

Kristen'ı kesme fantezileriyle kendini eğlendirerek yarı uyukluyordu. Bu fikrin ince dokunmuş ihaneti onu tahrik ediyordu.

Şu anda bir düzine insan öldürmüşlerdi ve sayılar ona hem güçlü hem de rahat hissettiriyordu. Güçlüydü çünkü bunu yapabiliyordu ve

Diğerlerinin de buna uymasını sağladı; ve rahattı çünkü bunu yapmıştı ve bu hayatta özleyeceği bir şey olmayacaktı.

Kurbanların çoğunun seçilmesinin nedeni

Dünyadaki görünmez insanlar. Sokak insanları, gezginler, yasadışı yabancılar. Sabahın erken saatlerinde bir Home Depot'a uğrayabilir ve oynamak istediğiniz herhangi birini seçebilirsiniz. Hemen arabaya atarlardı ve diğer kaçak göçmenler onları *şanslı sayardı*.

Yine de bir hata yapmıştı. Bir keresinde hesaplamaadan ziyade güçlü bir dürtüyle hareket etmişti.

Sunset'te ilerliyordu, bir ışıktı durmuştu, gün ortasında, kendi işine bakıyordu. Tamam, Skywalker OG'nin biraz kafası güzel. Sonra sarışın bir piliç, muhtemelen bir aktris, üstü açık bir BMW ile arkasına yanaştı, güneş gözlükleri, kırmızı ruj, beyaz bluz, her şey. Işık yeşile döndü ve yemin ederim, ışık değiştikten bir saniye sonra kornaya bastı. Adam çizgiden biraz uzaklaşmıştı, peki sonra ne yaptı? Motorun üzerine çekiçle vurdu ve *BOOM!*, sanki bir turistmiş gibi adamın etrafından dolandı ve gitti.

Onu o kadar kızdırdı ki, titreyip parçalanmamak için iki eliyle direksiyona tutunmak zorunda kaldı.

Bunu bir işaret olarak aldım.

Bir sonraki kurban bir kadın olacaktı.

Bir sarışın. Kesinlikle bir aktris. Onu Melrose'daki bir yoga merkezinin önünden alıp tepelere götürmüşler. Ölmeden önce onunla çok eğlenmişler, ona zarar vermemeleri için yalvarmış. artık.

Ama sonra... sonra işler sarpa sardı. O olaydan temiz çıktıkları için şanslıydılar.

- - -

Kristen "Şuna bak" dediğinde uyandı.

Uzakta küçük bir kasabanın bulunduğu derin, geniş bir nehir vadisine doğru alçalıyorlardı. Pilate en ciddi sesiyle, "Mississippi Nehri," dedi. "Amerika Birleşik Devletleri'nin fermuarı."

Biraz ilerlediler ve bir tabelada şöyle yazıyordu: "Missouri Nehri." Kristen ona baktı ama düzeltmedi. "Missouri'yi kastetmişim" dedi ama yine de bu onun için her şeyi mahvetti.

Missouri'nin diğer tarafında bir kök birası ve çizburger için durdular, sonra akşama doğru Minnesota sınırını geçip Worthington'daki Walmart Supercenter'da gecelediler.

Worthington'dan kuzeye, 60. Otoyol'a, oradan da 71. Otoyol'a çıktılar, çok uzun bir eyalet boyunca ilerlediler ve güzel, güneşli bir öğleden sonra saat ikide Bemidji'ye vardılar, biraz daha çizburger yediler, domuz pizolası, bira ve patates cipsi aldılar ve yine kuzeye, 71. Otoyol'dan 72. Otoyol'un kesiştiği yere, oradan da kuzeye doğru gittiler.

11. Otoyol, eyalet dışına çıktıkları yer.

Kristen pencereden dışarıyı göstererek, "İşte Kanada, tam orada," dedi.

"Oraya hiç gitmedim," dedi Pilate. "ABD benim için yeterince iyi."

11. Otoyol'dan Baudette'e gittiler, yiyecek ve bira stokladılar, sonra

11. Otoyol'dan geri döndüler ve birkaç kilometre doğuya koştular.

İki şeritli yolda kilometrelerce gidiyor, bir masa üstü kadar düz ama karanlık bir arazide Chet'in arkasından ilerliyordu: karanlık ağaçlar, karanlık tarlalar, bataklıklar,

sığ göller, küçük çiftlikler. Kasabadan 15 dakika uzakta, Chet

Paslı bir posta kutusunun yanından geçerek toprak bir yola saptılar ve yol kenarındaki ağaç sırasındaki dar bir çatlaktan geçtiler. İki yüz metre geride, iki kirli eski Chevy pikabın park edildiği toprak bir alanla çevrili kirli beyaz bir eve geldiler.

Chet arabadan indi ve yaşlı bir adam evin ön kapısına geldi, paravan kapıyı iterek açtı ve dışarı çıktı. Üç günlük sakalının üzerinde bıyığı vardı, plastik gözlüklerinin ardında sulu mavi gözleri çerçeveli gözlükler. Tulum ve lastik çizme giyiyordu ve elinde 12 kalibrelik bir pompalı tüfek vardı. Chet'e sordu, "Hangi cehennemdeydin? Ve ne istiyorsun?"

"Los Angeles'taydım, Pap. Bazı filmler üzerinde çalıştım."

Yaşlı adam karavandaki diğer arabalara baktı ve "Onlardan hiç para kazanmamış olmalısın. Ne istiyorsun? Her neyse?"

Chet, "Birkaç günlüğüne kamp alanını kullanıp dinlenmeyi umuyorduk," dedi. "Bir süredir yoldayız."

"Peki. . . Devam edin." Yaşlı adam daha uzaktaki bir yola el salladı Evden ağaçların arasına doğru uzanıyordu. "Benim için hiç fark etmez."

"Sağ ol baba. İhtiyacımız olduğunda su hortumunu kullanabilir miyiz?"

"Evet, sanırım. Kapattığından emin ol. Ve beni rahatsız etmeyin. Daha fazla. Ve köprüden uzak dur."

Chet herkesin onu görebileceği bir yere doğru yürüdü ve bağırdı, "Arkadan takip edin. Yol biraz bozuk."

Hepsi onu ağaçların arasından küçük bir göle ve göl kenarındaki çatlak asfalt birikintisine kadar takip ettiler ve park ettiler. arabalardan yığılmıştı. Park alanının bir tarafından tek bir telefon direği uzanıyordu; tek bir tel ağaçların arasından geçerek telefon direğinin üzerindeki dört prizli bir kutuda son buluyordu. Bu kutuda Park yerinin diğer tarafında, Kaliforniyalıların o güne kadar gördükleri ilk tuvalet olan iki gözlü bir tuvalet vardı.

Havai hat gölün köşesine kadar devam etti, on beş metre genişliğindeki bir derenin üzerinden atladı ve diğer taraftaki ağaçların arasında kayboldu. Dar bir ahşap köprü dereyi telin altından geçiyordu.

- - -

Pilatus, "**HARİKA DEĞİL**, ama bununla yaşayabilirim," dedi.

Sonraki üç gün boyunca parti yapmışlar. Daha fazla kokain alacak paraları yoktu ama hala otları ve içebilecekleri kadar biraları vardı. İçki. Erkeklerin yetişemeyeceği kadar çok kadın vardı ama hepsi olmasa bile kadınlar bu durumdan tamamen memnundu, her iki tarafa da gider.

Ayrıca Minnesotalıların gerçekten uzaylı olup olmadıkları sorusuyla da uğraşmak zorunda kaldılar. Terry konuyu açtı: "Biliyor musunuz? Buralarda gördüğüm herkesin kafası büyük. Bunu gördün mü?"

Yemek ve bira almak için şehre inerlerdi: Minnesotalıların hepsinin büyük kafaları vardı. Kovboy şapkalı bir adam gördüklerinde

Küçük kafalı, ona Minnesota'lı olup olmadığını sormuşlar, o da hayır, Montana'lıym demiş.

Pilate, "Düşünmek için yiyecek, işte bu," dedi.

İkinci günün sabahında, beyaz bir minibüs köprüyü geçtiler ve on beş dakika sonra geri döndüler.

"Orada ne var?" Pilatus sordu.

"Başka bir kamp alanı," dedi Chet. "Babam müşterileri rahatsız etmemizi istemiyor."

Pilate, "Müşterisi olduğuna inanamıyorum," dedi.

Günün ilerleyen saatlerinde etrafta kimseyi göremeyince Pilatus köprüyü yürüyerek geçti ve başka bir kamp alanı buldu. prizleri olan başka bir telefon direği ve blokların üzerinde üç adet tek genişlikte römork. Römorklar kilitliydi ve etrafta hiçbir kısırtı yoktu. Onlar. Giriş yolunun yanında yarısı çöp dolu, çoğu yiyecek ambalajı olan bir çöp tenekesi duruyordu.

- - -

Minnesota için **UZUN DEĞİLLERDİ**.

Üç Juggalo Buluşması'ndan ilki yaklaşıyordu.

Wisconsin ve Pilate bunu kaçırmak istemedi. Wisconsin'de kokaini aldıklarında, yarı yarıya kesebilir ve yine de Juggalo'lara kesilmemiş haline ödediklerinin iki katına satabilirlerdi şeyler. Üç gün sonra kamp alanından ayrıldılar, babama hiç veda etmeden önce Duluth'a, oradan da Wisconsin'e gittiler.

Duluth'ta bir süre şehirde dolaştılar, çizburger, patates kızartması ve malt için bir McDonald's'ta rodeo yaptılar, sonra da kalabalık bir alışveriş merkezine rastladılar. Pilate, Ellen'a, Kristen'a ve Linda'ya Dükkâna girdiler ve kuşkulu olsalar da cadde boyunca yaya trafiğinin kendilerine bir şans verebileceği bir yer buldular.

Pilate bu arada Raleigh'le birlikte etrafa bakmak için alışveriş merkezine girdi. Bell koşarak yanlarından geçerken onlar hâlâ oradaydı. arkasını dönüp geri geldi ve nefes nefese, "Burada kim var biliyor musun?" dedi.

"Kim?" Pilatus sordu.

"Henry'nin yanındaki gezgin piliç. Otoparkta."

"Kahretsin. Başımıza bela açabilir," dedi Pilate. "Muhtemelen onu arıyordur. Ya da bizi."

"Evet, o manyak Kristen, ona, babasının cesedini kestiğimizi söyledikten sonra. Kalbim yerinden çıkacak," dedi Raleigh. "Muhtemelen hemen arkasında polisler vardır."

Pilatus Raleigh'e, "Bildiğimiz kadarıyla senin arabanı tanımıyor," dedi.

"Yani?"

"Biz de ona gizlice yaklaştık, kafasına bir torba geçirdik ve arabaya attık."

"Dostum, kız park yerinde," dedi Bell. "Dışarıda sekiz milyon insan var."

"Hayır, yok. Pek yok." Pilatus ayağa kalktı ve Raleigh'e döndü.

"Hadi arabanı alalım." Bell'e, "Git Kristen'a dükkânı kapatıp buradan gitmesini söyle. Onlarla Wisconsin'de buluşacağız. Otoyolda beklemelerini söyle."

Pilate'nin Raleigh hakkında sevdiği şey, bir karar verildikten sonra, ne kadar çılgınca olursa olsun, sizinle birlikte gitmesiydi. Hayatta kalabilmek için birinin ona ne *yapması* gerektiğini söylemesine ihtiyacı vardı. Eğer bu yapılırsa, o da yapardı: banka soymak, bir adamı boğmak, haç için çekiç ve çivi almak.

Raleigh'in arabasına bindiler ve evin etrafında dönmeye başladılar. ve Raleigh bir süre saçmaladı: "Denver'da bir golf sahasında çalışıyordum, çim biçme makinesi kullanıyordum ve golf oynayan bir adamla tanıştım.

çim sahanın tam ortasında. Çantasını yere bırakır ve yanında durur, bir eliyle aletini tutar, diğer eliyle de bir sonraki atışını çalışıyormuş gibi gözlerini kapatırdı. Dedi ki

kimse ona dikkat etmedi. Ama çalıkların arasında duran bir adam görürsünüz, kadınlar kendilerini teşhir eden erkekler hakkında sızlanmaya başlar. Bu adam hakkında hiçbir fikirleri yoktu."

"Bunu bana neden söyledin?" Pilatus sordu.

"Çünkü eğer onu park yerinden çekip alırsak arabada ona yardım ederken, insanlar size bakabilir ve asla

herhangi bir fikrim yok."

"Senin neyini seviyorum biliyor musun?" Pilate güldü. "Sen delisin. Gerçekten delisin."

Yaptıkları buydu.

Pilate yan kapıyı açtı, onu kapüşonunun yakasından tuttu ve daha o bir şey söylemeden arka koltuğa çekti.

çığlık atma şansı buldu, onu koltukların altındaki boşluğa itti ve bir rulo çeyreklikle dolu yumruğuyla elmacık kemiğine birkaç kez vurdu: pat, pat, *pat*. Raleigh onları yuvarlayarak park yerindeydiler ve gitmişlerdi.

A Lucas ve Letty, Duluth'taki alışveriş merkezinde bir güvenlik görevlisinin izini sürdürdüler ve o da onlara grubun girişimini duyduğunu söyledi.

otoparkın kenarında seks satmaya çalıştıklarını ama onları görmediklerini söyledi. "Larry Royce adında bir adam, adresi ve telefon numarası bizde var, buraya geldi ve şikayet etti. Hemen oraya gittik, dördümüz, ama gitmişlerdi. Burada ne kadar kaldıklarını bilmiyorum, ama çok uzun sürdüğünden şüpheliyim."

Şikâyetçi onlara karavanın tarifini vermiş ancak plaka numarasını vermemişti. "Bu bir Winnebago Minnie, bej. Pek yardımcı olmuyor, belki Winnebago kaç tane ürettiğini söyleyebilir. Royce oldukça hırpalanmış olduğunu söyledi. Çok zorlanmış gibi görünüyordu."

Royce karavanda iki kadın görmüştü, erkek yoktu. İçeri girmemişti.

Güvenlik görevlisi, Duluth polisini aradıklarını söyledi. ama geri dönmemişti; ve elinde başka bir şey de yoktu.

Lucas, Larry Royce'un adresini ve telefon numarasını aldı ve ona teşekkür etti.

Lucas kamyonu döndüğünde Duluth Polis Departmanı'nın cinsel suçlar birimini aradı. Çağrıya cevap veren memur alışveriş merkezi güvenliğinden gelen çağrıyı biliyordu. "Devriye birimimiz onları arıyordu ama

Hiçbir şey geri gelmedi. Wisconsin'e geçmiş olabilirler.

ve güneye ya da doğuya yöneldik. Dışarıda bir sürü karavan vardı ve bizim

etiket numarası. Ayrıca seksin gerçekten satıldığına dair herhangi bir bilgimiz de yoktu."

Letty iPad'inin başındaydı ve şöyle rapor verdi: "Winnebago uzun süre Minnie'ler üretti. Bir süre durmuş olabilirler ama sonra tekrar başladılar. Görünüşe göre en az yirmi yıldır üretiyorlarmış."

"Şu Royce denen adamın adresini bulabilecek misin bir bak," dedi Lucas.

On saniye içinde buldu: altı ya da sekiz blok ötedeydiler. "Onu arayabiliriz ..."

"Mümkünse yüz yüze konuşmak daha iyi," dedi Lucas.

- - -

LARRY ROYCE, bir mahallede mavi kuş mavisi bir evde yaşıyordu.

Küçük çimler üzerine inşa edilmiş beyaz fıçı tahtası evler. Evdeydi, daha yeni bir Chevy minibüs, eski bir Lund balıkçı teknesinin önüne park edilmiş, çatlak araba yoluna sıkıca sokulmuştu. Kırklı yaşlarında, sarı saçlı, kırmızı yüzlü, neşeli, kel ve iri yapılı bir adam, olay hakkında konuşmaktan mutluluk duyuyordu ama Letty'nin önünde değil - "Utanç verici," dedi.

Lucas, Letty'ye mahallede yürüyüşe çıkmasını ya da kamyonda beklemesini önerdi. O da iPad'ini alıp yürüyüşe çıktı.

Royce eğilerek oturdu ve şöyle dedi: "İki kişilerdi, zayıf bir sarışın ve şişman bir kızıl saçlı. Karavanın camlarını camsil ve kâğıt havlularla siliyorlardı ve ben 'Merhaba' dediğimde

yanımdan geçti. 'Merhaba' dedim, sarışın olan 'Yürüyüş için terli bir gün' gibi bir şey söyledi, ben de 'Evet' dedim, o da 'Acaba

benim için şu ön camın üstünü silebilir misin? Ön camın ortasına pek uzanamıyordum, ben de tabii ki dedim ve öyle yaptım, "Teşekkürler"

dedi ve sonra "Neler yapıyorsun?" Alışveriş merkezine doğru yürüdüğümü söyledim ve "Bir partiyle ilgilenir misin?" diye sordu. Ben bir satıcıyım, buralardaydım ve ne istediğimi biliyordum.

"Hayır" dedim. Alışveriş merkezine gittiğimde güvenlik görevlisine söyledim. Yani, burada fahişe yok. . . En azından alışveriş Merkezinin otoparkında. Öğleden sonra."

Güvenlikle birlikte geri döndüğünde kadınlar karavanla birlikte gitmişlerdi: "Sanırım tavrım onları korkutmuş olabilir. Polisleri arayacağımı tahmin ettiler."

Plakayı alamadığı için kendisine kızgın olduğunu söyledi ama "oradan çıkmak istedim" dedi. Arabanın sol arka köşesi karavana bir şey çarpmış ya da bir şeye geri geri gitmiş ve buruşmuş olduğunu söyledi. "Fena değil ama oldukça büyük bir göçük var."

Lucas karavanın ve iki kadının tam bir tarifini yaptı; Royce'un dediğine göre şişman kızıl saçlı kadının bir gözünün altında beyaz bir yara izi vardı. Royce'un söylediğine göre

Sarışın, "Dişlerinde bir sorun vardı." "Yani çürük gibi mi?

Yoksa eksik mi?"

"Hayır. Sivri uçluydular. Şimdi düşününce beni biraz korkutuyor."

- - -

Letty döndüğünde LUCAS onu bekliyordu ve Royce'dan ne aldığını söylediikten sonra, "Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Eve gidiyorum," dedi. "Hepsinin Wisconsin'e gitmiş olma ihtimali çok yüksek ve bu konuda bir sürü insanla konuşmam gerekiyor."

"Peki ya Skye?"

Lucas elini şehre doğru salladı: "Onu nasıl bulacağız? Telefonu yok, burada olup olmadığını bile bilmiyoruz.

Her şey çok büyük. Yapabileceğimiz en iyi şey ofisime dönüp aramaya başlamak. Herkes onları arasın."

- - -

GÜNEY YOLUNDA Del aradı ve Honey Potts'un - polislerin hiçbiri ona Connie Sweat demiyordu - Daisy Jones ile röportaj yapmayı kabul ettiğini ve Jones'un bir ön görüşmede ona şunları söylediğini söyledi evlilikleri boyunca Merion'la yattığını söyledi. Gloria'ya bir hafta bile sadık kalmamıştı. "Röportajı bu öğleden sonra yapacaklar ve bu gece yayınlayacaklar - Merion'un avukatının Gloria'nın evliliğiyle ilgili bir şey bulma şansı olmadan önce bitirmek istiyorlar. ve Honey ile başka bir anlaşma yapmaya çalışıyor," dedi Del.

"Güzel," dedi Lucas. "Hâlâ bir şeye daha ihtiyacım var."

"Shrake ve Jenkins yarın Merion'un kulübesine gidip o kulübü bulabilecekler mi diye bakacaklar," dedi Del. "Bana çılgınca bir kovalamaca gibi geldi."

- - -

Lucas ve Letty ST. PAUL'a döndüklerinde BCA ofisine uğradılar ve Lucas Pilate'le ilgili hiçbir şey gelmediğini, ama biri Henry Mark Fuller'ın, diğeri de Los Angeles'ta öldürülen aktris Kitty Place'in olmak üzere iki otopsi fotoğrafı seti aldığını öğrendi.

L.A. polisi haklıydı: Lucas'ın ikisini de aynı kişi ya da kişilerin öldürdüğüne karar vermesi on beş saniye sürmüştü.

Fotoğraflar bilgisayarının terminalinde belirdi. Başka bir şeye bakıyormuş gibi yaptı ve Letty'ye onlardan bahsetmedi. Henry Fuller artık tamamen insan gibi görünmüyordu. Daha çok kötü kesilmiş bir domuza benziyordu.

- - -

HONEY POTTS RÖPORTAJI gerçekleşmiş ve erken haberlerde bir saat süren tanıtımların ardından saat altıda yayınlanmıştı. Yaklaşık bir WCCO muhabirleri, röportaj yayına girmeden ikinci kez Merion'dan ya da avukatından bir yorum almaya gittiler. Merion yorum yapmayı reddetti ancak avukatı Raines, "Böyle bir anlaşmayı nasıl yaptığını bilmek istiyorum. 'CCO' bunun için ödeme yaptı mı? Polis herhangi bir şekilde bu işe karıştı mı? Müvekkilime burada iftira atılıyor. kamu . . ."

- - -

O gece saat on birde Lucas, Wisconsin'li bir otoyol devriyesi olan Joe Hagestrom'dan bir telefon aldı.

Wisconsin Ceza Dairesi'nden Bob Stern adında bir ajan Soruşturma. "Bugün erken saatlerde orayı aradığınızı ve sol arka köşesinde büyük bir göçük olan bej renkli bir Winnebago Minnie aradığınızı söyledi."

"Buldun mu?"

Polis memuru, "Şu anda ona ya da ondan geriye kalanlara bakıyorum," dedi. "Buradaki ormandaydı. Kuzeybatı Wisconsin'i biliyor musun?" "Orada bir kulübem var, Lost Land Gölü'nde."

"77 numaralı otoyolun Namekagon Nehri'ni nereden geçtiğini biliyor musunuz?" Hagestrom sordu.

"Elbette. Oradan yılda bir düzine kez geçiyorum," dedi Lucas.

"Tamam. 77'nin kuzeyinde gayriresmi bir kamp alanı var. Nehir. Oraya toprak bir patikadan gidebilirsiniz ama çoğunlukla kanocular içindir. Orada bir karavanın yandığına dair bir ihbar aldık ve gönüllü itfaiye ekibi geri döndü ve karavan neredeyse tamamen yanmıştı. Mesele şu ki, içinde biri vardı."

"Ölü demek istiyorsun."

"Öldüğü kesin. İtfaiyeciler kokunun çok net olduğunu söylüyor. Yangının kasıtlı çıkarıldığını düşünüyorlar. Çok fazla benzin kokusu alıyorlar ve kamyon dizel."

"Cesedi taşıdılar mı?" Lucas sordu.

"Henüz değil. Karavanın metal kısmı küçüldü ve cesedin olduğunu düşündüğümüz yaşam alanını kapattı. Olay yeri ekibinin buraya gelmesini bekliyoruz."

"Ne zaman patladı?"

"Saat dokuz civarında, birkaç saat önce. İlk müdahale edenler şerif yardımcıları ve itfaiyeydi ve göçüklü bir Winnebago Minnie'yi aradığımızı bilmiyorlardı. Buraya on dakika önce geldim. radyoda anlattım."

"Pekâlâ. Ben de geliyorum."

- - -

LUCAS, Weather'a haber vermek için üst kattaki yatak odasına çıktı. Sabah çalışıyordu, birini kesiyordu, ayrıntıları bilmiyordu ama erken yatmıştı.

"Letty'yi götürme," dedi.

"Çıkmayacağım. Gizlice çıkacağım," dedi. Birkaç iç çamaşırı ve çorap, birkaç temiz gömlek, bir çift temiz kot pantolon doldurdu,

Weather'ı öptü, silahını, deri ceketini ve şapkasını aldı ve aşağı indi.

Benz'le garaj yolundan çıktığında şunları görebiliyordu
Letty'nin silueti yatak odasının ışıklı penceresinde, onun ardından dışarı bakıyor.

Lucas karavandaki cesedin Skye'a ait olmasından korkuyordu. Letty'nin bazı şeyler için hâlâ çok genç olduğunu düşünüyordu: Henry Fuller'ın fotoğrafları gibi, arkadaşı olarak gördüğü bir kadının kavrulmuş cesedi gibi.

- - -

LUCAS, I-35 üzerinden Hinckley'e, oradan St. Croix Nehri üzerinden doğuya, Danbury, Wisconsin'e ve daha sonra da doğuya doğru 77. Otoyol. Çok fazla trafik yoktu ve ışıklarla ilerledi, ancak yine de olay yerine ulaşması bir buçuk saatten fazla sürdü. A

Polis arabası Namekagon'u kesen otoyolun kenarına park edilmişti, ışıkları gecenin karanlığında yanıp sönüyordu. Lucas kendini tanıttı ve polis onu ormana geri götürdü.

ağaçların arasından parlayan ışığı görüyorum.

Oraya vardığında Hagestrom'u, otoyol devriyesini, birkaç şerif yardımcısını ve iki itfaiyeciyi Winnebago'nun enkazına bakarken buldu. Winnebago esasen erimişti.

Çekirdeğinin etrafı isle kararmıştı; ama artık soğuktı, ateş üç saat önce tamamen sönmüştü.

Hagestrom elini sıktı ve "Stern'le tekrar konuştum. Bunun büyük bir mesele olmaya başladığını söyledi. Bana Kaliforniya ve Güney Dakota'dan bahsetti." Stern DCI ajanıydı.

"Öyle," diye kabul etti Lucas. "Bu şeyin üzerinde plaka var mı?"

"Plakası yok, VIN etiketi yok. Görebiliyorum.

ama biri yangından önce etiketi sökmüş. Şasi raylarında damgalanmış birkaç numara daha olmalı ama olay yeri incelemesi bitene kadar onlara ulaşamayız."

Onlar konuşurken Lucas karavanın sol arka köşesine doğru döndü ve orada arka çeyrek panelde bowling topu büyüklüğünde ve şeklinde bir göçük gördü. Not defterini çıkardı ve

Larry Royce'un telefon numarası, Duluth'tan gelen adam, ve onu aradı.

Royce uykulu ve sinirli bir sesle cevap verdiğinde, Lucas kendini tanıttı ve "Bahsettiğiniz karavanı bulmuş olabiliriz. Sol arka panelde bir göçük olduğunu söylemişsiniz. Şu anda baktığım karavana sanki birisi bowling topuyla vurmuş gibi."

"İşte bu kadar," dedi Royce.

Lucas telefonu kapattı ve Hagestrom'a, "O VIN'lere ihtiyacımız var. Bizi Kaliforniya plakalarına ulaştırabilirler ve bu da bizi sahibine ulaştırır ve bu da bize ehliyetleri, sabıka kayıtlarını ve tüm şey."

Hagestrom, "Olay yeri ekibini arayayım. Bakalım ne diyecekler."

Hagestrom pazarlık yaparken Lucas gidip Benz'in çamurluğuna yaslandı. İşini bitirdiğinde, "Onlar Ama onlara her şeyin yandığını, suyla ve köpükle doymuş olduğunu ve itfaiyecilerin etrafındaki her yeri çiğnediğini söyledim. İçerideki hiçbir şeye dokunmamamızı ama yan korkulukları kaldırırsak sorun olmayacağını söylediler."

"Jacks var mı?" Lucas sordu.

Hagestrom, Lucas ve itfaiyecilerle birlikte dört krikoları vardı ve karavanın yan demirini sürücü tarafındaki kapı boyunca ıslak zeminden on beş santim yukarı kaldırmayı başardılar. Hagestrom arabasında taşıdığı bir kontrol aynası ve bir el fenerini yaktı, on saniye kadar alt raya baktı, sonra ayağa kalktı ve "Zaman kaybı" dedi.

"Ne?"

"Yontulmuş. Uzun zaman önceye benziyor. Yontulmuş kısım paslanmış ve numara gitmiş. Başka bir numara daha var ama ona bakmak için motorun altına girmemiz gerekecek ve bu da Bunun gibi bir sürü küçük kriko ile olur," dedi Hagestrom. "Her neyse, ilk numarayı bilmedikleri sürece Araştırmışlarsa ikincisini de biliyorlardır. Eminim o da gitmiştir."

Lucas karavanın etrafında bir kez daha yürüdü, sonra da doğaçlama kamp alanının yanından akan karanlık, sığ nehre indi. Aradı Hagestrom'a dönüp, "Yapabileceğin bir şey var. Bu büyük bir kano nehri, nehrin aşağısında daha fazla kamp alanı olabilir."

Yardımcılardan biri, "Var. En azından yarım düzine kadar."

"Hava aydınlanır aydınlanmaz, aşağıda birileri olabilir. karavanı yanmadan önce gören var mı diye bakın. Ya da yanında olan insanlar veya arabalar."

Şerif yardımcısı başını salladı ve "Ben hallederim" dedi.

"Güzel. Bu kritik olabilir." Lucas karavana baktı. Olay yeri ekibinin içeri girmesi saatler sürerdi. Kulübesinden elli mil uzaktaydı, flaşörleriyle bir saatten az ya da yirmi mil

Danbury'de bir motele geri döndük.

"Canı cehenneme," dedi Hagestrom'a. "Yarın geri döneceğim. Sabah. Kulübeme gidip biraz uyuyacağım. Burada yapabileceğim başka bir şey düşünemiyorum."

- - -

Sabah saat üçte kulübeye vardı; Hayward'daki benzin istasyonunda bir kez durup benzin, diyet kola, bir litre süt ve bir kutu Honey Nut Cheerios aldı. Kulübe karanlıktı ve kesinlikle

Garajdaki hareket sensörlü projektörü tetikleyene kadar garaj yolunda sessiz bir şekilde ilerledi. Görünen diğer tek ışık komşusunun verandasındaydı. Ön kapının kilidini açıyordu ki komşusu tişört ve külotla dışarı çıkıp, "Lucas?" diye bağırdı.

"Evet, benim."

"Güzel, seni vurmak zorunda değilim. Ne kadar kalacaksın?"

"Sadece bir geceliğine," diye bağırdı Lucas.

"İyi günler."

İçeri girdi ve bir kase mısır gevreği yedi, ay gölün üzerinde alçaktan sarkıyor, gölün üzerinde uzun bir gümüş çizgi oluşturuyordu. Hava serin, neredeyse soğuktu. Dolaptan bir eğirme çubuğu aldı, iskeleye çıktı ve beş dakika boyunca Rapala'yı ay ışığına doğru fırlattı, levrek ya da turna avlamaya çalıştı ama çok da zorlamadı, Kuzey'i kokladı.

Woods gecesi, gölün etrafındaki kulübelerden gelen küçük ışık noktalarına baktı; sonra içeri girdi ve Skye'ı ve ona ne olmuş olabileceğini hayal etmemeye çalıştı.

- - -

Yedi saat sonra yanmış karavana geri dönmüştü. Hagestrom gitmiş, yerine başka bir polis memuru, daha fazla yardımcı ve olay yeri ekibiyle birlikte gelen Mike Maddox adında bir DCI ajanı gelmişti. Ekip karavanın erimiş tarafını kesmişti ve beyaz tulumlu, yüz maskeli bir teknisyen içeride cesedin etrafında çalışıyordu, Karavanın sıkışık yaşam alanının ortasında bir tarafta yatıyordu.

Lucas içeridekinin Skye olmadığını hemen anladı: kurban erkekti.

Maddox Lucas'a, "Tek bildiğimiz kurbanın erkek ve orta boylu olduğu," dedi. "Başka bir şey bulamayacak kadar yanmış, tabii DNA eşleşmesi bulamazsak. Yüzü yok, parmakları yok, saçları yok, gözleri yok, ayak parmakları yok. Elbette cesetten DNA alacağız ama yangın göz önüne alındığında başka bir yerden almamız pek olası değil. Kimlik tespiti sorunlu."

"Belki," dedi teknisyen, minibüsün içinden.

Lucas ve Maddox bir adım daha yaklaştı. Maddox: "Belki mi? Hiç şans olmadığını söylediğini sanıyordum."

"Bu onu çevirmeden önceydi," dedi teknisyen. "Sanırım cüzdan olabilecek bir şeyin kenarını görebiliyorum. Onun üzerinde yatıyordu, onu ateşten korudu."

"Bu oldukça ilginç olurdu," dedi Maddox. "Oradan balık tutmak."

"Oraya varmadan önce yapmam gereken bazı işler var," dedi teknisyen. "Ama halledeceğim."

- - -

Bir teknisyen içeride çalışırken, bir diğeri ikinci VIN numarasına ulaşmaya çalışıyordu; ve ona ulaştığında, onun da yontulmuş olduğunu gördü.

Sonra bir mola verdiler. İçerideki teknisyen on beş dakika boyunca uğraştı ve sonunda ince siyah deri bir cüzdan çıkardı. Başka bir teknisyen onu bir çalışma masasına götürdü ve fotoğrafını çektikten sonra açtı. İçeriden

hafifçe erimiş ama hala okunabilir bir Wisconsin sürücü belgesi buldular. Neal Ray Malin'in ruhsatı, Chippewa Falls'da bir adres gösteriyor, Wisconsin, Eau Claire'e ait süresi dolmuş bir üyelik kartı spor salonu, iki yıllık bir Ford pikap için sigorta kartı ve başka bir şey yok.

"Kredi kartı yok, para yok. Onu kim öldürdüyse parayı ve kredi kartlarını almış, bu da onları kullanıyor olabilecekleri anlamına geliyor," dedi Lucas. "Eğer bunlardan biri banka kartıysa ve şifre için ona işkence etmişlerse . . ."

"Bir fotoğraf çekebiliriz," dedi Maddox. "Ben hallederim."

Maddox beş dakika içinde her şeyin izini sürdü: Malin artık ehliyetindeki adreste yaşıyormuş ama eski karısı yaşıyormuş. Evde değildi ve Maddox bebek bakıcısıyla konuştu. Malin'i şahsen tanımıyordu ama eski karısının Eau Claire'de bir güzellik salonunda çalıştığını söyledi.

"Ben burada kalacağım, ama Eau Claire'den bir polis bulup eski sevgilisini bulduracağım, ona haberi vereceğim ve kredi kartını alacağım.

Maddox Lucas'a "sayılar" dedi.

"Acaba Chippewa Falls'lu bir adam bu Los Angeles ucubeleriyle ne yapıyordu?"

"Soracağımız bir soru," dedi Maddox. "Belki de Güney Dakota'daki o adam gibiydi; öylesine alınıp öldürüldü."

"Hiç sanmıyorum," dedi karavanın içindeki olay yeri görevlisi. "Her yerde kan var. Her yerde kan var. Neden böyle bir şey yapsınlar ve sonunda karavanlarını yakmak zorunda kalsınlar ki?"

Lucas kafasını karavanın içine soktu: "Bütün ceplerini kontrol ettin mi? Üzerinde cep telefonu var mıydı?"

"Tüm cepleri kontrol ettim, telefon yok."

Lucas tekrar Maddox'a döndü. "Eau Claire polisleri eski sevgilisine cep telefonu olup olmadığını sorsunlar. İnsanlar telefon alıyor; eğer bir tane varsa ve onu kullanıyorlarsa, GPS'ten yerini bulabiliriz."

Birkaç dakika sonra, karavanın içindeki yavaş ilerleyişi izleyen Lucas, Maddox'a, "Sakıncası yoksa, ben aşağıya

Chippewa, sadece gözlemlemek için. Bilirsiniz, eğer dairesini bulurlarsa."
"Bana uyar," dedi Maddox. "Önceden arar ve geleceğinizi söylerim."

- - -

CHIPPEWA FALLS bir saat on beş dakika uzaktaydı, arka yollardan hızla geçerek 53. Otoyol'dan aşağı iniyordu. O zaman vardığında, Chippewa polislerinin Wisconsin müfettişi Bob Stern'in Madison'dan gelmesini beklediklerini gördü. Stern, Chippewa Falls'a Lucas'tan birkaç dakika önce varmıştı. Arama emrini almak için adliyeye gitmişler, sonra da polisler ve Stern konvoy halinde Malin'in dairesine gitmişlerdi.

Lucas, navigasyon sistemini batı tarafındaki tepeye kadar takip etti. ve Wisconsin polislerini eski bir fıçı tahtası konağın bahçesinde toplanırken yakaladı. Stern, Lucas'ın kamyonetinden indiğini gördü ve el sıkışmak için yanlarına gitti. "Yaşlı kadın nasıl?"

Lucas ona, "Şu sıralar birini kesip açıyorum," dedi. "Daha boşanmadın mı?"

"O konuya girmeyelim," dedi Stern. "Sanırım Packers için sezonluk bilet alacak."

"Dostum, bu... insanlık dışı," dedi Lucas. Rahat görünümlü bir salıncak ve sardunya, kadife çiçeği ve petunya demetlerinin sergilendiği beyaz, gerçek boyutlarda, tahta tavuk çiçek kutularının bulunduğu geniş bir ön verandası olan eve baktı.

"Henüz kimse içeri girmede mi?"

"Şimdi yapıyorum," dedi bir şerif yardımcısı.

Elinde arama emri olan bir şerif yardımcısının verandaya tırmanıp kapıyı çalmasını izlediler. Bir dakika sonra bir Önlüklü yaşlı bir kadın cevap verdi, birkaç kez başını salladı ve sonra kapıyı iterek açtı.

"Gidelim," dedi Stern. Verandayı geçerlerken, "Çirkin tavuklar. Çirkinler."

- - -

YAŞLI BAYAN evin sahibiydi. Adı Ann Webster'dı ve Malin'i iki gündür görmemişti. Malin, dedi, evin en üst katını kiralamıştı ve arka tarafta ayrı bir çıkışı vardı. Yardımcılardan biri arka tarafa gönderilerek orayı korumaya alındı ve polislerin geri kalanı geniş meşe merdivenlerden ikinci bir girişe tırmandı. Daire.

Webster onlara, "Burayı hiç kullanmıyordum, merdivenler çok yüksekti, ben de belki birileri kiralar diye düşündüm," dedi. "Üç yıl boyunca burada çok iyi bir ailem vardı, sonra da Bay Malin. Çok sessiz biridir. Çılgın partiler ya da buna benzer şeyler yapmaz."

Dairenin kapısını yeni ve parlak bir anahtarla açtı ve hepsi içeri girdi. Daire, dairelere göre çok büyüktü ve bir zamanlar büyük boy bir ebeveyn odası içerdiği için garip bir şekle sahipti. yatak odası, uzun bir koridorda dört yatak odası daha ve iki banyo bulunmaktadır. Eski ana yatak odası, yatak odasına dönüştürülmüştür. Oturma odası, en uçta yeni inşa edilmiş bir bölmenin arkasında bir aşçı mutfığı.

Dört yatak odasından biri rahat bir kanepeli, küçük bir bar, bir müzik seti ve elli inçlik bir televizyonun bulunduğu bir çalışma odasına dönüştürülmüştü; bir diğeri ise ofise dönüştürülmüştü. Diğer ikisi hala yatak odası olarak kullanılmaktaydı, ancak Webster geceleyen ziyaretçilerden haberdar olmadığını söyledi.

"Harika bir daire," dedi Stern.

Webster, Malin'in bu daire için ayda iki bin sekiz yüz dolar ödediğini ve polislerden birinin "Chippewa'daki en pahalı daire olabilir" dediğini söyledi.

Webster polislerin evi araştırmasını izledi; ellerini kiracısından temizler gibi birbirine vuruyordu. Adamın Chippewa'da Collins Metal Buildings adlı bir yerde at ahırları ve direkli ahırlar satan bir satıcı olduğunu söyledi.

Lucas ve Stern polislerle birlikte kitapların arkasına ve masaların altına bakarak yürüdüler ve sonra polisler aramayı ciddileştirerek mekânı didik didik etmeye başladılar. Çeşitli çekmecelere gizlenmiş dört silah buldular, hepsi de kompakt .38 kalibrelik tabancalar, tamamen

dolu; ve bir çekmecede, tabancanın altında, birkaç yüz paket turuncu ve çift geniş Zig-Zag bulundu.

Ana odada duvardan duvara halı vardı, ama polislerden biri sabitlenmemiş olduğunu fark ettiler. Bir yöne yuvarladılar, hiçbir şey bulamadılar, diğer yöne yuvarladılar ve birkaç gevşek döşeme tahtası buldular.

Kalasların altında, her biri muhtemelen yarım kilo olan, sıkıca kapatılmış, yüksek oranda sıkıştırılmış yirmi torba marihuana ve iki kilo kokain buldular.

Stern, "Yani tamamen metal binalar değildi," dedi.

"Bu iyi bir şey," dedi Lucas. "Bu bize Pilate için bir temas noktası, ikisinin birbirini görmesi için bir neden sağlıyor."

"Acaba kamyonunu aldılar mı?" Stern sordu. "Onu arayan adamlarımız var, henüz bir haber alamadık." Onunla kontrol etti başını salladı ve Lucas'a, "Hiçbir şey. Eğer iki yaşında mavi bir Ford Explorer pikap görürseniz ..."

Arama devam etti: Yarım saat sonra Stern bir telefon aldı, bir köşeye çekildi, Lucas'a baktı ve telefonu kapattı.

"Malin'in Wells Fargo'da bir banka kartı varmış. İki kez kullanılmış, biri dün gece yarısından hemen önce, diğeri de bir süre sonra. Gece yarısı. İki ayrı günde, ikisinde de en fazla 600'er dolar çekilmiş. Kartı veren kadının tanınabilir fotoğrafları var."

"Mükemmel," dedi Lucas.

"Bundan daha iyi, koca adam," dedi Stern. "Onları nerede kullandıklarını biliyor musun?"

"Nerede?"

"St. Paul," dedi Stern.

Lucas geri adım attı: "Ah, dostum. Muhtemelen dün gece I-35'te yanlarından geçtim. Onlar güneye gidiyordu, ben de kuzeye gidiyordum."

Stern, "Gecenin içindeki gemiler," dedi. "Her neyse, Wells Fargo fotoğrafları St. Paul polislerine taşıdı ve onlar da bize gönderdi. iPad'imi alayım, bir göz atarız."

İki dakika içinde elinde levhayla geri döndü. "Onu buldum," dedi.

Lucas'a uzattı.

Skye kapüşonunu omuzlarına atmış, doğrudan ATM kamerasına bakıyordu. Ölümüne korkmuş görünüyordu.

"Skye!"

"Bu-" diye başladı Stern.

"Oh, oğlum, oh oğlum. Ben gidiyorum," dedi Lucas.

T bir gece önce:

Neal Ray Malin karavanda kendini küçük bir kulübedeki büyük bir köpek gibi kalabalık hissediyordu. Ağırlığını kaydırdığında, karavanın Hareket et. Ayağa kalktı, saçları saman yığını gibiydi, yanakları şişmişti, sakalları kabarmıştı, Pilatus'a bakıyordu, ikisi de öfkeliydi ve şöyle dedi: "Size şartların ne olduğunu söyledim: Şartlar fıçı başında nakitti. Ödeme sözü verme saçmalığını duymak istemiyorum. Biz böyle iş yapmayız."

Pilate, "Taşrada işinizi böyle yapmıyor olabilirsiniz ama biz Los Angeles'ta böyle yapıyoruz," dedi. "Film sektörünün her yerinde bağlantılarım var, en yüksek fiyatı alıyoruz."

"Affedersiniz," dedi Malin, karavanın etrafına bakınarak. İnce bacaklı, iri yarı bir adamdı. Çizme kesimli kot pantolonunun altından kovboy çizmeleri çıkıyordu. "Söylemeliyim ki burası pek de büyük bir yönetmenin evine benzemiyor."

"Hey! Para için iyiyiz. L.A.'de bir ünüm var." "Pencereden dışarı bak, seni geri zekalı. gökdelenler var mı?" Malin sordu. "Rodeo Drive'a benziyor mu?"

Rowdee-oh Drive dedi ve Kristen sivri dişlerinin üzerinden sırtarak arkasından, "O Rodeo Drive olacaktı, salak. Row-Day-Oh."

"Bir sürü yolu siktir et, ben gidiyorum," dedi Malin. "Eğer gerçekten parayı bulursan, Chippewa'da olacağım. Numaram sende var."

Pilate elini Malin'in göğsüne doğru kaldırdı: "Bir dakika bekle."

"Beklemiyorum," dedi Malin. Şu bol Tommy Bahama Hawaii gömleklerinden birini giymişti ve şimdi elini yanına indirdi, gömleğin altına kaydırды, tekrar indirdi, şimdi kompakt bir tabanca gösteriyordu. "Ben gidiyorum."

"Yani şimdi bir silah gösteriyorsun ve bizim iş ortağı olmamız mı gerekiyor?" Pilate öyle dedi. "Bu gerçekten berbat bir durum, dostum."

"Evet, şey ..." Malin, geri adım atmayan Pilate'ye doğru bir adım attı.

"Çekil lan yolumdan," dedi Malin.

- - -

KRISTEN ARKASINDA DURUYORDU ve o kadar zayıf bir kadındı ki Malin, törpülenmiş dişlerine ve kıyamet temalı mürekkebine rağmen onu görmezden geldi. Malin Pilate'ye doğru ilerlerken, büfede bir havlunun altında duran on inçlik bir Henckels şef bıçağını aldı ve sırtına *sapladı*.

Hiç tereddüt etmeden, olabildiğince sert bir şekilde içine soktu. Arkasında yüz on kiloluk bir ağırlık varken bunu yapabiliyordu. Bıçak şeftali rengi ipek gömleği delip geçti ve Malin'in omurgasından saptı, kalbini sağa doğru kaçırdı, akciğerinden bir parça çıkardı ve vücudunun diğer tarafında, sağ meme ucunun içinde ortaya çıktı.

Malin "Oh," diye homurdandı ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle ona döndü, silah bir an için elinde unutulmuştu. Kristen bıçağı çekip çıkardı ve boynuna sapladı, jilet gibi keskin bıçak sola doğru kayarak Malin'in şahdamarını düzgünce kesti.

Çığlık atmaya çalıştı ama başaramadı, sallanan bıçaktan kaçmak için döndü, boynundan hortumdan akan su gibi kan pompalanıyordu. Pilate'ye çarptı, neredeyse düşüyordu, sonra bir kolunu Kristen'a doğru attı: Kristen Bıçağı havaya kaldırdı ve kolunun üzerine, dirseği ile elinin arasına indirerek kesti. Bıçağı kapmaya çalıştı ve elini avuç içinden kötü bir şekilde kesti ve Malin ona vurdu.

yüzünü buruşturdu ve kadın aşağı indi ve adam arka kapıya doğru gürledi, Kan hâlâ boynundan pompalanıyordu, görüşü ekran kartı bozuk bir Apple bilgisayar gibi griye dönüyor, sonra da kararıyordu.

Dışarıya açılan yan kapıyı ıskaladı ve kısa koridorun sonundaki bir kapıdan geçerek, genç bir kadının gümüş koli bandıyla sarılmış halde yatakta yattığı bir yatak odasına girdi.

Onu hiç görmedi, sadece yatağa çöktü, kendini yukarı itti ve Kristen bıçakla onu takip ederken Skye'a çarptı.

Kristen onu gözünden bıçakladı ve Malin onu geri püskürtmeyi başardı, sonra karavanın içinden geçerek neredeyse ön kapıya kadar ilerledi, Pilate ona asasıyla vurdu ve Malin sonunda yere yığıldı, boynundan akan kan yavaşlayarak bir çağılıya dönüştü.

Sonra her şey birkaç saniye durdu ve sonunda Pilatus "İsa Mesih" dedi.

Malin'in altı litre kanı karavanın içini boyamıştı: halıyı, kanepeyi, bir koltuğu, bir sediri, ahşap işçiliğini, havluları, yataktaki şilteyi. Kan karavandaki üç kişiyi de boyamıştı: Pilate, Kristen ve Duluth'tan aldıkları Skye.

Kristen Malin'in vücuduna tükürdü ve "Em şunu, göt herif" dedi.

Pilate, "O kaltağın hâlâ orada bantlı olduğundan emin ol," dedi.

Malin'in kalça cebini yokladı, cüzdanını çıkardı, yirmilikler halinde üç yüz dolar ve kredi kartlarını çıkardı, yarım düzine başka karta ve kâğıda baktı ve dört rakamlı bir tane buldu: kâğıdı Kristen'a doğru tuttu ve "Bu bir ATM koduna benziyor mu, yoksa ne?" dedi.

"Çok kötü kanıyor," dedi. Elini uzatarak kanlı kesiği gösterdi ve ön koluna bir havlu sardı. "Bana bir hastane."

Pilate, "Buralarda olmaz," dedi. "Malin bu şekilde oyulmuşken olmaz."

"Bir doktora ihtiyacım var-"

Pilatus, "Sana bir tane getireceğiz," dedi.

- - -

PILATE cüzdanı yere bıraktı ve "Anahtarlarını almamız gerekiyor. Telefonu kullanabilir misin?"

"Evet."

"Çocukları ara, St. Paul'e gittiğimizi söyle. Seni bir doktora götüreceğiz, onlara cumartesi gecesi yerel bir park yerinde, ve siyah bir adam seni kesti. Kim olduğunu bilmiyorsun..."

Kadın seslendiğinde Pilate Malin'in cesedini yuvarladı, pantolonunun cebini karıştırdı ve kamyonun anahtarlarını buldu. Malin'in cüzdanını fark etmemiş.

kışının altında kayboluyordu. Raleigh Kristen'in yanına geldiğinde Pilate telefonu aldı ve şöyle dedi: "Bir sorunumuz var. Bir benzin istasyonuna gitmen, arkadaşının benzininin bittiğini söylemen, varsa beş galonluk bir bidon ya da iki galonluk birkaç bidon alıp buraya, kamp alanına gelmen gerekiyor. Hızlı olmalıyız: St. Paul'e doğru gidiyoruz."

Telefonu kapattı ve koluna ve eline havlu sarmakta olan Kristen, "Ne yapıyoruz?" diye sordu.

Pilate karavanın etrafına bakındı. "Bunu tutmamızın imkanı yok, yeterince temizleyebilmemizin imkanı yok. İçinde her zaman kan olacak ve eğer polisler tarafından ciddi bir şekilde sıkıştırılırsak, onu bulacaklar. Ve birkaç gün içinde çok kötü kokacak. Onu ormana götürüp yakacağız. Bu arada sen de yere havlu ser ki temiz bir şeyin üzerinde yürüyebilelim, duşa gir ve kendini hortumla yıka.

kapalı. Ben dışarı çıkıyorum, bir dakika içinde dönerim." "Kolum gerçekten acıyor-"

"Evet, evet, halledeceğiz."

- - -

PILATE serin gece havasında dışarı çıktı ve Malin'in kamyonetine doğru yürüdü. Biraz zaman aldı ama sonunda bir kilo kokain - o gece satın aldığı söylenen kokain - ve iki kilo ot buldu.

Karavana geri döndü ve "Bakın ne buldum" dedi.

Kristen duştan yeni çıkmıştı. Yastık kılıfı hâlâ koluna sarılıydı, kan görünüyordu. Dedi ki,

"Aman Tanrım. Canım yanıyor olabilir ama uzun süre yanmayacak."

Pilatus birkaç satır yazdı, onlar da burunlarından soludular, sonra Pilatus uçurtma gibi uçarak duş almaya ve kıyafetlerini değiştirmeye gitti. Duşa girdiğinde

Dışarı çıktıklarında kanlı giysileri cesedin üzerine yığdılar, sonra taksiye doğru yürüdüler ve karanlığa doğru yuvarlandılar. Raleigh on dakika sonra aradı ve "Neredesin?" diye sordu.

"77'ye iniyoruz. İyi bir yer bulana kadar 77'nin batısına gideceğiz. Benzinin var mı?"

"Dört galon. Üç dakika içinde arkanda olacağım. Diğerleri de arkamdan geliyor. Ne yakıyoruz?"

- - -

Nehir kenarındaki kamp alanında karavanı yakmaya hazırlandılar. Skye hâlâ arka tarafta bantlıydı. Bant vücudunu sarıp sarmalıyor, kollarını iki yanına sabitliyor ama ellerini serbest bırakıyordu.

Ayak bileğindeki sargıları kesmişler, böylece paytak paytak yürüyebilmiş ama dizlerindeki ve kalçalarındaki sargıları bırakmışlar, böylece koşamamış. Malin'in cesedinin yanından geçerken, kanlar içinde yatan iPhone'unu gördü.

sırılsıklam olmuş kanepenin minderlerinden neredeyse kayıyordu.

Düşmüş gibi yaptı.

"Ne yapıyorsun lan sen? Kalk ayağa, sürtük."

"Düştüm . . . Bana zarar vermeyin." Skye telefonu almayı başardı. ve orada tuttu. Ayağa kalkmaya çalıştı ve paytak paytak dışarı çıktı.

Onu Bony'nin steysin arabasının arkasına koydular ve yün battaniye örttü. Bony, "O battaniyeyi kaldırırsan, levyeyi çıkarıp seni eşek sudan gelinceye kadar döverim," dedi.

Skye karavanın yandığını hiç görmemiş ama yangın başladığında çıkan *gümbürtüyü* duymuş. Pilate'nin konvoyunda kalan dört araba 77'den batıya doğru kaçtı, nehri geçerek Minnesota'ya girdi, I-35'e girdi ve İkiz Şehirlere doğru güneye döndü. Skye ellerini bileklerinden parmak uçlarına kadar hareket ettirebiliyordu ama kollarını değil; parmaklarının neye dokunduğunu da göremiyordu. Eski steysin arabanın arkası kokuyordu.

Köpek boku, saman ve yağ gibiydi ve arabanın amortisörleri o kadar kötüydü ki battaniyenin altında yatmak bir çöp tenekesinin içinde yokuş aşağı yuvarlanmak gibiydi.

Telefonun çalıp onu ele vermesinden korkuyordu. Bu yüzden Arabanın tıkırtısı ona telefonu elinde çevirmesi, işaret parmağıyla güç düğmesini bulması ve kapandığını düşünene kadar basılı tutması için gereken örtüyü sağladı. Sonra telefonun ekranının karardığını görece kadar etrafında döndü.

Sonra bacaklarını dizlerinden kıvırdı ve telefonu çorabının içine sokmayı başardı.

Paul'de konvoy Regions Hastanesi'ne girdi. Kristen içeri tek başına girdi ve nöbetçi hemşireye Kongre Binası'nın bahçesinde bir grup sarhoş sokak serserisi arasında çıkan kavgayla ilgili bir hikâye anlattı. Polisler gelmiş ve bir ifade aldı ve üç saat sonra Pilatus geri döndüğünde hastanenin dışında bir duvarın üzerinde oturuyordu.

"Bana hiçbir şeye mal olmadı ama ödemeye söz vermem gerekti" dedi. Skye'ın kimliğini kullanmıştı ve kimse fotoğrafa çok yakından bakmamıştı.

- - -

KRISTEN dikilirken, Bony Skye'ı iki Wells Fargo ATM'sine götürdü, ona kartı ve numarayı verdi ve onlar da

Gece yarısından önce altı yüz dolar, gece yarısından sonra da karttaki tek günlük limit olan altı yüz dolar daha çektiler. Sonra onu tekrar bantladılar, arabaya geri attılar ve üzerini battaniyeyle örttüler. Skye, onlar hareket etmeden önce Kristen'ın arabanın dışında konuştuğunu duymuştu ve bu yüzden diğer kadının hastaneden çıkmıştı. Arabanın birkaç tur attığını hissetti, Sonra hızlandı: Otoyola geri dönmüşlerdi. Hangisi olduğunu bilmiyordu ama umurunda da değildi.

Tek bir şansı vardı: cep telefonu. İşe yarayacağından emin olana kadar onu kullanmak için beklemeye karar verdi. Bir cep telefonu numarasını kesin olarak biliyordu: Letty'nin. Yatağın altında yatarken tekrar tekrar mırıldandı. battaniye, bir mola için umut.

O gece anlamadı. Arabayı on beş dakikadan fazla sürmediler, sonra kenara çekip park ettiler. Bony camını indirdi ve Pilate, "Gece burada kalacağız. Su ve yiyecek bulabiliriz.

Yemek ve ne kadar kaldığımız umurlarında değil. Polis de yok. Skye'a biraz su ver, yemek israf etmesine gerek yok."

"Devam edeceğim ve onu becereceğim-"

"Burada olmaz, seni pislik. Biri arabanın aşağı yukarı zıpladığını görürse başımız belaya girebilir. Onu yarın sikebilirsin."

"Hepimizin parti yapacağını, bu gece onu becereceğimizi söylemiştin."

Pilate, "Küçük bir sorunumuz olduğunu fark etmişsinizdir," dedi.

"Polisleri çekmemize gerek yok."

- - -

SKYE saatin kaç olduğunu bilmiyordu ama geç olmuştu.

İnsanlar arabaya binip iniyor, konuşuyor ve ona hiç dikkat etmiyorlardı. Bir noktada Bony ona su getirmesi gerektiğini hatırladı ve geri dönüp kadının üzerindeki bandı yırttı.

ağzını kapattı ve bir şişe kaynak suyu içmesine izin verdi. Dedi ki, "Yarın seni hava geçirmez hale getireceğiz, sürtük. Bunu bir düşün."

Bir süre uyudu ya da sızdı ya da öyle bir şey oldu.

- - -

Ertesi sabah mola verdi. Hudson'daydılar,

Wisconsin, konvoyun Kwik Trip'te benzin almak için durduğu yer market ve yandaki McDonald's'ta kahvaltı.

Bony arabadan inmeden önce, "Kimıldarsan seni öldürürüm. Boğazını keserim."

Arabadan indi ve Skye telefonu çorabından çıkarıp açmayı başardı. Ekran aydınlandığında telefonu yere bıraktı ve başparmağını kullanarak Letty'nin numarasını tuşlamayı başardı.

Letty ikinci zil sesinde cevap verdi. "Alo?"

"Letty. Pilatus beni yakaladı. Beni öldürecekler. Sanırım Henry'yi öldürdüler. Hayward'ın orada bir adamı öldürdüler, onu karavanda öldürdüler ve karavanı ateşe verdiler. Beni Bony'nin arabasının arkasında tutuyorlar, gaz alıyorlar, bu telefonu çaldım-"

"Skye! Telefonu sakla ama açık bırak. Sanırım cep telefonlarını takip edebiliyorlar. Zil sesini kapatmalısın. Zil sesini nasıl kapatacağını biliyor musun?"

"Hayır."

"Bunun ne tür bir telefon olduğunu biliyor musun?" "Sanırım bir iPhone."

"Yan tarafında bir düğme olmalı..." Letty onunla konuştuktan sonra Skye düğmeyi buldu ve zil sesi göstergesi sonuna kadar kısılana kadar bastı.

Skye, "Tamam, sanırım bitti," dedi.

"Ekranın sol üst köşesine bakın. AT&T mi yazıyor, Verizon mu, yoksa-"

"Verizon yazıyor."

"Ne tür bir arabadasın?"

"Bir steysin vagon, eski bir tane, siyah, komik görünümlü ve kokuyor. Ama nerede olduğumu bilmiyorum. bulunduğumuz şehir."

"Tamam. Geri geldiklerinde, seni arama ihtimaline karşı telefonu arabada sakla. Açık kalsın. Şimdi bana ne olduğunu anlat."

Skye, "Beni Duluth'taki bir alışveriş merkezinden aldılar," dedi. "Ben içeri girerken bir araba kenara çekti ve bir adam indi ve beni aldı, beni aldı ve arabanın arkasına attı ve Pilate oradaydı ve beni dövdüler ve sonra beni bantladılar ..."

Söylediğine göre onu Hayward'a götürmüşler ve orada bir parti için ormana götüreceklerini söylemişler. O söylememiş. hayatta kalacağına inanıyordu.

"Sonra bir şey oldu ve beni tuttukları karavandaki adamı öldürdüler. Bir kavga oldu ve Kristen yaralandı. Kesildi.

Birkaç saat araba kullandık, en azından uzun bir süre, sonra bir hastanede durdular. Sanırım Minneapolis ya da St.

Paul, bazı ATM'lerdeydik ve büyük bir şehir olduğunu söyleyebilirim."

"Tamam. Telefonu sakla. Babamı arayacağım."

- - -

LUCAS 1-94 yolundaydı, İkiz Şehirlere dönüyordu, Letty aradı. "Skye beni aradı. Pilate onu yakalamış, onu öldüreceklerini düşünüyor ..."

Ona Skye'in aramasının ayrıntılarını anlattı ve Lucas, "O haklı. Onu öldürecekler. Haber vermeliyim. Güle güle."

BCA nöbetçi memurunu aradı ve ona sorunu anlattı. "Verizon'a git, nerede olduklarını öğren."

Nöbetçi memura Skye'in aradığı numarayı verdi, ardından Wisconsin DCI ajanı Stern'ü aradı ve olanları anlattı. "Bu taraftan geri dönmüş olabilirler. Birkaç dakika içinde öğreniriz."

"Beni yukarıda tut."

Lucas flaşörlerini yaktı ve kasabanın yanından geçti. Menomonie yüz onda. Görevli memur geri aradı ve "Telefon Wisconsin'de 63. Otoyolda, kuzeye doğru gidiyor, Clear Lake'in güneyindeler."

"Birkaç dakika önce Menomonie'den geçtim. Q bölgesine gideceğim, sanırım kuzeye gidiyor-"

"Hayır, hayır. Haritaya bakıyorum. Q'yu geçmeye devam et, 128'e kadar birkaç mil daha git, daha hızlı ve daha yakın olacaksın."

"Tamam, oradaki ilçe şeriflerine ulaş, hangi ilçeler olduklarını bilmiyorum, onlara eski bir siyah steysin araba aramalarını söyle, belki Kaliforniya plakalı olabilir. Onları yönlendirebilmelisin. Onlara bir konvoyun parçası olabileceğini, içindeki herkesin birden fazla cinayetten arandığını söyle. Beni o l a b i l d i ğ i n c e çabuk oraya götürmelisin. DCI'daki adamımı arayacağım."

Lucas Stern'ü tekrar aradı. Stern, "Bizim ağdaki görevli adamımı oraya göndereceğim, Verizon'un onlara ne söylediği hakkında adamınızla konuşmamız gerekiyor. Bu kızın Malin olayının tanığı olduğunu söylüyorsunuz. Öldürmek mi?"

"Görünüşe göre. Ve gitmeliyim, benim sıram geliyor."

Lucas rampadan çıktı, marketin yanından hızla sağa döndü, yolun ters tarafındaki yarım düzine arabanın yanından geçti, nöbetçi memuru tekrar yumrukladı ve "128'deyim," dedi.

"64'e doğru kuzeye gidin. Şu anda Clear Lake'teler. Tamam, Clear Lake'de henüz bir şey yok, ama bir otoyolumuz var."

Devriye polisi 63'ten güneye geliyor, Turtle Lake'te. Bekle, bekle. Tamam, Madison'da bir adamla konuşuyorum, devriyenin oradaki şerif departmanı ile konuştuğunu söylüyor, bir göl var, tam otoyolun üzerinde, Magnor, her şey sıkışıyor."

"Biliyorum."

Nöbetçi memur, "Onu oraya götürecekler," dedi.

Lucas, Glenwood City'den geçerken, onun şüphelendiği kadar hızlıydı. Hiç kimse bunu yapmamıştı, navigasyon sistemini yolda bir koşu için izliyordu, gayet iyi geçti, sonra neredeyse bir T'nin içinden geçiyordu. kavşak, düzleşti ve devam etti.

"Lucas, telefon Clear Lake'in kuzeyinde.

Magnor'da çarpışma. Arkasından gelen iki şerif yardımcısı da var."

"Tamam. Onlara kızıdan bahsettin mi? Rehineyi?"

Nöbetçi subay, "Evet, her şey yolunda," dedi. "Sadece üç ya da dört mil uzaktalar."

Lucas 64. Otoyol'a çıktı, sola döndü ve 63. Otoyol'un kesiştiği noktaya kadar üç ya da dört mil boyunca hızla koştu. Şimdi onların arkasındaydı ama hâlâ çok geride, aksiyonun dışındaydı.

"Neler oluyor?"

"Bilmiyorum, bilmiyorum. Verizon, telefonun arka yoldan sola döndüğünü söyledi. Sola dönmüş. Magnor'dan sadece iki mil uzaktaydılar, arkadan gelen polisler onu gördü.

dönüşü yap. Şu anda hızlı hareket ettiğini söylüyorlar, arkasına dizilmişler, hepsi onun arkasından koşuyor, onu kovalıyor."

"Kahretsin, konvoydaki diğer araçlardan biri polisleri görmüş ve onu aramışlar."

Görevli memur bir dakikalığına uzaklaştı, sonra geri geldi ve "Konvoya benzeyen bir şey görmediler. Bu adamın her tarafındalar, tam arkasındalar."

"Geliyorum, geliyorum."

"Neredesin?"

"Clear Lake'e yaklaşıyoruz, birkaç mil ötede," dedi Lucas. "Tamam, Clear Lake'in hemen kuzey tarafında bir JJ yolu görürsen-"

"Navigasyonda görüyorum."

"Bu seni götürür. . . Tamam, adam yoldan çıktı, kavşaktan geçti, hendekte yoldan çıktı."

"Peki ya kız?" Uzun bir sessizlik oldu ve Lucas tekrarladi: "Kızı aldılar mı?"

"Hayır. Duyduğuma göre adam hâlâ arabadaymış, silahı varmış ve ona başka bir araba bulmazlarsa bu kızı öldürecekmiş."

Lucas JJ'de köşeyi döndü ve kuzeye yöneldi. "JJ'nin kuzeyindeyim, beni oraya götür."

Onları bir mil öteden gördü, flaşörleri yanan on polis arabasına benziyorlardı. Hızla yaklaştı, arabaların arkasında polisleri gördü, fasulye tarlasında eski bir Chevy Cavalier steysin vagon gördü.

dar bir yan yolun kesiştiği yerdeydi. Görünüşe göre steysin vagonun sürücüsü dönüşü yapmaya çalışmış, ancak ıskalamış, bir çitten geçerek fasulye tarlasına girmiş ve orada batağa saplanmıştı.

Lucas son şerif devriye arabasının arkasına yanaştı, arabadan indi ve Wisconsin devriyesinin bulunduğu öndeki arabaya doğru koştu. ve birkaç şerif yardımcısı çömelmişti. Devriye polisi "Sen Davenport musun?" diye sordu.

"Evet."

"Stern yolda. Biraz zaman alacak ama." "Adamla mı konuşuyorsun?"

"Ara sıra. Yan camı açıp bize bağılıyor, sonra tekrar açıyor. Görünüşe göre . . . Yani, deli. Yani bir doktora ve ilaca ihtiyacı var gibi. Ya da belki sadece kafası güzeldir.

Bize bir şeyler bağılıyordu, sanki Sonbahar geliyor ve hepimiz korkudan altımıza sıçıyoruz ve bunun bize bir faydası olmayacak çünkü hepimiz batacağız. Bana çılgınca geldi."

"Ne istediğini söyledi mi?"

"Bir devriye arabası istediğini yoksa onu öldüreceğini söyledi. Ona bir adamın onunla konuşmaya geleceğini ve bir şeyler ayarlayabileceğimizi söyledik."

"Kimseye ateş etti mi?"

"Henüz değil ama silahı var. Randy'nin gözlüğü var, ona bakıyor."

Bir şerif yardımcısının arka tekerleğin arkasında oturduğu başka bir arabayı işaret etti.

dürbün. "Büyük, eski bir tabancaya benziyor." "Gidip bakacağım. Ama sen ne düşünüyorsun?"

"Tanrı aşkına, şuradaki Phil bölgesel SWAT ekibinden, tüfeği var, onu haklayabilir." Lucas devriye arabasının tamponundaki kum torbasına tüfeğini dayamış bir adamın olduğu yere baktı. "Ama şu pencere camından ateş ediyoruz. Benim Eğer bir şey yapacak gibi görünüyorsa. Onu indirmeye çalışırdım. Yani, eğer çıldırır ve kızı vurursa, o zaman çok geç olur ve çıldırmış gibi görünüyor."

"Gidip bakayım," dedi Lucas.

"Şerif aşağı geliyor, beş, on dakika içinde burada olur."

Lucas, şerif yardımcısının dürbünle gözcülük yaptığı arabaya doğru eğilerek yürüdü. "Bakabilir miyim?"

"Silahını sallıyor. Görünüşe göre arkadaki kişiyle tartışıyor."

Lucas gözlüğü alıp odaklandı. Araba sadece yüz metre uzaktaydı ve görüntüyü sabitleyen büyük Canon'larla Adamın sakalında tek tek kıllar vardı. Yirmili yaşlarının sonlarında gibi görünüyordu, alnında pervane şeklinde bir dövme ya da belki de uzun bir sonsuzluk işareti vardı. Arkaya doğru bağılıyor, elindeki silahı arkaya doğru itiyor, sonra da dönüp polislere bakıyordu.

"İyi görünmüyor," dedi. "Hayır, görünmüyor."

Lucas dürbünü polise geri verdi, arabaya arkasını dönerek oturdu ve Letty'yi aradı. "Skye'a mesaj atarsam telefonda ses çıkar mı?"

"Bilmiyorum. Sanırım öyle. Ama onu arayabilirsin - telefon çalmaz ve ekranın aydınlandığını görmesi gerekir."

"Bana o numarayı tekrar ver," dedi Lucas.

Lucas numarayı aldı, sonra sürünerek arabanın tamponuna yaklaştı, otoyol devriyesine ısıklık çaldı ve ona el salladı. Oraya vardığında Lucas, "Bu olay yerini sen yönetiyorsun.

Yargı yetkisi. Sanırım adama haber vermeden onu arayabilirim. Ne dersiniz?"

"Bilmiyorum. *Sen* ne düşünüyorsun?"

"Adam sadece deli *gibi davranmıyor*, deli *olduğunu* düşünmek için iyi sebeplerimiz var. Bence tüfeği ona doğrultursak ve ben ararsam ve o da tepki verirse, silahı kullanacak gibi görünüyorsa, onu alırız."

Polis dudağını ısırdı, düşündü, sonra dedi ki, "Yapmamız gereken Bir şeyler. Şerif gelene kadar bekleyebileceğimizden emin değilim."

"Asıl soru, tetikçimiz onu pencereden vurabilir mi? Cam mı?"

"Ona bunu sordum ve sert çekirdekli atış yaptığını söyledi. Pencere camına oldukça yakın olduğunu ve adamın kafasına ateş ederse kurşunun biraz sapabileceğini ama yine de kafasını bir yere vuracağını söyledi. Daha küçük bir hedef söz konusu olabilir."

Lucas başını salladı. "Tamam. Onu arayacağım. Tüfekli adama hazır olmasını söyle ama tetiği çekecekmiş gibi görünmedikçe ateş etme." Gözlüklü polise, "Onu izle. Bana ne yaptığını söyle."

Aradı. Telefon çalmayı bıraktığında sessizlik oldu. Sessizce, "Ben Lucas, Letty'nin babası. Telefonun altındaki yuvarlak düğmeye basarsanız, ana ekran gelecektir. Sonra da Ekrandaki yeşil düğmeye de basın. Sizi telefon moduna geçirecektir. Bunu yapabilir misin?"

Dürbünlü polis dedi ki, "Orada öylece oturuyor. Kendi kendine konuşuyor gibi görünüyor."

Lucas telefona, "Alt satırda, içinde bir sürü nokta olan bir kare var, tuş takımı. Şu düğmeye bas. Tuşa bastığında tuş takımı yukarı gelir, telefonun alt kısmını vücudunuza doğru itin -Tuş takımı sesi buradan geliyor. Bunu susturmanız gerekir. Bunu yaptıysanız, herhangi bir tuşa dokunun. Basılı tutmayın, sadece hızlıca dokunun."

Bir saniye sonra bir bip sesi duydu.

"Güzel. Konuşuyoruz. Yaralandınız mı? Kötü yaralandıysanız ve hemen bir ambulansa ihtiyacınız varsa, bir düğmeye basın."

Sessizlik.

"Güzel. Yaralanmadın. Eğer bu adamın seni vuracağını, bunu gerçekten yapacağını düşünüyorsan, bir düğmeye bas."

Bip.

Devriye polisi "Lanet olsun" dedi.

Lucas telefona, "Eğer onu ikna etme şansın olduğunu düşünüyorsan bana bir bip sesi ver," dedi.

Sessizlik.

Sonra bir erkek sesi: "Buraya kadar, buraya kadar. Çıkış yok. Artık çıkış yok. Benim için geri gelmeyecekler, geri gelmeyecekler. Boktan araba, boktan araba. Hiçbir yere gitmiyorsun, aklından bile geçirme, sürtüğ. Beynini arabanın her yerine dağıtacağım, orası kesin."

Dürbünlü adam dedi ki, "Bu o, kelimeleri duyduğumda dudaklarını okuyabiliyorum, telefonu tutuyor, böylece duyabiliyoruz onu."

Bir polis aradı, "Şerif geldi."

- - -

BİR DAKİKA SONRA, şerif yarı eğilmiş bir halde devriyenin yanına çömeldi. Kumlu saçları, fırça bıyığı ve yuvarlak, altın çerçeveli gözlükleri olan kısa boylu, kalın bir adamdı. "Onunla mı konuşuyoruz?"

"Ona bağıırıyoruz ama daha fazla yaklaşmaya korkuyoruz," dedi devriye görevlisi. "Eğer yaklaşırsak kızı öldüreceğini söylüyor. Phil'in onu haklamasını konuşuyoruz."

Şerif üç araba geriye baktı, tetikçi bir devriye arabasının arkasında oturmuş, dürbünle kaçak arabaya bakıyordu. "Eğer mecbur kalırsak."

Lucas, "Bu adamla gerçekten konuşmak istiyorum, muhtemelen bize geri kalanların hepsini verebilir," dedi.

Şerif ona baktı ve "Kimsin sen?" diye sordu.

Lucas ona beş saniyelik versiyonu anlattı ve Skye'la olan telefon bağlantısını açıkladı ve şerif, "Phil muhtemelen

aslında onu silah kolunun omzundan vurdu. Yani, normal bir atışta, Phil o mesafeden üç el ateş edebilirdi.

Pencere daha büyük bir sorun. Ama omzunu çıkarabilirse, onu acele ettirebiliriz-"

Telefon biyledi, sonra tekrar biyledi ve Lucas, "Eğer bir sorun varsa beni tekrar ara," dedi.

Bip.

Sonra yine adamın sesi, "Güle güle de kaltak, çünkü önce sen gidiyorsun. Beni vuracaklar, ama artık umurumda değil, artık umurumda değil ..."

Adamın sesi telaşlı geliyordu, kendini bunun için zorluyordu. Dürbünlü şerif yardımcısı, sesi yeterince sakindi, "Koltuğun içinde dönüyor, koltuğun üzerine diz çökmüş arkaya doğru bakıyor..." dedi. Şerif de tüfekçinin bulunduğu arabaya doğru koşarak uzaklaştı.

Lucas telefonla oturduğu yerden ateş edeni göremiyordu ama devriye polisi görebiliyordu ve Lucas, "O-?" diye seslendi.

BAM!

Lucas şerifin elinde tabancayla hedef arabaya doğru fırladığını gördü ve Lucas da onu geriden takip etti. şerif tökezledi. Lucas kendini ya da bir başkasını vuracağından endişelendi ama vurmadı ve birkaç saniye sonra yan camdan ölü bir adama bakıyorlardı. arabanın ön koltuğundaki adam. Tüfekten çıkan mermi adamın elmacık kemiğine isabet etmiş ve kafasından geçerek onu ön koltuğa düşürmüştü.

Lucas, "Kız arkada," dedi ve o anda gelen bir şerif yardımcısı arka kapağı çekti, ama kilitliydi ve şerif sürücü tarafındaki kapıyı açtı ve ölü adamın bacaklarının arasından uzanarak kontaktan anahtarları çıkardı ve hepsi gitti

arabanın arkasına dolaştı ve kapağın kilidini açtı.

Arkada, yeşil yün bir battaniyeyle örtölmüş, kıpırdamayan cesedi görebiliyorlardı. Lucas battaniyeyi çektiğinde Skye korkudan irileşmiş gözlerle ona bakıyordu.

Lucas, "Skye, iyisin." dedi.

şerif, "Bunu görmesine izin verme," dedi ve başını arabanın önüne doğru eğdi. Ve, "Tom, şu bandı çıkar."

Bir şerif yardımcısı bir sustalı bıçak çıkararak Skye'ın bacaklarındaki bandı kesmeye başladı ve Skye "Beni öldüreceklerdi. Dün gece Pilatus Bony'ye bana biraz su vermesini söyledi ama beni beslemekle uğraşmasına gerek yoktu, bugün beni öldüreceklerdi..."

"Seni hastaneye götüreceğim tatlım," dedi şerif. "Oldukça sarsılmış olmalısın." Lucas'a dedi ki, "Bir polis çağırdık. ambulans, yoldalar, burada olmalılar . . ."

- - -

MÜDÜR YARDIMCISI kollarını bağlayan bandı almayı bitirdi
Skye arabadan çıkmaya çalıştı ama ayaklarını yere koyduğunda neredeyse yere yığılıyordu. Lucas onu kollarının altından yakaladı ve sandığın kenarına oturana kadar onu geriye doğru itti. "Letty bana dün gece bir cinayete tanık olduğunuzu söyledi" dedi. "Letty kim?" diye sordu şerif. Lucas ona bir beşlik daha verdi.

İkinci açıklamanın ardından Skye şöyle dedi: "Hepsini duydum ve sonunu gördüm. Arka yatak odasında bantlanmıştım ve o şeyin kapıları folyo kadar kalındı. Pilatus, bir tür

Burada bir uyuşturucu satıcısı varmış ve ondan biraz kokain alacakmış ama uyuşturucu satıcısı buraya geldiğinde Pilate'nin parası yokmuş. Veresiye almaya çalışıyordu-"

"Veresiye mi?" dedi şerif. "Uyuşturucu mu?"

"O da bunu denedi ve adam dışarı çıkmaya çalıştı, sanırım silahı vardı. Pilate adamın silahı olduğuna dair bir şeyler söyledi ama sonra bir kavga çıktı ve adam yatak odasının kapısını kırarak içeri girdi.

Boynundan kan fışkırıyordu, sanki boğazını kesmişler gibiydi ve Pilatus Kristen'e, Kristen'in fena kesildiğini söyledi.

Dün gece onu hastaneye götürdüler, sanırım St. Paul'de. Her neyse, Pilatus karavanın artık güvenli olmayacağını söyledi.

Çünkü bütün kanı temizlemelerinin imkanı yoktu. Yani, her yerde kan vardı, inanamazsınız, bu yüzden yakmaya karar verdi ..."

Arabanın kenarında otururken telefonu nasıl aldığını, Letty'yi nasıl aradığını ve onu Duluth'ta sokaktan nasıl aldıklarını anlattı. Sonra gözlerini Lucas'a çevirip, "Sanırım Henry'yi öldürmüş olabilirler. Haberin var mı?"

Lucas başını salladı. "Henry ... başaramadı."

Stresliydi ve hızlı konuşuyordu ama gözyaşı dökmüyordu... ta ki Lucas ona Henry'nin başaramadığını söyleyene kadar.

Aniden gözyaşları akmaya başladı ve hıçkırarak hıçkırarak ağlayarak bagaj boşluğuna doğru geriye doğru yığıldı. Şerif Lucas'ın kolunu çekti ve Lucas geri adım attı ve şerif fısıldadı, "Konuşmalıyız. Henry de kim?"

"Arkadaşı. Onu Güney Dakota'da öldürdüler. Onu hastaneye götürelim, ben de size bilgi vereyim."

- - -

Ambulans geldi ve Skye yaralanmadığını söylese de Lucas onu ambulansa bindirip, "Sadece bununla birlikte git. Yaralanmak için kanaman olmasına gerek yok."

Çantası artık yanında değildi -karavanda yanmış olabileceğini düşünüyordu- ama yürüyüş asası fasulye tarlasındaki arabanın arka koltuğundaydı.

"Eğer onu alabilirsem... Uzun zamandır bendeydi."

"Ben ilgilenirim," dedi Lucas. "Muhtemelen başka birinin eline geçmiş olma ihtimaline karşı parmak izi almak isteyeceklerdir. Yani biraz zaman alabilir."

"Tamam. Letty'yi ara," dedi Skye. "Ona neler olduğunu anlat. O benim hayatımı kurtardı."

"Yapacağım," dedi Lucas.

Ambulans Menomonie'deki hastaneye doğru yola çıktı ve Lucas yardımcılarından ve çekim sonrası bürokrasisinden uzaklaştı ve Letty'yi aradı. Letty ilk zil sesinin yarısında açtı ve Lucas, "Onu bulduk. Birlikte olduğu adam öldürüldü."

Ona olanları anlattı ve Letty "Hastaneye geliyorum" dedi.

"Fena fikir değil, onun tek arkadaşı sen olabilirsin. Annenin arabasını al."

"Annem burada değil."

"Letty . . ."

"Geliyorum," dedi.

Telefonu kapattı ve Lucas telefona bakıp, "Ah, kahretsin," dedi. Pekâlâ, Porsche'siyle gelecekti.

Gemi çapası gibi bir sağ ayağı vardı.

- - -

LUCAS, Los Angeles'taki cinayetten Güney Dakota'daki çarmıha gerilme olayına ve Malin'in öldürülmesine kadar bildiği her şeyi şerife anlattı. Malin'in dairesinin aranması ve Letty'ye yapılan telefon görüşmesi.

Şerif dinlerken dilinin altına bir tomar Kopenhag sıkıştırdı, çiğnedi, bir kez tükürdü ve sonra şöyle dedi: "O orospu çocukları *bu* ilçeye gelirlerse, çekip gitmezler."

"Çekip gitmek istediklerini sanmıyorum," dedi Lucas. "Bir kasırga gibiler: çok fazla düşünmüyorlar. Sadece öldürüyor ve yollarına devam ediyorlar."

"Yani bu işi temelde DCI'a mı devrediyoruz? Stern'e mi?"

"Sanırım. Kimse bu insanların tam olarak nerede olduğunu ya da arabalarının neye benzediğini bilmiyor. Muhtemelen Skye'a kimlik tespiti yaptırırız."

Güneyden başka bir araba hızla geldi, ızgara ışıkları yanıp sönüyordu ve şerif "Bu muhtemelen Stern'dir" dedi.

- - -

ÖYLEYDİ. STERN arabadaki cesede baktı ve "Biri öldü. Onunla konuşmak isterdim."

Şerif yine tükürerek, "Aramayı ben yaptım," dedi. "Kızı vurmak üzere olduğunu düşündük."

Stern omzuna bir tokat attı ve "Eleştirmiyorum, Jim, hepimiz aynı şeyi yapardık." Lucas'a döndü: "Kız bize işe yarar bir şey verdi mi?"

"Bir şey daha var. Dün geceki cinayette iki kişi vardı, şu Pilate denen adam ve Kristen adındaki kadınlardan biri. Skye çok kötü yaralandığını ve acil serviste tedavi gördüğünü söyledi.

Muhtemelen Twin Cities'de bir oda. Onun bazı görüntülerini almalıyız."

Stern, "Buna hemen ihtiyacımız var," dedi.

"Menomonie'ye inerken ararım," dedi Lucas. "Yaklaşık Skye. Onu sıkıştırmak isteyeceksiniz ama işiniz bittiğinde ... kızımın arkadaşı sayılır. İsterseniz onu St. Paul'de bir otele yerleştiririm ve ona göz kulak oluruz."

Stern, "Eğer bir adresi yoksa, muhtemelen olabileceği kadar iyi," dedi. "Teklifiniz için teşekkürler."

Lucas ayrılmadan önce otoyol devriyesini kenara çekti ve "I-94'te hız tuzakları kuruyor musunuz?" diye sordu.

"Sadece merak mı?"

"Kızım geliyor, Skye'ın bir arkadaşı. Muhtemelen sinirli ve çok hızlı sürüyor, çünkü biraz korkmuş durumda. Onu biraz yavaşlatabilirim ..."

Devriye görevlisi kontrol etti ve Minnesota sınırından çok da uzak olmayan Roberts, Wisconsin'deki 10. çıkış yakınlarında bir tuzak buldu. Lucas kamyonetinden Letty'yi aradı: "Neredesin?"

"I-94."

"Ama henüz Wisconsin'de değil," dedi

Lucas. "Henüz değil. Tam olarak değil."

"Wisconsin otoyol devriyesi 10. çıkış yakınlarında bir tuzak kuruyor, Nehrin diğer tarafında 10 mil var. Mil işaretlerine dikkat edin." "Anladım.

Yavaş sürüyorum. Sana söyleyeyim, yedi vitesli bir manuel bu kaltak için biraz fazla pişmiş görünüyor. Beşinci viteste tutabilir ve yine de yoldaki diğer her şeyin kapısını uçurabilirsiniz."

"Letty, lanet olsun..."

"Sadece korna çalıyorum baba. Menomonie'de görüşürüz."

- - -

LUCAS, Stern'ün kendisine doğru koştuğunu gördüğünde henüz Benz'e binmişti. Camı indirdi ve Stern gelip şöyle dedi: "Cep telefonu vardı. Son kayıtlara baktık ve otoyoldan çıkmadan bir dakika kadar önce bir arama yapmış. Barikatın kurulduğunu fark eden kafileden başka biri olmalı."

"Öyle olmalıydı," dedi Lucas.

Stern, "Numaraları Madison'a götüreceğim ve onlara ping atmaya başlayacağız," dedi. "Oldukça hızlı bir şekilde bir yer bulmalıyız."

- - -

LUCAS, hastaneden neredeyse Letty kadar uzaktaydı.

Aradaki fark, kadının eyaletler arası bir otoyolda Porsche kullanıyor olması ve adamın da arka yollarda bir SUV kullanıyor olmasıydı. Yolda Aşağıda, BCA nöbetçi memurunu aradı ve ona bıçak kesiği nedeniyle tedavi gören kadından bahsetti ve yerel hastaneleri kontrol etmesini istedi. "Muhtemelen gece yarısından hemen önce ya da sonra," dedi. "Çalıştıracağız."

- - -

LUCAS, hastanenin otoparkına girdiğinde Porsche'sinin çoktan orada olduğunu görünce şaşırmadı. Yanından geçerken motorun soğurken çıkardığı tıkırtıyı duyabiliyordu. Acil servisin içinde, Skye bir yatağın üzerinde oturmuş, ziyaretçi koltuğunda oturan Letty ile konuşuyordu.

Bir hemşire Lucas'a seslendi, "Akrabanız mı?"

"Ben bir polisim," dedi.

Skye başını salladı ve adam boş bir bölmeden bir sandalye alıp Letty'ninkinin yanına koydu. Skye'a sordu, "İyi misin? Yani, az çok?"

"Evet. Bana biraz uyuşturucu verdiler. Kaygımı hafifleteceğini söylediler, ki bu iyi bir şey çünkü ben oldukça kaygılıyım. Henry nasıl öldü?"

"Sanırım bıçaklanmış," diye yalan söyledi Lucas. "Otopsi raporunu görmedim, bunu Güney Dakota'da yapıyorlar. Özür dilerim. Sizi tanıyorum çocuklar."

Skye, "Evet," dedi ve "Ailesi hâlâ Johnson City, Teksas'ta yaşıyor, eğer bir fark yaratacaksa."

"Birileri onlarla temasa geçecektir. Muhtemelen çoktan aramışlardır," dedi Lucas. "O iyi bir adamdı," dedi Skye. "İyi gezgin. Sanırım uyuşturucu

ama ben ... çok üzgünüm." Letty, "Bu da senin bir insan olduğunu kanıtlıyor," dedi.

Lucas dedi ki, "Bazı Wisconsin polisleri seninle konuşacak. . ."

- - -

STERN ve şerifin baş müfettişi yirmi dakika sonra birlikte geldiler. Skye'ı bir saat boyunca sorguladılar.

Letty zaman zaman konuşuyor. Pilatus ve havarileri onunla alay ediyor, onunla oynamaktan bahsediyordu ki bunun tecavüz ve cinayet anlamına geldiğini anlamıştı. Tecavüze uğramamıştı, çünkü müritler çok meşguldü. Eğer Chippewa Falls'lu uyuşturucu satıcısı ortaya çıksaydı çoktan ölmüş olacağını, ama onun öldürülmesinin Pilatus'un planlarını altüst ettiğini söyledi.

Skye, Pilate'in ekibinin sadece ilk isimlerini biliyordu, onların da hepsini değil. Bir yerlerde bir panayıra, oradan da Hayward yakınlarındaki bir çiftlikte düzenlenen Juggalo Buluşması'na gidiyor olabileceklerini düşündü, Wisconsin.

Lucas, Pilate, Kristen ve diğerlerinin portrelerini yapması için bir BCA sanatçısını gönüllü olarak önerdi ve Stern de teklifi kabul etti.

Konuşmaları bittiğinde, bir sosyal hizmet görevlisi ve bir doktor Skye'ı özel bir görüşme için aldı.

Kendisiyle röportaj yapılırken Stern olay yerindeki şerifle telefonda görüştü ve Kaliforniya'ya gitti. Bir not defteriyle geri döndü ve "Ölen adamın adı Arnaty Roscow'du,

Daha uzun bir Rus isminin kısaltması olabilir. Ama ehliyetindeki isim bu. Kaliforniya'da iki kez hapis yatmış, ikisinde de hırsızlıktan. L.A. polisleri onun ticari bir şirkette çalıştığını söyledi.

Yıllarca hırsızlık işiyle uğraşmış, çoğu Los Angeles'ın batı yakasında ve Malibu'da olmak üzere muhtemelen birkaç yüz ev soymuştur. ve Santa Barbara. Hakkında epey bilgi var - Kitty Place cinayeti nedeniyle bizim için bilinen bağlantılarını araştıracaklar. Onlar için bunu temizleyeceğimizi umuyorlar."

"Pilate'yi ele geçirebilirsek, geçireceğiz," dedi Lucas. "Güney Dakota'daki o cinayet parmak izi gibiydi."

Skye birkaç dakika sonra serbest bırakıldı ve içinde otuz mavi hap bulunan kehribar rengi bir şişeyi tutarak dışarı çıktı.

Lucas Skye'ı Holiday Inn'e geri götürmelerini önermişti ve Letty de bir otel bulup bulamayacağına bakabileceğini söyledi.

Sadece bu gece için bitişik oda; "ve sana kıyafet almamız gerekiyor."

"Her şeye ihtiyacım var," dedi Skye. "Az önce bütün eşyalarımı yaktılar." Letty, "Macy's'e, oradan da REI'ye gidelim," dedi.

"Macy's'e gerek yok," dedi Skye. "REI yeterince iyi."

"İhtiyacın olanı al, Benz'de bir sürü yer olacak," dedi Lucas. Elini Letty'ye uzattı. "Anahtarlar."

- - -

Letty, Skye'a "Nasılsın?" diye sordu. Gerçekten mi?" diye sordu.

"Her şeyi berbat ettim," dedi Skye. "Arabanın içinde gevşek bir lastik gibi zıplıyordum; her yerim ağrıyordu. Bana oldukça iyi bir uyuşturucu verdiler,

Gerçi. Eğer bende olmasaydı, muhtemelen beni bir yerlerde bir kauçuk odaya koymak zorunda kalırlardı. Zavallı Henry. Zavallı, zavallı Henry. Umarım acı çekmemiştir."

Letty, "Ölmek için çok gençti" dedi.

Letty Skye'ın çalıştığına karar verdiğinde onu doğruca Wisconsin'den St. Paul'un banliyölerinden Roseville'deki REI mağazasına götürdü. "Git ve neye ihtiyacın varsa al," dedi Letty. "Babam bana bir American Express verdi, karta baktığını bile sanmıyorum. faturalar. Ayrıca, zaten her şeyin yolunda olduğunu söyledi."

Skye iç çamaşırları, gömlekler, kargo pantolonları ve altı çift balkabağı turuncusu çorap aldı ve Letty'nin ısrarıyla yeni bir çift bot, iyi bir çanta, üst düzey bir üç mevsim uyku tulumu, ağır uzun donlar ve çeşitli pişirme ve yemek malzemeleri aldı: kompakt bir soba, yakıt şişe, kamp çatal bıçak takımı, hafif bir parka ve eldivenler-"Bunlara ihtiyacım olmadan önce güneye inmiş olacağım, ancak Mississippi ve Teksas'ta güneyde bile hava oldukça soğuk olabiliyor."

Ve "Bıçağa ihtiyacım var."

"O zaman iyi bir tane bulalım," dedi Letty.

Altmış dolara beş inçlik bıçağı olan bir Gerber hayatta kalma bıçağında karar kıldılar.

Mağazadan çıktıklarında Skye, "Sana borçluyum. Bu sadece bir başış değil. Sana borçluyum."

"Benim için sorun değil," dedi Letty. "Bize borçlu olabilirsin. Bir gün iyi işler yapacaksın ve bize geri ödeyeceksin. Sana biraz para getireceğim - sen

her şey bitene kadar yemek yemeniz gerekecek."

- - -

LETTY, Holiday Inn'de kapısı bağlantılı iki oda tuttu ve iki gece kaldılar. Skye ilginç bir konuşmacıydı.

ve ilgili bir dinleyici ile Letty'nin gençliğinde tuzakçılık yaptığı, sahtekar polisleri ve kartel katillerini vurduğu günlerden bahsetmesini sağladı.

"Nefsi müdafaa olmasaydı asla kimseyi vurmazdım, ama bu Letty," dedi. "Bazen bende bir parça sosyopatlık olduğunu düşünüyorum, ya da bir parçadan daha fazlası, çünkü bunların hiçbirisi bana kendimi en ufak bir şekilde kötü hissettirmede."

"Ama eğer bir sosyopat olsaydın ... kartel katilleri ailenin peşine düştüğünde önce kendi başının çaresine bakmaz mıydın? Bunun yerine, Meksikalılar ve ailenizin arasına girdiniz."

Letty gülümsedi: "Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Teşekkür ederim. Sanırım ben bir sosyopat değilim ve bu konuda endişelenmeye başlamıştım."

Skye, "Birini öldürmek bana nasıl hissettirir bilmiyorum ama sanırım bir süre sonra kendimi kötü hissedebilirim," dedi. "Öldürmek ya da ölmek söz konusu olsaydı, hayatta kalan kişi olmayı tercih ederdim. Ama ben

Bu yüzden uykularımın kaçacağına inanıyorum."

"O zaman sen benden daha iyi bir insansın," dedi Letty. "Ben bir dakika bile uykusuz kalmadım."

- - -

Ertesi sabah Letty Skye'ı Lucas'ın ofisine götürdü. Lucas, Regions Hastanesi'nde çekilen bir videonun kopyalarını yeni almıştı. Bir kez bakmış ve bazı kareleri kesmek için destek hizmetlerini aramak üzereydi ki Letty ve Skye içeri girdiler.

"Kristen dediğin kadın bu mu?" Lucas videoyu bilgisayarına geri yüklerken Skye'a sordu.

Skye ekranın üzerine çömelip izledikten sonra, "Evet! Bu o. Kesinlikle o."

"Video o kadar iyi değil."

"Umurumda değil. Bu o. Göremezsiniz ama sivri dişleri var. Onları kendisi törpüledi."

"Pekâlâ. En iyi fotoğrafların çıktısını alacağım ve sen de ressamımızla konuşup diğer insanların fotoğraflarını çekmesine yardımcı olabilirsin." için

Letty, "Bu biraz zaman alacak." dedi.

"Umurumda değil. İzlemek istiyorum."

- - -

SKYE, Pilate, Bell, Raleigh ve Ellen adında bir kadının DÖRT KİMLİK TESPİTİNİ YAPTI.

O bunu yaparken Lucas da diğer vakaları kontrol etmeye gitmişti. Jenkins ve Shrake, Ben Merion'un Cross Gölü'ndeki kulübesindeydiler ve ona ormanda yer bulmakta sorun yaşamadıklarını söylediler.

"Bunlardan yaklaşık bir milyon tane var. Bir sincabın meşe palamutlarını gömerek bunlardan birini yaptığını gördük ve her yerde sincaplar var.

Fikir iyiydi ama

infaz mümkün değildir."

"Yani, geri mi geliyorsun?"

"Evet, yarın görüşürüz sanırım. Bilgisayar çipi aramaya geri dönün."

Del, elmas dolu kasası olan adamı henüz bulamamıştı. Stern'ü aradı, o da dedi ki, "Elimizde garip bir şey var.

Roscow'un telefonu ... şu Bony denen adam."

"Tuhaflık genelde iyi değildir," dedi Lucas.

"Bu durumda iyi değil," dedi Stern. "Hepsine ping attık ve şu ana kadar aldığımız tek geri dönüş Kaliforniya'dan. Son aramalarda hiçbir şey alamadık. Buradaki adamımız telefonlarının pillerini çıkarıyor olabileceklerini söylüyor."

"Bunun bir yararı olmaz," dedi Lucas. "Yine de er ya da geç onları kullanacaklar. Onlara ping atmaya devam et."

Letty ve Skye'ın yanına döndüğünde

"Fena değil. Bunlardan bir şeyler çıkarabiliriz. Bunları Stern'e göndereceğim, Wisconsin'in kuzeyini sıvayacağını söyledi. onlarla birlikte, oradaki tüm gazetelere çıksınlar."

"Orada olduklarından emin misin?" Skye sordu.

"Hiçbir şeyden emin değiliz ama oraya doğru gidiyorlardı.

şimdiye kadar New Orleans'a varmış olabilirler."

Hızlı bir öğle yemeğinden sonra Lucas, Letty ve Skye diğer gezginleri aramak için Swede Hollow Parkı'na gittiler. Oturan üç kişi buldular.

Skye onlara Henry'den söz etti -üçünden biri onu tanıyordu- ve Pilate'yi sordu. Hiçbiri onu tanı mıyordu ya da hakkında bir şey duymamıştı.

Skye dedikoduları dinledi, sonra Lucas işine geri döndü ve Letty ile Skye Mall of America'da bir film izleyerek uykuya daldılar, Skye için yirmi beş saat konuşma süresi olan bir kullan-at telefon aldı, Letty için bir şapka aldı, tekrar yemek yedi ve Holiday Inn'e geri döndü. Letty arkadaşlarından haber almak için Facebook'una bakmak üzere dizüstü bilgisayarını çıkardı ve "Pilate" yazdı ama yanlış bir tane dışında hiçbir şey bulamadı.

Skye her zaman yanında büyük bir karton kapaklı roman taşırdı. Letty'nin ona verdiği paranın bir kısmını Diana Gabaldon'un Outlander romanına harcamıştı. Konuşma aralarında kitabı okuyordu ve Letty tuvalet molası verdiğinde kitabı okuyordu.

Gün boyunca kimse Skye'la Henry hakkında konuşmak istememişti ve Skye kendisinden bir şeyler saklandığını hissetmeye başlamıştı. Letty banyoya girdiğinde kitabı bıraktı, Letty'nin Google sayfasını gösteren dizüstü bilgisayarına gitti ve arama alanına "Henry Mark Fuller" yazdı.

Rapid City Journal'ın blog sayfasının ön sayfasında "Öldürülen Adam Çarmıha Gerildi" başlığı ve altında Henry'nin lise yıllığından alınmış kötü bir fotoğrafı belirdi.

Giderek artan bir dehşetle, Güney Dakota adli tabibi tarafından yapılan otopsiye dayanan haberi okudu. Henry'nin çarmıha gerilmiş, hadım edilmiş ve neredeyse parçalara ayrılmıştı.

Tuvaletin sifonunun çekildiğini, banyonun kapısının açıldığını ve arkasındaki Letty'nin, "Kahretsin," diye bağırdığını zar zor duydu.

Skye arkasını döndü, gözyaşları yüzünden akıyordu: "Bana söylemedin."

"Sen zaten berbat durumdaydın. Ayrıntıları bilmene gerek yoktu," dedi Letty.

"Bilmem gerekiyordu ..." Skye söyledi. "Bulabildiğim her şeyi . uh, bulabildiğim her şeyi okumak istiyorum ama burada beni izlemeni istemiyorum. Çok ağlayacağım. Dışarı çıkıp kola ya da başka bir şey alabilir misin? Çok uzun sürmez."

"Tabii. Yarım saat?"

"Bu yeterli olmalı. Tüm gazetelerin ne dediğini görmek istiyorum."

Letty gittiğinde Skye Craigslist'e girip bir ilan bıraktı: "Hayward yakınlarındaki Juggalo Buluşması'na mı gidiyorsunuz? Araca ihtiyacım var, ödeyeceğim \$50."

Kullan-at telefonun numarasını listeledi, sonra Google'a geri döndü ve Henry'nin adını tekrar yazdı. Güney Dakota'daki tüm günlük gazetelerde haber vardı ve sınırın öbür tarafındaki birkaç Wyoming ve Nebraska'da. Hepsi aynıydı, *Rapid City Journal*'ın ilk haberine dayanan bir AP hikayesinin yeniden basımları. Yine de hepsini okudu.

Letty geri döndüğünde Skye dizüstü bilgisayarını işaret ederek şöyle dedi, "Kimsenin umurunda değil. Bir hikaye yazdılar ve herkes onu kopyaladı ve bu Henry Mark Fuller hakkında duyacağımız son şey olacak, çünkü onun gibi insanlar kimsenin umurunda değil. Bizim gibileri."

"Bu doğru değil," dedi Letty. "Pek çok insanın umurunda, işte bu yüzden o arabanın arkasından çekildin."

Skye yataklardan birinin üzerine düştü ve ağladı, "Ah, Tanrım . . ."

- - -

Gece yarısına kadar **konuştular** ve sonra Skye odasına gidip yatağa uzandı ve uyuyamadı. Letty saat ikiden sonra uyumayı başardı. Skye saat yedide bir telefon aldı, bir erkek.

"Burası Juggalo Central, bugün ikimiz gidiyoruz. İki koltuğumuz var."

Saat dokuzda Mears Park'tan alınmayı ayarladı, iki koltuğu da alacağını söyledi, her birini otuz beş dolara aldı ama bir paket almak istedi. "O kadar yerimiz var." Skye sıvışıp Swede Hollow'a koştu ve orada aralarında Carl adında güvenilir bir adamın da bulunduğu birkaç arkadaş buldu. Skye ona Juggalo Buluşması'na gitmek isteyip istemediğini sorduğunda, "Ben de gelebilirim diye düşünüyordum" dedi.

"İki koltuğum var," dedi Skye. "Bir motel odam var, duş alabilirsin, böylece çok fazla kokmazsın."

Carl elbette dedi ve aceleyle motele döndüler. Carl motelin parfümlü sabunuyla duş aldı, en temiz giysilerini giydi ve saat sekiz on beşte gitmişlerdi. Skye, Letty için bir not bıraktı:

"Her şey için teşekkürler, bir gün sana borcumu ödeyeceğim. Sen iyi bir arkadaşsın ama ben bunu kaldıramam. Yoluma devam etmeliyim."

Letty, saat dokuzda Skye ve Carl araca binerken bağlantı kapısından içeri girdiğinde notu buldu.

Carl dedi ki, "Bu harika olacak, ha? Jug-A-Lo, ne dediğimi anlıyor musun?"

- - -

LETTY Benz'e koştu ve Swede Hollow'a doğru yola çıktı. O

Bir gün önce konuştukları, uyku tulumunun üzerinde oturmuş kayıt cihazı çalan adamı gördü ve hemen yanına gitti. "Skye'ı arıyorum. Uğradı mı?"

"O gitti," dedi adam. "Aşağı indi ve Carl'ı aldı, dedi ki onu bekleyen bir araç vardı. Nereye gittiklerini bilmiyorum ama aceleleri varmış."

"Lanet olsun." Letty arabasına doğru yürüdü, oturup Lucas'ı aradı ve ona Skye'ın gittiğini söyledi.

Lucas, "Arabayı nasıl ayarladı?" diye sordu.

"Şey . . . Bilmiyorum. Belki birini tanıyordu." "Onunla birlikte olduğunu sanıyordum."

"Gece yarısına kadar öyleydim. İnternette Henry'nin otopsisıyla ilgili bir gazete haberi buldu ve çılgına döndü. Her neyse, o gitti."

"Kahretsin, ona burada ihtiyacımız var," dedi Lucas. "Eğer aşağıdaysan Her neyse, etrafa sor. Belki başka biri nereye gittiğini biliyordur." "Pekala."

"Dikkatli ol."

Letty parkın içine doğru elli adım gitmişti ki aklına bir fikir geldi ve dönüp arabaya gitti, dizüstü bilgisayarını açtı ve tarama geçmişini çağırdı. Bağlantı en üstteydi:

Craigslist. Beş dakika içinde Caribou Coffee'ye gidip internete girmiş, Craigslist'e ve Rideshare'e gitti ve Skye'ın bir gece önceki ilanını buldu.

Lucas'ı geri aradı: "Nereye gittiğini biliyorum."

Ona nasıl öğrendiğini anlattı ve o da "Güzel. Stern orada olacak ya da en azından orada birkaç adam olacak ve ne olduğunu biliyorlar. benziyor. Onu bulmalarını sağlayacağım."

"Juggalo olarak giderse onu tanımayacaklar," dedi Letty. "Onlar hakkında biraz araştırma yaptım. Kostümler ve palyaço yüzleri giyiyorlar. Birini tanımak çok zor."

"Bakmamız gerek," dedi Lucas. "Ona gerçekten ihtiyacımız var." "Son sözün bu mu? 'Ona gerçekten ihtiyacımız var' mı?"

"Peki, ne söylemem gerekiyor?" Lucas sordu. "Ona geri ihtiyacımız var. Ve onu bulacağız."

Letty telefonu kapattığında öfkeliydi. Lucas ona bürokratik davranmıştı ve Skye'ın başı ciddi bir belaya girecekti. Bunu yapmak istemedi. Lucas'ın çılgına döneceğini biliyordu ama I-35'e doğru yola çıktık.

Juggalo Buluşması iki buçuk saat uzaklıktaydı.

Pilate ve ekibi ne olduğunu öğrendiklerinde çılgına döndüler. Bony'nin başına gelenleri ve polislerin Skye'ı geri aldığını.

Chet, bir televizyonun bulunduğu bir markette öğrendi. Duluth kanalına ayarlanmıştı. Vurulma ve kurtarılma büyük haberdı. Saatte seksen mil hızla yeni kamp alanına geri döndü, diğerlerine anlatmak için yaşlanan Corolla'dan çıkarabildiği her şeyi.

Oraya vardığında Pilate gitmişti - mürettebatın geri kalanı, Kristen'la birlikte ikinci el karavan galerilerine gittiklerini, uygun bir karavan bulabilirlerse yarım kilo hafif kesilmiş kokaini bir karavanla takas etmeyi planladıklarını söyledi.

Adamım.

Ekip, Bony'yi ve yaptığı bazı numaraları hatırlayarak etrafta durdu. Bir bayan öğretmeni becerdiği zaman gibi.

sonra ona okulunda öğrenci olduğunu söyledi - yeterince genç görünüyordu - ve ona Aptal Öğretmen adını verdiği bir şantaj yaptı Hileler. Ve gerçekten de numaraydı.

Yeni kamp alanı Hayward'ın on beş mil doğusundaydı, Wisconsin'deydi ve açık alanın bir köşesine Tilt-A-Whirl kuran bir karnaval ekibi dışında çoğunlukla boştu.

ertesi gün başlayacak olan Juggalo Buluşması. Pilate ve Kristen arabaya bindiklerinde hâlâ yarım daire şeklinde durmuş Bony hakkında konuşuyorlardı; Pilate'in kullandığı arabanın bir başka Winnebago Minnie olduğu ortaya çıkmıştı, bu 1999 modeldi ve seksen altı bin kilometre yapmıştı, ama onun dışında kiraz gibiydi.

Dışarı çıktı, sırtıyordu, titreşimi fark etti ve sırtışı kayboldu: "Ne?"
"Polisler Bony'yi vurdu. O öldü," dedi Laine. "Chet televizyonda görmüş."

"Ne!"

"Dostum, onu vurdular. Televizyonda var," dedi Chet. "Polisler o hatunu geri aldı ve onlara her şeyi anlatacak."

"O benim *adamımdı*," diye feryat etti Pilatus, yarım daire şeklindeki müritlerin arasında tükürükler uçuşuyordu. "Onu vurdular mı?"

- - -

PILATE, RALEIGH VE RICHIE Chet'in arabasına doluştular ve hikayenin bir daha ortaya çıkmadığı benzin istasyonuna geri döndüler. O kadar uzun süre beklediler ki, sonunda tezgahın arkasındaki adam onlara ne aradıklarını sordu ve Pilate ona polisler tarafından kurtarılan ve bir Juggalo olan kızı tanıyor olabileceklerini düşündüklerini söyledi. Tezgâhtar sigara rafının arkasından bir iPad çıkardı, TV kanalının web sitesini aradı ve önbelleğe alınmış habere bakmalarına izin verdi.

Muhabir bir şerif yardımcısından duyduğuna göre Kaçırılan kurban bir cep telefonunu gizlemeyi ve açmayı başarmış, yetkililer de bu telefonu pusu noktasına kadar takip etmişlerdi. Kurban onlara, kendisini kaçırانların Chippewa Falls'da bir evde ölü bulunan bir adamın öldürölmesinden sorumlu olduklarını söylemişti.

Yanan karavan.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" Pilate tekrar arabaya dönerek sordu. "O kaltak onlara neye benzediğimizi söyleyecek. Bizim çizimlerimizi yapacaklar ve eyaletin her yerine yapıştıracaklar."

"Buradan gitmeliyiz," dedi Richie. "Çoktan gitmiş olmalıyız."

Pilate sakal örgülerinden biriyle oynayarak, "Bir şeyler yapmalıyız," dedi. "Ama bizim Buluşma'da olduğumuzu bilmiyorlar. Bir şeyler yapmalıyız.

biraz palyaço makyajı, kimse bizi tanımaz ve bir süre için iyi oluruz. Kokainin geri kalanını taşıyın ve Michigan Buluşması'na gitmek için paramız olsun, orası buradan çok uzakta. Giyin

palyaço suratlarını tekrar göreceğiz ve bu bitene kadar kimse bizi hatırlamayacak."

Chet, "Bilmiyorum, sanırım hatırlayacaklar, en azından buralarda," dedi.

Pilate, "O kaltak Skye'ı elime geçirebilseydim, derisini canlı canlı yüzerdim," dedi. Ve, "Cheetos kimde? Buraya getirin."

"Bony konusunda ne yapacağız?" Raleigh sordu.

"Hiçbir şey. O öldü," dedi Pilatus. "O buradan gitti. Bir şey yapmanın anlamı yok."

"Sanki-"

"Hiçbir şey," dedi Pilate. "Ölüler kendi başlarının çaresine bakmalı." Raleigh, "Ben bir tür sözcükler düşünüyordum," dedi.

Pilatus, "Düşünme işini bana bırak, sık kafalı," dedi. Sonra başını salladı. "Ama evet. Bu iyi bir fikir. Kelimeler iyidir. Bu gece konuşuruz."

O gece kalan kokainin neredeyse yarısını kullandılar, Bony ile kafayı buldular ve Pilate Sözlerini söyledi.

"Bony bizim arkadaşımızdı. O bir kanun kaçağıydı. O 22'liği alıp Malibu Yolu'na çıkıp arabasının camından kedileri vurduğu zamanı hatırlıyor musunuz? Elli kadar polis gelmişti ve o hiç umursamadan geri dönüp aynı şeyi tekrar yapmıştı. O adamın antika Porsche'sini tekne rampasından okyanusa nasıl yuvarladığını hatırlıyor musunuz? Biz orada oturmuş kığımızla gülüyorduk ve adam aşağıda Porsche'si için gözyaşı döküyordu?"

Ve böyle devam eder.

O gece geç yattılar ve ertesi sabah geç kalktılar ve Pilate'nin yeni karavandan indiğinde gördüğü ilk şey, John Deere Gator'un arkasında giden kocaman şişman bir adamdı.

Üstsüzdü, minik pembe meme uçlarının etrafı siyah halkalarla boyanmıştı, siyah, beyaz ve kırmızı bir palyaço yüzü takmıştı ve çevredekilere Faygo şişeleri fırlatıyordu. Arabayı başka bir palyaço kullanıyordu.

Juggalolar geliyordu.

- - -

JUGGALO TOPLANTISI Hayward'ın doğusunda, 77. Otoyol'un dışında, harap bir çiftlikteydi. Kabaca bir futbol sahası büyüklüğündeki alan son zamanlarda yonca yetiştirmek için kullanılıyordu. Bir uçta, Juggalolar Büyük bir şenlik ateşi yakmak için kullanılacak odun dolu karton kutuları açık kasa bir römorktan indiriyorlardı. Diğer uçta ise daha fazla Juggalo müzik grupları için bir sahne kuruyordu. Onların arasında, ama ateşe daha yakın bir yerde, bir karnaval ekibi Tilt-A-Whirl'ün yanına düşük kiralı bir dönme dolap kuruyordu.

Sahanın her iki tarafında, direkler arasına gerilmiş kırmızı plastik bantla işaretlenmiş park alanları oluşturulmuş ve her iki tarafa da mavi fiberglas portatif tuvalet sıraları yerleştirilmiştir. otoparklar.

Pilatus ve öğrencileri, park alanlarından birinin en ucunda, alanın son bölgesinde, solda ve sahnenin biraz gerisinde bir daire oluşturmuşlardı.

Skye kamp alanına saat onda varmıştı. Arkadaşı Carl ve ikisi de Rus olan Siggy ve Ivan adında iki adamla birlikte gelmişti. Ruslar havalı çocuklardı ve elden ele dolaştırmaktan mutluluk duydukları yüz boyaları vardı. Carl, Skye'in yüzünün üzgün bir şekilde yapılmasına yardım etti. Palyaço ve onunki de mutlu bir yüz ifadesiydi ama arabadan inip çantalarını topladıklarında Carl, "Juggalolara benzemiyoruz. Palyaço suratlı gezginlere benziyoruz."

Skye başıyla onayladı. "Bakalım birkaç adam bulabilecek miyiz ve çantaları atabilecek miyiz?"

"Yiyecek bir şeyler al," dedi Carl. "Paran var mı?"

"Evet. Biz iyiyiz."

Buluşma'da şimdiden birkaç yüz kişi vardı ve daha fazlası da geliyordu. Beyaz bir TV kamyonu yanlarından geçerek sahneye doğru ilerledi ve John Deere Gator'lı şişman bir adam yanlarından geçerek onlara Faygo şişeleri fırlattı.

Skye bunu hiç duymamıştı ve tarlanın etrafında hızlı bir tur atarlarken kendininkini Carl'a verdi. Yürüdükleri sırada

Görünmez esrar dumanı bulutları, yanmakta olan eski sonbahar yaprakları gibiydi. Yolun yarısında, bir ağacın altında oturan bir grup gezgin buldular. Skye kadınlardan ikisini tanıyordu ve birine güveniyordu.

Lucy adında bir kız vardı ve Skye arazide keşif yaparken sürüsüne göz kulak olmayı kabul etmişti.

"Ota ihtiyacım var," dedi Lucy.

"Seni koruyorum," dedi Skye. "Ben döndüğümde kıvılcımı yakarız." "O zaman acele et," dedi Lucy.

- - -

Elli ya da altmış araba, birkaç kampçı ve karavanla birlikte iki park alanına dağılmıştı ama birlikte park edilmiş gibi görünen bir araç kümesi gözüne çarptı ve o tarafa gitti. Fazla bir şey yoktu kümenin etrafında hareket ediyordu; yeni yanmış kütük kalıntıları hala bir ateş çemberinde fokurduyordu. Juggalos gruplarının ve otoparktaki rastgele arabaların arkasına sığınmaya çalışarak yaklaştı.

Karavandan bir kadın sendeleyerek çıktığında otuz kırk metre ötede, eski bir Volkswagen minibüsün arkasında duruyordu. Kot şort giymişti ve üzerinde başka hiçbir şey yoktu.

Tişörte benzeyen bir şey taşıyordu ve yakındaki Juggalolardan biri "Yaşasın memeler" diye bağırdı ve kadın gülerek ona parmağını gösterdi ve bir dakika sonra tişörtü başının üzerinde salladı.

Skye onu tanımiyordu ama bir müride benziyordu. Kadın kümedeki arabalardan birine gidip kapıyı açtıktan sonra bir güneş gözlüğü, bir paket Marlboro ve bir Zippo çakmakla çıkarken Skye daha da yaklaştı.

Skye seslendi, "Hey: Pilate'ye Carly'nin selam söylediğini ilet!"

Kadın sigarasını yakmayı bitirdi, dumanını üfledi ve "Sanırım hâlâ uyuyor" diye seslendi.

"Onunla sonra konuşacağım," diye seslendi Skye. El salladı ve uzaklaştı. Yolcuların yanına döndüğünde çantasını topladı, Gerber hayatta kalma bıçağını çıkardı ve kargo pantolonunun bacak cebine yerleştirdi. Alanın karşısında başka bir karnaval arabası duruyordu. Skye, hava kararana kadar arkadaşlarıyla oyalanacağını düşündü.

Sonra Pilatus'u görür ve onu sopalar.

Bu konuda hiçbir endişesi yoktu: Letty'yi ve onun öldürme konusundaki hislerini düşündü. Dünyayı Pilate'den kurtarmak bir kamu hizmeti idi, Skye ve muhtemelen birçok hayat kurtaracaktır. Yine de polisler

Buna cinayet diyecekti ve hapse girerse bir daha seyahat edemeyecekti. İçindeki gerginliğin arttığını hissedebiliyordu ve buna izin verdi. inkar etmeye çalışmıyordu. Letty'yi gördüğünde Lucy'yle konuşuyor, bir cigara alıp veriyor ve giderek daha fazla Juggalo'nun içeri girmesini izliyordu: "Gitmeliyim," dedi ayağa kalkarak. "Kaçmam lazım."

- - -

LUCAS'IN KABİNİ Juggalo kamp alanından yirmi milden daha az uzaklıktaydı ve Letty rotayı iyi biliyordu. Kuzeye Skye'ın bir saat kadar gerisinden başlamış ve yukarı çıkarken aradaki farkı kapatarak Skye'dan kırk beş dakika sonra varmıştı.

Benz'i kamp alanına çektiğinde, bir varilin yanında duran bir adama park etmesi için beş dolar verdi, tarih damgalı bir bileti aldı, gösterge paneline koydu ve adam "İyi yolculuklar" dediğinde "Teşekkürler" dedi.

Arabayı park edip indiğinde, muhtemelen polis olan iş kıyafetli, sert görünümlü, çıplak yüzlü bir adam yanından geçip "Üniversiteli kızlara göre bir yer değil" diye mırıldandı.

Letty yüzünü buruşturdu: bilet satıcısı ve polis, eğer polisseler, onu saniyeler içinde fark etmişlerdi. Alanda hızlı bir tur attı, Skye'ı aradım, sonra Hayward'a geri döndüm, bir yoga yeri buldum, bir çift siyah yoga taytı ve parlak kırmızı bir bluz aldım ve siyah ceket, bir çift yüksek topuklu avcı botu ve pamuklu çorap almak için Walmart'a gitti.

Neiman Marcus marka kot pantolonunu, bluzunu ve dolgu topuklu sandaletlerini arabada değiştirdi, yeni kıyafetlerini giydi, kamp alanına geri döndü, yeniden park etti, indi ve saç modeli ve çıplak yüzü dışında az çok uygun olduğuna karar verdi. Sahaya doğru yürüdüğünde Kalabalık hala biraz seyrek, elinde bir kutu olan kısa boylu, zayıf, kel bir adam "Yüzünüze ihtiyacınız var. Göğüslerinizi gösterirsen yüzünü bedavaya boyarım."

Letty gömleğinin önünü tuttu ve "Ya yüzümü bedavaya boyarsın ya da seni eşek sudan gelinceye kadar döverim" dedi.

"Şiddet. Bu çok ateşli," dedi adam. "Beni biraz tahrik ediyor."

"'Küçük' anahtar kelime," dedi Letty. "Şimdi, resim mi yapacaksın yoksa dayak mı yiyeceksin?"

"İkisini de yapabilir miyiz?" diye sordu.

- - -

BOYAYA RAĞMEN -sarkık kırmızı dilli bir köpek suratı- Skye Letty'yi hemen seçti.

Letty'nin giyim tarzıyla ya da yüz boyasıyla bir ilgisi yoktu: sanki buranın sahibiymiş gibi yürümesiyle bir ilgisi vardı. Lucy'ye, "Çantama dikkat et, tamam mı? Şuradaki kızı görüyor musun? Siyah taytlı kırmızı burunlu olan mı? I

ondan uzak durmalısın. Buraya gelecek ve sürümü göreceksin. Ona bir arkadaşımın Hayward'a gittiğini söyle."

"Her neyse," dedi Lucy, çakıllı bir yol gibi çıkan sesiyle. "Bana son bir iyi vuruş yap."

"Bitir şunu," dedi Skye, esrarı uzatırken. "Ona hava kararana kadar dönmeyeceğimi söyle."

- - -

LETTY GEZGİNLERİ GÖRDÜ ama kimse Skye'a benzemiyordu. O tarafa gitti ve onu sordu, Lucy de dedi ki, "O

O kasaba, hatırlayamıyorum. Carl ile gitti, geceye kadar dönmeyecekler."

"Hayward mı? Hayward'a mı gitti?"

"Kim?" Lucy'nin kafası karışmıştı. "Dostum, o şey üzerime sürünerek geldi."

"Skye. Skye Hayward'a mı gitti?"

"Kim?"

Letty Skye'ın geri döneceğini biliyordu çünkü çantasını ve tüm eşyalarını arkadaşına bırakmıştı. Bu bir bekleme meselesiydi, ama beklemek neredeyse dikkatini dağıtacaktı: yapacak bir şey yoktu. Birkaç düzine Juggalo gördükten sonra Juggalolar bile ilgisini çekmiyordu. Onlar. Gerçekten kötü bir rap grubu sahneye çıktı ve bir adam koştu üzerinde sadece bir atlet vardı. Kendini aptal gibi hissetmeye başladı.

yüz boyası. Yemek saatine kadar saatler geçti; bol soğanlı iki sosisli sandviç aldı.

Sonra Weather aradı: "Burnumu sokmak istemem ama Hayward'da mısın?"

"Tam olarak değil," dedi Letty.

Annesinin dönüp Lucas'a "Tam olarak değil diyor." dediğini duydu.

Lucas, "Lanet olsun, öyle. Şu Juggalo denen şey şehrin doğusunda, o yüzden 'tam olarak değil'."

Weather sordu, "Şu Juggalo olayında, değil mi? Skye'ı mı arıyorsun?"

"Belki," dedi Letty.

Weather, "Baban ciddi şekilde sinirlendi" dedi.

"Buna inanıyorum," dedi Letty. "Gerçi bu ilk kez olmuyor. Bunu atlatacağıdır."

"Evet, şey ... az önce buradan buharlaşarak gitti. Sanırım iki saat içinde size ne kadar sinirli olduğunu bizzat söyleyecek."

"Yapmak zorunda değil-"

"Öyle olduğunu sanıyor," dedi Weather.

Letty telefonu kapattığında omurgasında bir şey gevşedi.

Lucas yukarı çıkıyordu: bu iyi bir şeydi. Bir Juggalo geçti, gönüllü arıyordu: "Yangını söndürüyoruz ve Yardım edecek biri. Yardım edebilir misiniz?"

Başka bir şey yapmıyordu, o yüzden yardıma gitti. Juggalolar soba boyunda çam kütükleriyle doldurulmuş karton kutulardan bir ateş yığını inşa ediyorlardı. Letty ateşin yakıldığı yerden gezginlere ve Skye'ın sırt çantasına göz kulak olabiliyordu.

- - -

LUCAS hem öfkeli hem de korkmuştu. Letty kendini olduğundan daha güçlü sanıyordu ve delilik hakkında yeterince bilgisi yoktu. Kıyafetlerini değiştirdi, silahını aldı, Porsche'ye bindi ve yola çıktı. Yıl boyunca bu rotayı o kadar çok kullanmıştı ki neredeyse gözleri kapalı yapabiliyordu. İşemek ve ayak bölmesindeki soğutucuyu diyet kola ile doldurmak için bir kez durdu ve Akşam.

SKYE hava karardıktan hemen sonra kamp alanına geri döndü, Letty'yi aradı ama ceset yığınları arasında onu göremedi. Oradan ayrıldığında Sabah düzinelerce insan olabilirdi. Şimdi yüzlerce kişi vardı ve alanın uzak ucunda, orta derecede iyi bir rap grubu performans sergiliyordu, müzik kalabalığın başını döndürüyordu. Organizatörler uzun Noel ışıkları dizmişlerdi.

tarlanın her iki tarafına doğru uzanıyordu. Tarlanın kenarlarında bir düzine kamp ateşi yanıyordu ve kızarmış et kokusu marihuana kokusuyla karışmış.

Lucy uyku tulumunun üzerinde uzanmış, yıldızlara bakıyordu. Skye onun yanına çömeldi ve sordu: "Şu piliç geldi mi? Letty mi?"

"Kim? Oh . . . evet. Sadece bir dakikalığına." O anda Letty geldi: "Skye." Skye kafasını kaldırdı ve "Kahretsin" dedi.

Letty: "Ne yapıyorsun? Pilatus'u mu arıyorsun? Onu bulursan ne olacak?"

Skye, "Bunu onu bulduğumda anlayacağım," dedi. Pilate'nin kampına doğru bakmadı. Letty ile karşı karşıya geldi ve ekledi: "Letty, sana borçluyum, yardımın için minnettarım ama sen benim annem değilsin."

"Annen olmadığımı biliyorum ama Pilatus'a ve seni yakalayan o adamlara karşı çıkmaya kalkarsan . . . Yani Skye, bu çılgınlık," dedi Letty. "Bunu yapamazsın. Yaralanırsın. Babam buraya geliyor. Pilate'yi fark edersen polisleri getirecek."

"Evet, evet, sonra ne olacak? Saçma sapan yasal şeyler olacak ve Pilatus herkesi suçlayacak ve o da yürüyüp gidecek. İzleyin, göreceksiniz. O bir şeytan."

"O sadece bir pislik," diye başladı Letty. "Babam ondan çok daha kötüleriyle başa çıktı."

"Ondan daha kötüsü yok," dedi Skye. "Kimsenin anlamadığı şey bu."

Dönüp büyüyen kalabalığa baktı ve sonra sordu, "Arabamı getirdin mi? Çantamı kilitleyebilir misin?"

"Evet, tabii. Sahanın hemen aşağısındayım."

Skye çantasını aldı, Lucy'ye "Teşekkürler," dedi ve Letty'ye "Gidelim. Bu mallar soyulmak için fazla iyi."

Çantayı arabaya bıraktılar ve Letty "Babamı bekleyecek misin?" diye sordu.

Skye omuz silkti. "Olabilir. Orada ne yapıyorlar? Çadır mı inşa ediyorsun?"

"Yangın bacası. Gece yarısı ateşe verecekler," dedi Letty. "Tanrım, bunu uzaydan bile görebilirsin," dedi Skye.

"Henüz bitmedi. Bir noktaya kadar inşa ettikten sonra, başka bir kutu halkası başlatıyorlar ve onu inşa ediyorlar. Ellerinde bir sürü kutu kaldı. İnşa edilmesine yardım ediyordum."

"O zaman gidip yardım edelim. En azından baban gelene kadar."

- - -

On dakika boyunca yangın kutularını istiflemeye çalıştılar, sonra Letty kendini inşaata kaptırarak arkasını döndü ve geri döndüğünde

Skye gitmişti. Kaybolan çocuğunu arayan bir anne gibi etrafına bakındı, sonra işçi çemberinin dışına çıktı, hala onu göremedi. Biraz daha dışarı çıkıp tarlaya baktım ve bir parıltı yakaladım

Skye'ın yüzü, kırk metre ötede, ona bakıyordu. Gözleri birbirine değdi, sonra Skye sıçradı ve kalabalığın içinde kayboldu.

"Lanet olsun." Letty onun peşinden koştu. Skye'ın olduğu yere vardığında onu göremedi. Kalabalığın arasında dolaştı, Dönüyorlardı ama ışıklar, boyalı yüzler kâbustan fırlamış gibiydi. Juggalar şimdi rap müzik eşliğinde dans ediyorlardı, uzun zincirler halinde.

- - -

MÜRİTLER kamp çemberinin ortasında bir ateş yakmışlardı. Hepsi etrafta oturuyor ya da uzanıyor, konuşuyor, sigara içiyor ama kimse "Kumbaya" şarkısını söylemiyordu. Çoğunun yüzünde palyaço suratları vardı, Pilatus da dahil: Laine onun üzerine yarım düzine yüz çizmiş, onları silmiş ve memnun olana kadar çalışmayı yeniden yapmıştı. Beyaz boya floresan rengindeydi ve onunla adamın yüzünü çizmiş, burnunun ucuna da bir damla sürmüştü. Katolik bir rahibin siyah şapkasını giyiyordu.

Beyaz yakası da dahil olmak üzere, tam bir Juggalo ifadesi olduğunu düşündüğü papaz kıyafeti.

Raleigh, Bell ve Chet de kostüm giymişlerdi ve hareket ediyorlardı. kokainin sonuncusu. Etrafta fazla bir şey olmadığını çoktan anlamışlardı ve kuru bebek mamasıyla tekrar üzerine bastılar ve yine de yüksek fiyatlar aldılar. Zengin olmayacaklardı ama Los Angeles'a dönmek için yeterli paraları olacaktı.

- - -

GÖKYÜZÜ palyaço suratlı bir rahip gördü ama onu Kostüm ve yüz boyası yüzünden Pilate. Arabaların oluşturduğu çemberin arkasındaki bir ağaç kümesinin içinde, karanlıkta durmuş onu bekliyordu, Bıçağı tutuyor, sakın, avcı bir kedi gibi sessiz. Henry'yi düşünüyordu. Henry'nin bebek yüzünü ve aylardır birlikte olmalarına rağmen Skye'ın onu görememesi için her zaman işlemek için bir yerlere gitmesini.

Saat sekizde sahneye iyi bir rap grubu çıktı ve Kalabalık daha da sıklaştı; Pilate'nin kamp alanındaki birkaç kişi sahneye doğru ilerledi ve yeni grup kalabalığa kırmızı, beyaz ve mavi ışıklar saçan bir dizi güçlü flaş patlattı.

Skye ağaçların arasında durduğu yerden palyaço suratlı rahibin şenlik ateşinin bulunduğu yere doğru yürüdüğünü gördü. Göğüs cebinden bir sigara çıkarıp yaktı ve müritlerin çoğu gittikten sonra Pilatus'u aramaya koyuldu.

Kalan öğrenciler battaniyelerin üzerine yayılmıştı.

"Kankalar" dedi.

İçlerinden biri "Ne var orada?" dedi.

"Bu bok Oregon'dan." Çenesini kaldırdı ve bir duman halkası üfledi.

"Geçebilir miyim?" diye sordu öğrencilerden biri, giysili bir kadın. fosforlu yeşil Hulk maskesi. Skye maskeyi uzattı ve kadın bir darbe olarak maskeyi yerdeki adamlardan birine verdi.

Ateş çemberinin arkasında duruyorlardı ve Skye, "Pilate'yi gören oldu mu?" diye sordu.

"Sanırım gösteride," dedi adamlardan biri.

"Hayır, yangın şeyine gitti," dedi diğer adam.

Kadın tarlanın sonunu işaret ederek, "Bu Pilatus, onu görebiliyorsun, koyu renk takım elbiseli adam.

bir rahip gibi."

Skye dönüp baktığında kadın eğilip ateş çemberinin yanındaki kütüklerden birini aldı ve Skye'ın kafasının arkasına vurdu.

Skye bir baltayla vurulmuş gibi yere düştü ve kadın

"Hadi, onu saklamalıyız." dedi. Eğilip Skye'ı bileklerinden tuttu ve bir araba ile karavan arasında sürüklemeye başladı.

"Ne yapıyorsun lan sen?" diye sordu bir adam. Ellerinin ve dizlerinin üzerinde durmuş, Toplanma alanına bakıyordu. "Her yerde insanlar var." Skye'a baktı ve "Kahretsin, ölmüş gibi görünüyor" dedi.

"Henüz değil," dedi kadın. "Bu şu Skye denen hatun. O beni tanımadı ama ben onu ve sesini tanıdım. Pilate'yi arıyordu. Bahse girerim silahı vardır."

Skye yan yatmıştı, sert ve kabarcıklı nefes alıyordu. Kadın üzerini aradı ve bacağına cebindeki REI bıçağını buldu. "Onu keseceğim," dedi. "Onu öldüreceğim. Richie: git Pilate'yi getir."

Richie dengesiz bir şekilde ayağa kalktı ama şenlik ateşine doğru inmeye başladı, biraz ivme kazandı ve tırısca kalktı. Kadın diğer adama, "Onu yolun karşısındaki ağaçların oraya götürelim. Onu kaldırın, kollarınızı koltuk altlarına koyun, sanki sarhoşmuş da ona yardım etmeye çalışıyormuşsunuz gibi."

"Tanrım, çok kötü yaralanmış," dedi adam. Skye'ın başı döndü, gevşedi.

Kadın, "Pilate'yi tanıyorsam, onun kadar kötü olmayacaktır," dedi. Tarlaya doğru baktı: "Kimse izlemiyor. Hadi gidelim."

- - -

LETTY müzik kalabalığının en arkasında, sahneden yirmi beş metre uzakta, dönüp Skye'ı arıyordu. Palyaço suratlı bir rahip yanından geçti, ve bir an sonra, biri seslendi, "Pilatus! Pilatus!"

Pilate döndü, Letty'nin etrafından dolaştı ve "Ne?" diye seslendi.

"Geri dönmeliyim, dostum." Başparmağını omzunun üzerinden tekrar arabaların olduğu halkaya doğru uzattı.

"Ne?"

"Sadece ... gelmelisin, adamım, hemen şimdi."

Pilatus onun nedenini söylemek istemediğini görebiliyor, ama sesindeki aciliyeti hissedebiliyordu. Başını salladı ve peşinden gitti.

Letty de öyle.

- - -

Yirmi metre ilerlemelerine izin verdikten sonra cep telefonunu çıkarıp Lucas'ı aradı ve "Neredesin?" diye sordu.

"Yarım saat uzaklıktayım. Sen neredesin?"

"Buluşma'dayım. Pilate'yi buldum."

"Ne? Siktir git oradan. Letty-"

"Onu bulduğumu bilmiyor," dedi Letty. "Birinin ona böyle seslendiğini duydum. Yani, kaç kişi olabilir ki?"

"*Ondan uzak dur.* Ben de geliyorum. Stern'ü aradım, oradaki şerifle konuşuyor, birkaç kişiyi bir araya getirmek için. Biz de Hayward'da buluşuyoruz, konvoy halinde geliyoruz. Orada hiç polis görüyor musun?"

"Polis olduğunu düşündüğüm bir adam gördüm, ama hiç polis yok. etrafta üniformalar ya da ekip arabaları var. O adamı arayabilirim." Parmak uçlarına basmış, Pilatus'u dönen kalabalığın arasından geçerken takip etmeye çalışıyordu.

"Eğer bir polis bulabilirsiniz, muhtemelen şerif yardımcısı olacaktır. Ona geldiğimizi söyle. Telsizi vardır. Şerif. Ve o insanlardan uzak dur."

- - -

LETTY ZILI ÇALDI. Pilatus ve onu almaya gelen adam şimdi otuz kırk metre ötedeydiler ve sahnenin arkasına doğru gidiyorlardı.

o yöne doğru koştu. Birisi "Göğüslerini göster" diye bağırdı, ama ona değil, gerçi bunu yaklaşık iki yüzüncü kez duyuyordu

O günkü alkış seslerinden, bağırان kişinin dileğinin yerine geldiğinden şüphelenmişti.

Pilate'nin ve ikinci adamın izini, rap'in daha iyi ve daha ateşli hale geldiği sahnenin etrafındaki kargaşada kaybetti; John Deere'deki devasa şişman adam tekrar geçti, şimdi bir gömlek giyyordu ve hala Faygo şişeleri dağıtıyordu. Biri koşarak geçti ve "Fart-lighting yarışması . . . Beni takip edin!"

Letty yoluna devam etti; adamın Pilatus'a yaptığı çağrının aciliyeti, nereye gidiyorlarsa düz bir şekilde gideceklerini gösteriyordu.

çizgi. Park alanlarının birinden, park etmiş arabaların kaputlarının üzerinden bakarken, onları park alanının uzak ucunda tekrar gördü.

Onları

Rahip ve diğer beş ya da altı kişi bir araba çemberinin yanından ağaçların arasına doğru yürüyordu. Sahneden ve gelen arabaların farları da dahil olmak üzere çeşitli diğer kaynaklardan biraz ışık geliyordu.

devam ediyordu, ama flaşlar her şeyi bozuyordu ve Pilatus ile havarilerin garip bir dansa başlayana kadar gerçekte ne yaptıklarını görece kadar yaklaşıyordu.

Kendi kendine "Bu da nesi?" diye mırıldandı ve yaklaştı ama park yerinden çıkma konusunda endişeliydi. Dans durdu ve ağaçların arasından çıkıp arabalarına doğru sürüklendiler, orada durup konuştular.

Letty beş dakika daha izledi.

Sonra, bir noktada çok uzun süre durursa kendisini fark edebileceklerinden korkarak arabaların arasına karıştı ve etrafta bir polis ya da polis arabası aradı. Hemen bir tane göremedi. Skye neredeydi?

Acaba

Pilate'yi buldular mı? Onu yakaladılar mı?

Telefonu çaldı ve ekrana baktı: Lucas. "Evet, baba?"

"Neredesin?"

"Park alanında. Alana geldiğinizde, girişin solundaki park alanındayım."

"Gidiyor musun? Çıkıyor musun?"

"Henüz değil. Sanırım Skye . . . Bilmiyorum, sanırım Skye Pilate'yi arıyordu. Onu buldu mu bilmiyorum ama ben bulamıyorum."

"Bakma! Bakma! Bakma! Çık oradan!"

"Tamam, geri çekiliyorum. İçeri girdiğinizde Pilate alanın en ucunda, sahnenin solunda ve biraz gerisinde bir araba çemberinin içinde olacak. Şu anda onu göremiyorum, çok uzaktayım."

"Çık oradan!"

- - -

GÖKYÜZÜ DİĞER YOLCULARA GERİ Mİ DÖNMÜŞTÜ? Bu mümkündü, diye düşündü Letty - ve tam da onun bulunduğu yerin karşısındaydılar. öyleydi. Arabaların oluşturduğu çembere doğru baktı. Pilatus'un adamları konuşuyor, Pilatus el kol hareketleri yapıyordu ve arabanın içinde bir ateş yanıyordu.

Çemberin ortasında. Bir süre daha orada olacaklarmış gibi görünüyordu. Ayrılışlar ve kalabalığın içine girseler bile, sadece bir tane görmüştü. bu yüzden onu tekrar bulmak çok zor olmamalı.

Juggaloların bulunduğu noktaya doğru baktı ve alanı koşarak geçmek için zamanı olduğuna karar verdi. Bunu yaptı, koşarak Ellerinde yuvarlak bir battaniye olan bir grup insanın yanından geçti; battaniyeyi yarı çıplak bir kadını havaya atmak için kullanıyorlardı, kadın gülüyordu, tekmeleyerek ve çığlık atarak yukarı çıktı. Skye'ın arkadaşlarının olduğu yerde sadece iki yolcu vardı. Skye'dan iz yoktu.

Lucy oradaydı: "Skye nerede? Geri döndü mü?" Letty sordu. Kız başını salladı. "Siz gittikten sonra onu görmedim."

Letty döndü ve arabaların oluşturduğu çembere doğru baktı. Bulunduğu yerden göremiyordu, bir an düşündü, o tarafa doğru koştu, giderek artan kalabalığın etrafından dolandı ve sahneye çıktı, birkaç sarhoşun yanından geçti, içlerinden biri kışını tuttu. Adamı tokatlayarak uzaklaştırdı ve kalabalığın yanından geçerek arabaların olduğu çembere doğru ilerlemeye devam etti.

Rahip oradaydı ve parmağıyla çeşitli öğrencilerini işaret ediyordu, emirler yağıdırıyordu. Öğrenciler etrafta koşuşturuyor, eşyaları arabalara ve karavana taşıyorlardı. Hareket etmeye hazırlanıyorlardı. Yangın hala devam ediyordu.

Letty dans eden Juggaloların sonuncusunu da iterek geçti - dans etmekten çok, diye düşündü, yerinde zıplayıp duruyordu - ve Pilatus'a doğru yürüdü ve onun geldiğini görünce boyalı yüzünü ona doğru eğdi.

"Skye nerede?" Letty sordu.

"Ne?"

"Onu buraya gelirken gördüm-"

Çok hızlıydı. Yumruğun geldiğini hiç görmedi ve sağ gözünün altından, burnunun sağından ona bir meteor gibi çarptı. O gitti Yere düşmüş, sersemlemiş ve Pilatus kaburgalarına tekme atmış, bıçak gibi bir acı hissetmiş ve Pilatus onu tekrar tekmelemeye çalışmış ama o itmeyi başarmış

ve darbeyi kolunda hissetti, yuvarlandı ve ayağa kalkmaya çalıştı ama adam ona tekrar tekme attı ve çok iyi göremedi ve sonra

"Hey-Hey-Hey bırak şu pisliği, bırak şu pisliği ..." diye bağırdı biri. Pilate bağırdı, "Bana bıçak saplamaya çalıştı ..."

Diğer kişi de, "Bırak şu saçmalığı, bırak şu saçmalığı ..." diye bağırdı. Pilatus da "Siktir et, defol git buradan" diye bağırdı.

Ateş kütüklerinden birini aldı ve John Deere'deki şişman Juggalo'nun suratına doğru salladı, o da Pilate'nin suratına bir şişe Faygo fırlattı ve aynı zamanda "Bir Juggalo'ya yardım edin!" diye bağırdı.

Bir grup Juggalo dönüp dans eden kalabalıktan ayrılarak onlara doğru yöneldi ve Pilate uzaklaştı.

Letty elleri ve dizleri üzerine çökmüştü, acısı yan tarafına yayılıyordu ve Pilatus'un kendisine vurduğundan daha sert vurmuş olabileceğini düşündü

düşündü ama dizlerinin üzerine çöktü. Rap müziğin sesi o kadar yüksekti ki hiçbir şey duyamıyordu ama şişman adamın "Buraya gel" diye bağırdığını duydu ve adam onu John Deere'in arkasına çekti ve

"Yuvarlan," diye bağırdı şoföre ve tarladan aşağı doğru yuvarlandılar ve Letty, "Bekle, bekle," diye bağırdı.

Şişman adam şoföre "Devam et" diye bağırdı ve onu alanın ortasına, kalabalığın en seyrek olduğu yere götürdü ve şoföre durmasını söyledi ve "Bebeğim, burnun kanıyor, burnun gerçekten ..." dedi. Sonra şoföre döndü ve "Dave, onu sağlık çadırına götürmeliyiz" dedi.

Tekrar sürmeye başladılar ve bir düzine çarpmadan sonra Letty'nin göğüs kafesinde acı çıgılları yükselirken bir sağlık çadırına vardılar ve burada makyajlı ama alnında bir parmak genişliğinde Kızıl Haç olan bir Juggalo, "Canın yanmış olmalı. Sana bir gazlı bez getireyim."

Pedi Letty'nin burnuna bastırdı ve "Başını arkaya eğmek işe yarayabilir" dedi, Letty de bunu yaptı ve "Oraya geri dönmem gerek" dedi.

"Bu gece duyduğum en parlak fikir bu değil," dedi şişman adam.

"Bir arkadaşına zarar vermiş olabilirler," dedi Letty.

Şişman adam, artık kanla ıslanmış olan ilk gazlı bezi atana ve sağlık görevlisi ona

Bir başkası. Sağlık görevlisi "Artık durmalıyız," dedi. "Başka nerenden vuruldun?"

"Yan tarafıma tekme attı ..."

Sağlık görevlisi ondan kollarını başının üzerine kaldırmasını istedi ama bunu yaptığında acıyla sarsıldı ve kollarını geri çekip öne doğru eğilerek inledi.

"Kaburgaların kırılmış," dedi sağlık görevlisi. "Şehre inip hastaneye gitmeniz gerekiyor."

"Gidip arkadaşımı bulmalıyım," dedi Letty. İkinci burun pedi artık kanla ıslanmıştı ve doktor ona bir paket daha verdi. "Onları burnunun yan tarafına bastırmaya devam et."

"Arkadaşımı bulmalıyım ..."

Şişman adam, "Dave ve ben seni oraya bırakırız," dedi. Ve, "Benim adım Randy. Arkadaş canlısı şişman adamınızım."

- - -

LETTY Pilatus'un çemberinden çıkarıldığında, birkaç Juggalo etrafta durmuş onlara bakıyordu ve içlerinden biri belki de sarhoştı, "Hatuna neden vurdun, göt herif?" diye sordu.

Pilate, "Onu benimle uğraşırken yakaladım," diye doğaçlama yaptı. Arkasını döndü -gerçek bir kavgaya girecek yer yok, Juggalo'larla olmaz, etrafınızı sararlar- ve Kristen'a, "Devam et, buradan gitmeliyiz. Burada çok fazla insan var. Polisler geliyor olabilir."

Hareket etmeye başladılar ve Bell, Skye'ı yarı yarıya çalılara gömülmüş halde bıraktıkları ağaçlık alana doğru kaydı. Kolayca bulabildiği kadar çok devrilmiş ağaç dalı toplayıp Skye'ın üzerine attı, yaprak dökmeyen ağaçlardan birkaç tane daha koparıp onları da ekledi. İşini bitirdiğinde Skye'ın mezarının sıradan bir çalı yığınınına benzediğini düşündü. Birisi onu eninde sonunda bulabilirdi, ama çok geçmeden. Gitmişti. Aceleyle arabasına eşyalarını attıkları çembere geri döndü.

Pilate Raleigh'i kenara çekti; Raleigh tam bir Juggalo kıyafeti içindeydi. "Colorado plakan var, yani kimse sana bakmayacak. Burada takılmanı ve neler olacağını görmeni istiyorum. Yol boyunca kal Bitti. Çok garip bir şey olursa beni ara."

"Anladım."

Pilatus, "Linda'yı da yanında götürebilirsin," dedi.

Raleigh ona başparmağıyla onay verdi: "Mükemmel. Ona büyük bir bas davul gibi vuracağım."

Pilatus onun yanağını okşadı, sonra da son bir moral konuşması için diğerlerini bir araya topladı: "Bu iş bizim kadar iyi gitmiyor. düşündüm. O lanet Skye bizi mahvetmiş olabilir. Bony öldürüldükten sonra polisler ne söylediğini bilmiyoruz. Bir dahaki sefere buluşalım. Sault Ste. Marie'deki buluşmada. Kristen parayı bölüştürüyor, herkese biraz verecek. Yapabildiğin kadar tasarruf et. Konvoy halinde gidemeyiz çünkü Skye muhtemelen onlara böyle seyahat ettiğimizi, Kaliforniya'dan geldiğimizi ve hepimizin Kaliforniya'lı olduğunu söylemiştir. Tabaklar. Dışarı çıktığımızda, ayrılın. Herkes kendi yoluna gitsin. Kasabaya gidip harita alın ve gözlerden uzak durun. Gelecek hafta Buluşma'da görüşürüz. Unutmayın, biz yönetiriz."

Herkes "Biz yönetiriz" diye mırıldandı ve bir dakika sonra Pilatus Pontiac'ıyla yola çıktı, onu karavan ve diğerleri izledi.

- - -

ŞİŞMAN ADAM ve şoförü Letty'yi Pilatus'un bulunduğu yere götürdüler, ama sahnenin arkasına döndüklerinde arabaların oluşturduğu çember ortadan kaybolmuştu.

Farkında olmadan kulaklarının üstündeki saçları tuttu ve parmaklarını sıktı: "Aman Tanrım, onları bıraktım ..."

Arabanın arkasında ayağa kalktı, döndü ve konvoyu görebilmek umuduyla park alanının aşağısına baktı otoyola çıkmadan önce. Eğer bir etiket numarası bulabilirse, herhangi bir etiket numarası... Otoyola dönen arabaların arka lambalarını gördü ama etiket numaralarını okuyamayacak kadar uzaktaydılar ve onları görebilseydi bile doğru arabalar olduklarından emin olamazdı.

Telefonu açtı ve Lucas hemen cevap verdi: "Baba, onları buldum Pilate ve sonra kaybettim. Sanırım yoldalar."

"Sıkı bir konvoy halindeler mi?"

"Bilmiyorum. Her türlü araba gelip gidiyor," dedi.

"İyi misin?"

"Tam olarak değil," dedi gazlı bezi burnuna bastırarak.

- - -

LUCAS on beş dakika sonra, üç şerif arabası ve hepsi sivil giyimli altı şerif yardımcısıyla birlikte oraya vardı. Letty kapıda bekliyordu. otoparka girdi ve arabasından indiğinde Lucas, "Aman Tanrım, Letty..." dedi.

Adam ona sarılmak için elini uzattı ama kadın irkilerek uzaklaştı ve "Yapma bunu, kaburgam falan çatlayabilir" dedi. Pilatus beni tekmeledi. Acıyor."

"Seni hastaneye götürmem gerek, gitmen gerek."

Lucas korkmuş görünüyordu, bu daha önce hiç görmediği bir şeydi. Çılgınca, evet; korkmuş, hayır.

Letty, "Ölmeyeceğim, sadece sıkıştırılmak istemiyorum" dedi.

"Yüzünü göreyim."

Baba-kız işlerini hallettikten sonra Letty, Lucas'a ve polislere, "Tam buraya park etmişlerdi," dedi.

Hikayesini anlattı, Skye'ın kayboluşunu ve Pilatus tarafından saldırıya uğradığını, John Deere'deki adamın onu nasıl kurtardığını ve onlar ayrılmadan hemen önce Pilatus ve müritlerinin giriş yolunun karşısındaki ağaçların arasında olduklarını anlattı. Park alanının ötesini işaret etti.

çam ve kavak ağaçlarının arasında. "...ve zıplayarak küçük bir dans yaptılar."

Hikayenin sonunda, onlara bağıırıyordu. Müzik bir kademe daha yükselmişti, şimdi kalkıştaki bir jet uçağı kadar yüksekti, Yüzünüzü tırmaladığını hissedecek kadar yüksek sesle. Sahnedeki grup, ağaçlara doğru yanıp sönen yeşil lazer ışıkları yakmıştı.

Tarlanın etrafını sarıyor ve dalların binlerce zümrütle ışıldamasını sağlıyordu.

Lucas bir an için John Deere'deki şişman adama doğru yürüyüp ona bir şeyler söyledi, sonra sırtına bir tokat atıp başka bir şey söyledi ve sonra Letty ve

"O adamla tekrar konuşacağım. Şimdi, tam olarak nereye park etmişlerdi? Başka bir karavan daha mı vardı?"

O cevap vermeden önce, yardımcılardan birine, "Ve sizden birinin Letty'yi kliniğe götürmesini istiyorum," dedi.

"Henüz değil, henüz değil," diye itiraz etti Letty. "Bir dakika içinde."

"Henüz!" Lucas söyledi. Arkasında bakır bir tat vardı.

ağzı, kan gibi. Letty'nin burnu hâlâ kanıyordu ve gözü moraracaktı: bunu şimdiden görebiliyordu.

"Bir dakika içinde," dedi tekrar.

Bir polis arabası daha geldi ve yedinci bir şerif yardımcısı da onlara katıldı, bu seferki üniformalıydı. Hepsinde el feneri vardı ve dairesel park alanını santim santim yürüyerek geçtiler ve park alanının kenarında, otuz kırk metre ötede duran plastik çöp kutusunu el fenerlerinin altında içindekileri kontrol ederek boşalttılar.

Memurlar bunu yaparken Lucas ateşin etrafında dolanıyor, kendi el feneriyle toprağı eşeliyor, Pilate'nin grubu hakkında onlara bir şeyler söyleyebilecek bir şey, herhangi bir şey -bir ödeme makbuzu iyi olurdu, kredi kartı numarası olan bir şey- arıyor ve bir yandan da Letty'yi azarlıyordu. "Lanet olsun, Letty, büyüdüğünü falan biliyorum..."

Letty ağaç kümesini işaret etti. "Ben oraya gidiyorum, dans ettikleri yere."

"Kasabaya geri dönüyorsun."

"Bir dakika içinde."

Onu takip etti ve ağaçların arasına girdiklerinde derse doğru ilerledi. Orada bir çalı yığınının başka bir şey yoktu.

Kir. Sahneden gelen flaş, ağaç dalları ve kavak yaprakları üzerinde titreşiyor ve herhangi bir şeye odaklanmayı zorlaştırıyordu.

Lucas çalılar kot pantolonunu sürükleyecek kadar sıkışana kadar geri yürüdü, sonra ışığını ağaçların derinliklerine tuttu, ilginç bir şey görmedi ve Letty'ye doğru geri yürüdü. Ona ulaşmak için

Ağaç dalları yığınının kenarını daire içine aldı ve sarı-beyaz bir parıltı yakaladı: Ağaç dallarından birinin kütük ucu tazeydi, kısa bir süre önce bir ağaçtan kopmuş. Durdu ve ışığı yığının içine tuttu ve daha fazla taze kırık gördü.

Letty, "Ne?" diye sordu.

"Bu dallar. Biri onları ağaçlardan koparmış gibi görünüyor." Flaşı yaprak dökmeyen ağaç kümesinin etrafında parlattı ve dalların koptuğu ve kabukta beyaz bir yarık bıraktığı birkaç yer tespit etti. Küçük dalları kaldırdılar ve Letty bir koluyla yaralı tarafını tutarak daha büyük bir dalı çekip çıkardı. Onu çekip çıkarırken, derin bir yarık çizgisi gördü.

Flaşın ışığında balkabağı turuncusu. Elleri ağzına gitti ve "Oh, hayır. Hayır." dedi.

"Ne?"

"Skye REI'den turuncu çorap aldı. Bu konuda şakalaştık."

Lucas ışığı yığının daha derinlerine tuttu ve turuncu bir parıltı yakaladı. "Tamam. Geri çekilin. Ağaçların arasından çık." Letty geri çekildi ve Lucas aceleyle yanlarına gelen yardımcılara bağırdı.

Lucas, "Burada bir şey bulmuş olabiliriz. Suç mahalli olduğu ortaya çıkarsa, gerekenden fazla eşya taşımak istemeyiz. Ama şu ağaç dallarının altında portakal gibi bir şey var. Çorap olabilir. Biri ışığı tutsun."

Turuncu çizgiyi tekrar gördüler ve iki şerif yardımcısı onu farklı yönlerden aydınlattı ve sonra üçüncü şerif yardımcısı Lucas'ın kemerini arkadan tuttu, böylece hiçbir şeye dokunmadan yığının içine doğru eğilebildi ve bazı ağaç kabuklarını ve çam iğnelerini kenara itti ve "Bu bir ayak. Bunun altında bir ceset var."

"Onu dışarı çıkarmalıyız," diye bağırdı Letty. "Çok uzun zaman olmadı. Hâlâ hayatta olabilir."

"Hiç sanmıyorum," dedi Lucas. "Bu riski göze alamam. Bakalım orada nasıl yönlendirildiğini görebilecek miyiz?"

Birkaç ağaç dalı daha çıkardılar ve bir alt kol buldular, Lucas'ın yanında duran ve iki eliyle göğsünü kavrayan Letty, Skye'a San Francisco'da verdiği plastik egzersiz bileziğini gördü.

"Aman Tanrım, bu o, bu o, bu o ..."

Gevezelik ediyordu ve bunun farkındaydı ama duramıyordu. Yardımcılardan biri kolunu göğsüne koyup onu uzaklaştırdı. Lucas Skye'in başının nerede olması gerektiğine karar verdi - ceset neredeyse hiç gömülmemişti, çoğunlukla nemli yapraklar, çam iğneleri ve çalılarla kaplıydı. Lucas Skye'in yüzünü bulduğunda ilk gördüğü şey, ezilmiş bir elmacık kemiğinin arkasında, yuvasından neredeyse fırlamış ölü mavi bir gözdü.

- - -

ONU VE ARKASINDAKİ GRİLEŞEN ETİ GÖRDÜĞÜNDE, ÖFKESİ SONUNDA içini parçaladı. Böyle bir şey hissetmeyeli bir yıl olmuştu: bir delinin bodrumundaki kavgadan beri. Letty'nin hareketleri Onu korkutmuştu ama bir dizi telefon görüşmesi sayesinde onun iyi olduğunu her zaman biliyordu.

Ama Skye... ne bir ebeveyni ne de kızı dışında ona bakacak kimsesi olmayan genç bir kadın; ve eğer şişman bir adam orada olmasaydı bu Letty'nin de başına gelebilirdi.

Eğer onu arabaların arasında sürüklemiş olsalardı . . .

Bütün bir yıl boyunca bürokratik modda sıkışıp kalmış, küçük pislik suçluların peşinde koşmuştu. Merion cinayeti davası gibi büyük davalarda bile, duruşma adi parayla çatışan Tanıklar. Bu farklıydı. Bu bir çocuktü.

Geri çekildi: "O gitti. Gitti. Lanet olsun. Buraya bir olay yeri ekibi getirmeliyiz. . . Ah, Tanrım. Gitmiş."

Letty'nin koluna sarıldı ve yardımcılardan biri daha fazla polis çağırmak için koşarak arabasına gitti. Arka planda, rap yanmaya başladı ve flaş, hınzır çok renkli ışığını etraflarındaki tüm palyaço suratlarına yansıttı.

Letty Lucas'ın omzuna yaslanarak ağlamaya başladı.

Lucas polis memurlarına Letty'yi hemen hastaneye götürmesi gerektiğini söyledi ve Letty'yi cinayet mahallinden uzaklaştırdı. Onu yarı sürükleyerek otoparkın karşısına, arabayı park ettiği yere götürdü. SUV. Letty'nin otoparktan çıkarken söylediği tek şey "Yavaş ol." oldu.

Burnu yine kanıyordu ve başını eğip burun deliğine selpak bastırdı.

"Ne düşünüyordum ben?" Lucas, otoyoldan kasabaya doğru ilerlerken direksiyona vurarak sordu. "Ne düşünüyordum ki ben?"

Flaşörleri açtı ama otoyol Juggalo Buluşması'na giden ya da oradan ayrılan insanlarla doluydu ve hiç hızlanamadı.

"Yarım saat önce lanet olası hastanede olmalıydın," diye homurdandı. "Ne düşünüyordum ki ben? ?"

"Skye'ı bulmak zorundaydım."

"Onu başka biri bulmuş olabilir," dedi Lucas. Yana doğru döndü: "Bana gerçeği söyle. Ne kadar kötü?"

"Acıyor, ama bana hiç vurmadı ya da tekme atmadı, bunun dışında ilk yumruğu attım ve bu beni bayıltmadı, hareket etmeye devam ettim. _"

Lucas önlerinde yavaş giden bir arabaya, "Çekil lan yoldan, göt herif," diye bağırdı. "Çekil lan yoldan." O

arabayı bankete çekilene kadar sıkıştırmış, ardından yavaş giden bir sonraki aracı yakalayana kadar hızlanarak uzaklaşmıştır.

"O şişman adam sana yardım etmeseydi seni öldürebilirdi," dedi Lucas. "Letty: Sen polis değilsin. Belki olacaksın ama şimdi değilsin. Yaptığın şey ..."

Adam sözünü kesti ve kadın da "Aptal" dedi.

Lucas ellerinin topuklarıyla direksiyona vurdu: "Orospu çocukları. Çekilin şu lanet yoldan."

- - -

Hayward'a yaklaştıklarında Letty, "Şimdi de delirdin," dedi. "Evet," dedi Lucas.

"Bir aptal gibi konuşmak istemem ama Şerif yardımcıları Pilate'yi bulacak. Onlar böyle şeyler yapmazlar. İnsanları takip etmezler. Kendi bölgeleri var ve hepsi bu."

Lucas başını salladı. Kadın haklıydı.

"Yani bunu yapmak zorundasın."

Buna verecek bir cevabı yoktu.

63 numaralı otoyolu geçip hastanenin acil servisine girdiler ve Lucas onu içeri götürdü. Bir hemşire gece doktorunu uyandırmaya gitti ve birkaç dakika sonra doktor gelip Letty'yi götürürken Lucas da bazı evrakları doldurmaya gitti.

Doktor beş dakika içinde geri geldi ve "Röntgen çekeceğiz. Gözünden çok sert darbe almış.

Kırık bir şey yok. Kaburgalarına bakmak istiyorum. Sanırım bir ya da iki kaburgasında çatlak var.

hiçbir şey akciğere yapışmaz."

"Bunun olma ihtimali nedir?"

Doktor başını salladı: "Küçük. Röntgen her şeyden çok bir önlem. Bir sorun olup olmadığını hemen anlayacağız."

- - -

YARIM SAAT SONRA, Letty geri döndü. Doktor da yanındaydı ve "İki kaburgası çatlamış ama hiç yer değiştirmemişler. Yargılama

tekmelendiği yerdeki çürüğün yerine bakılırsa, herhangi bir komplikasyon olacağını sanmıyorum: böbreklerden veya Karaciğer. Bunu zaten konuşmuştuk, ne yapacağını ve nelere dikkat etmesi gerektiğini biliyor. Hapşirmamaya, öksürmemeye ya da çok gülmemeye çalışmak dışında yapacak pek bir şey yok."

"Peki ya yüzü? Burnu?" Lucas sordu.

"Kırık yok ama burun kemiğinin içinde küçük bir doğal kemik çıkıntısı var." Doktor kendi burnunun kemikli üst kısmına dokunarak Lucas'a neden bahsettiğini gösterdi. "Vurulduğunda, görünüşe göre mahmuz burun zarının bir kısmını kesmiş ve kan geliyor. Duracak gibi görünmüyordu, ben de mühürlemek için oraya küçük bir parça kimyasal koter koydum. Durmayacak. Artık kanamıyor ama anestezinin etkisi geçince acıyacak. Ona ağrı kesici haplar aldım, kaburgalarından çok burnu için."

"İyileşmen ne kadar sürer?" Lucas sordu.

"Burun ağrısının geçmesi belki üç gün sürer. Kaburgalar bir süre acıyacak. Göğüs kafesinde büyük bir çürük var ve bu da kaburgalara ek olarak biraz ağrıya neden olacak ve gözleri fena halde moraracak. Sabaha gıcırıyor olacak. Yok bir şey. Tehlikeli ama acıtacak." Letty'ye baktı ve "Sana yan etkiler hakkında söylediklerimi unutma" dedi.

"Ne gibi yan etkiler?" Lucas sordu.

"İlaçların yan etkileri," dedi doktor.

Lucas kamyonette, "Ne gibi yan etkiler?" diye sordu. Doktor orada step dansı yapıyordu."

"Beni utandıracağından korkuyordu," dedi Letty. "Eğer ağrı kesici kullanırsam, kaka yapamayabilirim. Bir şeyler almam gerektiğini söyledi.

dışkı yumuşatıcı denir."

"Bu seni utandırıyor mu?"

"Hayır."

"Güzel. Polis olursan ve işler zorlaşırsa -eğer utanç verici biriysen- tüpleri utanç verici olabilecek her türlü yere sokarlar. Benim de birkaç tane oldu," dedi Lucas. Ve, "Anneni arayacağım."

"Çılgılık atacak," dedi Letty. "Evet, sıra onda."

LUCAS HAVA DURUMUNU ARADI, sonra telefonunu Letty'ye verdi, o da annesiyle beş dakika daha konuştu, ona tüm hikayeyi anlattı, yaralarını önemsiz gösterdi. Juggalo kamp alanına doğru geri dönerlerken kırmızı ışıkları yanıp sönen bir polis arabası yanlarından geçti.

Letty konuşmasını bitirdiğinde Lucas telefonu geri aldı ve, "Sana söylediğinden daha fazla acı çekiyor. Şu anda kendini çok kötü hissetmiyor ama sabaha hissedecek. Hiçbir yere gitmeyecek. Buraya gelip onu alması için birine ihtiyacımız var. kamyonet ya da Porsche."

Hava durumu, Letty'nin bir dahaki sefere kadar kulübede kalması gerektiğini söyledi.

Öğleden sonra ya Lucas'ın eski arkadaşı Sloan'la ya da Del'in karısıyla birlikte fazladan araba almak için yola çıkacaktı.

Telefonu kapattıktan bir dakika sonra Lucas, Stern'den bir telefon aldı.

"Clark Chapman aradı, bir ceset bulunduğunu söyledi," dedi Stern.

Chapman ilçe şerifiydi.

"Evet. Skye. Görünüşe göre Pilate onu tekmeleyerek öldürmüş. Kızım cinayete tanık olmuş olabilir. O sırada bunu bilmiyordu, ancak daha sonra öğrendi."

"Tanrım. Letty iyi mi?"

"Aşağı yukarı. Dayak yedim," dedi Lucas. Olay yerini ve Letty'nin Pilate tarafından nasıl saldırıya uğradığını anlattı.

"Aman Tanrım. Tamam, oradaki tüm ana yolları kapatıyoruz, insanların kontrol noktalarından geçmesini sağlıyoruz. Anladığım kadarıyla rahip kılığına girmiş bir adamı arıyoruz."

"Artık öyle olmayabilir," dedi Lucas. "Skye'ı öldürdükten sonra aceleyle gittiler. Kaçıyorlar."

"Olay yeri ekibini yönlendiriyorum," dedi Stern. "Ama sen orada ne yapıyorsun?"

"Letty Skye'dan sonra geldi ve ben endişelendim," dedi Lucas. "Ben onun babası olarak buradayım. Şimdi geri çekileceğim ve işi yardımcılara bırakacağım."

"Çok geride durmayın," dedi Stern. "Küçük bir tavsiyeye ihtiyaçları olabilir. Sen bir zamanlar teknik olarak şerif yardımcısı değil miydin? Sanki böyle bir şey hatırlıyor gibiyim."

"Evet, ama bu yıllar önceydi, farklı bir ilçedeydi ve oldukça teknik bir işti. Para falan almadım."

"Tamam. Ama bir süre buralarda takıl. Ben hala Madison'dayım. Ben oraya gelene kadar onlarla konuş."

Lucas yapacağını söyledi.

- - -

Toplanma alanına geldiler ve Lucas Letty'ye "Şu anda canın ne kadar yanıyor?" diye sordu.

"Fena değil."

"Bir dakikalığına buraya çekmem gerekiyor. Koltuğu arkaya it ve buraya otur. Sakın inme."

"Tamam."

Lucas park etti ve tekrar, "Sakın inme," dedi.

- - -

NÖBETÇİLER cinayetin işlendiği bölgeyi ve Pilate'nin kampını bantla kapatmış, olay yeri ekibini bekliyorlardı.

Lucas, sivil polislerden birinin konuşmayı kesmesini sağladı.

Konser. Şerif yardımcısı sahneye çıktı ve kalabalığa bir Juggalo kadının Kaliforniya'dan gelen bazı yabancılar tarafından öldürüldüğünü ve eğer birisi arabaların bir çember oluşturduğunu gösteren bir fotoğraf çekmişse "Onları görmeyi çok isteriz" diye işaret etti.

Bu duyuru konserin üzerine geçici bir gölge düşürdü.

Müzik eski haline dönene ve yarım düzine Juggalo cep telefonu fotoğraflarını göstermek için polislerin yanına gidene kadar bu durgunluk yirmi dakikadan fazla sürdü.

Bunlardan biri, Betty Morrow adlı bir Hayward Juggalosundan tarafından çekilmiş ve ön planda kız arkadaşını, arka planda ise Pilatus çemberinde olduğu anlaşılan bir arabanın plakasını gösteren bir fotoğraftı.

Telefon ekranındaki etiketi seçemiyorlardı ama bir Milletvekili Morrow'un fotoğrafı Hayward'da yaşayan ve amatör bir vahşi yaşam fotoğrafçısı olan bir arkadaşına e-posta ile göndermesini sağladı.

Lightroom ve iki dakika sonra hem plaka numarası hem de arabanın markası ve modeli ile geri geldi, eski bir Subaru Forester.

"Şöyle bir şey var. Plaka Kaliforniya'dan değil," dedi şerif yardımcısı. "Nereden olduğuna dair bir tahminde bulunabilirim."

"Tahmin etmek istemiyorum," dedi Lucas. "Nereden geliyor?" "Minnesota'dan olduğuna inanır mısın? Minnesota mı?"

"Lanet olsun, Kaliforniya'dan geliyorlar," dedi Lucas. "Eğer Minnesota'lı bir adamsa, akraba olmayabilir."

Şerif yardımcısı, "Çemberin içine park etmişti," dedi.

Lucas, "Bana numarayı verin, ofisi arayıp araştırmalarını isteyeyim," dedi.

Lucas, St. Paul'deki BCA nöbetçi memurunu aradı ve "Elinizde ne varsa. Bana e-posta ile gönderin."

Görevli memur ona hemen bir bilgi verebildi: Araba, Lake of the Woods County'de Baudette'in doğusunda yaşayan Chester Tillus adına kayıtlıydı.

"Eğer varsa, on dakika içinde size bir ehliyet fotoğrafı getireceğim."

"Bekle." Lucas şerif yardımcısından şerifin ofisinin e-posta adresini aldı ve nöbetçi memura verdi. "Her şeyin kopyasını hem bana hem de şerifin ofisine gönder. Wisconsin'deki adamı arıyorlar, cinayetle suçlanıyor olabilir."

"Ben yaparım. Olay yerinde misin?"

"Evet ama ben kulübeme gidiyorum," dedi Lucas. "Şu anda bir yılan avı var ve peynir kafalıları onu yakaladı."

Şerif yardımcısı telefonu kapattığında Lucas'a, "Güzel bir Brie'den daha çok sevdiğim bir şey yok," dedi.

"Buna inanıyorum," dedi Lucas. Stern'ü arayıp bilgi verdi ve "Aklıma başka bir şey gelmiyor. Letty'yi kulübeme geri götüreceğim. ve kendim biraz uyuyayım."

"Sabah görüşürüz," dedi Stern. "Erken kalkan bir uçağa yetişeceğim."

- - -

LUCAS kamarasına çıktı, ateşi yaktı, çizburger hazırlamayı teklif etti ama Letty reddetti ve "Ben gidip birkaç dakika iskelede oturacağım" dedi.

"Emin misin?"

"Evet."

Lucas elinde birası ve iPad'yle onu dışarı kadar takip ettiğinde, kadın onun için ikinci bir şezlong açmıştı. Oturdu ve içini çekerek, "Zaman zaman beni kızdırma yeteneğin var," dedi.

"Biliyorum," dedi. "Başka türlü olabileceğimi sanmıyorum. Ya da senin de."

"Muhtemelen hayır," dedi.

"Nasıl öldürüldüğünü biliyor musun?"

"Sabah olay yeri incelendiğinde öğreneceğiz," dedi Lucas. "Senin gördüğün ve benim gördüğüm kadarıyla muhtemelen tekmelenerek öldürüldü."

"Ah, Tanrım." On saniye sessiz kaldıktan sonra, "Burada oturmuş, onunla tanışmamın öldürülmesiyle bir ilgisi olup olmadığını merak ediyordum. En fazla şu kadarını söyleyebilirim: San Francisco'da ona telefon numaramı vermemiş olsaydım, Henry'nin öldüğünü asla öğrenemeyebilirdi. Ya da Güney Dakota'da kalabilirdi. Onu ararken Pilatus'a hiç rastlamayacaktı. Ormanda ekmek kırıntılarını takip ederseniz, ortaya çıkan şey budur."

"Bu kendini delirtmek için iyi bir yol," dedi Lucas. "Bob Shaffer ile geçen yıl öldürülmeden önce konuşmuştum. Biz O gün yirmi farklı şey daha yapsaydı yine de hayatta olurdu. Yaşayıp yaşamayacağına karar veren bir saniye, küçücük bir an olduğuna inanıyorum - eğer jöleli çörek almak için süpermarkete gitmeseydi, yaşayacaktı. Oldukça iyi bir koca ve babaydı ve hala da öyle olacaktı."

"Evet, ama o yaşasaydı, sen bu kadar işin içinde olmazdın ve belki Catrin Mattsson da öldü."

"Bilmiyorum. O yapmış olabilir, ya da belki Shaffer yapmış olabilir. Onu daha erken bulabilirdim," dedi Lucas. "Bunu bilmek imkânsız. Mesele şu ki, yol ayrımına gelirsin, her zaman daha iyiye gitmez ... ama bazen gider. Öyle olmalı."

Birkaç dakika sessiz kaldılar, sonra Letty sordu: "E-postayı aldın mı? Ofisten mi?"

"Bir kontrol edeyim." Maillerini kontrol etmek için iPad'ini açtı. Mektuplar indirme işlemi yavaştı, telefon sadece iki çubuk çekiyordu ama beş dakika içinde Chester Tillus hakkında uzun bir dosya bulmuştu. Lucas dosyayı taradı ve "Onlarla birlikte. Pilate ile birlikte."

Cep telefonundan şerifin ofisini aradı, nöbetçi çavuşla konuştu ve ona da aynı şeyi söyledi. "Onu bulun, tutun, Çünkü o da bu grubun bir parçası. Minnesota'da iki hırsızlık ve iki saldırı mahkumiyeti var ve Kaliforniya'da bir kavga suçlaması var ve bu sadece iki ay önceydi. Dışarıdaymış, sadece Kaliforniya plakası almamış."

"Onu arıyoruz," dedi şerif yardımcısı.

- - -

LUCAS VE LETTY rıhtımda oturmuş konuşurlarken, Pilatus sırt üstü yatıyordu. Michigan'a giden otoyolda. Ekibin geri kalanı dağılmıştı. Skye, müritler onu öldürmeden önce tam bir gün boyunca polislerle birlikte olmuştu ve onlara ne söylemiş olabileceği hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Ama bazı isimleri bildiği kesindi.

Onu öldüresiye tekmeledikten sonra korkmuşlardı: Pilatus öyle değilmiş gibi davrandı, ama öyleydi. Diğer tüm cinayetler sessiz sedasız işlenmişti.

etrafta havarilerden başka kimse yokken. Bu kez, büyük bir kalabalığın yanında bir kadını öldürmüşlerdi.

Sonra siyah saçlı Juggalo hatun ortaya çıktı ve ona Skye hakkında bağırmaya başladı. Pilate ona yumruk *atmıştı*: kendini tutamamıştı, piliçler onun suratına böyle kalkıp uzaklaşmazdı.

Şişman adam ortaya çıktığı için bir bakıma şanslıydı, çünkü ilk kızı öldüresiye tekmelediği için kafası o kadar iyiydi ki ikincisini de kalabalığın önünde öldürebilirdi.

Ama şişman adam ortaya çıktı ve Juggalo hatunu götürdüler ve kışkırtıcıları tekmelediler.

- - -

HERKES başka bir yöne giderken, Pilate Firebird'üyle doğuya yöneldi ve onu sadece bir başka araç, Terry ve Laine'in kullandığı yeni karavan izledi. Arka yollara saptılar ama eyalet sınırını geçmek için acele ettiler. Pilate'in çoğunlukla televizyonda izlediği *polislerden* edindiği tecrübeye göre, polisler karşı tarafla iyi konuşmuyordu. Eyalet sınırları.

Michigan'a vardıklarında, gece yarısı, neredeyse hiçbir şey bulamadılar. Ağaçlar.

"Tanrım, çok karanlık. Hiç araba bile yok," dedi Kristen, Firebird'ün ön camından karanlığa bakarak. "Sanki biri kafana siyah bir çuval geçirmiş gibi."

Los Angeles'lıların şimdiye kadar gördükleri kadar karanlıktı dünya; arabaların farları bile pek bir delik açmıyordu. Michigan'a birkaç mil kala, farlarının ışığında dar bir toprak yol gördüler, Okuyamayacakları kadar hızlı gittikleri bir şey yazan bir işaret ve bir okla sola doğru ilerliyordu. Dönüşü aldılar ve bir tekne iskelesine çıktığını gördüler. Gölden hiçbir şey göremiyorlardı ama hiçbir yerde de ışık yoktu. El fenerlerini aldılar ve bir İnsanların kamp kurduğu yere gitti ve iki aracı ağaçların arasına yuvarladı.

"Şimdi ne olacak?" Pilate ve Kristen karavanda Terry ve ona katıldıklarında Laine sordu.

Pilatus, "Sadece oturup bekleyeceğim," dedi.

Laine pencereden dışarı baktı. "Eminim dışarıda ayılar vardır. Belki de kurtlar."

"Kurtlar kamyon yemez," dedi Pilate. "Gerçekten çok karanlık, değil mi? Yine de bir sürü yıldız var."

- - -

LETTY sabah dokuzda kalktığında canı *yanıyordu*.

saat. "Her yerim ağrıyor. En çok burnum acıyor. Morluk değil, doktorun dağladığı yer."

"Birkaç hap al," dedi Lucas.

Letty, "Ben zaten dört tanesini aldım," dedi. "En fazla iki tane."

"Uh-oh," dedi Lucas. "Eczaneye uğraman gerekecek."

"Dışkı yumuşatıcısının hep yaşlı insanlar için olduğunu sanırdım," dedi.
"Belki benim için getirebilirsin."

"Boş ver onu," dedi Lucas. "Bunu yapmayacağım."

Birkaç dakika sonra, "Burnum ... gerçekten acıyor. Sanki biri oraya kaynak makinesi sokmuş gibi hissediyorum."

İkisi de Lucas'ın kulübedeki ilk gecesinden kalan Cheerios'ları daha fazla yemek istemiyordu, bu yüzden Juggalo'ya geri döndüler.

Yüzlerce çadırın kurulduğu ve daha fazla insanın arabalarda uyuduğu toplanma alanının bir tarafında büyük bir yasak bölge vardı.

sarı olay yeri bandı ve bir grup şerif devriye arabası ve bir Wisconsin olay yeri kamyonu. Bir grup Juggalo sahneyi söküyordu ve Lucas sorduğunda bir milletvekili sahneyi alanın diğer ucuna, şenlik ateşinin olduğu yere taşıyacaklarını söyledi.

Olay yeri ekibi Skye'in cesedini ortaya çıkarmıştı.

Şekli bozulmuş, havası kısmen inmiş bir futbol topu gibi. Olay yeri ekibinin lideri, Lucas'ın kızın tekmelenerek öldürüldüğünü düşündüğünü duyduğunu söyledi ve "Bence muhtemelen haklısın. Pek tekmelenmiş gibi görünmüyor.

sopalar, yüzünde ya da kollarında kabuk ya da başka bir şey yok. Kafatası ezilmiş, her yerinde darbe izleri var. Dolarlar çöpe, onu öldürene kadar tekmelemişler."

"DNA MI?"

"Mümkün görünen her şeyden örnek alıyoruz."

Polis memurları gece boyunca herhangi bir konvoyun tespit edilmediğini, ancak yarım düzine aracın etiket numaralarının ellerinde olduğunu söylediler.

Kaliforniya, arabalar durdurulduğunda çalıştırılmıştı. Durdurulan insanların hiçbirisi Juggalo makyajı yapmamıştı. Hiçbir şey yoktu.

Wisconsin polislerinin arabaları tutmasına izin verecek şekilde geri dönün.

Şerif yardımcısı dedi ki: "Ne yapacağız? Elimizde Minnesota'dan gelen bir etiketten başka bir şey yok ve onu hiç tespit edemedik."

Lucas dedi ki, "Elindekini bana ver. Durdurduğun tüm California etiketleri."

LUCAS VE LETTY'nin şerif departmanına resmi ifade vermek için Hayward'a gitmeleri gerekiyordu, bu yüzden şehre devam ettiler.

İfadelerini alacak adam henüz gelmemişti ve yarım saatten önce de gelmesi beklenmiyordu, bu yüzden kahvaltı etmek için Ana Cadde'ye doğru yürüdüler. Lucas'ın genellikle yemek yediğı Angler's Bar and Grill açık değildi, bu yüzden sokağın etrafındaki bir kafede kahve ve çörekle yetindiler. Sonra Walgreens'e çok uzakta olmadıkları için otoyolun karşısına yürüdüler ve Letty dışkı yumuşatıcısını alırken Lucas kitap rafının yanında oyalandı.

Dışarıda Lucas, "Anladın mı?" diye sordu.

"Evet. Kasadaki bayana senin için olduğunu söyledim ama istemeye utandın."

Onu güldürdüm.

- - -

Şerifin ofisine doğru geri dönerlerken cinayet hakkında konuştular. Letty Lucas'a, "Skye üç Juggalo'da duracaktı.

Toplantılar. Biri burada, biri UP'de ve biri de Detroit'in aşağısında bir yerde. Pilate'in de onlara gidebileceğini düşünüyordu. Pilate ile birlikte gördüğüm herkes Juggalo kıyafetleri giyiyordu, sanki gerçekten bu işin içinde gibiydiler."

"Nerede? Ve ne zaman? Bir sonraki toplantı?"

"Telefonuma bakayım ..."

Yarım blok ileride, "Sault Ste. Marie'de. Amerikalı olan. Aslında, kasabanın güneyindeki bir çiftlikte. Hemen yanında Detroit'teki ise iki hafta sonra."

"Sault Ste. Marie buradan çok uzakta," dedi Lucas. "Yıllar önce New York'a giderken bir kez arabayla gitmiştim. Hatırladığım kadarıyla buradan arabayla altı ya da yedi saat sürüyordu. Şehirlerden sekiz saat ya da daha fazla."

"Gidebileceğini mi düşünüyorsun?"

Lucas bir gece önce bir sivrisineğin ısırıldığı yanağını kaşıdı ve sonra, "Bilmiyorum. Belki, o zamana kadar bu adamlar ortaya çıkmazsa. Bu bölgeden çıkmanın en hızlı yolu Güneye. I-94'e indiğinizde Chicago'ya gidebilirsiniz.

ya da Kaliforniya'ya geri dönecekler. Bir sürü seçenekleri var. Rotalar. Skye'ı öldürdükten sonra bütün gece araba kullanıp sürücüleri değiştirirlerse Omaha'dan Kansas City'ye, oradan da Chicago'ya kadar gidebilirlerdi. Bilinmeyen Kaliforniya ehliyetleri büyük şehirlerde. Yarın sabah, büyük şehirlere çok yakın olabilirler. Phoenix'e, Vegas'a ya da New York'a. Gözetim altında tutacağız ama onları bulmak için en iyi şansımız Los Angeles'a döndükleri zaman olacaktır. Kaliforniya polisleri Pilate'ye çok sıcak bakıyor."

"Yani gittiler. Bize kalırsa," dedi Letty.

"Olabilirler. Ama güneye giderlerse, uzun süre Wisconsin'de kalırlar, herkes onları arar ve bulamaz.

Onlar. Bu yüzden en yakın eyalet sınırına, Minnesota'ya ya da doğuya, Michigan'a gitmiş olabilirler. Sanırım bu Pilate denen adamın ne yapmak istediğine bağlı. Eğer gerçekten bir Juggalo manyağıysa, önümüzdeki hafta Sault Ste. Marie'de ve ardından Detroit'te ortaya çıkabilir. Sana söyleyeyim.

Yukarıya bir jumbo jet saklayabilirsin, böylece kimse onu bulamaz.

Orada fazla bir şey yok. Onların yerinde olsaydım, oraya giderdim."

"Ne yapacağız?" Letty sordu.

"Ne yapacağız? Başımda Merion davası ve bir sürü başka şey var."

"Bunu öylece bırakamazsın..."

"Yapmayacağım. Anneni beklemek için seni kulübede bırakabilirim. Şimdi yola çıkarsam, öğleden sonra Minnesota plakalarının geldiği Baudette'e varabilirim. Ne görebileceğime bakarım. Bu gece geç saatlere kadar şehirlere git. Sonra, eğer bir şey çıkmazsa, Sault Ste. Marie'ye gidip etrafı kolaçan edebilirim. Aramızda kalsın ... eğer bu şey Sault Ste. Marie'nin dışındaysa, bu şehir polislerinin olayı örtbas edemeyeceği ve ilçe polislerinin de aşırı yüklü olacağı anlamına gelir."

"Ama ben-"

". . . Sault Ste. Marie'ye gitmeyeceğim. Kaburgalarım kırıldı ve etrafta çok fazla dolaşmak istemeyeceksiniz. Hatta vurmak bile. çukurlar, bu öğleden sonra annen seni eve götürdüğünde öğreneceğin gibi. Hiç vurmadığı biriyle karşılaşmadı. Yani kısacası, yuppie arkadaşlarınla takılacaksın, ne tür bir

Sonbaharda son derece pahalı üniversitene giderken giyeceğin son derece pahalı hipster hi-tops."

"Benim öyle biri olmadığımı biliyorsun," dedi Letty.

"Sen de biraz böylesin," dedi Lucas. "Benim gibi, ama o kadar da değil."

"Tanrıya şükür. Alışveriş yapacak zamanı nereden buluyorsun gerçekten anlamıyorum."

"İyi görünmek, iyi hissetmekten daha önemlidir," dedi Lucas. "Ne?"

"Boş ver. Senin zamanından önce," dedi Lucas.

- - -

Letty'nin Skye ve Henry ile San Francisco'da buluşmasından başlayarak Skye'in cesedinin bulunmasına kadar geçen ifadeler bir saat sürdü.

Lucas, Henry'nin cesedinin Güney'de bulunmasıyla ilgili Dakota, Kitty Place'in muhtemel L.A. cinayetiyle ilişkisi, Bony'nin vurulması hakkında.

İşlerini bitirmek üzereyken bir şerif yardımcısı geldi ve dedi ki O kızın kimliğini buldum. Adı Skye değilmiş, Shirley Bellows'muş. Indiana'lıymış, hırsızlık ve küçük çaplı uyuşturucu bulundurma suçlarından birkaç kez tutuklanmış. Şu anda ailesine ulaşmaya çalışıyoruz ama yerlerini bulmakta zorlanıyoruz."

Letty ve Lucas birbirlerine baktılar ve Letty gözyaşlarını saklamaya çalışmadı ve Lucas yardımcısına, "Bize haber verdiğin için teşekkürler," dedi.

Şerifin ofisinden çıktıklarında, caddenin aşağısındaki Angler's Bar and Grill'e yürüdüler ve çizburger yediler.

Kahvaltıdan sonra Letty köşedeki kitapçıya uğrayıp gazete almak ve bir gece önceki cinayete ilgili haber olup olmadığını öğrenmek istedi.

Öyle bir şey olmamıştı: "Çok geç," dedi Lucas. "Yarın göreceğiz."

Letty eve dönüş yolculuğu için bir dergi almaya gitti ve Lucas da bir dakikalığına avcılık ve balıkçılık kitaplarına göz attı. Birisi

kadavra köpekleri hakkında bir kitap. Letty gitmeye hazır olana kadar birkaç sayfa okudu.

Dışarıda, "Baudette'e mi gidiyorsun?" diye sordu.

"Evet, ama seni oraya götürür götürmez kulübeden ayrılırsam ancak geç saatlerde -saat dörtte- oraya varabilirim."

"Keşke ben de gitseydim," dedi Letty.

"Ama sen değilsin. Kaburgaların iyileşene kadar kışının üstünde oturacaksın," dedi Lucas. "Seni bir sandalyeye kelepçelemem gerekse bile."

W Lucas'ın Letty'yi kulübede yalnız bırakmasından hoşnut değildi ama Lucas sabırsız bir sesle "Dinleyin. Kimse onu kulübede bulamayacak. Biz çok veriyoruz Arkadaşlarına detaylı haritalar verir ama yine de bulamazlar. Dört saat boyunca yalnız olacak, televizyon izleyecek. Eğer ısrar edersen, tavan arasına çıkıp tüfeğini çıkarabilir. Ama burada oturup dört saat boyunca ona bakacaksam ve sonra Baudette'e gideceksem, geceyi orada geçirmek zorunda kalacağım. Bu gece eve dönmeyi umuyordum."

"Pekala. Pekâlâ. Oraya olabildiğince çabuk varacağız," dedi Weather. "Yine de bu gece eve varamazsanız çok kızarım."

Böylece Letty'yi alnına bir öpücük kondurarak kulübede bıraktı. Yiyeceğe ve 12 kalibrelik Beretta'ya kolay erişim ve batıya yönelme. O Daha da büyümüş olan Juggalo kampının yanından geçerken, cinayet mahallinin etrafında hâlâ bir grup polis arabası vardı.

Hayward'dan geçerken Virgil Flowers'a telefon etti: "Hâlâ Fergus Falls'ta mısın?"

Bir anlık sessizlik: "Başka nerede olabilirim ki?" "Hey, bu konuda kaba olmana gerek yok."

"Siktir git, kapatıyorum."

Ama yapamadı, yeterince hızlı değildi. Lucas, "Baudette'e ne kadar hızlı gidebilirsin?" diye sordu.

"Benimle dalga mı geiyorun? Bir dakika içinde gidebilirim," dedi Flowers. "Eğer burada *on* dakikadan fazla kalmak zorunda kalırsam, bir eyalet senatörünün kuzenlerine ateş etmeye başlayacağım."

"Tabancanı kullan. En azından bu şekilde kimseyi vurmamış olursun." Lucas ve Flowers bir keresinde, Flowers'ın bir kadını göğsünden vurmaya kalkıştığı bir çatışmaya girmişlerdi. Kadını ayağından vurmuş.

Flowers, "İimden gülüyorum," dedi. "Evrendeki tüm sefil, çürümüş, yozlaşmış, işe yaramaz, siyasi rant sağlayan görevler arasında Gecenin bir yarısı koyunları gözetliyorum, uçan bir daireye bindirildiğini ve üzerinde cinsel deneyler yapıldığını söyleyen bir adamla konuşuyorum - ki söylemeliyim ki, muhtemelen üzerinde yapılan tek cinsel deney bir düve içermeyen deneylerdir, çünkü Minnesota eyaletindeki en sevimsiz orospu çocuğudur."

"Evet, evet, evet. Gerçekten araştırmam gerekmiyordu Virgil, araştırıyormuş *gibi* yapman gerekiyordu. Bunu biliyordun. Her neyse, bu ciddi bir mesele. Baudette'e gidiyorum. . ."

Durumu açıkladı ve Flowers "Letty gerçekten iyi mi?" diye sordu. Aralarındaki yaş farkına rağmen, aralarında hep bir Letty ve Flowers arasındaki elektriksel vızıltı. Ve Flowers *o kadar* da Eski.

"O iyi. Acıyor ama söylemeliyim ki biraz acı ona iyi gelecektir," dedi Lucas. "Çılgın bir katilin üzerine yürüyor -kelimenin tam anlamıyla çılgın- ve ona ağzının payını veriyor ve morarmış bir göz ve çatlamış birkaç kaburgayla kurtuluyor. Bunu kabul ediyorum."

Flowers, "Bir kızım olsaydı yapmazdım," dedi. "Onu avlar ve vururdum. Bir tüfekte. Ya da belki onu döverek domatese çevirirdim. yapıştırın."

"Frankie hakkında duyduklarıma göre, muhtemelen er ya da geç böyle bir şey yapma şansına sahip olacaksın, muhtemelen de daha erken. O zaman kız yetiştirme tavsiyesi için yalvarıyor olacaksın. Tıpkı eve ilk kez sütyenini ters giyerek geldiğinde olduğu gibi."

"Her neyse. Baudette'de görüşürüz. Oraya önce varırsam, adliyeyi kontrol eder ve bu adamın gerçekte nerede yaşadığını öğrenirim."

"Orada görüşürüz," dedi Lucas.

- - -

LUCAS, Duluth'tan geçip Mercedes'le önce batıya sonra kuzeye doğru giderken, Weather arayıp söyleyene kadar Letty için endişelendi, "Onu yakaladık. Hâlâ hayatta. Ama tanrım, bu yılların kara gözü." "Ona dışkı yumuşatıcısını almayı unutmamasını söyle," dedi Lucas.

- - -

LETTY GÜVENDEYKEN, bir süre Flowers için endişelendi. Flowers şimdiye kadar tanıştığı, hatta adını duyduğu en iyi dedektiflerden biriydi ve bazı garip olaylara karışmıştı: ama Fergus Falls görevi konusunda haklıydı. Görev en başından beri sahteydi ve Flowers Fergus Falls'a BCA bütçesinin bir kısmı üzerinde etkisi olan bir eyalet senatörünün gözüne girmek için gitmişti.

Senatörün bir tahtakurusundan daha deli ve bir hilal anahtarından daha aptal olduğu gerçeği, göze çarpan bir gerçeği değiştirmemişti: bir etkisi vardı.

Böylece Flowers gitmiş... ve Lucas bir santim daha aşağı çekilmişti.

- - -

BAUDETTE'E GİDİŞ temelde sıkıcıydı, çoğunlukla alçak, bataklık bir araziden geçiyordu, ancak düz kısımlar boş otoyol ona Benz'in silindirlerindeki fazla yağı üfleme şansı verdi - 121'e getirebildi, ama sonra Garip sesler çıkarıyordu ve yol o kadar bozuktaki ki kamyon ızgaradaki bir çekirge gibi hoplayıp zıplıyordu. Flowers aradığında Lucas Baudette'e yaklaşıyordu: "Adresi aldım, bazı uydu fotoğrafları ve bir arama emri. Eski bir çiftlik olduğu söyleniyor. Neredesin sen?"

"Navigasyon sistemi on beş mil uzakta olduğumu söylüyor," dedi Lucas. "Bu arama emri de neyin nesi?"

"Şerif aradığınız yeri ve çocuğu tanıyor. İyi olmayan bir beyaz pislik olduğunu ve muhtemelen ağır silahlı olduğunu söylüyor. Ona durumu anlattım ve o da beni bir yargıcın evine götürüp arama emri çıkarttı. Hayır demek için bir neden göremedim," dedi Virgil. "Eğer on beş mil uzaktaysanız, muhtemelen çiftliği geçmişsinizdir. Biz de ya bu tarafa gelin - ben ve şerif yardımcısı, arama emriyle -Ya da şehre gelebilirsin. Holiday istasyonundayım." "Benzine ve yiyecek bir şeye ihtiyacım var. Seninle orada buluşuruz." Flowers, "Dev walleye bak," dedi.

- - -

LUCAS kasabaya girerken gazı kökledi, sonunda bir köprüden geçti ve aynı anda dev walleye, Holiday istasyonuna ve Virgil Flowers'a rastladı. Flowers, Holiday'in otoparkında, 4Runner'ının kaputunun üzerinde oturmuş, ten rengi hasır bir kovboy şapkası takmış ve dondurma külahı yiyordu; teknesi kamyonun arkasına bağlıydı. Kaputun üzerinde onun yanında oturan yardımcısı da bir dondurma külahını yalıyordu ve Lucas'ın onda fark ettiği ilk şey dikkat çekici olduğuydu.

Flowers'ın söylediği bir şeye gülüyordu. "Kahrolası Flowers," diye mırıldandı kendi kendine.

Lucas park edip kamyonetten indi ve Flowers yardımcısını Nancy Mahler olarak tanıttı. Mahler zıplayarak Lucas'ın elini sıktı ve "Virgie bana sizden bahsedip duruyordu. Onur duydum."

Lucas, "Tanrım, Virgil, ona ne söyledin?" dedi ama ilgiyi umursamıyordu.

"Geçen yıl o yardımcıyı nasıl kurtardığın hakkında," dedi. Gözleri yeni biçilmiş saman rengindeydi ve sarı saçları yakın kesilmişti. "Eğer kapıyı kırıp içeri tek başına girmeseydin şimdi ölmüş olacağını söyledi."

"Bunu gerçekten bilmiyoruz," dedi Lucas. Ama Flowers'ın omzuna vurup, "Seni görmek güzel, dostum. Bir şeyler yememe izin ver de ne yapacağımıza karar verelim."

- - -

LUCAS şüpheli görünen bir yumurta salatalı sandviç, bir paket Sno Balls, birkaç şerit kurutulmuş et ve bir diyet kola aldı. Hepsi onun Benz'ine bindi, Mahler arka koltuktan omuzlarının üzerinden bakarken Flowers'ın şerifin ofisinden indirdiği hava fotoğraflarına göz attılar.

Flowers, "Sahibinin adı George Tillus ve çocuğun adı Chet ya da Chester," dedi. "Çiftlik olması gerekiyordu ama Tillus hiç çiftçilik yapmadı. Hep kiraya vermiş. Sonra, birkaç yıl önce çiftçiliği tamamen bıraktılar: artık kiraya bile vermiyorlar. Bir süredir Sosyal yardım, ara sıra, biraz tıbbi yardım alıyor ve hepsi bu kadar."

"Chet Tillus bir pislik, bunu size söyleyebilirim. Onu gördüğümüze sevindik. sonuncusu. En azından kaybetmeyeceği zaman kavga etmeyi seviyor - bu yönüyle klasik bir kabadayı - ve çocukluğundan beri başı belada," dedi Mahler. "Hepsi boktan şeyler. Birkaç küçük çaplı suç işlerken yakalanmış. Hırsızlıklar. Bir keresinde, dört ya da beş yıl önce, bir adamın evine girmiş ve bir çuval dolusu bilgisayar ekipmanı ve başka şeyler çalmış. ve kurbanın şapkası. Kurbanın siyah bir kovboy şapkası vardı, bir şapka için oldukça pahalıydı. Denver'dan aldım. Chet, bütün bir istiridyenin beyni, şehirde onu takıyordu. Kurban onu gördü, Chet bizi aradığında, şapkanın yıllardır kendisinde olduğunu söyledi ve şapkayı kafasından çıkardığımızda, işte kurbanın adı şapka bandına damgalanmıştı.

Kazımaya bile zahmet etmemişti."

Flowers, "Yani Einstein hakkında konuşmuyoruz," dedi.

Mahler, "Polis olduğunuzu söylediğinizde ayakkabınıza tükürecek kadar kaba bir pislikten bahsediyoruz," dedi. "Genel olarak Ofisteki hisler er ya da geç birini öldüreceği ya da içimizden birinin onu öldüreceği yönündeydi. Sadece bunun olmasını bekliyorduk. Sonra bir gün arabasını aldı ve şehri terk etti. Bu belki bir yıl önceydi ve o zamandan beri onu ne gördük ne de haber aldık."

"Cinayetini işleyebilirsin," dedi Lucas. Hayatında hiçbir zaman bir kurbanı "kurban" dememişti ve bu ona Mahler'in televizyona bakarak çok fazla zaman geçirmiş olabileceğini düşündürdü.

"Virgie bana bundan bahsetti," dedi Mahler. "Sence çiftliğe geri mi döndü?"

"Saklanmak için iyi bir yer olacağını düşünüyorsa olabilir," dedi Lucas. "Asıl umduğum şey hâlâ Pilate ve adamlarıyla birlikte çalışıyor olması.

ve cep telefonu numarasını alabiliriz. Eğer numarasını bulabilirsek, muhtemelen nerede olduğunu ve çetenin nerede olduğunu öğrenebiliriz."

Virgil fotoğrafları kareledi, en üsttekine dokundu ve şöyle dedi: "Çiftlik şu gördüğünüz bulanık kare. Bir zamanlar tarlaydı ama şimdi çöp ağaçlarıyla büyüyorlar. Ana hatları hala görebiliyorsunuz. Bir noktada bana George Tillus'un . . ."

Mahler, "Ona Pap deniyor," dedi.

". . orada ucuz bir karavan kamp alanı kurmaya çalıştı ama hiçbir yere varamadı. Hâlâ ara sıra bir karavan alıyor ama kamp alanı yığınının dibinde." Haritaya dokundu: "İşte ev, oldukça geride, birkaç yüz metre, yani geldiğimizi göreceksin. Ve sonra daha geride, bu göletin yanında, aslında iki kamp alanı var. Arka tarafta dört tane tek kişilik kamp alanı var gibi görünüyor. Ne olduklarını bilmiyorum. Karavan değiller."

Lucas fotoğraflara baktı ve çiftliğin birkaç yüz metre kuzeyinde beliren geniş, karanlık bir dereye dokundu. "Burası Yağmurlu mu?"

Mahler, "Evet, öyle," dedi.

Lucas Mahler'e, "Virgil bir keresinde yasadışı olarak bir adamı vurmuştu, sanırım Rainy'nin karşısındaydı, değil mi Virgil? Sen Minnesota'daydın, adam da Kanada'da?"

Flowers, "Tamamen nefsi müdafaa," dedi.

Mahler Flowers'a, "Vay canına, bunu duymak isterdim," dedi. Flowers'a o kadar yakındı ki, arka koltuğun üzerinden eğilerek dilini kulağına sokabilirdi.

"Yola çıksak iyi olur. Bu gece eve dönmek istiyorum." Lucas dedi. "Frankie'nin de muhtemelen senin için yanıp tutuştuğundan şüpheleniyorum. Virgie."

- - -

Ayrı ayrı yola çıktılar, şerif yardımcısının önderliğinde, Lucas onun arkasında, Flowers da 4Runner'ı ve teknesiyle onu takip ediyordu. Çiftlik Baudette'in on beş dakika doğusundaydı. Mahler onlar oraya varmadan önce dönüşü işaret etti ve onlar da toprak bir yoldan aşağıya doğru zıplayarak onu takip ettiler.

bir orman gibi görünüyordu, ama aslında oldukça ince bir ağaç hattıydı. bir zamanlar bataklık görünümüne olan ve şimdi kısa boylu ağaçlarla kaplı tarlalara açılıyordu.

Daha geride, yıpranmış, kirli iki katlı bir çiftlik evi tarlalara hükmediyordu ve evin etrafını saran toprak alanın sol tarafında yıkık dökük ek binalar vardı. Lucas araba yolunun evin yanından geçip kamp alanına doğru gittiğini görebiliyordu.

Arabayı toprak park alanına çektiler ve birkaç saniye sonra yaşlı bir adam sendeleyerek evden çıktı: George Tillus'un saçları Flowers'inkilerden daha uzundu ve bir haftadır tıraş olmamıştı, gri sakalı onu olduğundan daha yaşlı gösteriyordu. Lekeli beyaz bir tişörtün üzerine tulum ve lastik çizme giymişti. "Bu da ne böyle? neler oluyor?"

Mahler, "Baba, ev için arama izniniz var. Senin şu çocuğu arıyorum."

"Burada değil ve onu görmedim. Ne yaptı?" Mahler ve Lucas'la konuşuyordu ama gözleri sürekli Flowers. Flowers kamyonunun açık olan sürücü kapısının yanında durmuş, kaputun üzerinden çatışmayı izliyordu. Elinde bir ön koltukta yatan pompalı tüfek.

Mahler, "Bir cinayete karışmış olabilir," dedi. "İçeriye bir göz atmamız gerekecek."

"Bu konuyu avukatımla konuşmam gerekecek." Gözleri tekrar kaydı.

Mahler, "Bildiğim kadarıyla bir avukatınız yok," dedi. "Sizin için bir tane bulacağız ama şu anda içeriye bakmamız gerekiyor. Bize yolu gösterirseniz ..."

Eve doğru bir adım attı ama Tillus onun önüne geçerek bağırdı: "Amerika bu hale mi geldi? Polisler-"

Lucas Flowers'a baktı ve "Oyalanıyor," dedi.

"Ben gidiyorum," dedi Flowers. Tüfeği kaptığı gibi koşarak evin uzak tarafına gitti ve gözden kayboldu.

Tillus geri adım attı ve bağırdı, "Neler oluyor? Haklarımı biliyorum. Bir avukat istiyorum-"

Mahler: "Bir avukat tutacaksın-"

Lucas onu kolundan tutup, "Kamyonetimin arkasına geç, silahını çek, Virgil'i korumam gerek," dedi.

"Ne?"

"Sadece yap."

Lucas silahını çekti ve Tillus'un yanından geçerek evin yakın tarafına doğru koştu. Arka tarafta bir sıra insanın koştuğunu gördü. kamp alanına doğru dizilmişlerdi. Flowers, uzun elbiseli ve başörtülü iki kadının yanından geçtikten sonra yavaşladı ve tüfeğini havaya doğrultup bir el ateş etti.

BOOM!

12 kalibrelik top mermisi gibi ses çıkardı ve Flowers'ın önündeki beş koşucu yavaşlayıp arkalarına baktılar ve biri haykırdı. Lucas'ın anlamadığı bir şey söyledi ve yavaşlayıp sonunda toprak yolda durdular. Yolun ilerisinde Lucas iki küçük çocuk ve bir kadının bir ağaç kümesine doğru koştuğunu gördü.

İleride, Flowers bağırıyordu ve koşucular şimdi tüm ellerini havaya kaldırmışlardı. Uzun boylu, zayıf insanlardı ve korkmuşlardı. Lucas geldi ve Flowers dedi ki, "Yasadışılar. Bir kamp alanı işletiyor. Kanada'dan gelen Somalililer. Lanet olsun."

Somalilileri eve geri götürdüler, onları kontrol ettiler. Silahlarını aldılar, sessizliğe bürünen Tillus'la birlikte verandada oturdular ve daha fazla polisin yolda olduğunu söyleyen Mahler'in yanına bıraktılar.

- - -

FLOWERS kamyonetinin arkasından bir **M16** çıkardı, onu Lucas'a verdi ve ikisi birlikte kamp alanına geri döndüler.

dört kadın ve üç çocuktan oluşan yedi Somalili daha buldu. Hiçbir yerde silah yoktu. Kadınlar giysilerini toplayana kadar beklediler, sonra da onlara geri dönmeleri için eşlik ettiler.

Ev.

Flowers, "Gemiyle geliyorlar, Kanada'nın Kuzey Kıyısı'nda indiriliyorlar, buraya kamyonla getiriliyorlar ve gece nehri geçiyorlar. Ertesi gün Minneapolis'te oluyorlar."

"Bütün bunları nereden biliyorsun?"

Flowers, "*Musky Hunter* dergisindeki bir hikayeden," dedi. Sonra da: "Sadece şaka yapıyordum. Kanal 2'de gördüm."

Eve iki şerif arabası daha gelmişti ve geç gelen şerif yardımcıları Mahler ile sohbet ediyor ve Somalililer.

Mahler, "Hepsi bu kadar mı?" diye sordu.

"Yabani otların arasında saklanıyor olabilirler, bilemiyorum," dedi Lucas. O da pek umursamıyordu.

"Sınır Devriyesi'ni aradım. On dakika içinde birilerinin burada olması gerekiyor," dedi Mahler. Bir başka şerif arabası garaj yoluna girdi.

"Tek yapmak istediğim eve bakmak," dedi Lucas.

"Siktiğimin Nazileri," diye bağırdı Pap onlara.

- - -

O ve ÇİÇEKLER, verandada umutsuzca kümelenmiş Somalililerin arasından geçerek eve girdiler. Çocuklardan biri

Flowers ağlayarak, "Keşke bunu yapmasaydık." dedi.

Lucas başını salladı. "İstemedim. Bana kalırsa onları bir otobüse bindirip Minneapolis'e götürsünler ve serbest bıraksınlar."

Böyle bir şey olmayacaktı; artık sistemin içindeydiler.

Eve girdiklerinde Flowers, "Berbat kokuyor," dedi.

Evin içi eski, küflü ve bakımsızdı. Mutfak 1930'larda inşa edilmiş ve o zamandan beri temizlenmemiş gibi görünüyordu; pastırma yağı, kızarmış yumurta ve gaz kokuyordu. Ev

Buzdolabının en üst bölümü mikrodalgaya hazır dondurulmuş yiyeceklerle doluydu ve bir düzine yumurta ve bir kilo tereyağı kokuyordu. Taşan bir çöp kutusu çürümüş kahve telvesi kokuyordu.

Tillus, bir zamanlar salon olan bu yeri her türlü kâğıt için depo olarak kullanmıştı; faturalar, dergiler, kataloglar, gazeteler.

Salonun zemini bir çarşaftan daha kalın değildi ve çoğu yer yıpranmıştı. Oturma odasında büyük boy bir televizyon, ona bakan iki sandalye ve muhtemelen taç kısmına iliştilmiş otuz tilki kuyruğu vardı

Böylece odanın her tarafına tüylü kırmızı buz sarkıtları gibi sarkıyorlardı.

Etrafta dolaşırken, çekmeceleri çekerken, köşelere bakarken, yaşları eskiden antikaya kadar değişen yarım düzine silah -üç tüfek, üç revolver- buldular.

Oturma odasındaki yan masanın üzerinde kablolu bir telefon duruyordu. Lucas oraya gitti, Flowers ise hâlâ tüfeğiyle merdivenlerden yukarı süzüldü, yukarıda bir bela varsa ona hazırды.

Lucas telefonun altında bir kâğıt ve bir kenarda da bir kurşun kalem izi buldu. Kâğıtta bir düzine telefon numarası, bir doktor, "ilçe" ve hiçbir şey ifade etmeyen birkaç isim yazılıydı.

Lucas, ve bir tanesinde de "Chet" yazıyor olabilir.

Lucas Chet'in numarasını yazdı ve kapıya yöneldi, Flowers ikinci kattan seslendiğinde: "Hey, Lucas. Buraya gelsen iyi olur."

Lucas arkasını döndü ve merdivenleri tırmandı. Yarı yolda duvardan uzun bir duvar kâğıdı şeridi düşmüştü ve şimdi çoğunlukla örümcek ağları tarafından tutuluyor gibi görünüyordu. Merdivenlerin tepesinde iki yatak odası ve bir banyo buldu. Flowers ön tarafta duruyordu yatak odasında, omuzlarının üzerinde tüfek, düz yayları ve iki inç kalınlığında şiltesi olan, ordu ranzası gibi antika bir tek kişilik yatağın yanında. Kirli gri bir çarşafı kaplıydı, üzeri toz tavşanlarıyla doluydu.

Lucas belirtileri tanıdı: "Ne yaptın, Virgil?" Flowers, "Yatağın altında bir rulo halı var." dedi.

"Ne?"

"Yatağın altında bir rulo halı." Flowers gülümsüyordu, bir bakıma, ama sesi öyle değildi.

Lucas yatağın ucuna diz çöktü, bir halı rulosu gördü ve Rulonun ortasında bir kat şeffaf plastik, belki de Saran Wrap, şimdi üst tabaka kadar tozlu, ancak çok açık bir şekilde bir insan ayağının kemiklerinin etrafına sarılmış, sargı tarafından yerinde tutulmuş Plastik.

Lucas ayağa kalkıp dizlerini fırçaladı ve, "Biliyor musun? Buradan gizlice çıkmalı ve cesedi memurların bulmasına izin vermeliyiz."

Flowers, "Çalıştırabilirsek bile ..." dedi.

"Evet. Biz fazla heteroseksüeliz," dedi Lucas. "Lanet olsun, tek istediğim lanet olası bir telefon numarasıydı."

"Anladın mı?" Flowers sordu.

"Belki. Kontrol etmeliyim."

Flowers, "Gidip onlara söylesek iyi olur." dedi.

- - -

LUCAS bunu FLOWERS'a bıraktı, o da arabasına doğru yürüdü ve BCA nöbetçi memuruna telefon ederek bulduğu telefon numarasının sahibini kontrol etmesini istedi. Beklediği sırada, bir Mahler'in de aralarında bulunduğu birkaç polis memuru Flowers'ı eve kadar takip etti. Tillus hâlâ Somalililerle birlikte merdivenlerde oturuyordu; bir an sonra bir Sınır Devriyesi kamyonu bahçeye girdi, ardından bir başkası geldi Şerifin arabası.

Görevli memur geri geldi ve "Verizon'dan Chester Tillus'a gidiyor" dedi.

"Güzel. Verizon'a git ve ping atmalarını söyle. Telefonun nerede olduğunu bilmemiz gerekiyor, hemen şimdi. Ve onlara bunun resmi bir iş olduğunu ve telefon sahibine haber verilmemesi gerektiğini söyle... Bunu nasıl yaparsan yap. Cevap alır almaz beni ara."

Bunu yaptıktan sonra kamyonetinden indi ve kapıdan çıkan Flowers'la karşılaştı.

Flowers "Şimdi ne olacak?" diye sordu.

Lucas, "Sands'i arayıp bunu Bemidji'deki adamlara yükleyip yükleyemeyeceğimizi soracağım ve buradan defolup gideceğiz," dedi. Sands BCA'nın yöneticisiydi. Bemidji, BCA'nın kuzey karakoluydu.

Flowers bahçeye baktı: şimdi beş ya da altı şerif yardımcısı ve birkaç Sınır Devriyesi etrafta dolaşıyordu.

"Burada ne güzel bir parti veriyorsun, Lucas," dedi Flowers. "Bana her gün yaptığım şeyleri hatırlatıyor."

"Teşekkür ederim."

Kısa bir süre sonra şerif geldi, ardından da Somalilileri taşımak için beyaz otobüs benzeri bir dönüşüm minibüsü geldi. Lucas ve Flowers şerifle birkaç dakika sohbet ettikten sonra şerif halı rulosundaki ayağa bakmak için yukarı çıktı.

Birkaç dakika sonra geri geldi ve gelenin George Tillus'un birkaç on yıldır görülmeyen annesi olduğundan şüphelendiğini söyledi. Kaliforniya'ya annesiyle yaşamaya gitmişti.

ama şimdi, görünüşe göre, araba yolundan çıkamamış olabilirdi.

Görevli memur tekrar arayıp Lucas'a, "Şu anda izini kaybettirmişler ama dün gece önce Ironwood'da, birkaç dakika sonra da Bessemer'da yakalamışlar," dediğinde hâlâ sohbet ediyorlardı. Görünüşe göre doğruya, yukarıya doğru gidiyordu."

"Ona ping atmaya devam etmelerini söyle. Geri dönüp dönmeyeceğini bilmek istiyorum," dedi Lucas. Flowers'a: "Oğlum Sault Ste'ye doğru yola çıktı.

Marie. Sonra görüşürüz."

Flowers arkasından, "Fergus Falls'a geri dönmeyeceğim," diye seslendi.

"Yapacak başka bir işin var mı?" Lucas arkasını dönerek sordu.

"Lucas. . ." Çiçeklerin her zaman yapacak işleri vardı. Kabaca örttü Büyük bir eyaletin üçte biri.

"O zaman git onları yap. Eğer Moore ararsa, ona bizzat gidip kendini becermesini söyleyeceğim," dedi Lucas. Moore bütçe üzerinde etkisi olan eyalet senatörüydü.

- - -

LUCAS hızlı bir şekilde eve doğru yola çıktı, bir kez işemek ve külahta dondurma almak için durdu, Moose Lake'te I-35'i kesti ve saat on birden birkaç dakika önce St. O sabah kulübeden ayrıldığından beri altı yüz milden biraz fazla yol kat etmişti ve çok yorulmuştu.

Letty hâlâ ayaktaydı: Onu garajın kapısında karşıladı ve yüzüne bakıp "Vay canına" dedi.

Letty, "Evet, beni gerçekten deldi," dedi. Morarmış gözü, gözünden muhtemelen on santim aşağıya kadar uzanıyordu ve koyu mavi-siyahtı. "Annem yatıyor. Yarın erkenden işe gidecek."

"Ve sen iyi misin?"

Letty başını salladı. "Annem beni her yere götürdü, bir göz doktoruna Çünkü retinamın yırtılmayacağından emin olmak istiyordu, ki yırtılmadı ve yırtılmayacak da, ve bir KBB uzmanı. KBB uzmanı

burnunun ağrısının geçmesinin üç gün, gözündeki morluğun geçmesinin ise üç hafta süreceğini söyledi."

"Kulağa doğru geliyor. En azından burnunu kırmamış. Acıdığını söyleyebilirim."

"Baudette'de ne oldu?" Letty sordu.

Lucas onu mutfağa götürürken ona bundan bahsetti. kafasını buzdolabına sokup yiyecek bir şeyler aradı. Ona telefon numarasını ve yatağın altındaki cesedi anlattı. "Sarışın dış görünüşünün altında Minnesota çok tuhaf bir yer."

Letty söyledi.

"Temel tuhaflık ölçütüne göre, muhtemelen on bir puanlık bir eyalette üniversiteye gidiyorsunuz. Bunu pek fark etmiyorlar, çünkü Buna alıştılar."

"Sault Ste. Marie'ye mi gidiyorsun?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Michigan'daki bazı insanlarla konuşacağım ama Michigan polislerinin ne diyeceğine bağlı olarak oraya da gidebilirim. Olaylara daha fazla nokta koymak için."

"Pilate beni yumrukladığı için değil."

"Biraz da Pilatus seni yumrukladığı için," dedi Lucas. "Asıl neden, artık her şeyin çok bürokratik olması, çok fazla konuşulması telefonlarda ve e-posta gönderirken, bilmiyorum başka biri de bu duyguya sahip mi? Bunu duymuştum. Bu adam büyük bir- Lig kaçığı. Wisconsin'de Bony denen adamı da sayarsak üç ölü var ve Stern bile un değirmeninde başka bir günmüş gibi davranıyor. Ve Stern iyi bir adam."

- - -

HAVA DURUMU Saat altıda kalktı, alışkanlık gereği sessizce hareket ediyordu ama Lucas

uyandı ve onu banyoda çıplak yakalayıp biraz sıkıştırdı. "Letty senin Michigan'a gideceğini umuyor," dedi.

"Olabilir. Önce ofise bir bakayım," dedi Lucas.

"Uçacak mısın?"

"Muhtemelen hayır. Dün gece internete baktım, ve kesinlikle Buradan oraya uçabilmemin en hızlı yolu Detroit'ten geçiyor ve havaalanında olmam gereken zamandan uçaktan inene kadar

yedi saat ya da daha fazla sürer. Neredeyse o kadar hızlı sürebilirim ve tüm teçhizatımı alabilirim."

"Silahlarınızı

kastediyorsunuz."

"Belki."

"Vurulmayın, bu herkes için gerçekten rahatsız edici olur."

- - -

LUCAS temizlendi ve saat yediden önce evden çıktı, Letty hâlâ mışıl mışıl uyuyordu. Ofiste ajanlarından gelen notları ve e-postaları kontrol etti, Flowers'dan daha önce gelen bir not aldı

Yedi, yaşadığı yer olan Mankato'ya döneceğini söyledi. Lucas onu aradı ve bir lokantada yakaladı: "Cesetten ne haber?" "Tillus annesi olduğunu söyledi. Yatak odasına gittiğini söyledi.

Bir sabah onun etrafta kıpırdadığını duymamış ve ölmüş. Onu çiftliğe gömmeyi planlıyordu ama bunu bir türlü gerçekleştiremedi. Sonunda ona orada bakmaktan yoruldu,

Çarşafa sarılmıştı, o yüzden onu halının içine sardı."

"Ona inanıyor musun?"

"Evet, sanırım. Annem onun için sadece bir baş belasıydı. Tillus onun Sosyal Güvenlik çeklerinden de bahsetti - hala onları bozduruyor olabilir."

"İyi yaşlı anne, vermeye devam eden hediye."

Flowers, "Evet. Kolları ve bacakları büyük ölçüde yok olmuş ama başının ve göğsünün etrafında biraz mumyalaşma var, bu yüzden herhangi bir yara olup olmadığını görmek için onu adli tıpa gönderiyorlar," dedi. "Ama ben ona inanıyorum."

"Tamam."

"Peki ya sen?" Çiçekler sordu. "Günün bu saatinde ayakta ne yapıyorsun?"

"Şehir dışına çıkabilirsem Sault Ste. Marie'ye gideceğim. Orada biriyle buluşmak için Michigan'la konuşacağım."

"Evet, iyi fikir. Bu sadece senin yetki alanının biraz dışında," dedi Flowers. "Bunu Sands'le konuştunuz, değil mi?"

"Tam olarak değil."

"Lucas: Sands'le aranı düzelt. Lütfen, sana yalvarıyorum."

"Bunu düşüneceğim," dedi Lucas.

- - -

LUCAS, sekizden önce ofisten çıkabilirse

Saat beşten önce Sault Ste. Marie'ye varabilirdi, bu da ona yerel şerifle konuşmak ve Juggalo Buluşması'nın yapılacağı yeri keşfetmek için mesai saati kadar zaman kazandıracaktı.

Michigan, Minnesota'dan bir saat sonraydı ama aradığında Lansing'deki Eyalet Polis Merkezi'nde bir süre ofisler arasında mekik dokudu ve sonunda pes etti. Kamyondan aradı. düşündüm.

Kıdemli vaka koordinatörlerinden Jon Duncan ofisindeydi ve Lucas ona Baudette'teki durumu anlattı. Duncan, Bemidji ofisine yerel şerifle temasa geçmelerini ve BCA'nın yardımına ihtiyaç olup olmadığını öğrenmelerini söyleyeceğini söyledi.

Hennepin County Tıp Merkezi'ne Weather için bir mesaj bırakarak Michigan'a gitmekte olduğunu söyledi ve kapıdan çıkmak üzereyken merdivenlerden çıkmakta olan BCA yöneticisi Henry Sands ile karşılaştı.

Sands mutsuzdu: "Senatör Moore bu sabah beni yataktan kaldırdı. Flowers'ın başka bir dava için onları ektiğini söyledi."

"Onu çekmek zorunda kaldım, Virgil'in suçu değil," dedi Lucas.

"Baudette'te bir işim çıktı ve adamlarım arasında bana en yakın olan oydu."

Sands, "Lucas, Fergus Falls davasının ne kadar önemli olduğunu anladığınızı sanmıyorum. Moore gerçekten mutsuz. Flowers'ın zaten ayak sürüdüğünü söyledi, sanki dava onu hiç ilgilendirmiyormuş gibi."

Lucas, Sands'e doğru eğilerek, "Henry, Fergus Falls davası tam bir saçmalık. Moore bir palavracı. Sadece zamanımızı boşa harcamakla kalmıyoruz.

zaman, dışarıda alay konusu olma riskiyle karşı karşıyayız."

Sands'in yüzü kızardı ve şöyle dedi: "Dışarıdaki taşralı bir çiftçinin ne düşündüğü umurumda değil, Moore'un ne düşündüğü umurumda. O finans komitesinde ve bizi sikebilir."

Lucas, "Gitmem gerek," dedi ve ön kapıya doğru yürüyerek uzaklaştı.

"Nereye gidiyorsun?"

"Michigan'a."

"Ne? Ne? Ne? Çiçekler ne olacak?"

Lucas döndü ve, "Flowers çalışıyor. Yapacak çok işi var. Onu rahat bırak, Henry."

T Sault Ste. Marie'ye gitmek sıkıcıydı. Lucas yol boyunca esnemek ve bir şeyler atıştırmak için küçük kasabalarda iki kez durdu, birkaç telefon görüşmesi yaptı. Michigan eyalet polislerinden pek ilgi göremedi, onlar da yerel şerifle konuşmasını, sonra da gerçekten gerekliyse eyalet polisleriyle konuşmasını *önerdiler*.

Ama UP her yerden çok uzaktaydı. . .

Ajanları Del ve Shrake ile Minnesota'da devam eden davaları hakkında konuştu.

Lucas'ın ev ofisinde rahat bir koltukta oturuyor, ihtiyaç duyduğunda kitap okuyor ve internette araştırma yapıyordu.

Lucas'a aralarında Letty, Skye ve diğer Juggaloların da bulunduğu birkaç kişi Juggalo etkinliğinin Sault Ste. Marie'de olduğunu söylemişti. Şimdi Letty ona etkinliğin aslında şehirde değil, Sault Ste. Marie'nin güneybatısındaki Barron County'de bir ilçe parkında olduğunu söylemişti.

Letty telefonda ona, "Sanırım herkes Sault Ste. Marie diyor çünkü en yakın gerçek şehir orası," dedi. "Barron County'de bulacaklarınız hoşunuza gitmeyecek. İlçe merkezi Jeanne d'Arc'tır ve Joan of Arc'ın Fransızca yazılışıdır. Wiki'ye göre 2000 yılındaki nüfusu iki bin kırk altı, 2010 yılındaki nüfusu ise bin sekiz yüz dört, yani on yıl içinde nüfusunun yüzde onunu kaybetmiş. Michigan Gölü kıyısında."

"Yerel kunduz fabrikası muhtemelen kapanmıştır," dedi Lucas, pencereden dışarı, iki şeritli bir yoldan oluşan manzaraya bakarak

Otoyol, koyu yeşil meşe ağaçlarından oluşan aydınlanmamış bir duvar, tek tük amlar ve çok ilerideki tek bir arabanın arka lambaları.

"Ne?"

"Hiçbir şey. şerif kim?"

"Roman Laurent adında bir adam. İşte harika olmayan bir şey daha. İlçenin web sitesi berbat ve bundan emin değilim, ancak altı yardımcısı ve bir polis köpeği var gibi görünüyor. Toplamda. Bazı memurlar ve yarı zamanlı yardımcıları da olabilir. Bir hapishaneleri yok - eğer birini hapse atmaları gerekirse, Sault Ste. Marie'deki Chippewa County'den yer kiralyorlar."

"Ah, evlat. Peki ya Jeanne d'Arc şehir polisleri?"

"Bir bakayım. Tamam, bir resim var, görünüşe göre en az yedi polis. Ama Buluşma Jeanne d'Arc'ta da değil. şehrin on ya da on iki mil dışında, Overtown Park'taki bir glde. şehir polislerinin oraya gidip gitmeyeceğini bilmiyorum."

"İhtiyaç duyarlarsa bir tür karşılıklı yardım programı olmalı," dedi Lucas. "Peki ya moteller?"

"Bir bakayım. Bir Comfort Inn ve bir Holiday Inn Express var, ikisi de Michigan Gölü kıyısında. Görünüşe göre birkaç tane de yerel yer var."

"Bana en iyi görünen yerde bir oda ayarlamaya çalışın ve Jeanne d'Arc'a giden en hızlı yolu bulun."

- - -

Bir süre sonra, Letty ile Hayward'daki kitapçıya uğradıklarını hatırlayarak Shrake'i aradı ve Minnesota'da kadavra köpeği olup olmadığına bakmasını söyledi. "Ne?"

"Bir kadavra köpeği. Onlar hakkında bir şeyler okuyordum, küçük kan izlerini bile nasıl bulabildiklerini anlatıyorlardı. Birisi bir süre l kaldıktan sonra bile. Eğer bir yerlerde gömülü kanlı bir sopa varsa . . ."

"Cross Lake'e geri dönmemizi mi istiyorsun?"

"Denemeliyiz. Eğer bir kadavra köpeği bulursan, gidip golf oynayabilirsin. Köpek çalışırken," dedi Lucas. "Ve eğer bir tane bulursan, Merion'un evinin etrafını da kontrol et."

Shrake'in sesi hâlâ kuşkulu geliyordu: "Sanırım deneyebiliriz. Bu bilgisayar çipli adamlarla pek konuşamıyoruz."

- - -

LUCAS saat dördü birkaç dakika geçe Jeanne d'Arc'a girdi ve Michigan Gölü kıyısı boyunca uzanan otoyolu takip ederek Main Caddesi'ne ulaştı. Letty ilçe adliyesinin Main Caddesi'nde olduğunu söylemişti, Sudan birkaç blok geride.

Lucas, Main'in yirminci yüzyılın başlarına ait iki katlı tuğla binalarının arasındaki sık bir tepeden yukarı döndü ve Gölden altı blok ötede, dar ve yeşil bir çimenliğin üzerindeki adliye binası. Metalik görünümlü mor tuğladan yapılmış, çelik çatılı, daha yeni bir bina olan adliye binasının yarısı bir otoparkla çevriliydi. Lucas bir park yeri buldu. boş yere park edip içeri girdi.

Bir güvenlik görevlisi lobideki masada oturmuş hiçbir şey yapmıyordu, Yine de memnun görünüyordu. Başını salladı ve Lucas, "Ben Minnesota Suçluları Yakalama Bürosu'ndan bir dedektifim. Bana şerifin ofisinin nerede olduğunu söyleyebilir misiniz?"

"Evet. Lobinin sonuna kadar git, sola dön, koridordan aşağı in. Kapıyı göreceksin. Roman içeride, çünkü az önce Pat's'ten elinde bir sandviç ve soda ile döndüğünü gördüm."

"Pat's iyi mi?" Lucas sordu.

"Sadece bir sandviç istiyorsanız buraların en iyisi" dedi bekçi.

Lucas bahşiş için ona teşekkür etti ve lobiden aşağıya doğru yürüyerek ilçe katibinin penceresinin önünden geçti; katip bir taburede oturmuş hiçbir şey söylemedi ve yanından geçerken "Merhaba," dedi. Ona başıyla selam verdi, köşeyi döndü ve binanın arka tarafındaki şerifin ofisinin kapısını buldu.

Kapıdan girdiğinde kendini boş bir masanın, başka ofislere açıldığı anlaşılan iki kapalı kapının, iki balık, bir ördek resminin ve bir DARE posterinin bulunduğu küçük bir odada buldu. Ne yapacağından tam olarak emin olamadan bekledi ve bir dakika kadar sonra yaşlı bir kadın telaşla içeri girdi, onu görünce durdu ve "Ah! Burada kimsenin olduğunu bilmiyordum" dedi.

Lucas kendini tanıttı ve "Bir dakikası varsa Şerif Laurent'la konuşmak istiyorum" dedi.

"Sanırım Pat'in evinde."

"Kapıdaki nöbetçi yeni geldiğini söyledi."

"Oh!" Yine şaşırdım. "Bir saniye o zaman." Kapalı kapılardan birine gitti, açtı, başını içeri soktu ve seslendi,

"Hey, Roma? Orada mısınız?" "Evet, buradayım."

"Burada sizi görmek isteyen bir adam var. Minnesota'dan bir dedektif," dedi.

"Minnesota mı?"

"O da öyle diyor."

"Peki, onu geri gönderin."

- - -

ROMAN LAURENT uzun boylu, zayıf, çelik rengi saçlı, gri saçlı bir adamdı. gözleri ve yüksek elmacık kemikleri vardı; maraton koşacakmış gibi görünüyordu. Adamın üzerinde ten rengi bir şerif üniforması vardı ve el sıkışmak için ayağa kalktığında Lucas adamın bir kılıf taşıdığını ama kılıfın boş olduğunu fark etti.

"Otur, otur. Öğle yemeğini geç bitirsem sorun olmaz değil mi? Ya da erken bir akşam yemeği?" Laurent sordu.

"Buyurun. Ben de oraya uğrayabilirim," dedi Lucas ziyaretçi koltuğuna otururken. "Bu sabah eyalet polisinden bir telefon aldın mı? Ne yaptığınız hakkında?"

Laurent çiğnemenin ortasında durdu ve başını salladı. "Eyalet polisi beni hiçbir konuda aramaz. Kasabaya bir asteroid çarpmak üzere olabilir ve eyalet polisi beni aramaz."

"Ah, Tanrım. O zaman sana bazı haberlerim var. Çılgın bir katil yolda, yanında da bir sürü yardımcı katil var. zaten burada değil."

Lucas Pilatus'u, Los Angeles'taki muhtemel cinayetleri, Güney'deki kesin cinayetleri anlatırken Laurent yemeyi bıraktı.

Dakota ve Wisconsin ve Baudette, Minnesota'daki tuhaf bulgular.

Sözlerini şöyle tamamladı: "Juggalo Buluşması için buraya geldiklerini duyduk. Sonra, telefonunu bildiğimiz bir adamı pinglediğimizde, onu Ironwood'da ve bir süre sonra da Bessemer'da gördük, yani bu tarafa geliyordu."

"Oldukça ilginç," dedi Laurent. Yemeğinin son parçasını yedi. sandviçi paketinden çıkarıp duvara çarptı ve çöp sepetine attı. İçini çekti ve şöyle dedi: "Söylediğin her kelimeye inanıyorum ama buna ihtiyacım yok. Benim için tam zamanlı çalışan altı memurum, dört yedek yardımcım ve bir köpeğim var ve köpeğin ayağı dün cam kırıkları yüzünden kesildi ve bir hafta iş göremez durumda.

Bu da yoğun vardiyalar için iki kişi, diğerleri için bir kişi demek. Köpek en tecrübelisi. Yarı zamanlı çalışanları saymazsak, en akıllısı bile olabilir.

Kendimi de buna dahil ediyorum. Ben hiç posta kutusu hırsızlığından daha karmaşık bir şeyi araştırdı." "Peki ya şehir polisleri?" Lucas sordu.

"Aşağı yukarı aynı, ama köpekten daha aptal olduğu kesin."

Birkaç saniye birbirlerine baktılar, sonra Lucas, "Alınma ama... sen nasıl şerif oldun?" diye sordu.

Laurent ona sırtarak, "Burada ailemin, annemlerin, kardeşlerimin ve eski karımın yanında yaşamak istiyordum. Bu civardaki en iyi işti. Orduda komando subayıydım ve Irak'ta üç kez görev yaptım, silahlar hakkında bir şeyler biliyorum ve ara sıra bar kavgalarına karışmaktan çekinmiyorum.

Barron County'de. Son şerif hem beceriksiz hem de sahtekârdı. Ben ikisi de değilim. Yani, en azından Barron County'de bu iş için iyiyim. Biz sadece sizin üst düzey dediğiniz şeyleri yapmıyoruz. soruşturmalar."

"Burada buna gerçekten ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum," dedi Lucas. "İhtiyacımız olan şey Juggalo Buluşması'na gitmek ve orada ortaya çıkarlarsa birkaç kişiyi tutuklamak."

Laurent omuz silkti ve, "Eğer onları gösterebilirsen, bu konuda iyiyiz. Benim için çalışan ve bu işi yapabilecek birkaç kas kafalı var."

Lucas dedi ki, "Pekala. Size hem Wisconsin hem de Güney Dakota'dan izin belgesi getirebilirim. Toplanma yarın başlıyor."

"Çoktan başladı bile," dedi Laurent. "Erkenci kuşlar şu anda kamplarını kuruyor."

"O zaman yukarı çıkıp bir göz atmalıyız. Bu kaçığın çalışma şekline bakılırsa, şu anda bir kurban seçiyor olabilir. Wisconsin'de bir kıza sinirlenmiş ve onu tam orada, Gathering alanında, bando tribününden yaklaşık yüz metre ötede tekmeleyerek öldürmüştü."

"Tanrım. Bu her gün görebileceğin bir şey değil," dedi Laurent. "Benimle mi gelmek istersin yoksa ayrı mı gidelim?"

Lucas genellikle başka bir polisle yolculuk etmek istemezdi, çünkü çoğu zaman yapacak ayrı işleri olurdu. Aynı zamanda, o Laurent'la daha fazla konuşması, diğer adamın ne yapıp ne yapamayacağını anlaması gerekiyordu. "Bu gece ben de seninle geleceğim," dedi Lucas. "Biz Sadece etrafa bakıyordum."

"İstersen Pat's'te durup sana bir sandviç alabiliriz."

- - -

LAURENT masanın çekmecesinden silahını aldı, muhtemelen orduda taşıdığı türden siyah bir Beretta'ydı ve kamyonetine doğru yürüdüler, Pat's'e uğradı ve Lucas, Laurent'in tavsiyesi üzerine hardallı ve soğanlı çavdar ekmeğinde biftek ve bir diyet kola aldı. İlçe parkına doğru yola çıktılar.

Silverado pikabıyla kasabanın dışına çıktıklarında Laurent, "Sana burası, yani UP hakkında birkaç şey söyleyeyim," dedi. "UP, aşağı kırk sekizdeki en ücra yerdir-diğer insanlar aynı iddiada bulunuyorlar, ama UP'yi bilmiyorlar. Lansing'deki insanların umurunda bile değiliz.

Eyalet nüfusunun yüzde üçü ve burada yaşamayan politikacıları endişelendirecek kadar oyları yok, o zaman neden umursasınlar ki? UP, Massachusetts ve Connecticut'ın toplam büyüklüğü kadar. En büyük kasabada 21 bin kişi yaşıyor. Bu

bir uçtan diğer uca üç yüz milden daha fazla.

Ironwood'dan Sault Ste. Marie'ye kadar uzanır ve Mackinac Boğazı boyunca güneyden Kanada'ya uzanan I-75 dışında dört şeritli otoyol yoktur.

Bu yol 60 milden daha uzun değildir ve sadece UP'nin uzak doğu kısmını etkiler. Eğer doğudan batıya gitmek istiyorsanız, bu yol

Adam geliyor, en az beş saatini alır. O kadar yolu on altı bin mil karelik bir alanda, üç vardiya ve hafta sonları çalışan birkaç yüz polisten fazlası yok, bunların çoğu da belki bir düzine kasabada yoğunlaşmış durumda. Yani, eğer UP'de yasaları uygulamak istiyorsanız, kendi başınızasınız."

"Madem bu kadar uzak, Juggalolar neden buraya geliyor?" Lucas sordu.

"Çünkü yazın güzel oluyor. Çoğu Detroit bölgesinden, yani Insane Clown Posse'un geldiği yerden geliyor. Yazın ya da diğer zamanlarda hiç hoş değil. İyi göllerimiz var ve dediğim gibi polis yok - onları rahat bırakıyoruz," dedi Laurent. "Biraz ot içmek istiyorlar, sorun değil. Ayrıca buradaki herkes onların gelmesini istiyor. Dört yıldır buradalar ve parktaki çöpleri taşımak dışında bize pek sorun çıkarmıyorlar. Kendi sağlık görevlileri var ve biri aşırı doz alırsa Onları Sault Ste. Marie'ye götürün. Jeanne d'Arc'ta hastane yok. Ve Juggalolar muhtemelen arkalarında çeyrek milyon dolar bırakırlar. Barron County'de bu büyük bir rakam."

Bir süre sonra Laurent, "Bu meyveli kekle seyahat eden kaç kişi var?" diye sordu.

"Şey, onlardan birini öldürdük. Yani yirmiden fazla değil," dedi Lucas.

Laurent dedi ki, "Bir dakika. Buraya *yirmi* çılgın katil mi geliyor?"

"En fazla," dedi Lucas. "Bildiğimiz kadarıyla."

Laurent güldü ve bu Lucas'ın içini rahatlattı. O çalışmıyordu. Kolayca korkan biriyle. Ya da belki, diye düşündü Lucas, gerçekten de köpekten daha aptaldı.

- - -

İlçe parkına giriş, otoyoldan ayrılan, meşe ağaçlarının arasından dolambaçlı bir yolu takip eden ve daha sonra bir çam ormanına dalarak bir gölün etrafına yayılmış bir dizi kamp alanında ortaya çıkan çakıl bir yoldu.

Birkaç yerli aile en yakın kamp alanında, piknik masalarının etrafına kurulmuşlardı. Gölde iki küçük tekne sallanıyordu; Lucas kulübesindeki kendi gölüne bakarak beş yüz dönüm kadar olabileceğini düşündü.

Yolun en sonunda, gölün bitiminde, park bir ucunda beyzbol sahası olan bir alana açılıyordu. Elli araba, pikap ve birkaç karavan çoktan alanın etrafına dağılmıştı ve açık kasa bir kamyon yeşil fiberglas portatif tuvaletleri boşaltıyordu. Laurent kamyonetini park alanının yakın ucuna bıraktı ve Lucas

Dışarı çıktığında çam ağaçlarının, odun dumanının ve kızarmış sosislerin kokusu yüzüne çarptı.

Laurent, "Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Wisconsin'den ayrıldıklarında bir karavanları olduğunu biliyoruz. Onları gezelim. Birlikte takılan insanlardan oluşan bir kabile arıyoruz. Muhtemelen yerel halktan biraz daha Kaliforniyalı görünüyorlar. Wisconsin Buluşması'nda rahip kılığındaki Pilatuslu adam. Benim gibi Anladığım kadarıyla karavan Wisconsin'deki bir araba kümesinin merkezindeydi."

Karavanları incelediler ve ne bir araba kümesi ne de herhangi birine rastladılar. rahip gibi giyinmiş. Aslında Juggalo kılığına girmiş sadece birkaç kişi bulmuşlardı: İnsanların çoğu hazırlık işleriyle uğraşıyordu. Son karavanlara henüz bakmışlardı ki Lucas, yeşil bir John Deere hizmet arabasının içinde şişman bir adamla birlikte tarlada zıpladığını gördü. Geri.

Lucas onların önünü kesip işaret etti. "Beni hatırladın mı?" diye sordu şişman adama.

Şişman adam ona bir tabanca doğrulttu ve "Minneapolis'ten kızı olan polis. O nasıl?"

"Gözüm morarmış ve kaburgalarım çatlamış. Dinle, Randy'ydi değil mi? Wisconsin'de kızı öldüren adamları arıyoruz. Onlar gibi birini gördün mü?"

"Henüz değil, hazırlanmakla meşguldüm. Bana cep telefonunu ver, gelirlerse seni ararım."

"Özellikle rahip gibi giyinen adamı istiyoruz." Lucas dedi, bir kartvizitin arkasına cep telefonu numarasını karalarken. "Bunu yapacağım," dedi şişman adam.

- - -

Son bir yürüyüşten sonra Lucas ve Laurent parktan ayrıldılar. "Sence hâlâ gelecekler mi?"

"Bilmiyorum," dedi Lucas. "Onlara bir yerde yetişeceğiz ama onları şimdi indirebilseydik iyi olurdu. Sana söyleyeyim, Roma için ideal olan, onlardan bir demet yakalamak ve bir tanesinin dönüşmesini sağlamaktır."

"Charlie Manson çetesini ihbar eden oldu mu?"

"Evet. Bir kadın, önemli biri. Ve Manson'ı bilen ama çetenin bir parçası olmayan birkaç kişi daha. Bu adamlar tamamen aynı şey. Biraz daha dikkatli. çok daha akıllı değiller. Ama L.A. polislerinin bana söylediğine göre aynı yöne gidiyorlar."

"Ah, oğlum." Laurent elinin eklemiyle üst dudağını ovuşturdu. "Birkaç kişiyi çağırayım, yedek yardımcılarımı. Onlar yardım ederler. Neden bu gece benim evimde toplanmıyoruz, bakalım neler bulabiliriz. Bilirsiniz, senaryolar."

"Neden rezervler?"

"Çünkü hepsi zeki adamlar," dedi Laurent. "Bence bunun için zeki adamlara ihtiyacımız var."

- - -

LUCAS, Holiday Inn Express'teki son odayı aldı ve bu odanın engelli odası olduğu ortaya çıktı. Bu iyiydi, çünkü Standart odalardan daha iyi bir duş vardı ve görünüşe göre buna gerçekten ihtiyacı olan hiçbir engelli yoktu. Temizlendi ve Del'den içi para dolu kasayı çalan adamla ilgili bir telefon aldı. Elmaslar.

"Cory'yi buldum."

"Nerede o?" Pencereden dışarı, Michigan Gölü'nde ilerleyen soğuk, çelik grisi dalgalara bakıyordu.

"Wyoming'in batısında, Carlos Avery'ye sırtını dayamış bir evde. Orası kamu arazisi olduğu için, bir dürbünle arka taraftan gizlice evine yaklaştım. Onu hiç görmedim ama tahmin edin ne oldu: arka verandada iki standart oksijen tüpü var. Sanırım

Garajda oksiasetlenen meşalesi ile kasayı açmaya çalışıyor. Savcısıyla konuşmayı bıraktığında teknik olarak kaçak durumuna düştüğü için arama iznine bile ihtiyacımız yok."

"Lanet olsun. Ben UP'deyim," dedi Lucas. "Jon'la konuşup oraya bir baskın düzenlemen gerekecek."

Uzun bir sessizlikten sonra Del, "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim, Lucas," dedi.

"Bekleyemeyiz, Del. Çok geç kalmış olabiliriz," dedi Lucas. "Eğer o kasayı kesip açıyorsa, her an içinden geçebilir ve bir kere yaparsa, elmaslar gider." "Evet, ama ..."

"Ne?"

"Sands yukarı çıktığın için sana ve eyalet senatörünün soruşturmasını çöpe attığı için Flowers'a çok kızgın," dedi Del. "Flowers'ı aradı ve onu sıkıştırdı, Flowers da görünüşe göre ona emmesini söyledi. Demek istediğim, bu oldukça yüksek profilli bir dava ve siz de bunu ortaya çıkardığınız için övgüyü hak ediyorsunuz. Eğer Jon'u yakalarsak . . . Yani, o kötü bir adam değil, ama eğer bir Yolda bir takdirname olsa, önüne atlayacak ilk kişi o olurdu."

Lucas güldü: "Gerçekten Sands'i patlatmam gerektiğini mi düşünüyorsun?" "Hayır. Onun kendi siyasi sorunları var. Demek istediğim şu,

Davenport'un biraz imaj oluşturmaya ihtiyacı var. Çiçekler iyi olacak.

Herkes Virgil'i sever. Ama elinizde bir ABD senatörü var.

Sizden nefret eden, sizi her şekilde becermek isteyen büyük bir gazeteniz var ..."

"Vali kıcımlı seviyor gibi."

"Evet, öyle. Bu yüzden hâlâ burada çalışıyorsun," dedi Del. "Ama o bir yıl içinde gidecek ve Rose Marie de onunla birlikte gidecek, o zaman sen de dışarıda çıplak kalacaksın. Yani ..."

"Del, söylediklerine minnettarım ama siktir et. Kredi umurumda bile değil," dedi Lucas. "Jon'la konuş. Bu gece Cory'yi vurabilirsen Jenkins ve Shrake'in yardım etmesini sağlayabilir ama yarın Jenkins ve Shrake'in başka bir iş için cepleri dolabilir. Eğer Jon seni, Jenkins'i ve Shrake'i baskına götürürse herkes Cory'yi bizim grubun aldığını öğrenir."

Bir sessizlik daha, sonra Del, "Bu bana kötü hissettiriyor," dedi.
"Yap şunu, tamam mı? Burada gerçekten başım ağrıyor. O yüzden yap gitsin." "Bu gece Jon'a yaptırmaya çalışacağım ve Jenkins'i arayıp
Shrake," dedi Del. "Lanet olsun, dostum..."
"Evet, biliyorum Del. İş bitince beni ara."

- - -

LUCAS UP'a gelirken taba rengi pantolon, Façonnable gömlek ve mavi örgü spor ceket giymişti, eyalet dışından gelen polislerle buluşurken biraz resmi görünmek için bir çaba. Laurent'ı kontrol ettikten sonra Bunun gerekli olmadığına karar verdi ve kot pantolon, kazak bir gömlek ve 45'liğinin üzerine sarkan hafif bir deri ceket giydi.

Laurent Lucas'a evinin adresini vermişti ve Lucas saat yediyi birkaç dakika geçe, bir pizza kamyonu kaldırımdan uzaklaşırken geldi. Laurent ellili yıllardan kalma bir çiftlik evinde yaşıyordu. Bir ucunda üç arabalık ek garaj vardı. Gündelik giyimli iki adam Laurent'ın yan kapısının önünde durmuş şişelerden bira içiyorlardı ve Lucas Benz'den indiğinde içlerinden biri, "Herhalde "Keşke Minnesota polisi olsaydım da böyle bir benzin alsaydım."

Lucas, "Spor arabalar için çok uzun boyluydum," dedi. Adamlardan biri, kısa boylu kel bir adam, elini uzattı ve "Jim Bennett" dedi, diğeri de "Doug Sellers" dedi. El sıkıştılar ve Sellers, "Rome bodrum katında, muhtemelen o pizzalar zaten."

Sellers'ın bir hırdavat dükkânı işlettiğini, Bennett'in de postaneyi işlettiğini söyledi.

Lucas onları kapıdan geçip aşağıya kadar takip etti. bir dinlenme odasına dönüştürülmüş olan bodrum katındaydı. Bir duvar boyunca Laurent'ın orduda görev yaparken çekilmiş fotoğrafları vardı; fotoğrafların çoğu onu M-4'lü kamuflajlı adamlarla birlikte gösteriyordu.

Laurent, Bennett ve Sellers'ın önerdiği gibi, pinpon masasının üzerinde duran üç kutudan bir tabağa pizza dolduruyordu. Üç kutu

Diğer adamlar birkaç kanepede ve bir La-Z-Boy'da oturmuş televizyona bakıyor, bir şeyler yiyor ya da bira içiyorlardı.

Laurent, Lucas ve diğerlerinin merdivenlerden indiğini gördü. "Buzdolabında bira ve Pepsi, biberli ve mantarlı pizza var. Gel de çocuklarla tanış."

Lucas avukat Barney Peters, Subway mağazası işleten Rick Barnes ve lise öğretmeni ve koç Jerry Frisell ile el sıkıştı. Adamların Laurent'ın arkadaşları olduğu ortaya çıktı. Hepsi ordu gazisiydi, hepsi Irak'ta görev yapmıştı ve silahlara aşinaydılar ama sadece ikisi, bir de Laurent herhangi bir çatışma. Grubun bir diğer üyesi bir aile meselesi için köprünün güneyine gitmiş ve gelememişti.

"Bunlar benim ekibim," dedi Laurent. "Hepsinin vekâleti var, hepsi kolluk kuvvetleri kursu aldı, hepsi tabanca kullanma ehliyetine sahip. Çatışma çıkmasını istemiyoruz, ama onları sivil kıyafetlerle, etrafta dolaşarak, bunu aramak için bir araya getirebiliriz diye düşündüm. Pilatus adam. Önemli olan polis gibi görünmemeleri. Sen ve ben benziyoruz."

Lucas gruba baktı ve, "Çocuklar, minnettarım ama bunu yapmak istediğinizden emin misiniz? Pilate büyük bir sorun. O tehlikeli, neredeyse kesinlikle bir psikopat."

Peters kalın gözlüklerinin ardından Lucas'a bakarak, "Artık tam olarak muharip birlikler olmadığımızı biliyoruz ama mesele de bu, değil mi? Birinin Pilatus'un peşinden teke tek gitmesi gerekiyorsa, bu sen ya da Roma olur. Biz bir çeşit işaretçi köpekleriz."

Laurent şunları söyledi: "Buluşma'nın en büyük sorunlarından biri etrafa atılan çöpler. Oraya elinde kağıt toplama çubukları, hani şu ucunda çivi olan şeyler ve birkaç poşet olan adamlardan b i r i n i koyabileceğimizi düşündük. Bir çöpçü. Kimse ona iki kere bakmaz. Sen ve ben, bizi görürlerse polis yaparlar. ama bu adamları yapmazlar. Park kasabaya yeterince yakın olduğu için cep telefonlarımız çekecek, böylece iletişim halinde kalabileceğiz."

"Bu konu hakkında konuşalım," dedi Lucas.

- - -

BUNU YAPTILAR ve Lucas başını salladığını hissetti. Ciddiydiler. adamlar: zeki ve oldukça sert. Pilatus'u görseler bile herhangi bir eylem başlatmayacakları konusunda anlaştılar. Silah taşıyacaklardı: hepsinin gizli taşıma izinleri vardı ve Laurent Yerel bir çöplükte savaş atışı kursu.

Sellers, "Kâğıt delmekten yorulduğumuzda farelerin peşine düşüyoruz," dedi. "Fareleri tabancayla vurmak zordur, ama biz bunu yapıyoruz."

"Bazen, her neyse," diye düzeltti Frisell.

Lucas, "Eğer kaçınabilirsek kimsenin kimseyi vurmasını istemiyoruz," dedi. "İstediğimiz şey bu adamları tespit etmek ve üzerlerine bir ağ atmak."

"Bu konuda hepimiz hemfikiriz," dedi Laurent. "Ama elimizdekilerle çalışmak zorundayız ve elimizdeki de bu. Her zamanki yardımcılarım -en azından ikisi- her zamanki gibi parkta görev yapacaklar. Neler olup bittiğini bilecekler, yani dört tam zamanlı polisimiz olacak, Buna sen ve ben de dahiliz. Ekip sadece keşif ve destek amaçlı olacak."

Lucas, "Bir bira daha alalım." dedi.

- - -

LUCAS AYRILDIĞINDA, bir planları olduğunu düşünüyordu: En büyük endişesi, bir yangın çıkması halinde yarı zamanlı çalışanlardan birinin zarar görmesiydi.

yüzleşme. Yine de endişelenmiyorlardı ve Laurent üstesinden gelebileceklerinden emindi. Ertesi sabah saat dokuzda Laurent'in evinde buluşup son bir konuşma yaptıktan sonra parka gitmeye karar verdiler.

Motele döndüklerinde Lucas telefona sarılıp önce Letty'yle, sonra da Letty'nin iyi olduğunu ama huysuzlandığını söyleyen Weather'la konuştu. "Hayatı boyunca bir yerde bir saatten fazla oturduğunu sanmıyorum; kaburgalarındaki çatlaklar canını sıkıyor. İbuprofen'in bile işe yaraması için birkaç gün daha geçmesi gerekecek. yardımcı olur."

"Arada bir, aptalca davranmadan, düşünmeden bir şeye atılırsanız neler olabileceğini ona hatırlatın. Bunu daha iyi idare etseydi, incinmezdi ve

Pilate ekibinin tamamı hapiste olabilirdi. Pilate'nin yüzüne vurmak yerine, kamplarını dolaşıp arabaların etiket numaralarını yazabilirdi-"

"Lucas, bu çok kaba olurdu."

"Ve bu deneyim, sonuçlar ve eylem sonrası analizler bir gün onun hayatını kurtarabilir. Küçük tatlımız polis, istihbarat ajanı ya da başka bir şey olmak isteyebileceğini düşünüyor.

Heyecan verici bir şey. Mesele şu ki, eğer gerçekten heyecan verici bir şey yapmak istiyorsanız, o zaman bu konuda muhafazakar olmalısınız. Temkinli ve çılgın olun.

Bu seni hayatta tutar. Herhangi bir pislik onu öldürecek heyecan verici bir iş bulabilir."

"Bunu düşüneceğim. Haklı olabilirsin. Yani, eğer tıp fakültesine gitmezse ..."

"Tıp fakültesine gelince, birlikte çalışacağın birkaç çocuk daha var," dedi Lucas. "Letty ümitsiz vaka. Donanma SEAL doktorluğu gibi bir iş olmadığı sürece."

Birkaç dakika sessizlik oldu, Weather'ın nefes alışını dinledi, sonra "Tamam" dedi.

- - -

DEL BİR SAAT SONRA ARADI, Lucas Batı Yakası'nda

Beyzbol maçı. "Cory'nin yatak odasıdayım," dedi sesi alçak perdeden.

"Cory, karısı ve yasal olarak bir çocuk olan oğlu yanımızda.

Yetişkin, ama bize garaja hiç bakmadığını söylüyor. Kasa garajdaydı ve cidden berbat durumdaydı.

Kimse açamayacak. Cory YouTube'daki videoları izleyerek kesme torcunun nasıl kullanılacağını öğrendi. Onu kaynakla bir damla haline getirmeyi başardı."

"Bizim sorunumuz bu değil. Bizim sorunumuz kasayı bulmak. Onu bir kamyonu yükleyip şehir merkezine götürün."

"Şu anda bunu yapıyorlar," dedi Del. "TV kameraları beni görmesin diye yatak odasında saklanıyorum."

"TELEVIZYON MU?"

"Sana söylemiştim. Jon iyi biri ama onun baskın anlayışı M16'lı, kamufllajlı, kasklı on kişi ve üç TV kamyonu. Biz de yapabiliydik.

kapıyı çalarak da aynı sonucu elde edebilirdim."

"Önemli olan kasa."

"Sana ne anlatıyordum Lucas? Önemli olan şey kasa," dedi Del. "Kasa kimin umurunda ki? Artık bir kolu olduğumuz eğlence medyası dışında kimse hiçbir şeyi umursamıyor."

"Del . . ."

"Uyan ve kahveyi kokla, salak. Burada olman gerekirdi. Dışarıda konuşuyor olmalıydın," dedi Del. "Bunun yerine, elinde sakinle yukarıdasın."

"İyi geceler, Del . . ."

Lucas, Laurent, iki normal üniformalı yardımcı ve beş yarı zamanlı çalışan ertesi sabah saat dokuzda Laurent'in evinde buluştu

görevlerini son bir kez gözden geçirdiler.

"Temel fikir onları bulmak, izlemek, birkaçını izole etmek Onları, kimi alabileceğimizi. Onlarla idam cezasının uygulandığı Güney Dakota'ya geri gönderilmeleri hakkında konuşuyoruz ve bunun bir sonuç verip vermeyeceğine bakıyoruz," dedi Lucas. "Şu anda, eğer her biri ağızlarını kapalı tutarlarsa, herhangi bir şeyi kanıtlamakta zorlanırsınız - baş tanığımız Wisconsin'de tekmelenerek öldürüldü. Bu yüzden, bize dönecek başka biri."

Laurent kapıdan çıkarken sözün özünü tekrarladı: "Bulun, tecrit edin, gözaltına alın." Araçlarına binmeden önce

Lucas, "Dün gece seni internette araştırdım. Orada bir zamanlar Wisconsin'de şerif yardımcısı olduğuna dair bir hikaye vardı."

"Evet, yaklaşık on beş dakikalığına. Para falan almadım. Bana yasal bir statü kazandırmak için beni milletvekili yaptılar."

Laurent, "Barron County de aynı şeyi yapmaktan mutluluk duyuyor, buna ücret ödenmemesi kısmı da dahil," dedi. "Sağ elinizi kaldırın ve benden sonra tekrar edin ..."

- - -

Overtown Park'a ayrı ayrı ve birkaç dakika arayla gittiler. Lucas geldiğinde, sivil polisler çoktan

büyüyen kalabalığın içinde kayboldu. Bir gece önce parkta çalışan birkaç düzine insan vardı. Şimdi yüz kişi vardı ve bunların yarısı Juggalo palyaço yüzleri takıyordu. Çoğunlukla siyah ve beyaz olan boya, tek tek özelliklerin seçilmesini zorlaştırıyordu. A

Tıpkı Wisconsin'de olduğu gibi bando takımı yükseliyordu ve Lucas nalbur dükkânının sahibi Sellers'ı görmüştü.

Bir karavanın etrafını saran bir araba çemberi bulamadı ve incelediği karavanlardan hiçbirinde şüpheli olabilecek bir hareketlilik yoktu.

Öğretmen Frisell yanından geçerken gülümseyerek elini sıktı, diğer eliyle Lucas'ın omzuna vurdu ve, "İki karavan var," dedi.

Kaliforniya plakaları en köşede, solda, aşağıya doğru yürüdüğünüzde, tüm o açılır çadırların hemen önünde. Aralarında sadece bir araba var. Karavan yok."

"Teşekkürler, bir göz atacağım," dedi Lucas gülümseyerek. Eski dostlar, Parkta birbirlerine çarpıyorlardı: Lucas, Frisell'in bunu iyi yaptığını düşünüyordu.

Lucas uzak köşeye gidip arabalara bir göz attı. Biri beş ya da altı yaşında bir Subaru, diğeri daha eski bir Corolla'ydı. Skye'ın Pilate'nin grubu hakkında anlattıklarına bakılırsa, bu doğru gibi görünüyordu ama park yerindeki arabaların çoğu daha eskiydi. Juggalolar varlıklı bir grup değildi.

Künye numaralarını defterine yazdı, sonra elli metre kadar uzaklaştı ve onları izlemek için bir ağacın altına oturdu. On beş Birkaç dakika sonra genç bir kadın -otuz yaşlarında olabilir- Corolla'ya doğru yürüdü, bagajı açtı, bir sırt çantası çıkardı, bagaj kapağını kapattı ve uzaklaştı.

Lucas onu takip etti. İnce ve dar omuzluydu. Koyu renk saçları başının etrafında bir kâse gibi kıvrılmıştı. Yüzüne doğrudan bakamamıştı ama narin yüz hatları, ince yay dudakları ve koyu renk kaşları olduğu izlenimini edinmişti. Beyaz bir bluz, vücuda oturan bir kot pantolon ve lastik tabanlı terlikler giymişti. Yüzünde boya yoktu.

Hayward Buluşması'ndaki insanlardan Pilatus'un müritleriyle ilgili birkaç genel tarif almışlardı, ama hiçbirisi gerçekten tanımlayıcı olacak kadar belirgin değildi. Tanımlardan biri ince, esmer bir adam içindi.

... ama olduğu yerde dururken bile bunlardan elli tanesini görebiliyordu.

Kadın parkın çaprazında, çimlerin üzerinde oturmuş esrar içen iki keşin olduğu yere doğru eğildi. Çantanın fermuarını açtı, ince bir battaniye çıkardı ve keşlerle birlikte battaniyeyi yaydı. Keşlerden biri sırt üstü uzanmış, gökyüzüne bakıyordu, İkinci adam ise kollarını göğsüne sarmış oturuyordu.

Dizler. Kadın çantayı karıştırmaya devam etti, ikinci adamla sohbet etti, sonra plastik bir kutu çıkardı. Onu açtı, birkaç tüp ve bir bez çıkardı ve ikinci adamın yüzüne boya sürmeye başladı.

Mutlu bir palyaço, ama korkutucu mutlu bir palyaço, kırmızı, siyah ve beyaz yüz boyasıyla küçük bir çocuğa göstermek isteyeceğiniz bir şey değil.

Lucas on dakika boyunca izledi ve başka bir şey olmadı. Kedi maskesi takmış, bikini altı giymiş ama üstü olmayan bir kadının ona polis olup olmadığını sorması dışında. Adam kadının gözlerine sabit bir şekilde bakarak

"Hayır. Ben aslında *Vogue*'da moda fotoğrafçısıyım. dergisi." "Seni

yalancı."

"Gerçekten mi?" dedi Lucas.

"Nasıl olur da kameran olmaz? Ve neden buraya geldin?"

"Kamera minibüste," dedi Lucas. "Bu, casus ya da polis olabileceğimizi düşünen bazı insanları korkutuyor. İnsanlarla iletişim kurmak istiyoruz. ve daha sonra çekimi ayarlayacağız." "Oh," dedi. Gözden kaybolurken hâlâ şüpheli görünüyordu.

Kalabalık.

- - -

Avukat **PETERS**, omzuna astığı kanvas bir çanta ve elinde kâğıt toplayan bir sopayla yanından geçti. Lucas, "Bir dakika bekle ama bana bakma," dedi.

Peters bir sakız paketini mızrakladı ve gözlerini Lucas'tan kaçırarak, "Öyle mi?" dedi.

"Bando tribününün yanından geçip, sol tarafa doğru yürümeni istiyorum. yanından değil, arkasından, belki yirmi metre, ve sonra bağır, 'Pilatus! Pilate!' diye bağırsın. Bunun gibi iki kez, sanki sahanın öbür ucundan ona sesleniyormuşsun gibi," dedi Lucas. "Benden uzaklaşırken, sağ tarafına doğru battaniyenin üzerinde oturan iki adam ve bir kadın görüyorum. Kadın onların yüzlerini boyuyor. İlgilendiğim kişiler onlar. Pilatus'u çağırdığında, seni görmelerini istemiyorum ama duymalarını istiyorum. Aradığınız anda, bando tribününün etrafındaki gruba girin, böylece kimin aradığını anlayamazlar. Anladın mı? Seni arayıp aramadıklarını görmek istiyorum."

"Ben hallederim. Bana bir dakika ver."

Peters yürüdü ve yirmi saniye sonra bando takımının arkasında kayboldu. On beş saniye sonra Lucas onun, "Pilate! Pilate!"

Kadın hemen neredeyse bitmek üzere olan maskesinden başını kaldırdı ve sırtüstü yatan adam yan yattı, sonra kendini yukarı itti, ikisi de bando tribününe doğru bakıyordu. Yüzü yarı boyalı olan ikinci adam dönüp onlara bir şeyler söyledi ve sonra ayağa kalkıp bando tribününe doğru yürüdü, arkasına baktı, Görünüşe göre ilgisini çeken bir şey göremedi ve ilk ikisine geri döndü, omuz silkti ve tekrar battaniyeye oturdu. Kadın bando takımına bir kez daha uzun uzun baktı, sonra oturdu ve tekrar yüz maskesi üzerinde çalışmaya başladı.

Lucas da "*Yakaladım seni*" diye düşündü.

Laurent'ı telefonla aradı ve olanları anlattı.

"Onları şimdi mi alalım, yoksa Pilate gelene kadar bekleyelim mi?" Laurent sordu. "Nerede olduğunu bilmiyorlar ve onu bekliyorlar gibi görünüyor. Beklersek bizi doğruca ona götürebilirler."

Lucas bir an için bunu düşünmek zorunda kaldı: "Eğer beklersek," dedi, "ve bizi ona götürürlerse, daha sonra onları ayırmak imkânsız olabilir. Eğer içlerinden biri avukat için bağtırmaya başlarsa, hepsi bağtırmaya başlar. Peşine düşmek için onlardan bir şey, neredeyse her şeyi almamız gerekiyor. Avukat tuttukları anda sorun."

"Ne yapmak istiyorsun?" Laurent sordu. "Sen söyle."

Lucas, "Sanırım aradaki farkı gerçekten bölüşmek istiyorum: izle ve içlerinden biri diğer ikisinden ayrılanı kadar bekleyin. Birini yakalayın, bir şey bulabilecek miyiz bakın, sonra da diğer ikisi ortaya çıktığında bizi Pilatus'a götürüp götürmeyeceklerine bakın."

"Bu bir plan," dedi Laurent. "Çocuklara söyleyeceğim."

"Eğer bir tane alırsak, sizin hapishanemiz olmayacak . Haksız mıyım?" "Hayır, ama bir nezarethanemiz ve bir sorgu odamız var."

"Yeterince iyi."

- - -

LAURENT alanın sonunda, Lucas diğer taraftan izlerken battaniyenin üzerindeki üç kişiye bakabileceği bir yer buldu. İki üniformalı polis alanın sonunda duruyordu.

tarlada, kadının sırt çantasını aldığı arabanın yanında.

Kadın maskeyi ilk adama takmayı bitirdi, diğerine taktı.

Sonra makyaj çantasını toplayıp sırt çantasına koydu. Adamlara bir şeyler söyledi, içlerinden biri başını salladı ve yanındaki çantayı karıştırdı ve bir şişko çocuğu ateşledi.

Kadın uzun bir nefes çekti, sonra bir tane daha, esrarı geri verdi, başka bir şey söyledi ve arabasına doğru geri dönmeye başladı. Lucas'ın telefonu çaldı: Laurent. "Hareket ediyor, onu görüyor musun?"

"Onu yakaladım. Arabasına geri dönüyor," dedi Lucas. "Hadi ona yaklaşalım, bakalım çok fazla insan fark etmeden onu yakalayabilecek miyiz?"

Sen ve ben yapalım. Üniformalılara söyle arabayı hazırlasınlar ama onu yakaladığımızı görene kadar hareket etmesinler. Onu arabaya bindirip kelepçeledikten sonra on saniye içinde gitmesini istiyoruz.

"Tamamdır." Laurent telefonu kapattı ve Lucas sahaya doğru ilerledi, Kadının yirmi ya da otuz metre önünde. Kadın ondan biraz daha hızlı hareket ediyordu ve adam onu yakalayacak kadar yavaşladı. arabaya varmak üzereydi. Arabaya yaklaşırken arkasına baktı ve Laurent'ın kadına doğru ilerlediğini gördü. Lucas Arabaya doğru eğildi. Bulunduğu yerden arabanın uzak tarafına doğru yürüyecekti; telefonunun arama düğmesine dokundu ve Laurent, "Evet?" dedi.

"Arabanın etrafında dönerken onu takip edin. Ben diğer tarafta olacağım, onu aramızda tutacağız. Devriye arabasını döndür."

Kadın, tam oraya gelene kadar onları hiç görmemiş. Kadın Bagaj kapağını açtı, Laurent yanına geldi ve Lucas biraz gerisindeydi. Polis arabası çoktan gelmişti ve Laurent "Affedersiniz bayan," dedi ve kadın başını kaldırdığında ona rozetini göstererek, "Ben Barron County şerifiyim ve tutuklusunuz. Ellerinizi bagaj kapağına koyun lütfen."

Kekeledi, "Ne? Ne? Ne yaptım? Ben ne yaptım?"

Geri çekilmeye çalıştı ama "Ellerini bagaj kapağına koy lütfen," diyen Lucas'a çarptı.

Devriye arabası tam arkasında durup şoför arabadan inerken ellerini bagaj kapağının üzerine koydu. Laurent hızla üstünü aradı ve ardından ekip arabasının etrafında bir kalabalık toplanmaya başlarken şerif yardımcısı onu kelepçeledi.

Bir kadın aradı, "Ne yaptı?"

"Hastaneden kaçmış," dedi Laurent. "O bir hemşire ve Ebola virüsü taşıyor. Onu diğer insanlarla temastan uzak tutmaya çalışıyoruz. Gerçekten tehlikeli olduğunu düşünmüyoruz, o yüzden endişelenmeyin. Çok da endişelenmeyin."

Kalabalık azaldı ve kelepçeli kadın, "Yapmıyorum, yapmıyorum-" dedi.

Lucas kalabalığa, "Hepsi böyle söylüyor," dedi ve kadına, "Doktor ne diyorsa onu yap. Sana yardım etmeye çalışıyoruz."

Üniformalı polis ona haklarını bir karttan okudu-daha fazlası Okumaktan çok mırıldanıyordu, diye düşündü Lucas ve beş saniye sonra kadın devriye arabasının arkasına binmiş, parktan çıkıyordu. Lucas ve Laurent, yedekleri parkı izlemek ve kadının palyaço suratlı iki arkadaşına göz kulak olmak için geride bırakarak onu takip ettiler.

- - -

Üniformalı polislere kadınla konuşmamaları söylenmişti; onlar söyleyeceklerinin şok edici olmasını istiyorlardı. Kasabanın yarısında devriye arabasına yetiştiler ve onu takip ettiler.

Şerifin ofisinde, bir kadın memur kadını daha ayrıntılı bir şekilde aramış, ince bir arka cep cüzdanını ve bir cep telefonunu almış ve ardından üniformalı memur kadını

Tutuklama hücresi.

Lucas ve Laurent Pat's'e gidip sandviç ve meşrubat aldılar, dışarıda, kaldırımdaki piknik masasına oturup yemek yediler ve kadının yanına dönmek için acele etmediler. Lucas onu kontrol etti.

Cüzdanda yetmiş dolar nakit para, Melody Walker adına Kaliforniya ehliyeti ve aynı kişiye ait Visa ve Macy's kredi kartı vardı.

İsim.

Lucas ehliyet bilgilerini BCA'da aradı ve kadın hakkında eksiksiz bir rapor istedi. Kadın yarım saatten fazla bir süre nezarethanede kaldıktan sonra sorgu odasındaki video kamerayı açtılar ve nezarethaneye indiler.

Çok korkmuştu. Kapıyı açtıklarında Bir köşeye büzülmüş, elleri göğsünde yumruk olmuş, başı öne eğilmişti. "Ben hiçbir şey yapmadım," diye feryat etti. "Ne yapıyorsun bana ne yapıyorsun?"

Bu Lucas'ın umduğu bir açılımdı: hakları ona okunmuştu, şimdi sorun soru sormasını ve konuşmasını sağlamaktı.

Laurent, "Seni sorgu odasına götürüyoruz, hemen koridorun sonunda," dedi. Onu hücreden çıkarıp sorgu odasına götürdüler ve Lucas, "Otur," dedi. Dar bir masanın uzak tarafındaki bir sandalyeyi işaret etti. Lucas ve Laurent ona doğru bakarken kadın hemen oturdu.

"Wisconsin'de cinayet şüphesiyle tutuklandın, Melody. Hayward Buluşması'ndaki o kadın öldü. Ama sen bunu biliyorsun, çünkü onu tekmeleyerek öldürmeye yardım ettin."

"Ben yapmadım. Orada değildim, düne kadar bundan haberim bile yoktu," diye ağzından kaçırdı. "Şenlik ateşinin yanındaydım, gelip beni almak zorunda kaldılar."

Lucas Laurent'a baktı ve ellerini açarak, "İşte burada, hem de kayıтта," der gibi bir hareket yaptı. Laurent başını eğdi ve sonra başını salladı.

Kadın "Ne?" dedi.

"Pilate'nin buraya ne zaman gelmesini bekliyordun?" Lucas sordu.
"Yoksa çoktan geldi mi?"

"Pilatus hakkında ne biliyorsun?" diye sordu.

"Oldukça fazla. Black Hills'teki küçük ayininizi, Henry'yi çam ağacında çarmıha gerdiğinizi biliyoruz. Hayward'daki ölü uyuşturucu satıcısını ve Skye'ı biliyoruz. Biz Los Angeles'ta bir aktrisi öldürdüğüne inanıyoruz. Hem Kaliforniya hem de Güney Dakota'da idam cezası olduğunu belirtmeliyim-"

"Benim bunlarla hiçbir ilgim yok," dedi. "Hiçbir şey. Ben kimseyi incitmedim."

"Pilatus'la birlikte kaç kişi seyahat ediyor?" Laurent sordu.

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Mmm, sekiz ya da dokuz araba ve Karavan sanırım. Jason hariç her arabada iki kişi, yani ... belki on dokuz kişi."

"Henry'yi gerçekten kim öldürdü?" Lucas sordu. "Bıçağı gerçekte kim kullandı?"

Şimdi gözleri kısılmıştı ve "Avukatım olması gerekmiyor mu?" dedi.

Laurent başıyla onayladı. "Kesinlikle. Bu yüzden parkta sana haklarını okuduk. Tek yapmanız gereken sormak."

"Ama bununla ilgili bir sorun var," dedi Lucas. Son derece dar bir çizgide yürüyordu -bir avukatı olması gerekip gerekmediğini sormuştu ama aslında bir avukat istememişti ya da talep etmemişti. "Seni avukat tutmaktan vazgeçirmeye çalışmıyorum. Aslında, bir tanesine ihtiyacınız olacağından eminim. Karşılaştığımız sorun şu ki, elimizde bir Siz Kaliforniyalı katillerin birçoğu etrafta dolaşıyor-" "Ben katil *değilim!*"

Lucas devam etti, "...ve oyalanacak vaktimiz yok. Tutukladığımız herkes idam cezasına çarptırılacak, bize somut yardımda bulunanlar hariç. Eğer bize yardım ederseniz. ölüm cezasından kaçınmak için. Normalde bir avukat bulmak sorun olmazdı - ve eğer isterseniz size hemen bir tane buluruz - ama Avukatlar zaman alır. Bizim zamanımız yok. Bize yardım edecek birini bulmak zorundayız ve bu kişi de molayı alan kişi oluyor. Ne kadar mola, bilmiyorum ama biraz mola. Diğer herkes batıyor.

Eğer sizi bir avukatla bırakırsak ve bize yardım edecek başka birini bulursak Teklifi kabul etmek için geri dönmeden önce - o zaman teklif artık geçerli değildir."

"Bu adil değil," dedi.

"Melody, Henry Fuller'ı bir ağaca çivilemenin adil olduğunu düşünüyor musun?" Lucas sordu. "Skye'ı öldüresiye tekmelemek adil miydi?"

"Benim bununla hiçbir ilgim yok," dedi. "Neredeyse tüm erkekler ve birkaç kız vardı ama biz kızların çoğu izlemeye dayanamadık."

Lucas ve Laurent uzun bir süre daha birbirlerine baktıktan sonra Lucas, "Biliyor musun? Sanırım ona bir istese de istemese de bir avukat."

"Chippewa County ile kullandığın kadar öde esasına göre çalışıyoruz. Sault Ste. Marie'de savunuculuk yapıyor," dedi Laurent. "Eğer ona bağırırsam birkaç saat içinde burada olabilir. Mahkemede falan değilse, bu daha uzun sürebilir."

Lucas, "Bir dakikalığına dışarı çıkın," dedi.

Kapı arkasından kapandığında Lucas Laurent'a, "Verdiği tepkiler hoşuma gitmiyor. Burada bir tür bozukluk söz konusu olabilir. Bir tür psikolojik sorun. Bence avukatı yola çıkarsan iyi olur."

"Tamam."

"Yine de videoyu çekmeye devam et. Oraya gideceğim ve onu konuşmak." Laurent bunu yapmaya gittiğinde Lucas kafasını tekrar görüşme odasına soktu ve sordu: "Kola? Kahve? Su?" diye sordu.

"Biraz su istiyorum."

Lucas otomattan bir şişe su alıp tekrar içeri girdi ve ona verdi. "Şimdi bir avukatımız geliyor. Artık bizimle konuşmak zorunda değilsin, hatta konuşmamayı tavsiye ederim.

Bize yardım ettiğin için indirim alacağın konusunda sana doğruyu söylemiş olsam da, aslında hiç zorunda kalmadın."

"Hapse girmek istemiyorum," dedi. "Ben hiçbir şey yapmadım. Kimseye."

"Sen de oradaydın."

"Bunun için değil. İnsanları incitmek için değil. Pilate, Kristen, ... ve o adamlar yüzünden oldu. Ben yapmadım."

- - -

LAURENT odaya geri döndü. "Yolda geliyor. O gelene kadar başka soru sormamamı söyledi."

"Pekâlâ." Lucas kadına baktı ve "Melody, umm . . . Bence burada nezarethaneden çok daha mutlu olursun. Orası biraz karanlık ve soğuk. Seni burada bırakırsak kaçmaya falan çalışmazsın değil mi?"

"Hayır, hayır, hayır, hayır ..."

Laurent, "Muhtemelen size birkaç dergi getirebiliriz," dedi, kamera için konuşuyor. "Avukat bir saat kadar sonra burada olacak ve bize sizinle daha fazla konuşmamamızı söyledi, o yüzden konuşmayacağız. Tuvalet ya da başka bir şeye ihtiyacınız olursa kapıyı çalın. Katibimiz sizi duyacak ve biri sizi tuvalete götürecekt."

- - -

Tezgâhtara kadına birkaç dergi getirmesini söyledikten sonra Laurent'ın ofisine geri döndüler.

Laurent, "Açık bir itiraf dışında her şeyi aldık," dedi.

"Melody tam olarak asık suratlı bir Pilatus taraftarı değildi, ona yüklenecek kadar hızlıydı ..."

"Evet, sanırım onu bulduk, tabii bulabilirsek," dedi Lucas. "Yine de iki olası sorun görüyorum. Her şeyin yolunda olmadığı hissine kapıldım, bu yüzden bir avukat tutmasını istedim - avukat bizim iyiliğimiz için, onun için değil. Diğer şey de, kızın tam olarak Yeterince. Elimizde iyi bir parça var, ancak ayrıntılara ihtiyacımız var ve eğer zihinsel yetersizlik gerekçesiyle itiraz edilirse ve Karar aleyhimize çıkarsa, sıfıra geri döneriz. Başka birini konuşturmak için onu bir levye olarak kullanmalıyız."

"İsimler ve özel eylemler."

"Evet. Cinayetleri işleyen asıl kişileri ve onlara bu konuda ilham verenleri tespit etmemiz gerekiyor," dedi Lucas. "Bu Pilatus demek, eğer gerçekten bıçak kullanmadıysa. Ufak tefek şeyler için onları konuşturun."

- - -

LAURENT hâlâ Toplantı'da olan milletvekillerini aradı. Hiçbiri Pilate olabilecek birini görmemişti. Melody Walker'la birlikte olan iki adam bir süre sonra onu aramaya gitmişlerdi ve onun yokluğu karşısında şaşkın görünüyorlardı. Bakmak için arabaya doğru yürümüşlerdi. ama sonra bir grup sosisli sandviç ve Dr. Peppers ile battaniyelerine geri döndüler ve hala orada oturuyorlardı.

"Onları yakalamak mı istiyorsun?" Peters sordu.

"Henüz değil ama siz onlara yakın durun," dedi Lucas. "Bizi Pilatus'a yönlendirmelerini gerçekten çok isterim. Ama dikkatli olun: onların deli olduğunu aklınızdan çıkarmayın."

"Bunu yapacağız ama bu adamlar gerçekten ama gerçekten aptal değilse, kız arkadaşlarının ortadan kaybolması onları endişelendirmeye başlayacaktır."

Lucas, "Biliyorum: burada ince bir sınırda yürüyoruz," dedi. "Günün ilerleyen saatlerinde yön değiştirebiliriz, bu yüzden sakın olun ve izlemeye devam edin."

Parktaki herkes ne yaptıklarını anladığında, Lucas ve Laurent birkaç dakika Melody Walker'ın hücrelerine baktılar

Lucas numaraları favoriler listesine kaydetmiş, ancak favorilerle hiçbir isim ilişkilendirilmemişti. Lucas numaraları BCA nöbetçi memuruna bildirdi ve hepsine ping atılmasını, sonuçlar gelir gelmez kendisine geri bildirilmesini istedi.

"Sırada ne var?"

"O cep telefonu numaralarından yanıt almamız ve parka geri dönmemiz gerekiyor. Pilate gelirse orada olmak istiyoruz."

Raleigh ve Linda, nereye gittiklerini tam olarak bilmeden, Kolomb'un Okyanus'u geçişi gibi UP'yi geçtiler.

Sonunda ne bulacaklarını bilemiyorlardı ama insan azlığı karşısında şaşkına dönmüşlerdi: Los Angeles'lıydılar ve daha önce hiç bir mil karelik ya da dört beş mil karelik bir alanı tek başınıza bulabileceğiniz bir yerde bulunmamışlardı.

Kasabalar bile gerçek kasaba değildi. Santa Monica bir *kasabaydı*. Venedik *bir kasabaydı*. Marina Del Rey bir kasabaydı. Ama yukarıdakiler?

"Santa Monica'daki lanet olası binaların çoğunda bu kasabadan daha fazla insan yaşıyor," dedi Raleigh, benzin almak için durdukları bir marketin etrafındaki dükkân ve ev kümesine bakarak. Haklıydı.

- - -

RALEIGH, Pilatus'un talimatına uygun olarak yüz boyasıyla kalabalığın gerisinde kalarak Hayward Buluşması'nda *dolaştı*. Linda da onunla birlikteydi, yüzü kedi gibi boyanmış hüzünlü, ağır bir kadındı. Toplantı sırasında

Toplanırken, uzun bir kedi kuyruğu ve siyah savaş botları olan dar siyah bir takım giyiyordu. Müritlere katılmadan önce Glendale, Kaliforniya'da bir Home Depot'ta perakende satış işinde çalışıyordu ve bu işte pek de iyi değildi. Hangi reyonda hangi ürünün olduğunu asla hatırlayamazdı.

Lucas ve Letty Skye'ı bulduklarında o ve Raleigh kalabalığın arasındaydı ve trafiği yöneten iri siyah saçlı sivil polisle birlikte yerel polislerin içeri doluşmasını izliyorlardı. Koyu renk saçlı kız Pilate'in yumrukladığı kızla aynıydı. Raleigh onun kaburgalarına yediği tekmeler yüzünden acı çektiğini ve bir gözünün altında kocaman bir yara olduğunu görebiliyordu.

Büyük polisin kızla olan ilişkisi ilk başta kafasını karıştırmıştı. Skye'ı bulduklarında kızgın görünüyordu ama kontrollüydü. Siyah saçlı kıza karşı tutumu farklıydı: daha çok Skye'ın ölümünden çok onun dövülmesine üzülmüştü ve tekrar tekrar ona dönüp duruyordu. Raleigh bir saattir onları ve diğer polisleri izliyordu, sonra takıldı. Tabii ya! O büyük polisin kızıydı. Birbirlerine benziyorlardı, aynı şekilde davranıyorlardı. Yakındılar.

İlginç, diye düşündü, ama kritik değil. Pilate, telefon kalkanlarına rağmen polislerin onları takip etme ihtimaline karşı müritlerin mümkün olduğunca telefonlarından uzak durmalarını istedi, bu yüzden o gece arama zahmetine katlanmadı.

Ertesi gün yerel gazete çıktı. Raleigh gazete okumazdı ama Toplanma'da gazeteler ücretsizdi, o yüzden polislerin ne dediğini görmek için bir göz attı. Söyledikleri şeylerden biri Lucas Davenport adında bir Minnesota polisinin Sawyer ve Polk ilçe şerifleri ile önce Shirley (Skye) Bellows'un kurtarılması ve daha sonra öldürülmesi üzerine çalışmıştır.

Davenport, "Hislerimiz, Güney Dakota'da Henry Mark Fuller'ı öldüren adamı tanıdığı ve cinayetle ilgili olarak ona yaklaşmış olabileceği yönünde" demişti. Hikaye ve bir fotoğraf, Ön sayfanın üst yarısını kaplayan fotoğraf, iki yardımcısıyla birlikte büyük polisi gösteriyor ve Davenport olarak tanımlıyordu.

Raleigh haberin altında Pilate, Kristen, Bell ve kendisinin dört polis ressamı tarafından çizilmiş robot resimlerini buldu: Pilatus'un adı "Porter Pilatus" olarak geçiyordu; Raleigh Pilatus'un bir adı olduğunu ilk kez duyuyordu. O, Kristen ve Bell sadece tek isimleriyle listelenmiştir. Pilatus'un resmi iyi bir resimdi: Raleigh sadece çizime bakarak onu seçebileceğini düşündü. Diğerlerinin çizimleri

Üçü o kadar iyi değildi, Kristen'in dosyaladıkları hariç.

Dişler, hem dişleri hem de çizimi gören herkese onu ele verirdi. Kendisi ve Bell'e gelince, kimsenin onları seçebilirdi.

Tam gece yarısı, telefonunu çıkardı, yerinden salladı ve Çuval - hepsinde cep telefonu sinyallerini engelleyen çuvallar vardı, böylece takip edilemiyorlardı - ve telefonunu açıp Pilate, hemen geldi. "Öyle mi?"

"Hayward'daki gazetede senin şu polis çizimlerinden biri var," dedi. "Oldukça iyi. Eğer insanlar bunu görürse, ve sen, seni seçebilirler."

"Kahretsin. Ama o gazete hiçbir şekilde yukarıya ulaşmayacak, değil mi?" "Muhtemelen hayır, ama bu gazetenin çizimleri değil, polislerin çizimleri.

Onları etrafa yayıyor olabilirler. Başka bir yerde ortaya çıkma ihtimaline karşı tüm gazeteleri takip etmelisiniz."

"İyi bilgi," dedi Pilatus. "Başka ne var?"

"Biz ayrılmadan hemen önce vurduğun piliç, hani şu şişman adam tarafından götürüldü. Bir polisin çocuğu olduğu ortaya çıktı. En azından ben öyle olduğunu düşünüyorum. Bu şekilde davrandılar."

"Güzel. Seve seve yaparım. Başka ne var?"

"Hepsi bu kadar. Başı dertte olan var mı?" Raleigh sordu.

"Bildiğim kadarıyla hayır," dedi Pilate. "Şu anda hepsi arıyor. Sonra konuşuruz."

Raleigh telefonu kapatıp çantasına geri koyduğunda Linda sordu: "Şimdi ne olacak? Hâlâ kamp yapıyor muyuz?"

"Hayır. Bir motel bulacağız. Seni becereceğim." "Bana zarar verme," dedi.

"Canını biraz yakacağım," dedi. "Yaptığım şey bu, ha?"

- - -

RALEIGH VE LINDA tüm Hayward Buluşması boyunca kaldılar. Skye cinayet mahalli, toplantının son gününde hâlâ bantlanmış durumdaydı. Toplanıyorlardı ama sadece bir şerif yardımcısı onlara göz kulak oluyordu.

o. Görünüşe göre polislerin işi bitmişti ve Minnesota polisi Davenport artık ortalıkta yoktu.

Raleigh çoğu gece yarısı Pilate ile konuşurdu, genellikle birkaç saniyeden fazla konuşmazdı - Pilate paranoyaklaşmaya başlamıştı. Hayward'da basılan dört resim aynı zamanda Wisconsin'in güneyinde, bazı öğrencilerin saklanmak için gittiği yerde. Pilatus nerede olduğunu söylemedi.

Raleigh ve Linda üç gün kala yukarıya doğru yola çıktılar. Sault Ste. Marie Buluşması'ndan önce. Yiyecek ve benzin için paraları vardı ama bir gecelik motel için yeterli değildi. Zulalarında bir miktar ve Wisconsin'den ayrılmadan hemen önce Presque Isle'daki bir motelde kalan bir misk balıkçısına iki ons düşük dereceli AK-47 satmayı başardı.

"Bu da bize sadece bir ons bırakıyor," diye sızlandı Linda. "İdare etmek zorundayım," dedi Raleigh. "Motellere daha çok ihtiyacımız var. Ota ihtiyacımız var."

Motellere ihtiyaçları vardı çünkü Raleigh'in seks hayatı Linda'ya tokat atıyor, sonra da onu oral ya da anal yolla alıyordu ki Linda bundan nefret ederdi. Bu yüzden yapıyordu. Ya da bundan en çok nasıl zevk aldığını, sadece bir piliç varken ve Kimse izlemesin diye. Onun eğlenmesini istemiyordu. O istedi Onu *kullanmak* ve onun da bir alet gibi kullanıldığını bilmesi için. O bir aletti.

"Tek yapman gereken ekmeği kızartmak," dedi. "Beğenmek zorunda değilsin. Sen bunun için varsın. Kapa çeneni ve işe koyul."

Birilerinin izliyor ya da dinliyor olabileceği bir park kamp alanında bu tavrı takınmaktan korkuyordu - Kuzey Ormanları'nın adamı değil, daha çok bir şehir adamıydı. O ağaçların arkasında ne olabileceğini kim bilebilirdi ki?

Bazen, geceleri, bir motelde, özellikle şiddetli bir seks ve saldırı turundan sonra, gözleri açılır ve endişelenirdi Linda'nın o uyurken uyanıp göğsüne bir bıçak saplayabileceğinden korkuyordu. Eğer çok endişelenirse, onu uyandırır ve tokatlardı. biraz daha dolaşıp, belki onu tekrar yapıştıracaktı. Çünkü yaptığı şey buydu.

Bu şekilde Wisconsin'den geçerek UP'ye ve oradan da ilk tam gününde Buluşma'ya gittiler.

Arabayı henüz park etmiş ve inmişti ki, Davenport ona aldırmadan yanından geçip gitti.

Linda yolcu koltuğundan, "İşte Minnesota'dan gelen o koca polis," dedi.

"Evet. Bu gece Pilate'ye söyleyecek bir şeyim olacak."

Lucas kalabalığın arasından omuzlarını sürüyerek geçti. polis, ama elinde değildi. İnsanlar ona baktı ve yol verdi, bazen minik gülümsemelerle - *ne olduğunuzu biliyorum*. Onlar değildi düşmanca, ama temkinliydi.

Lucas doğası gereği pek sabırlı biri değildi, çalıştığı zamanlar hariç: Gözetlemenin bir ritmi vardı ve tam zamanlı olarak sokaklardayken bazen bütün günlerini ve gecelerini bir insanı, bir evi ya da bir iş yerini izleyerek geçirirdi.

Psikolojik bir sabrın yanı sıra, gözetlemede en büyük avantajların yüzlere duyulan ilgi, iyi bir roman ve güçlü bir mesane olduğunu keşfetmişti. Büyük bir entelektüel olmasa da, bütün bir yazı Valentin Louis Georges Eugène Marcel Proust'un *À la recherche du temps perdu* adlı eserinin İngilizce çevirisini okuyarak geçirmişti İkiz Şehirlere yayılan büyük bir uyuşturucu çetesinin ağını örerken. Fransızca okuyamıyordu ama kitap onda bu dili öğrenme isteği uyandırmıştı; sadece hiç zamanı olmamıştı.

Şimdi kalabalığın arasından geçiyordu, acelesi yoktu: Pilatus'un geleceğini artık biliyordu, sadece bir an meselesiydi. Parça-Polis memurları, Subway'in sahibi Barnes ve posta müdürü Bennett, Melody Walker'la birlikte olan iki adamı izliyorlardı.

Lucas, şişman adam Randy'nin hâlâ arabanın arkasında olduğunu gördü. John Deere Gator, hala Faygo şişeleri atıyor ve şu şekilde gitti

yol. Yukarı çıkarken şişman adam başını salladı. "Bir şey değil." Lucas'ın onunla konuşmak için fazla zamanı olmamıştı ama şimdi vardı: "Neyin var senin?" diye sordu. "Yaşamak için ne yapıyorsun? Tüm zamanınızı gazoz şişesi dağıtarak geçiremezsiniz." Çabucak "Yani, soda şişeleri" olarak değiştirdi ve artık soda/pop dil sınırının soda tarafında olduğunu hatırladı.

Randy başını salladı. "Hayır, hayır. Kendime ait bir depo işletiyorum. Ann Arbor'da. Yapacak fazla bir şey yok. Üniversiteli çocukların burada yaşamaya çalışmasını engellemek, kimsenin meth kullanmadığından emin olmak.

Laboratuar. Hepsi bu kadar. Tabii, maaş bok gibi. Bol bol uyu. Biraz müzik çal."

"Öyle mi? Ne yapıyorsun?" Lucas sordu. "Gitar."

"Gitar mı? Bak ne diyeceğim: Letty'ye yardım ettiğin için sana borçluyum. Ben Ciddiyim. Sana tahmin ettiğinden daha fazla borçluyum. Sana bir gitar almama ne dersin? Sende olmayan bir şey."

Şişman adam uzun bir süre ona baktıktan sonra, "Benimle dalga geçiyorsun," dedi.

"Hayır, değilim. İstedğin bir gitar var mı?"

"Yaklaşık elli tane. Birkaç yüz dolara Gibson Les Paul'un Meksika versiyonunu alabilirsin. Bunu yaparsan, sana gelirim. ev, her neresiye, ve seni dudaklarından öpeceğim."

"Buna gerek yok," dedi Lucas bir ürpertiye bastırarak. Cebinden bir kart çıkarıp ona uzattı. "Üzerine adını, adresini ve gitarın adını yaz. Sana kargoyla gönderirim."

"Bir polis nasıl karşılayabilir-"

"Kendime ait biraz param var," diye başladı Lucas. Telefonu çaldı ve "Buna bakmam gerek," diyerek uzaklaştı, kiminle konuştuğunu umursamayan kalabalığın arasına karıştı.

Laurent: "Bir sorunumuz var. Sawyer County'deki şerifle tüm o kimliği belirsiz arama emirleri hakkında konuştum ve ona doldurmamız gereken bir isim olduğunu söyledim-Melody Walker. On dakika sonra savcı yardımcısından bir telefon aldım.

Orada. Bir serseri. Ona, cinayetlere doğrudan karışmamışlarsa, yakaladığımız ilk kişilere mola vermeyi teklif ettiğimizi söyledim, çünkü

isimleri ve diğer bilgileri bilmemiz gerekiyor. Kimseyle yaptığımız herhangi bir anlaşmayı tanımayacaklarını söyledi."

"Lanet olsun. Ona ne söyledin?"

"Ona röportaj videomuzun yanlışlıkla silinebileceğini çünkü kameraları nasıl çalıştıracağımı çok iyi bilmediğimi söyledim ve sonra Kanıt yetersizliğinden dolayı serbest bırakmak zorunda kalacağı bilinen bir katili olurdu ve Sawyer County'deki herkes bunu bilirdi, çünkü Herkese bunun onun hatası olduğunu söyledim," diyor Laurent. "Bunu yapmamamız gerektiğini, yoksa hepimizi hapse atacağını söyledi. I Ona gidip kendini becermesini söyledim, o da 'Hey, sen de siktir git, seni taşralı orospu çocuğu' dedi."

Lucas, "Yani profesyonel kolluk kuvvetleri değiş tokuşları arasında bu ilk beşe girmez," dedi. "Hatta ilk onda bile değil."

Laurent, "Hayır. Patronuyla konuştuktan sonra bize geri döneceğini söyledi," dedi. "Aslında size geri dönecek, çünkü bu sınır ötesi işlerin iç yüzünü bilmiyorum. Ona telefon numaranızı verdim."

"Ne zaman geri arayacak?" Lucas sordu. "Ne yapabileceğimizi bilmemiz gerek."

"Söylemedi. Suratıma kapattı."

"Pekâlâ. Dinle, birkaç saat içinde hava kararacak," dedi Lucas. "O iki adamı, Melody'nin arkadaşlarını almamız gerek, eğer hava kararmadan Pilate'nin grubundan birileriyle temasa geçmezlerse."

"Pekâlâ. Şu Wisconsin'li pisliği arayıp ona bir süre verebilirim sanırım."

"Onları kızdırmayalım. Bir saat bekleyelim, eğer aramazlarsa ben ararım ve avukatın kışını öperim."

"Tamam. Sen benden daha iyisin."

"Evet, buna alışkınım," dedi Lucas.

Telefonu kapattı ve Randy'ye geri döndü, Randy ona kartını geri verdi, üzerinde isim ve adres vardı ve "Aklında tutman gereken bir şey var: *Meksika malı*. Eğer doğrudan Amerikan malı bir Les Paul sipariş edersen, faturayı aldığı anda donuna kadar doldurursun."

Lucas sırtarak, "Bu benim için tamamen yeni bir deneyim olmazdı. Geçen hafta Letty'yle neredeyse yapıyordum."

Şişman adam başını salladı ve "Faygo ister misin?" dedi.

"Hayır, teşekkürler. Geçen hafta bir tane yedim."

- - -

LUCAS ON BEŞ DAKİKA SÜREYLE ARAMA YAPTI, ardından Subway'in sahibi Barnes'tan bir telefon aldı. "Bir erkek ve bir kadın şüpheli var. Gözetim altındaki iki adama yaklaşıyor. Birbirlerini tanıyorlar. Şüphelilerin ikisi de Juggalo maskesi takmış. Jim diğer taraftan izliyor."

"Laurent'i ara."

"Söyledi bile, ilerliyor ama onu görmeyecekleri kadar geride kalacağını söylememi istedi."

"Güzel. Frisell, Peters ve Bennett'i arayın, onlara büyük bir dış çember oluşturmalarını söyleyin, böylece uzaklaşırlarsa yeni insanları takip edebilirler."

Barnes, "Yap şunu," dedi ve gitti.

Lucas giderek yoğunlaşan kalabalığın arasından ilerlerken, "*Şüpheliler mi?*" diye düşünüyordu. Bilinmeyen denekler mi? Herkes televizyon mu izliyordu? Minnesota şerif yardımcısı gibi mi? Hava henüz kararmamıştı ama güneş Muhtemelen ufukta otuz dereceden fazla değildi ve gölgeler uzamaya başlamıştı. Eğer hava kararmadan önce hareket edeceklerse, bunun hemen olması gerekiyordu.

Kalabalığın içinde Lucas kadar uzun olan ve bu yüzden çoğu insanın başının üzerinden bakabilen Laurent'ı gördü. Lucas ona doğru yaklaştı ve "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Birbirlerini kesinlikle tanıyorlar, hem de oldukça iyi. Yanlarına gittiler ve yerdeki çocuklar onlarla konuşmaya başladı. sorulmadan ortak."

Lucas bir an için izledi: yeni olanlar ağır bir siyah kedi kıyafeti giymiş, yüzü boyalı bir kadın ve siyah tişört ve kot pantolon giymiş, kafatası maskesi takmış iri yarı bir adam.

"Melody Walker cinayetlerin çoğunu adamların işlediğini söyledi. Eğer bu iki kişi ilk ikisinden ayrılırsa, onları yakalamalıyız. Ayrılın. onları, kadını destekle. Eğer Melody kadar konuşmaya istekliyse, çok daha güçlü olacağız."

"Pekâlâ. Herkesi arayıp neler olduğunu anlatacağım."

Lucas'ın telefonu tekrar çaldı. Telefona baktı ve Hayward alan kodunu tanıdı. "Avukat arkadaşın geri arıyor."

"Söyle ona gitsin yine kendini becersin," dedi Laurent.

- - -

LUCAS CEVAP VERDİ, kendini tanıttı ve diğer uçtaki ses

"Mark Hasselhoff, ben bölge savcısıyım. Az önce Rick'le konuştum."
_"

"Rick'i tanımıyorum," dedi Lucas.

"Şerifinizin konuştuğu adam o ve ben de genç adama bu konuda kolluk kuvvetlerine danışmamızın daha iyi olacağını söyledim. Yerde. Daha az suçlularla yaptığınız makul pazarlıkları kabul edeceğiz, ancak kimin uygun olduğuna karar vermede bir sorun çıkarsa bunu bir yargıca bırakmamız gerekecek."

"Benim için sorun değil," dedi Lucas. "Biri gözaltında, dört kişiyi daha izliyoruz ve hepsinin Hayward'daki uyuşturucu satıcısı ve Skye-Shirley Bellows cinayetine aktif ya da pasif olarak karıştıklarına inanıyoruz."

"İyi işti o zaman. Bir ara bana neden Minnesota'lı bir adamın burada ve şimdi de Michigan'da işleri yürüttüğünü anlatmanız gerekecek," dedi Hasselhoff. "Her neyse, sizi bir dakika içinde tekrar arayacağım ve sesli mesajınıza yaptıklarınızla ilgili daha resmi bir onay bırakacağım ve Şerif Laurent'a da aynısını yapacağım, eğer bunu ona söylerseniz."

"Yapacağım. Ve hey: teşekkürler, Mark."

"Mesaj bırakacağım," dedi Hasselhoff.

- - -

LAURENT aramalarını bitirdi ve "Hazırız," dedi ve Lucas ona Hasselhoff'tan bahsetti. Laurent, "Hmm. Çok işbirlikçi. Beni Şüpheli."

"Hediyeye bakmayalım-"

"Hareket ediyorlar," dedi Laurent.

Lucas Laurent'a bakıyordu ve şimdi tekrar ona döndü. battaniyenin üzerindeki grup. Juggalo gibi giyinmiş iki kişi

Kalabalığın arasından otoparka doğru ilerliyordu. "Adamlarını ara.

Arabalarına gideceklerse onları oraya götürürüz," dedi Lucas.

"Bennett ve Barnes'a battaniyenin üzerindeki iki adamla kalmalarını

söyle, herkes arabalarına yaklaşsın, eğer

gidiyorlar, ama geride durun. İlk hamleyi ben yapacağım."

Arabaların çoğu, bir futbol sahasındaki şerit gibi bir tebeşir çizgisine ya da on beş metrelik ikinci bir tebeşir çizgisine burun buruna park edilmişti.

İlkinin arkasında birkaç kişi sıraya girmişti. Lucas şansını denedi ve arabanın sürücü tarafından girecek şekilde siyah giyimli çiftin arkasına geçti.

Laurent solunda kaldı, yolcu tarafını korudu. Çünkü

Çift, koşuya varmayacak kadar hızlanmıştı ve sanki görmek istemedikleri birini görmeyi bekliyormuş gibi etraflarına bakınıyorlardı. Lucas'ın aklına bunun kendisi olabileceği hiç gelmemişti.

Frisell'in başının arkasını görebiliyordu, çok önlerinde, arabaların sırasına gelmişti bile. Öğretmen durmadı, yoluna devam etti, etrafına hiç bakmadı. İyi hamle. Peters bir tarafa çekilmişti,

Çiftin çarpacağı araba parkına doğru gidiyordu. Hırdavatçı Sellers diğer taraftaydı ve yaklaşıyordu. İki hedefin etrafını sarmışlardı.

Lucas daha hızlı hareket etmeye başladı: arabaya vardıklarında, her neredeyse, ona yakın olmak istiyordu. Park alanına geldiklerinde, etraflarına baktılar, sonra sağa doğru zig çizdiler. Böylece Laurent ve Peters şimdilik işin dışında kalmış, Sellers da biraz fazla yaklaşmıştı. Arazinin uzak tarafında Lucas, Frisell'in ikinci araba sırasının diğer tarafında arkasına baktığını gördü. Çiftin dönüş yaptığını gördü ve eşleşti.

İkili ilk sıradaki arabaları geçip ikinci sıraya geçti ve Lucas külüstür bir Subaru'ya doğru ilerlediklerini gördü. Arabaların ilk sırasına doğru ilerliyordu, tam onlar oraya vardığında. Onlar kilidi açmak için, yolcu tarafı ve sürücü tarafı kapıları için sağa ve sola ayrıldılar ve kilitli olmayan kapıları açtılar.

Adam koltuğuna oturmak için döndüğünde Lucas arabaların ilk sırasını temizliyordu ve adam onun geldiğini gördü. Gözleri bir an için kilitlendi. Lucas daha sonra, "*Kahretsın*," diye düşünmüş olabileceğini düşündü. Hem çok yakındı hem de yeterince yakın değildi: kırmızı bölge.

Adam eğildi ve bir saniye sonra tekrar ayağa kalktı, Lucas şimdi sadece üç ya da dört metre uzaktaydı, bir eli silahındaydı, silahını çekiyordu ve Frisell'in "Silah!" diye bağırdığını duydu." diye bağırdığını duydu ve adamın kolu arabanın kapısının üzerinden silahla birlikte kalktı; Frisell'in bağırarak yaptığı uyarıyla irkildi ama el kalkmaya devam etti ve namı Lucas'a doğru yaklaştı, Lucas arka planda Frisell'i gördü, elinde tabanca hem silahlı adamla hem de Lucas'la aynı hizadaydı ve Lucas daha sonra bir kez daha, *kahretsin*, diye düşünüp yere düşmüş olabileceğini düşündü. Frisell'in kurşunlarından ilki, Lucas yere düşerken havada asılı kalsa bile başının üstünden geçti.

Çoğunun daha sonra yeniden inşa edilmesi gerekti, ancak Frisell yedi el ateş etti: kurşunlarından biri bir adamın alt dudağının dış kenarına isabet etti.

Mt. Pleasant'tan yirmi sekiz yaşındaki bir sigara satıcısını, bir diğeri ise Lakeside Alışveriş Merkezi'ndeki Abercrombie & Fitch mağazasında çalışan on dokuz yaşındaki bir gencin kovboy şapkasının kenarından içeri girdi.

Sterling Heights. Biri Raleigh'in kafasının arkasından girip gözünün hemen üstünden çıktı, diğeri sırtına isabet etti, omurgasından sekti, bir kolunun altından çıktı, trisepslerine girdi, tekrar çıktı ve arabanın ön paneline yarım inç kadar saplandı. Diğer üçünün nereye gittiğini kimse bilemeyecekti.

Lucas kollarını önünde kavuşturmuş yere yayılmıştı, 45'liği çok geç çıkarmıştı ama şimdi hazır ve

Çekim bitmişti. Laurent bir tarafa çekilmiş, kadına ellerini havaya kaldırması için bağıırıyordu -kadın kaldırdı- ve Lucas önce dizlerinin üzerine çöktü, sonra ayağa kalktı ve arabaya doğru koşarak kapının üzerinden baktı. Raleigh yüzüstü yere yığılmıştı.

Gözünün üstündeki delik ambulansın gelmeyeceğini gösteriyordu. En azından onun için. Frisell, 40'lık Smith'ini havaya doğrultmuş, Lucas'ın arkasından bakarak yürüdü ve şöyle dedi

"Arka planı izle, arka planı izle. Unutmuşum, sadece unutmuşum."

Lucas omzunun üzerinden geriye baktı. Kalabalık mümkün olan her yöne doğru koşuyordu ama çoğu Lucas'ın durduğu yerden kaçıyor. Alanın ortasında bir adam yerde oturuyordu ve bir kadın beyaz bir tişörte benzeyen bir şeyi adamın yüzüne doğru itiyordu.

Lucas, Frisell'e "Mermiyi fişek yatağından çıkar. silahını ve mermiyi Roma'ya ver. Hemen döneceğim."

Alanda koşarak adamın yerde oturduğu yere gitti, etrafında giderek büyüyen Juggalo çemberine doğru ilerledi, çömeldi ve "Ben bir polis memuruyum" dedi.

"Sanırım vuruldu," dedi kadın. Lucas'ın tişört sandığı şey aslında bir rulo tuvalet kâğıdıydı.

Lucas, "Bir bakayım." dedi.

Adam sözsüzce başını salladı ve ruloyu yüzünden uzaklaştırdı.

"Fena değil," dedi Lucas. "Ama birkaç dikişe ihtiyacın var. Seni hemen oraya götüreceğiz. Seninle gelecek ya da bizi takip edecek biri var mı?"

"Ben," dedi kadın. Kesinlikle sakindi. "Onunlayım. Böyle bir şey olacağını biliyordum. Gelmeden önce ona söyledim.

"Andy, başımız belaya girecek." dedim. O da, 'Hayır başımız belaya girmeyecek, bu sadece bir aptallık' dedi. İşte buradayız ve tabii ki vuruldu."

Gevezelik ediyordu. Lucas telefona sarıldı ve Laurent'ı aradı, "Kızı bulduk. Adam öldü."

"Bunu gördüm," dedi Lucas. "Burada kurşunlardan biriyle yaralanmış olabilecek bir adamımız var. Sault'a kadar bir araca ihtiyacı olacak."

"Oraya bir ekip göndereceğim. Bir dakika." Gitmişti.

Lucas adam ve kadına, "Bir dakika içinde bir polis arabası burada olacak. Gece kalmanız gerekmiyorsa sizi Sault Ste. Marie'ye kadar götürüp geri getirecek."

"Ne oldu? Kim ateş ediyordu?" diye sordu kadın. Lucas,

"Okuyacaksın," dedi.

- - -

Ölen adamın arabasının etrafında bir kalabalığın toplandığı olay yerine doğru geri koştu. Koşarken bir ekip arabasının yaralı adama doğru gittiğini gördü. Lucas yanına geldiğinde Laurent, "Ne kadar kötü?" diye sordu.

"Adam dudağından vurulmuş," dedi Lucas. "Eğer bir santim öbür tarafta olsaydı, ıskalardı."

"Tabii ki, eğer bir santim ters yönde olsaydı, çenesini kaybedebilirdi."

"Tanrım, tıpkı Noel Baba gibisin," dedi Lucas. "Bennett ve Barnes'ı ara. Umarım diğer ikisiyle birlikte kalmışlardır, çünkü muhtemelen havalanacaklardır."

Laurent bunu yaparken Lucas arabanın ön yolcu koltuğunda oturan kadına baktı ve sonra Frisell'in yanına giderek durumu açıklamaya çalıştı. "Bize 'Arka plana dikkat edin' deyip durdular ve ben, kahretsin, tamamen-"

"Dostum, hayatımı kurtardın," dedi Lucas. "Sen ateş ettiğinde benden üç metre uzaktaydı ve ben silahımı almakta geç kalmıştım. Beni kesinlikle vuracaktı, belki de öldürecekti."

"Seni tanıyordun," dedi Frisell.

"Evet. Nedenini bilmiyorum." Lucas ona dikkatle baktı. "İyi misin?"

"Ben iyiyim," dedi Frisell.

"Pek çok kişi vurulduktan sonra kendini kaybediyor."

Frisell omuz silkti: "Masum birini ya da bir görgü tanığını öldürmüş olsaydım belki öldürürdüm."

Sellers ve Peters oradaydı ve ikisi de Frisell'in sırtını sıvazladı ve Sellers "İyi atıştı dostum" dedi.

"Tamam. Frisell, kadına göz kulak ol," dedi Lucas. "Onu al arabadan çıkar, üstünü ara, gerekirse yere oturt. Araba koltuğunun altından bir parça daha çıkarmasını istemem.

Sellers, Peters, kalabalığı bizden uzak tutun."

Hepsi bunu yaptı ve Lucas yerdeki adama ve silahına hızlıca bir kez daha baktı -krom kaplı 38'lik bir tabanca. Lucas, eğer bir atış yapabilseydi bu iş görürdü, diye düşündü.

Laurent geldi ve dedi ki, "Bennett ve Barnes iş başında. İki adamın hala orada olduğunu söylediler, ayaktaalarmış ve Buraya bakıyorlar ama gitmediler. İkisi de bir telefon görüşmesi yapmadı."

"Onları almak zorundayım," dedi Lucas. "Yakında öğrenecekler. Pilatus'u uyarmalarını istemeyiz."

"Jerry'nin silahını ne yapayım?"

"Bilmiyorum. Departman politikası her neyse."

Laurent'ın yüzünde ince bir gülümseme belirdi: "Şimdi benimle dalga geçiyorsun."

- - -

ÖLEN ADAMIN VÜCUDUNU BİRİNİN KAMYONUNDAKİ ARAÇ ÖRTÜSÜYLE SARDILAR ve Laurent yerel bir portre stüdyosundan bir fotoğrafçıyı olay yerinin fotoğraflarını çekmesi için çağırdı. "Ne olduğunu bilmiyormuşuz gibi değil," dedi.

Lucas, "Hâlâ çok sayıda fotoğraf istiyoruz," dedi. "Özellikle de silahın ve ölü adamın eliyle olan ilişkisi, ve bulduğunuz diğer silahlar. Çanta gibi bir şey. Eğer çantanız yoksa, bir Bir milletvekili markete gidip birkaç galon Ziploc alır. Bu adamın kalabalığa ateş açmak üzere olduğunu bizim tarafımızdan anlatan her şeyi belgelemek istiyorsun. Kalabalığın genel fotoğraflarını da isteyeceğiz."

"Ama biliyoruz ki-" Laurent başladı.

"Çünkü dudağı olan adam seni dava edecek," dedi Lucas. Laurent içini çekti: "Kahretsin. Dostum, bu bir şey değilse ..."

"Gidip diğer iki pisliği de yakalayalım," dedi Lucas. "Hepsini şehir merkezine götürüp görüşme odası numarasını tekrar yapacağız."

"Belki de bunu sen yapsan daha iyi olur," dedi Laurent. "Bu ceset meselesi halledilene kadar burada kalsam iyi olur. Cenaze evini aradım bile."

"Tamam," dedi Lucas. Ve, "Roma: ekip iyi iş çıkardı. Hepinizle çalışmaktan gurur duyuyorum."

Laurent başını salladı: "Teşekkür ederim. Bunu söylediğini onlara söyleyeceğim." Onun

Telefon çaldı, açtı ve bir süre dinledikten sonra şöyle dedi: "Şu iki adam battaniyeyi aldılar ve

Melody'nin arabasına doğru gidiyorlar."

"Frisell'i tek başına bırakamayız... sahneyi karıştırmadığına dair tanıklara ihtiyacımız var."

"O yapmaz-"

"Bunu *biliyorum*. İş mahkemeye intikal ettiğinde tanıklara ihtiyacınız olacak," dedi Lucas.

"Ah . . ." Laurent üç adamı yanına çağırdı ve Lucas'ın ve avukat Peters, "Akıllıca. Jerry'yi arabadan uzak tutacağız."

Laurent, Lucas'a, "Yani burada iyiyiz. Sen şehre giderken ben de buraya geleceğim ama şimdi seninle geliyorum. Dörde iki."

Kalabalığı yarararak ilerlediler ve birkaç kişi ne olduğunu sordu ama ilerlemeye devam ettiler ve daha ince bir noktaya geldiklerinde koşmaya başladılar, Laurent Barnes'la telefonda konuştu ve iki adamın neredeyse arabaya vardığını söyledi.

"Geliyoruz," dedi Laurent. "Biz oraya varana kadar hiçbir şey yapmayın."

Lucas otuz metre ötede iki adamın park etmiş arabaların sırasına yaklaştığını gördü. Biri Kaliforniya plakalı ikinci arabaya doğru giderken diğeri Melody Walker'ın arabasına yöneldi. Lucas omzunun üzerinden Laurent'a, "Ben sağdaki adamı alacağım. Siz diğerini alın."

Laurent başıyla onayladı ve ayrıldılar; Lucas adamının yanına geldiğinde Laurent, Barnes ve Bennett'in kendi adamlarının etrafını sardığını gördü. Lucas'ın adamı arkadaşının etrafını sardıklarını görünce kaçmak için döndü ve neredeyse Lucas'a çarpıyordu ki Lucas silahını çıkarıp, "Kıpırdama!" diye bağırdı. Kimildama."

Adam ellerini havaya kaldırdı ve çığlık attı, "Dur, dur, dur. . ."

Bir dakika sonra ikisi de kelepçelenmişti. Lucas, Barnes ve Bennett'a, "Onları kamyonlarınıza götürün, ikiniz birlikte binin, onları arkaya koyun. Eğer seninle uğraşırlarsa, vur onları." Bennett ve Barnes'la yüzleşirken sırtı iki adama dönüktü ve göz kırptı. Başlarını salladılar ve Barnes, "O küçük kıza yaptıklarından sonra, bu benim için bir zevk olur," dedi.

Adamlardan biri, "Bekle, hangi kız?" dedi.

Laurent, Bennett ve Barnes'a, "Cronhauser'ı arayıp nezarethanesini ve sorgu odasını ödünç almamız gerektiğini söyleyeceğim, bir de kapılara bakacak bir adam. Ona olanları anlatıp size yardım getireceğim."

Lucas: "Cronhauser kim?"

"Polis şefi. Taşma olduğunda kilitli odalar için ortak bir anlaşmamız var."

- - -

Bennett ve Barnes'la birlikte Bennett'in cipine yürüdüler ve dört adamı da bindirdiler. Lucas dedi ki, "Sizi kasabada yakalarım. Ben gelene kadar onları tecrit edin."

"Peki ya Jerry?" Barnes sordu. "O iyi mi?"

Lucas, "İyi olduğunu söylüyor ama onu yanımda götürüp olay yerinden uzaklaştıracağım," dedi.

l adamın arabasına dönerken Lucas, "Normalde bunu olay yeri ekibine bıraktık ama ..." dedi.

Laurent, "Sault Ste. Marie'den bir adam bulabiliriz," dedi. "Oradaki polislerin bir adamı var."

"O zaman başlasın. O gelene kadar cesedi hareket ettirmeyin. Hangi hakimi kullanıyorsan ara ve o iki araba için arama emri ıkart. Walker'ın ve diğer adamın. l adamın arabasını çekmek istiyorum. Cüzdanını al, kimliğini tespit et, varsa cep telefonuna bak. Pilate'yi arıyorlardı. Umarım kalabalığın içinde değildir, bunu izliyordur, yoksa koca kılı bir kuş gibi havalanır."

Lucas olay yerine döndüğünde adamın cüzdanını kontrol etti ve cüzdandan Raleigh Waites olduğu ve adresinin Reseda'da olduğu anlaşıldı,

Kaliforniya. Lucas nerede olduğunu bilmiyordu. Waites'in bir cep telefonunu ceplerinde bulmuş, ancak Lucas n koltuğun altında yerde bir cep telefonu ile birlikte bir miktar esrar ve bir kutu 38'lik mermi bulmuştur.

Telefon cırt cırtlı, sert kahverengi bir kumaş torbaya sarılmıştı. Lucas çantanın yüzeyinin altında bir kablo ağı olduğunu hissedebiliyordu ama bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu.

Telefonu atığında rehberde on dört isim ve uzun bir son aramalar listesi buldu. Lucas son üç haftanın tüm tekrarlarını kopyaladı; çoğu mkerrerde ve çoğu rehberdeki numaralara gidiyordu. Hiçbiri bir "Pilate"ye gitmiyordu ama bir telefon numarası bir *P*'ye gidiyordu.

Hayward'dan beri her gün gece yarısı ve ondan önce de rastgele zamanlarda aranıyordu.

Pilate.

Lucas Laurent'a, "Bunu ofisime çağıracağım, ona ping atıp nerede olduğunu öğreneceğiz," dedi.

"Güzel. Karşılıklı yardım ağına girip UP'deki herkese neler olduğunu haber vereceğim. Eğer onu bulabilirsek, oldukça hızlı bir şekilde yakalayabiliriz."

- - -

SELLERS, PETERS ve üniformalı bir polis memuru hâlâ kalabalığı kontrol ediyordu. Laurent kadına adını sordu, o da "Linda" dedi.

"Soyadı?"

"Petrelli."

Laurent ona haklarını okudu ve kelepçeledi. Lucas kadının yüzüne baktı: Kadında gözyaşı ya da korku belirtisi yoktu. Kadının cüzdanı arabanın ayak bölmesinde duruyordu ve adam cüzdanı karıştırıp başka bir cüzdan ve kadının ehliyetini buldu. Linda Petrelli, kadının söylediği gibi,

Glendale'de bir adresle, adını duyduğu bir kasabada.

Kadının adını, adresini ve arabanın plakasını not etti, sonra Frisell'le birlikte kalabalığın arasından Lucas'ın Benz'ine kadar ona eşlik edip arka koltuğa oturtular. Lucas, "Araba kullanabilir misin?" diye sordu.

Frisell, "Elbette. Hey, ben iyiyim." dedi.

"Düşündüğün kadar iyi olmayabilirsin."

"Bunu nasıl söyleyebilirsin? Eğer kendimi iyi hissediyorsam ve iyi davranıyorsam ..." "Pekala, sür. Telefon görüşmeleri yapmam gerekiyor."

- - -

LUCAS elektronik vitesin nasıl çalıştığını açıklamak zorunda kaldı, Frisell bunun tuhaf olduğunu düşündü ve arkadaki sessiz kadınla birlikte Gathering'den ayrıldılar. Lucas BCA'daki nöbetçi memuru aradı.

ve ondan topladığı telefon numaralarına ping atmasını istedi. Ve, "Barb Watson orada mı?"

"Sanırım öyle. Henüz çıkış yapmadı."

"Onu benim için ara, numarası bende yok," dedi Lucas.

"Bir saniye. Ve dinle, Sands seninle konuşmak istiyor. Onu ofisinden aramanı istiyor. Seni bağlamamı ister misin?"

"Hayır. Benimle konuşmak isterse numaram onda var," dedi Lucas.

"Lucas, gerçekten çok kızgın," dedi nöbetçi memur. "Bana sordu Neden tüm bu iş için Wisconsin'e para ödüyorduk ve şimdi Michigan'dasınız?"

"Böylece beni arayabilir. Şu numaralara ping at. Ve Barb'ı arasın."

Barb Watson teknik bir uzmandı: Telefonuna cevap verdiğinde Lucas, Raleigh Waites'in telefonunun etrafında bulduğu kahverengi çantayı tarif etti. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

"Evet, ne yazık ki. Bu bir tür Faraday kafesi. Cep telefonu sinyallerini engelliyor, hem içeri hem de dışarı."

"Huh. Bunlar yasal mı? Nereden alıyorsunuz?"

"Bildğim kadarıyla yasal. Modern Sanat Müzesi bunları satardı."

"Bu hiç iyi değil," dedi Lucas.

- - -

LUCAS telefonu kapattığında arkadaki kadın, "Raleigh'in telefon çantasını öğrendin demek?" dedi.

Lucas yarı yarıya dönerek ona baktı. "Ne dedin sen?"

"Bana her zaman tecavüz ederdi. Beni kaçırdı ve o ve diğerleri bana tecavüz ederdi. Kadınlara bile." O kadar düz, o kadar yansız bir tonda konuşuyordu ki Lucas onun doğruyu söylüyor olabileceğini düşündü.

"Seni nereye kaçırdı?"

"Kaliforniya'da. Beni işimden kaçırdı," dedi Petrelli. "Ne işinden? İşini mi?"

"Home Depot'ta çalıştım."

"Sence kimse ihbar etmiş midir? Sizinkileri arayalım mı?"

"Muhtemelen hayır," dedi Petrelli. "Öğrenciler beni içeri soktu Annemi arayıp seyahate çıkacağımı ve beni aramamasını söylememi istedi."

"Huh."

"Üç yıldır bana tecavüz ediyorlar" dedi. "Bütün her gece. Raleigh beni döverdi çünkü bundan zevk alırdı. Bana 'belirlenmiş tecavüzcü' derlerdi."

"Pekâlâ," dedi Lucas. "Şehir merkezine indiğimizde bir açıklama yapmanı isteyeceğiz-"

"Popo, ağız, her şey," dedi. "Tamam, şehre indiğimizde-"

Pencereden dışarı, ağaçlara baktı. "Korkunçtu," dedi. Bunu sandviç sipariş ederken kullanabileceği bir ses tonuyla söyledi.

- - -

Yakaladıkları iki kişi şehir polisinde tutulacaktı.

Petrelli'yi şerifin ofisine götürdüler ve protesto eden Melody Walker'ı nezarethaneye geri götürürken onu ilçe katibinin ofisine koydular. Sonra Petrelli'yi sorgu odasına götürdüler, oturtular, kameraları açtılar ve Lucas, "Parkta sana haklarını okuduk. İstersen tekrar okuyabilirim."

"Hayır. Sadece tüm müritler tarafından kaçırıldığımı ve tecavüze uğradığımı söylemek istemiştım," dedi. Sonra, "Bir dakika." Ayağa kalktı ve

Kedi kuyruğunu çıkardı, görüşme masasının üzerine bıraktı ve tekrar oturdu. "Bu daha iyi."

"En başa dönelim," dedi Lucas. "Pilate'nin ya da müritlerin geçen yıl Kitty Place adında bir aktrisi öldürüp öldürmediğini biliyor musun?"

"Orada değildim ama bana anlattılar," dedi. Bir an Lucas'a, sonra Frisell'a, sonra tekrar Lucas'a baktı: "Pilate ve diğer adamlar onu sikmişler, sonra da parçalara ayırıp Okyanus. Ama o başlangıç değildi. Yakınından bile geçmedi. Sanırım benimle işleri bittiğinde bana yapacakları şey de buydu."

"Başlangıç neydi?" Lucas söyledi.

"Ben orada değildim ama çok eskiden, bilmiyorum... belki beş yıl? Bir adamı kafasına taşla vurarak öldürdüler. Malibu yakınlarında bir plajda. Onu okyanusa da attılar. Birini öldürdüklerinde ya okyanusa atarlar ya da tepelere gömerler."

"Bunu kaç kişiye yaptılar?" Frisell sordu.

"Şey, öldürdükleri ikinci kişi, kızlardan biri bana bunu söyledi, gezgin bir adamdı ve elinde kuş başlı bir baston vardı. üzerinde. Pilatus bunu saklıyor ve ne zaman birini öldürseler ona bir çentik atıyor. Belki on tane çentik vardır."

"Pek sayılmaz," dedi Frisell.

"Gerçekten." Başını salladı ve ekledi: "Öldürmelerinden nefret ediyorum. çünkü çok heyecanlanıyorlar ve sonra bana toplu tecavüz ediyorlar."

"Pilatus'un şu anda nerede olduğunu biliyor musun?"

"Şey, buralarda bir yerde. Ama o akıllı biri - Buluşma'ya gelen ilk kişi o olmayacaktı. Önce casuslarını gönderdi. Raleigh diğer Buluşma'da seni gözetliyordu, seni ve Pilate'nin vurduğu kızı gördü. Raleigh onun senin kızın olduğunu düşünüyor. Bekle, onun senin kızın olduğunu *sanıyordu*. Sanırım değil.

Artık hiçbir şey düşünmüyorum."

Lucas ürperdiğini hissetti: Letty ile Pilate'nin hiçbir şekilde bağlantılı olmasını istemiyordu. Pilate'nin ya da müritlerinden herhangi birinin Letty'den *haberdar* olmasını bile istemiyordu. "Ama Pilatus buralarda," diye sordu Lucas.

"Bir yerde. Sanırım burada. Raleigh'in bu gece yarısı onu arayıp her şeyin yolunda olduğunu söylemesi gerekiyordu."

"Senin ve Raleigh'in konuştuğu o iki adamı tutukladık, battaniyenin üzerindeki adamları."

"Jase ve Parker, evet, bana her zaman tecavüz ederlerdi." dedi. "Bazen ikisi birden. Buna ikili takım diyorlar." "Cinayetlere karıştılar mı?"

Bir an düşündü ve sonra, "Jase her zaman öyleydi, Parker, belki birkaç kez, ama o kadar da istekli değildi. Yani, yapardı ama pek de sıcak bakmazdı. Yakalanacağımızdan -yakalanacaklarından- ve elektrikli sandalyeye gönderilmekten korkardı."

Frisell: "Bu Pilatus denen adamın on çentiği olduğunu söylemiştin. Kaç kişi için oradaydın?"

Tekrar düşünerek dudağını uzattı. "Belki dört? Beni kaçırmadan uzun zaman önce de bunu yapıyorlardı."

Lucas, "Bir dakika burada otur. Biz hemen döneceğiz."

Petrelli dedi ki, "Hey, size yardım ediyorum çocuklar. Benim bundan çıkarım ne olacak? Bir şey istiyorum."

"Bu konuyu avukatınızla konuşacağız," dedi Lucas. "Buraya doğru geliyor."

Frisell'i koridora çıkardı ve Lucas, "Walker'dan daha kötü. Onda bir sorun var."

"Yıllarca herkes tarafından tecavüze uğradıysa ..."

"Travma olabilir," diye kabul etti Lucas. "Bir süre sonra beynin patlar. Öte yandan, bizi manipüle etmeye çalışıyor da olabilir -işin bittiğini biliyor. Bakalım Walker'ın avukatı gelmiş mi? Eğer geldiyse değil, onu dışarı çıkarabiliriz."

"Onunla konuşmamamız gerektiğini söylediğini sanıyordum."

"Ona daha fazla soru sormamız gerekiyor *ama* o etraftayken birbirimizle konuşabiliriz. Eğer ağzından bir şey kaçırırsa, ona artık bizimle konuşmamasını söyledik. Videoda."

"Ne hakkında konuşuyor olabilirdik ki?" Frisell söyledi.

- - -

WALKER'ı nezairethaneden çıkardılar ve arka tarafa götürdüler.

Lucas ona bir Diet Dr Pepper ve bir paket Cheez-Its aldı. Frisell'a dedi ki, "Eğer Linda

doğruyu söylersek, herkesi tecavüzden de yakalarız. Buna gerçekten ihtiyacımız olduğundan değil."

"En az on cinayet," dedi Frisell. "Gerçekten iğneyi yiyecekler. Hepsine. On tane. Lanet olsun. Cinayet. İnanılmaz."

Walker dedi ki, "Linda? Linda sende mi?"

Lucas: "Evet. Muhtemelen bunu sana söylememeliyim, ama arkadaşlarından biri, adı neydi ... ?"

Frisell: "Raleigh?"

Walker, "Raleigh ve Linda sende mi?" dedi.

"Raleigh yanımızdan geçerken ateş etmeye çalıştı," dedi Lucas. "Öldürüldü."

Ağzı açık kaldı: "Yalan söylüyorsun."

"Hayır. Vurulmuştu. Subaru'sunun ön koltuğunun altında kocaman bir krom tabanca vardı, onu bize doğrultmaya çalıştı," dedi Lucas. "Şimdi

Linda bize tüm hikayeyi anlatıyor: en az on cinayet. Kaçırılmış ve tecavüze uğramış-

"Linda mı? Linda en kötüsü," dedi Walker, Dr Pepper'ın üzerinden onlara bakarak. "Tecavüze uğramadı: hareket eden her şeyi becerirdi. Nasıl isterlerse. O, biliyorsun, dışarıdaki çocuk Black Hills'te adamın sikini kesen oydu. Onunla dans ediyordu ve adam hâlâ hayattaydı. Eğer arabasına bakarsan. bulabileceğini söyledi. Ondan deri bir ot kesesi yapacağını söyledi."

Bir süre ona baktılar, sonra Frisell, "Aman Tanrım," dedi. Birkaç saniye sonra da Lucas'a, "Bu insanlar nereden geliyor? Nasıl bu hale geldiler?"

"Bilmiyorum," dedi Lucas. "Kızıma her şeyi duyacağımı söyledim. Bu şehir efsaneleri, tüm bu saçma hikayeler. Ona bunların hiçbirinin doğru olmadığını söyledim. Peki, tahmin edin ne oldu?"

Frisell önce Walker'a, sonra Lucas'a baktı ve sordu: "Hangisinin yalan söylediğini nereden bileceğiz? Biri yalan söylüyor olmalı."

"Sorgulamamız gereken daha çok insan var," dedi Lucas. "Oraya gitsek iyi olur."

- - -

PETRELLI'YI nezarethaneye götürüp kilitlediler ve Walker'ı sorgu odasına koyup kilitlediler ve gece yardımcısına avukatın Walker'la ve muhtemelen Petrelli'yle konuşabileceğini, ancak Kadınlardan biriyle konuşmadan önce Lucas'la konuşmalıydı. "Ona beni aramasının önemli olduğunu söyle," dedi Lucas.

- - -

Şehir hapishanesindeki iki adamın adları Jason Biggs ve Parker Collins'ti; şehirde iki nezarethane vardı, ikisi de şerifin ofisindeki kahverengi fayanslı hücreler kadar kasvetliydi, kusmuk ve idrarı mümkün olan en etkili şekilde savuşturmak için tasarlanmışlardı. Biggs bir hücrede, Collins ise diğerindeydi.

Onları parktan aşağıya taşıyan Barnes ve Bennett, "Oldukça sertler. Sohbet etmeye çalıştık ve Biggs

Collins'in avukat istemesi. Bizden bir avukat istediler. Ona bu konuda bir şey bilmediğimizi söyledim, sen de onlara söyledin ya da Roma olur."

Lucas Frisell'a sordu, "Başka bir konuşma için hazır mısın?"

"Elbette."

Bir belediye görevlisi görüşme odasını kullanmak isteyip istemediklerini sorunca Lucas "Henüz değil" dedi. Barnes ve Bennett'a da "Cep telefonlarını aldınız mı?" diye sormuş.

"Evet." Barnes başını salladı. "Onları paketledik."

"Tüm geçmişlerine bakın ve yazın. İçlerinde *P* ya da Pilate adında biri var mı bakın."

Şehir polisi onları Biggs'in kilitli olduğu ilk nezarethaneye götürdü. İçeri girdiler ve Biggs fayansın üzerinde oturuyordu.

Bench hala mutlu palyaço suratını takınarak, "Sen avukat değilsin," dedi.

"Ben bir polisim. Buna hakkın var-"

"Yok artık. Avukat istiyorum.

Şimdi."

"Kesinlikle haklısın," dedi Frisell Lucas'ın omzundan. "Siktir et onu. Neden ona bir şans verelim ki? Linda ve Melody'den ihtiyacımız olan her şeyi aldık. Ben olsam bu adama iğneyi kendim batırırdım."

Biggs kırmızı, beyaz ve siyah yüzünün ardından onlara sırtı

Boya: "Hey. Senden daha iyi polisler tarafından kandırıldım. Avukatı istiyorum."

Lucas ve Frisell hücreden çıktılar ve şehir polisi kapıyı arkalarından kilitledi. Frisell, "Bunun için Akademi Ödülü yok." dedi.

Collins daha titrekti. Frisell dedi ki, "Siktir et onu. Neden ona bir şans verelim ki? Melody ve Linda'dan ihtiyacımız olan her şeyi aldık. Bu adama iğneyi kendim batırırdım."

"Sen neden bahsediyorsun?" Collins sızlandı. "O sürtükler sana ne söyledi? Onlar gördüğüm en çılgın sürtükler."

Lucas, "On ölü ve *onlar* deli mi? Seni sefil pislik, keşke seni parkta vurmuş olsaydım."

"Benim cinayetlerle hiçbir ilgim yok. Ben sadece gezintiye çıkmıştım, Çünkü yol boyunca bize uyuşturucu bulabilecek adamlar tanıyordum. Birinin Güney Dakota'da bir çocuğu öldürdüklerini söylediğini duydum ve hemen oradan ayrıldım, böyle bir şey duymak istemedim."

"Peki ya Hayward'daki Neal Malin? Senin adamın mıydı? Senin uyuşturucu adamlarından biri miydi?"

Collins'in gözleri kaydı. "Bunu ben de duydum. Bana bir kaza olduğunu söylediler. Ben orada değildim ama karavanın patladığını söylediler."

"Ne tür bir bedavacılık boğazının kesilmesine neden olur?" Lucas sordu. "Benzinle ne tür bir bedavacılık yapıyorsun?"

"Hiçbir şey bilmiyorum. Bir avukatım olmalı. Bunu size anlatabilirim ama önce bir avukatım olmalı."

Hücreden geri çekildiler ve Lucas diğerlerine, "En güvenilir kişi o olabilir. Onu diğerlerinden uzak tutalım."

Bennett geldi ve Lucas'a bir bloknottan koparılmış bir sayfa verdi: "Cep telefonlarındaki telefon numaraları. Collins denen adamın "Pilate."

"Mükemmel."

Şehir polisi, "İnsanları burada tutacak tesisimiz yok. Roma'yla konuşup insanları Sault Ste. Marie'ye göndermeye başlamanız gerektiğini söylemelisin."

"Anladım," dedi Barnes. "Roma'yla konuşacağım ama muhtemelen okuldan bir otobüs ödünç alabiliriz ya da Amos Krall'ın minibüsünü alıp onları onunla taşıyabiliriz."

Lucas'ın telefonu çaldığında ve arayan kısmında "Bilinmeyen" görüldüğünde hâlâ bunun lojistiğini çözmeye çalışıyorlardı. "Evet?"

"Ben Lyle Ellis, savunma avukatıyım. Şerifin ofisindeyim. Benimle konuşmak istediğinizi söylediler."

"Evet, Bay Ellis. Dinleyin, bulunduğunuz yerde iki kişi var ve iki kişi de şehirde kilit altında tutuluyor," dedi Lucas. "En azından şimdilik hepsini geri gönderebilirseniz iyi olur. Şerif size sorunu açıkladı mı?"

"Evet. En azından onun gördüğü kadarıyla," dedi Ellis. "Minnesota'dan geldiğinizi anlıyorum ama buradaki durumunuzu tam olarak anlayamıyorum."

"Bunu daha sonra konuşabiliriz," dedi Lucas. "Şerifin ofisinde tutulan iki kadın bize on dokuz gezgin katil olduğunu ve arkalarında belki on ceset olduğunu söylüyor: Manson çetesini düşünün, ama Daha da kötüsü, lider hala burada serbestçe dolaşıyor. Size söylemek istediğim şey şu ki, benim görüşüme göre

muhtemelen delidirler. Kelimenin tam anlamıyla deli ve kanıtlanmış katiller. Kendi güvenliğinize dikkat etmelisiniz. Onlarla ters düşmeyin. Bence, ön görüşme için yanınıza bir polis almak isteyebilirsiniz ve daha sonra Sault Ste.

Marie, onlarla ancak yanında bir koruma varken özel olarak konuş."

"Beni korkutmuyorsunuz Memur Davenport," dedi Ellis. "Bu benim ilk rodeom değil."

"Belki ilk değil ama daha önce ele aldığınız her şeyden farklı, çünkü *herkesin* ele aldığından farklı, hiçbir yerde," dedi Lucas. "Daha önce kimse bu rodeo ile uğraşmadı. Bunlar deli. Kendinizi korumalısınız."

"Pekâlâ. Söyledikleriniz hakkında düşüneneğim."

"Bay Ellis, size şunu söyleyeyim, öldürülebilecek kadar kendinden emin bir adam gibi konuşuyorsunuz. Bunu yapmayın. Güney Dakota'da hadım edilmeden önce *çarmıha* gerilen ve kesilerek öldürülen bir adam, Wisconsin'de boğazı kesilen bir başkası ve tekmelenerek öldürülen bir kadın var."

"Aptal olmamaya çalışacağım," dedi Ellis.

"Çok uğraş," dedi Lucas ve telefonu kapattı.

Barnes dedi ki, "Bu Lyle Ellis olmalı. Bulaşık makinesindeki en keskin bıçak o *değil*. Onu yıllardır tanırım. Onunla konuşacağım."

- - -

BARNES, Bennett ve şehir polisini dört müridi Sault Ste. Marie'ye nakletmenin güvenli bir yolunu bulmaları için bıraktılar-Barnes en iyi yolun her birini farklı ciplerin arkasına zincirlemek ve ayrı ayrı götürmek olduğunu savunuyordu. Böylece dördü de üç saat içinde hapse girecek ve birbirleriyle iletişim kuramayacaklardı. Lucas bunun şu ana kadar duyduğu en iyi fikir olduğunu düşündü ve öyle söyledi.

Barnes ve Bennett bu işi hallederken, Lucas ve Frisell parka geri döndüler. Frisell'in artık silahı yoktu ama Lucas eğer bu işin üstesinden gelebilirse, daha önce de

parkta dolaşıp etrafa göz kulak olması faydalı olabilir.

"Soğukkanlı bir katil olduğumu düşünmenizi istemem," dedi Frisell.

"Ama bak Lucas, o adamı vurmak beni gerçekten rahatsız etmiyor.

Sadece

değil. Geçen yıl ikinci sınıf futbol maçında bir çocuğum sakatlandı ve bana söylemeyerek durumu geçiştirmeye çalıştı ve daha kötü sakatlandı.

İki omurgam kırıldı. Bu beni bir yıldır üzüyor. I

görmeliydim. Bilmem gerekirdi. Neredeyse bir yıl sonra hala korse ile dolaşıyor ve ben her seferinde kendimi tekmeliyorum.

Onu her gördüğümde. Ama bu Raleigh denen adam? Sorun değil."

Lucas yarı gülerek, "Sen de ben de. Ben buluşmam bizim gibi birçok insan var. Bazı çatışmalarda bulundum ve hepsi de iyiydi ve beni en çok rahatsız eden şey tüm o lanet olası evrak işleriydi. Öte yandan, ateş eden polisler görüyorum Birini, mükemmel bir şekilde vuruyorlar ve bir daha asla eskisi gibi olmuyorlar. Ve bu gerçek, numara yapmıyorlar."

"Buna inanıyorum," dedi Frisell. "Ama ben değil. Oraya kimseyi vurmak için gitmedim. Kendimi sarhoş bir sürücünün beni vurması kadar kötü hissediyorum.

karşıdan karşıya geçip bana çarptı ve o öldü, ben ölmedim. Yani, pek değil. Ve size söyleyeyim, Roma da aynı şekilde. Ve sanırım diğerleri de öyle."

"Umarım gerçekten öyledir, uyandığında kışının düştüğünü görmezsin," dedi Lucas. Lucas yeni telefon numaraları listesini BCA'ya verdi: "Hepsini ara. Bana haber verin."

T Parktaki manzara yine Hayward'dı; yarım daire şeklindeki boyalı yüzlü Juggalolar ve Juggaletlerden oluşan değişken bir kitle Olay yerinin etrafında birkaç üniformalı polis memuru kalabalığı geride tutuyordu. Alanın bir ucunda bir ateş yığını yükseliyordu, Bir grup da diğer uçtaki sahnede ses kontrolü yapıyordu.

Lucas ve Frisell park edip çembere doğru yürüdüler. Laurent Onları gördü, olay yeri bandının etrafından dolaştı ve yanına gelip "Herb Jackson Sault'tan geldi. Herb onların olay yeri sorumlusu."

Lucas, "Güzel," dedi ve Laurent'a şerifin ofisinde ve şehir hapishanesinde yapılan yarım yamalak sorgulamalardan bahsetti. "Şimdi asıl mesele onları toparlamak. Sadece bir kişi direniyor, diğerleri anlaşmaktan memnun görünüyor."

"Peki ya Lyle Ellis?" Laurent sordu. "Seni aradı mı?" "Evet, şu anda senin ofisinde. kadınlar."

- - -

Olay yeri teknisyeni **HERB JACKSON**, kendisi oraya varmadan önce olay yerinin nasıl ele alındığı konusunda biraz sinirliydi, ama bu tipikti ve Lucas'ı pek de rahatsız etmiyordu. Endişeli bir şekilde, çekim sahnesini izlemek çoğunlukla zaman kaybıydı.

Çatışmanın birkaç tanığı vardı ve kullanılmış her 9 mm'lik merminin tam yerini belirlemek

Öyle ya da böyle bir fark yoktu. Ancak, olay yeri teknisyenlerinin yaptığı buydu ve genellikle onları bu işle baş başa bırakacak kadar mutluydu.

Hiçbir şey olmasa bile, bölge savcısı olay yerinin dudağından vurulan adam tarafından dava edildiğinde yetkin bir şekilde ele alındı.

Öte yandan, bir önceliği vardı. "Herb, seninle burada konuşmam gerek." dedi.

Kalabalıktan olabildiğince uzaktaydılar: Lucas onlara doğrultulmuş video kameraları görebiliyordu ve bazılarında zoom mikrofonlar vardı. Laurent onları arabanın uzak tarafına kadar takip etti ve Lucas onlara Melody Walker'ın Linda Petrelli'nin Henry'yi almasıyla ilgili söylediklerini sessizce anlattı.

Fuller'ın penisini bir ödül olarak. "Eğer doğruyu söylüyorsa, arabada olabilir. Ne olduğu belli olmayabilir... ya da olabilir, bilmiyorum. Eğer bulursanız, dikkatli davranın, çünkü bunları asacak. pislikler."

"Lanet olsun, daha önce hiç ..." Jackson dedi ki. "Yani, bazı garip şeyler gördüm ..."

"Evet. Biliyorum. Sadece neyle uğraştığının farkında olun," dedi Lucas.

"Peters ve Sellers hâlâ dışarıda, etrafa bakıyorlar," dedi Laurent.

"Kaliforniya'dan başka plaka görmedim."

Lucas, "Herb'ün diğer iki arabayı, Biggs ve Collins'ten gelenleri incelemesi gerekiyor," dedi. "Collins satıcı olduğunu kabul ediyor." Jackson'a: "Gizli paneller ve benzeri şeyler için yakından bak."

"Yapacağım. Lansing'de bu konuda bir ders almıştım," dedi

Jackson. "Sen ne yapacaksın?" Laurent Lucas'a sordu.

"Peters ve Sellers ile buluşun, parkta dolaşın.

Raleigh Waites beni tanıdı çünkü Pilate Hayward'daki olay yerinde bir casus bırakmıştı ve beni cinayeti işlerken görmüştü.

sahne orada. Pilate'nin burada başka bir tane daha olabilir. . . bunun farkında olmalıyız."

"Keşke o orospu çocuğunu elimize geçirebilsek," dedi Laurent. "Ona bu pisliği UP'ye getirmemesi gerektiğini öğrettirdik."

- - -

HIÇBİR ŞEY OLMADI. Kimseyi görmediler.

Lucas, Laurent, Peters, Sellers ve Frisell parkın her santimetrekaresinde yürüyor, kalabalığın arasından geçerken bir yandan da birbirlerini izliyor, onları takip eden birini arıyorlardı. Gördükleri Hiçbir şey. Bir saat geçti, sonra iki. Lucas hiçbir şey görmemiş olan devasa şişman adamla tekrar konuştu. BCA'daki nöbetçi memur aradı ve telefonların AT&T ve Verizon üzerinden pinglendiğini, ancak hiçbir şey görmediklerini söyledi.

"Uyarılmış olmaları ve hepsinin telefonlarını o özel çantaların içine koymuş olmaları ya da Lucas nöbetçi memura, "Piller," dedi. "Şunu yapın: Telefon şirketleri bu gece saat on bir civarından itibaren sabah bire kadar. Aldığımız kadınlardan biri Pilatus'un gece yarısı aramalarını bekleyebileceğini söyledi. Gece yarısı o pencere dışında telefonları kapalı tutabilirler."

"Anladım. Haberi iletirim. Davy'nin gece vardiyası var, bir şey bulsak da bulmasak da onu aratacağım."

- - -

LUCAS bir saat daha düşündükten sonra Laurent'a, "Yeni gelenlere bakması için bir kişiyi burada bırakalım ama diğerlerini evlerine gönderelim. Bu gece erken yatmaları gerek. Gece yarısı Pilate'ye ping atar ve yerini tespit edersek, hemen yola çıkıp üzerine gitmek isteyeceğiz. Her neredeyse oraya gidin, etrafını çembere alın ve sabahın ilk ışıklarıyla birlikte onu vurun."

"Tıpkı geyik avı gibi," dedi Laurent.

"Geyikler genelde karşılık vermezler."

"Doğru. Tamam, Peters'in yarın mahkemesi var. Geç saate kadar kalmasını sağlayacağım ve diğerlerini evlerine göndereceğim."

"Sana bir sorum var," dedi Lucas. "Ya Pilate Barron County'de değilse?"

Laurent omuz silkti: "Burada karşılıklı yardım anlaşmalarımız var - tek yapmam gereken hangi ilçeye gidiyorsam oranın şerifini aramak, onlar da bana gel diyecek ve ben de tamam diyeceğim. Bütçeler o kadar büyük ki

Kimsenin hayır diyemeyeceği kadar sıkı. Eğer burada, yukandaysa, peşinden gidebilecek kadar mutluyum. Bunların hepsi oldukça ilginç. Sanırım çocuklar da giderdi. Soracağım."

"Güzel. Onlarla kontrol edin. Eğer Barron County'nin dışında, ormanın derinliklerinde bir yerdeyse, yerel halktan da yardım isteyebiliriz."

Laurent, "Bu gece etrafı arayacağım, önceden ayarlayacağım," dedi. "Nerede olduklarını öğrenir öğrenmez bana haber ver."

"Beni ararlarsa ilk öğrenen sen olacaksın," dedi Lucas. "Belki her şey daha kolay olur."

"Raleigh Waites kolay ölmedi. Wisconsin'deki Bony denen adam da öyle."

"Sen gerçekten Noel Baba'sın," dedi Lucas. "Senin, 'Evet, hiçbir şey olmayacak,' demen gerekiyordu."

"Ben Irak'tayken," diyor Laurent, "bir operasyonun kolay olacağını söyleyen birine standart bir cevabımız vardı."

"Öyle mi?"

"Evet: *Koş!*"

- - -

LUCAS Holiday Inn'e geri döndü, duş aldı, aceleyle giyinmek için birkaç kıyafet hazırladı, Weather'ı aradı, neler olduğunu anlattı, bir süre Letty ile konuştu - canı yanıyordu

İlk günkünden daha kötüydü ama Weather bunun normal olduğunu söyledi.

Telefonu kapattıktan sonra ışığı kapattı ve uyumaya çalıştı. Ama çok erkendi ve yapmadı. Bunun yerine karanlıkta yatağına uzandı ve olasılıkları düşündü.

Sıkıcı, Del'i aradı: "Her şey yolunda mı?"

"Şey, evet. Yani acil bir durum yok. Ne yapıyorsun?"

"Uyumaya çalışıyorum ama olmuyor. Bugün neredeyse vuruluyordum, Weather'a söyleme ..."

Del'e anlatmış, Del de "Tanrım, şanslıymışsın." demiş. "Evet, biraz."

Del ile telefon görüşmesini bitirdiğinde ışıkları tekrar kapattı, uyuyamadı, iPad'ini çıkardı ve bir süre internette gezindi,

Sonunda saat on bir buçuğa doğru ilerledi ve iki dakika sonra nöbetçi subaydan bir telefon aldı. "Beş isabet aldık. telefon numaraları, hemen. İkisi Kaliforniya'daydı ama üçü de yukarı bölgedeydi. Pilate'nin ve diğer ikisinin telefon numaralarını bulduk. GPS koordinatlarını buldum. Haritan var mı?"

"Birini arayayım," dedi Lucas.

GPS konumları doğruysa, Pilate çağrılarını Lucas'ın bulunduğu yerin kırk mil batısında ve kuzeyinde, Cray County'nin derin ormanlarındaki bir eyalet parkı kamp alanından geliyordu.

"Onlara ping atmaya devam edin. Yoldayız," dedi Lucas. Ayağa kalkmış, kot pantolonunu çekiştiriyordu. Laurent'ı aradı ve, "Cray County'ye gidiyoruz, oradaki yerlilerle konuşacağız, her neredeyse," dedi.

"Çoktan aradım. Bölgedeki tüm şerifleri aradım. Her yerde. Oraya gittiğimizde onların birkaç yardımcısını ve belki birkaç yedek yardımcını daha yanımıza alabiliriz. Asıl soru şu: Sabahın birinde oraya gitmek istiyor muyuz? Karanlıkta ormanda insanları kovalamak zorunda kalırız."

Lucas bunu düşündü ve sonra, "Sanırım olmaz. Ben gidiyorum ama sizinkilerin uyumasına izin verin. Saat altıda mı hava aydınlanıyor? Kırk mil mi? Onları dört buçukta kaldır, beş buçuktan önce de kasabadan ayrıl."

"Orası dümdüz bir yol. Işıklarla konvoy halinde gidiyoruz, bir saatten kısa sürede orada olabiliriz," dedi Laurent. "Peters geliyor, mahkeme tarihini iptal etti. Sana oradaki şerif yardımcılarının isimlerini vereyim. Muhtemelen onları kontrol etmelisin. Ben de onları ara ve geleceğini söyle."

- - -

LUCAS gece yarısını biraz geçte yoldaydı, not defterinde Cray County polislerinin isimleri ve Pilate'in bulunduğu kamp alanının elle çizilmiş bir haritası vardı. Jeanne d'Arc'ta açık hiçbir şey yoktu, benzin istasyonu bile, bu yüzden batıya yöneldi. Yirmi mil

Dışarı çıktığında hala açık olan bir spor malzemeleri mağazası-roadhouse-benzin istasyonu kombinasyonu gördü, bir diyet kola, bir çizburger ve patates kızartması aldı ve deposu dolu bir şekilde tekrar yola koyuldu.

Lewis Eyalet Parkı, Winter'daki ilçe merkezinin uzak tarafında, tamamen şebekenin dışındaydı. Winter'da açık bir gaz istasyonu vardı. İstasyon/bakkal ve tezgâhtar ona ana caddenin aşağısındaki ilçe adliyesini gösterdi. Arka taraftaki ek binada Şerifin ofisinde ışık yanıyordu ama kapı kilitliydi ve kapıyı çaldığında kimse cevap vermedi.

Görevli şerif yardımcısının telefon numarası vardı, onu aradı ve şerif yardımcısı telefonu açıp "Ben Carl" dedi.

"Carl, ben Lucas Davenport. Şerifin ofisindeyim." "Hey. Yol devriyesindeyim, koşumun en ucundayım. Sen dükkânı gördün mü?" "Evet."

"Güzel kahveleri var, beni orada bekleyebilirsin," dedi Carl. "Lewis Park'a gidip duruma bir göz atacağım." "Tamam. Oradan sadece on mil uzaktasın, yani ... eğer sadece Etrafa bakın ve sonra geri dönün, muhtemelen hemen hemen buluşacağız."

"Teşekkürler. Görüşürüz o zaman."

- - -

KIŞIN ON MİL DIŞINDA, bir otoyol tabelasının yanından geçti. ama yavaşlamadan yoluna devam etti. Bir araba yolu olan ilk yan yolda kenara çekip telefonunu çıkardı: telefon çekmiyordu. O geri döndü ve parkın giriş yolunun yanından yavaşça geçti. Hiçbir şey göremiyordu, bir ışık parıltısı bile.

Winter'a geri dönerken tam olarak ne yapmak istediğini düşünüyordu. Winter'da Lucas telefonunu tekrar denedi, bir sinyal aldı ve BCA nöbetçi memurunu aradı. "Artık ping yok. Her şey yavaşladı. gece yarısı, ve aniden, gittiler. Superior Gölü'nün yukarısında iki telefon ve Winter ile Superior Gölü'nün ortasındaki ormanda bir telefon daha var. GPS'in uydu görüntüsüne baktım. ama orada hiçbir şey yok."

Lucas telefonu kapattıktan sonra iPad'ini denedi, onda da bir bar vardı ama Lewis Eyalet Parkı'nın arazi haritasını yavaşça indirmeyi başardı. Ana özelliği, Barron'daki Overtown Park'ta olduğu gibi

İlçede bir göl ve bir kamp alanı vardı. Bunun dışında, gölün etrafındaki arazi düz ve muhtemelen bataklıktı, çünkü fazla Gölün su seviyesinin üzerinde bir kabartma. Google uydu görüntüsü, gölün etrafında bir orman yığını ve birkaç geniş açık kesim gösterdi giriş yolunun gerisinde.

Google görüntüsüne bakıyordu ki bir Ford pikap park yerine girdi ve içinden tişört, eşofman altı ve spor ayakkabısı giyen yaşlı bir adam indi. Lucas onu karşılamak için dışarı çıktı ve sordu, "Carl?"

"Hayır. Ben şerifim, Phil Turner." Kısa boylu, zayıf, beyaz bıyıklı, kalın göğüslü ve kollu bir adamdı. El sıkıştılar ve Turner dedi ki, "Carl beni aradı. Ona muhtemelen ikiye kadar ayakta olacağımı söyledim. Sen Davenport musun?"

"Evet."

"Bu adam hala Lewis'te mi?"

"Bilmiyorum. Tam isimleri bilmiyorum, çoğunu bilmiyorum Açıklamalar, plakalarını bilmiyorum, büyük olasılıkla Kaliforniya'dan geliyorlar ama emin değilim. Silahlı olacaklar ve öldürmeye istekliler. Öldürmeye hevesliler."

"Kahretsin."

"Evet. İyi bir durum değil," dedi Lucas.

"Karşılıklı yardım çağrısında bulundum, Barron County'den gelenler de dahil olmak üzere çevre ilçelerden yirmi milletvekili ve yedek milletvekili saat beş buçukta burada olacak. Kaç kişi arıyoruz?"

"Emin değilim. On dokuz ya da yirmi kişiyle başladıklarını düşünüyoruz. Bunlardan altısını indirdik, geriye on iki ya da on üç tane kalıyor ama hepsi parkta değil. En az üç cep telefonu için daha yerimiz var, parkta değil. Her cep telefonunda iki kişi varsa Telefon, bu altı kişinin henüz ormanda olduğu anlamına gelir, yani belki de ... parkta altı ya da yedi kişi vardır? Ama gerçekten bilmiyoruz."

"Yirmi yardımcı yeterli olacaktır. Çoğunlukla Birbirinizi vurmamaya dikkat edin. Göl, otoyolun en fazla bir mil uzağında, ancak park yolundan çıkan bazı tomruk yolları var. Yolun yaklaşık üçte ikisinde açık bir kesime giden bir yol var. Arabaları oraya koyuyoruz, yolu kapatıyoruz ve içeri yürüyoruz."

"Kulağa bir plan gibi geliyor," dedi Lucas. "Herkesi nereye bağlayacağız?"

"Tam burada. Motelim yok ama birkaç saat uyumaya çalışmak istersen bir kanepem var."

"Ben iyiyim," dedi Lucas. "Bu ağaç kesme yollarından kaç tanesi ana park yolundan çıkıyor?"

"Dört ya da beş, sanırım," dedi Turner.

"Sanırım oraya geri dönüp yolun dışına park edeceğim. Dışarı çıkanlara dikkat et."

Turner başıyla onayladı. "Tamam. Carl'ı seninle birlikte oraya gönderebilirim, zaten etrafta araba kullanmak dışında bir şey yapmıyor. Onu otoyoldan uzakta bir garaj yoluna koyabiliriz, Kaliforniya plakalarını görüyorsun.

parktan yeterince uzaklaşana kadar arabayı takip edebilirsin, böylece başka kimseyi uyandırmadan onu ezebiliriz."

"Can Carl . . . Yani, o ..."

"Yetkin mi? Evet, tabii. O iyi. Federallerden aldığımız yirmi mermilik şarjörü olan bir M14'ü var. Bütün gün arabalarda delik açabilir."

Lucas, "Hiçbir polisin öldürülmesini istemiyorum," dedi.

"Ben de istemiyorum ama eğer bu adamlar söylediğin kadar kötüyse, ben de uzaklaşmalarını istemiyorum."

"Pekâlâ. Eğer Carl'ın beni desteklemesi senin için sorun değilse, benim için de sorun değil," dedi Lucas.

- - -

CARL bir dakika sonra ortaya çıktı ve park sapağının bir mil kadar batısındaki bir araba yoluna park etmeye karar verdiler. Birkaç kelime daha konuştuktan sonra eşyalarını yüklediler ve parka doğru yola çıktılar. Carl

bir mil uzakta durdu, iki nokta dönüşü yaptı ve araba yoluna geri döndü.

Lucas karanlıkta yoluna devam etti, göl sapağını buldu, dar çakıl yolda yüz metre ilerledi, sola doğru giden daha dar bir toprak yol buldu. Geri döndü, farlarıyla kontrol ederek yolun elli metre aşağısına kadar gitti, sonra ana yola geri döndü, geri döndü ve yan yola girdi. O sırada

Otuz adım ötede, ön koltuğu gidebildiği kadar geriye çekti, ışıklarını ve motorunu kapattı ve beklemek için yerleşti.

Uzun bir gün geçirmiş ve kendini uykuya bırakmıştı. Hiç gitmedi Tamamen uyuyor, diye düşündü, bir araba geçse uyanmayacağı kadar derin değil; ama iPhone'unun alarmı saat beşte çalana kadar rahatsız edilmedi. Ağzının tadı içinde bir tavuk tünemiş gibi geliyordu ve sırtı ağrıyordu. Ağzının icabına baktı bir sakız çiğnedi, arabadan çıkıp ayak parmaklarıyla birkaç dokunuş yaptı ve Carl'ı aradı. "İçeri girme zamanı."

"Sanırım. Ben de seni aramak üzereydim. Benim tarafımda bir şey göremedim."

"Şerifin ofisinde buluşalım."

- - -

Üç ilçeden gelen on iki milletvekili onu havaalanında bekliyordu.

Winter'daki şerifin ofisi. Sonra şerif Turner geldi, arabadan indi ve "Roman ve adamları on dakika uzaklıkta. Altı adamları var, iki normal yardımcı ve üç yedek. Bir tane daha

Yedek adam biraz daha geç gelebilir, dün gece geç saatlerde bir çocuğu yaralandı ve onu Sault Ste. Marie'deki acil servise götürmek zorunda kaldı."

"Umarım kötü değildir."

"Hayır. Bacağındaki fibula kemiği kırılmış olabilir, arkadaşlarıyla basket atıyormuş, biraz sertleşmişler. Her neyse, yürüdü Ama yatması gerektiği sırada ağrısı şiddetlendi. Onu doktora götürdüler, doktor da onları Sault'a gönderdi."

"Pekâlâ, yirmi tane var." Lucas park yerindeki kalabalığa baktı. Üç ilçeden devriye arabaları ve çeşitli kamyon ve SUV'lar vardı. Eki polis memuru dışında hepsi erkekti ve yaklaşık yarısı üniforma giyyordu, geri kalanı ise kamuflajlıydı, kanvas ve kot. Üniformaları çıkarırsanız, bir geyik sürüsü hazırlıyor olabilirler.

Laurent ve Barron County ekibi birkaç dakika sonra geldi; Laurent geldi ve "Doug Sellers'ın çocuğu bacağını kırmış" dedi.

"Duydum. Sanırım iyi olacağız."

Laurent başını salladı: "Hadi gösteriyi başlatalım."

- - -

Şerifin ofisinin dışındaki bir direk lambasının etrafında toplandılar ve planı özetlediler: sessizce içeri girin, kamp alanından yaklaşık dört yüz metre uzağa park edin, arabalardan ikisi yolu kapatsın.

Hepsi park ettikten sonra, parkı görebilecekleri kadar yaklaştıkça kadar yolda tek sıra halinde ilerlediler: "Hava aydınlık olmalı Oraya vardığımızda yeterince görecekiz," dedi Lucas ve gökyüzünün aydınlanmaya başladığı doğuya doğru el salladı. "Siz tüfekli çocuklar, namluları havada tutun. Görmek istemiyorum namluyu başkasının sırtına doğrultan herkes. Adamlar Silahlarınızı kılıfında tutun. Oraya girdiğimizde, her çadırı, arabayı, karavanı, her şeyi çivilemek istiyoruz. Kimse dışarı çıkmıyor. Eğer Birisi saldırganlaşıyor ..."

Bunu konuştular ve herkes bildiklerini kabul ettiğinde kamuflej pantolonlu ve CAT tişörtü bir adam, atıştırmalık ve kahve için dükkânda durmalarını önerdi.

"İyi fikir," dedi Turner. "Doldurun çocuklar. Ve kızlar. Ama dükkânda bir iki dakikadan fazla kalmayın. Gitmemiz gerek."

Kadınlardan birinin işemesi gerekti ve aceleyle şerifin ofisine gitti, sonra erkeklerden birinin işemesi gerekti ve diğer herkes Lucas'ın diyet kola ve çıtır çıtır Cheetos yüklediği markete gitti. Beş dakika sonra Turner sayım yaptı, herkes hazırды ve yola çıktılar.

- - -

LUCAS BİR ZAMANLAR geyik avcısıydı, ancak Weather ile evlendikten sonra bu işi bırakmıştı; Weather bu fikre pek karşı çıkmamıştı.

Geyik vurmayı ve geyik etinden spagetti ve köfte yapmayı çok severdi, ama bir makalede kurşun mermilerin, özellikle de genişleyen türden olanların, etin çoğunu kurşunla kirlettiğini yazıyordu. parçacıklar.

Çocuklarının *beslenmesinde* kurşun parçacıkları yok ... Ama zamanla Lucas üç ya da dört ayını geyik standlarında oturarak ya da avlanarak geçirmişti ve şafak vakti güvenli bir şekilde ateş etmek için çok karanlık olduğunu öğrenmişti; ama on beş dakika içinde Bir gazetedeki küçük yazılardan iki ya da üç yüz metre ötesini açıkça görebiliyordu.

Bu geçiş, polis konvoyu göle doğru ilerlerken gerçekleşti. Döndüklerinde farlar işe yarıyordu. Hepsi park ettiklerinde ve çıkış yolunu kapattıklarında tam gün ışığına kavuşmuşlardı.

Ekip üyelerinin çoğu tüfek taşıyordu ve tüfeklerin çoğu .223 siyah tüfeklerdi. Carl'ın M14'ü vardı ve başka bir adam da yarı otomatik bir .30-06 taşıyordu.

bir karavanı parçalamak zorunda kaldılar.

Laurent önden gitti, onu yedek yardımcıları izledi, hepsi üniformalı ve hepsi de siyah tüfekler taşıyan eski askerlerdi. Lucas onlarla birlikte hareket etti, Carl ve Turner da Lucas'ın arkasından.

Yürürken herkes otomatik olarak susuyor, aralarında dört beş metre olacak şekilde sıraya diziliyordu; birkaç sincap ormanda cıvıldaşıyordu ve bir karga

Ama bunun dışında, ayaklarının çakılda çıkardığı çıtırtıdan başka bir ses yoktu.

Patikadaki birkaç ıslak noktanın etrafından dolandılar ve sonunda Alçak bir tepeyi aşip gölün sonuna doğru hafif bir yokuştan aşağı inmeye başladılar; kıyı şeridinin kıvrımlarını görebiliyorlardı ve yaklaştıkça Lucas kahve kokusunu alabiliyordu.

Tam önlerinde bir tekne rampası vardı ve rampanın bir tarafına üç tekne bağlanmıştı. Yol sağa doğru kıvrıldı ve açıklığa doğru yürüdüklerinde göl kıyısı boyunca uzanan bir dizi kamp alanı gördüler. Belki de yarısı doluydu, çoğunlukla kampçıların bulunduğu pikaplar tarafından. İlk kamp alanında iki erkek ve bir kadından oluşan üç kişi ateşin etrafında, kamp taburelerinin üzerinde oturuyordu ve ekip kamp arabalarıyla ormandan çıkarken hepsi ayağa kalktı. Silahlar. Birini aramışlar ve ikinci bir kadın karavandan aşağı inmiş.

Lucas ilerledi, Laurent'a yetişti ve arkasındaki adama, "Burada bekle ve herkese oldukları yerde durmalarını söyle," dedi. Kol durdu, hâlâ çoğunlukla patikanın gerisindeydiler ve Lucas ile Laurent kampçılara doğru yürüdüler. Uzun boylu, beyaz sakallı adamlardan biri, "Neler oluyor?" diye sordu.

İkisinin de kamyonu Michigan plakalıymış.

Lucas, "Araçlarında Kaliforniya plakası olan bir grup insanı arıyoruz. Kimseyi gördünüz mü? ?"

Kadınlardan biri şöyle dedi: "Dün hava kararmadan önce açık araziden dönüyordum, orada yaban mersini topluyordum ve Kaliforniya plakalı bir araba gördüm. Sadece bir taneydi, içinde bir kadın ve bir erkek vardı."

"Nereye gitti?"

Kamp alanlarının olduğu sırayı işaret etti. "Aşağıda bir yerde. Herkes rampaya yakın olmak istiyor ama geç saatte geldiler ve tekneleri de yoktu, o yüzden sanırım aşağıda herhangi bir yerde olabilirler . . . ama kampçıların sonuna yakın."

Arabanın birkaç yıllık olduğunu ve muhtemelen Honda ya da Nissan olduğunu söyledi, "ya da bunlardan biri, Amerikan değil" ve koyu mavi ya da yeşil.

Gölün kavisi yüzünden Lucas iki ya da üç kamp alanından fazlasını göremiyordu ama kamp alanlarındaki hiç kimse de onları göremiyordu. Diğer şerif yardımcılarına aşağı gelmeleri için el salladı. kamyonetlerin arkasında toplandılar.

"Grup olarak aşağı ineceğiz, hep birlikte değil, ama dağınık da değil. Ağaçların kenarına olabildiğince yakın durun, tam oraya gelene kadar geldiğimizi görmezler."

"Kaç kişi var?" Turner sordu.

Lucas, "Sadece bir araba ve iki kişi gördüm," dedi.

- - -

TEKRAR YOLA ÇIKTILAR ama şimdi daha yakın durmuşlardı, tüfek namluları mızrak gibi havadaydı. Dokuz kamp alanını daha geçtiler, her biri bir kamyonet ya da minibüs park etmiş, sonra boş bir kamp alanı, başka bir SUV, sonra iki boş kamp alanını daha geçtikten sonra karanlık bir

yeşil araba. Lucas silahını çekti ve o, Laurent ve Laurent'in yardımcıları arabaya doğru ilerlediler. California plakalı.

Arabanın arkasında, soğuk bir ateş çemberinin diğer tarafında, mavi bir çadır görebiliyorlardı; dört kişilik, kendi kendini taşıyabilen, yağmurluklu bir çadır. Çadırın önü fermuarlıydı.

Lucas parmağını dudaklarına götürdü ve Laurent başını sallayarak yardımcılarını durmalarını işaret etti, sonra Lucas ve Laurent arabaya yaklaşıp içine baktılar. Araba boştu. Çadıra doğru ilerlediler.

Çadırın sorunu şuydu: İçini göremiyordunuz, içindekiler de dışını göremiyordu ama ince naylon kumaşın içinden kolayca duyabiliyordunuz ve hatta daha da kolay bir şekilde içinden ateş edebiliyordunuz.

Laurent yardımcılara arabanın arkasına geçmelerini işaret etti. Sonra Lucas'la birlikte ayaklarının ucuna basa basa çadıra doğru ilerlediler. Beş dakikadan

bir metre ötede, bir kadının horlamasına benzeyen narin bir ses duydular. Horlama ve tam dışarıdayken bir adamın ağır nefes alışları.

Lucas yine parmağını dudaklarına götürdü, Laurent başını salladı ve Lucas sol eliyle çadırın ön kapağındaki fermuarı nazikçe kavrayıp sessizce aşağı çekti. Sonuna kadar indirdi, sonra iki parmağını kapağın arasından geçirip açtı ve

İçeride. Uyku tulumlarında iki kişi, ayakları kapağa doğru, havalı yataklarda, çantaları çadırın arkasında. İki kişi vardı.

Lucas ve Laurent kapağın altındaki yatay fermuarları kapak tamamen açılana kadar yavaşça yana doğru çektiler.

Kapakları sonuna kadar çektiklerinde Lucas Laurent'a baktı, sonra iki yumruğunu sıkıp çekme hareketi yaptı - eğer doğru yaparlarsa, iki uyuyanı da çadırdan çekip çıkarabilirlerdi, hala çantalarında kozaladılar.

Laurent gülümsedi ve başını salladı. Kadın kıpırdandı ve uykusundan uyanacakmış gibi bir şeyler söyledi. Lucas tabancasını kaydırdı.

kılıfına geri soktu, uyku tulumlarına doğru bir parmak salladı ve ikisi de tulumların uçlarından tuttu ve Lucas, "Şimdi!" dedi.

Çantaları çadırdan çıkardılar ve kadın çığlık atmaya başladı ve adam "Bu ne lan! Ne oluyor lan!"

Laurent bağırdı, "Tutuklusun, ellerini kıpırdatma! Ellerini hareket ettirme!"

Her ikisi de sırtüstü yatıyordu ve gözleri açık, dört silahın namlusuna bakıyorlardı. Laurent postane görevlisi Bennett'e "Uyku tulumunun fermuarını indir" dedi.

Kadın çığlık atıyordu, "Ne yapıyorsun? Ne yapıyorsun?" diye bağıırıyordu.

Bennett fermuarı indirmiş. Adamın üzerinde bir tişört ve Jockey şortu vardı ve fermuarı kadının üzerine çektiler.

Bir tişört ve iç çamaşırı giyiyordu ve sonra çadıra bakan Turner, "Burada bir silahımız var ve bir torba marihuanaya benzeyen bir şey var -evet, öyle- ve birkaç telefon. Üç telefon."

- - -

LUCAS hâlâ sırt üstü yatan adama, "Pilatus nerede?" diye sordu. "Neden bahsettiğini bilmiyorum," ama kadın adama, "Sana söylemişim. Söylemişim. Seni kandırdı, seni aptal. Ne olacağını görmek için bilerek yaptı."

Adam "Kapa çenen!" dedi.

Lucas kadına, "Seni nasıl sersemletti? Burada mı? Nerede o?"

Adam tekrar "Kapa çenen!" dedi.

Ama kadın ağlamaya başlayınca Lucas yardımcılara, "Kelepçeleri takalım, pantolon giydirelim, kimliklerini tespit edelim," dedi.

Turner'ı kenara çekti ve "Ayakkabılarını giyer giymez onları ayırın. Kadınlı, adam onun üzerine gitmeden konuşmak istiyorum."

Turner başını salladı.

Lucas, polisler pantolonunu giymesine yardım etmeden önce adamın cüzdanını almış: Los Angeles'tan Kelly Bland. Kadının elinde, yan tarafında gümüş bir güneş yüzü olan siyah bir çanta vardı. İçinde ucuz bir Phoenix .22 otomatik, tokalı bir cüzdan, içinde bir tomar ot olan plastik bir torba ve kadınların genellikle çantalarında taşıdıkları diğer ıvır zıvırlar vardı. Kimliğinde şöyle yazıyordu

Torrance, California'dan Alice McCarthy olduğunu söyledi.

Bland ve McCarthy ayakkabılarını giydikten sonra, Turner'ın yardımcıları Bland'i arabanın diğer tarafına götürdüler, böylece Bagajı. Bland'in dikkatini çekmeden ve onu oraya getirdiklerinde uyuşturucu ve Pilatus hakkında sorular sorarak bunu sorunsuz bir şekilde yaptılar, Laurent, Bennett ve Frisell kadını kamp alanından suya doğru uzanan bir patikaya taşımışlardı.

Uzun boylu, zayıf bir kadındı, kahverengi gözleri çıkıktı ve tırnakları ısırılmıştı. Bennett ona haklarını okudu ve marihuana suçlamasıyla onu tutukladı ve sonra Lucas, "Sanırım otla ilgili suçlamaların biraz sahte olduğunu biliyorsun. Sen onlar için hapse girebilirsin, ama asıl bilmemiz gereken Pilatus. Pilatus yüzünden hapse girersen, asla çıkamazsın. Asla çıkamazsın. Bu iş mahkemeye intikal ettiğinde, alabileceğin her türlü yardıma ihtiyacın olacak ve *hemen şimdi* işbirliği yapmaya başlarsan sana biraz yardım edebiliriz."

"Nerede olduğunu bilmiyorum ama işbirliği yapacağım," dedi.

Lucas başını salladı. "Bu yeterince iyi değil. Sadece işbirliği yapacağınızı söyleyemezsiniz, bir şeyler teslim etmeniz gerekir. Bütün bunlar neydi?

o telefonlar ne için?"

"Pilate, Kelly'nin santralimiz olacağını ve herkesin onu arayabileceğini, o da herkese nereye gideceğini söyleyebileceğini söyledi.

sonra telefonu atardık ve kimse bizi bu şekilde yakalayamazdı.

Telefonların tanesi sadece 20 dolar. Pilate dedi ki

Bütün uyuşturucu satıcıları böyle yapar."

"Pilate nerede?" Laurent talep etti. "Bilmen gerek Bu konuda *bir şey*."

"Buralarda bir yerde. "Buralarda bir yerde.

Dün gece yarısı bizi araması gerekenler aramadılar ve Pilatus da onları aramaktan korktu. Ama geri kalanımız

Gece yarısı konuştuk ve bu sabah saat sekizde Gathering çalışanlarını aramayı deneyeceğiz. Eğer hala cevap vermezlerse.

Pilatus'u ve diğer insanları çağırıp ne yapacaklarına karar vermeleri gerekiyordu. Pilatus'un düşüncesine göre eğer

Toplanıyoruz, Michigan'a doğru dağılmalıyız ya da

Wisconsin'e, oradan da Kaliforniya'ya dönene kadar devam edeceğiz."

"Peki ya saat sekizde Wisconsin'deki insanlardan bir telefon alırsanız? Toplanmak mı?" Lucas sordu.

"Eğer her şey yolundaysa, bugün orada buluşuruz."

"Kaç kişi daha var? Dünkü Buluşma'da beş kişi olduğunu biliyoruz, sen ve Kelly yedi kişi oluyorsunuz..."

"Belki on kişi daha," dedi. "Halihazırda Buluşma'da olan insanları biliyor muydun?"

"Evet. Tutuklandılar," dedi Lucas. Birinin vurularak öldürüldüğünden bahsetmedi. "Bunun ne kadar güvenilir olduğunu Melody Walker ve Linda Petrelli mi? Söylediklerine güvenebilir miyiz?"

Dedi ki, "Linda, belki. Ama Melody Pilate'nin baş kadınlarından biri gibi."

Bu Lucas'a tuhaf gelmişti; inandığının tam tersiydi. Onunla bir on dakika daha konuştular ve sonra Frisell sırt çantasından bir kamera çıkarıp ona haklarının okunduğu bir video çekti ve sonra bir avukata sahip olabileceğini anladığını ama işbirliği yapmak istediğini söyledi ve sonra ona tüm soruları tekrar sordular.

İşleri bittiğinde Laurent sordu: "Yani saat sekize kadar bekleyecek miyiz? Sonra da saçma sapan bir hikâye mi uyduracağız?"

Lucas, "Bakalım Bland ne diyecek, sonra da işbirliği yaparsa Pilatus'u yakalayabiliriz," dedi.

"Eğer aramazsa, Alice'in onu aramasını, Bland'in bir sebepten dolayı arayamadığını söylemesini ve onunla konuşmasını sağlayabiliriz."

"Bir deneyebiliriz," dedi Lucas. Alice'e döndü: "Numaralardan hangisinin Pilate'ye ait olduğunu biliyor musun?"

"Evet, efendim. . . Size gösterebilirim."

- - -

BLAND, "Avukat" demek dışında onlarla **KONUŞMADI** bile.

Turner onu Winter'a götürüp kasabaya kapattırdı. ve tüm ekip saat sekize kadar beklemek üzere Winter'a geri döndü. İlçe dışından gelen şerif yardımcıları Lucas BCA'yı aradı ve ellerindeki tüm telefon numaralarına ping atmalarını söyledi.

McCarthy, Pilate'nin şu anda kullandığı telefonun numarasını tespit etti. "Pilate" olarak listelenen taşıma numaraları, Kaliforniya'da ana numarası olarak kullandığı ve seyahate çıkmadığı bir telefona aitti ve *P*, Kelly'ye santral olarak kullanması için verdiği telefon olduğunu söyledi. "Bize saçma sapan bir bahane sundu, bilirsiniz işte, herkesin o telefonu aramaya alışkındı, bu yüzden herhangi bir karışıklık olmaması için onu kullanmalıydık. Ne olacağını görmek için bize tuzak kuruyordu."

Saat tam sekizi beş geçe, Pilatus'a ve havarilere inandırıcı bir hikâye anlatmaya hazırlanan Alice, Superior Gölü yakınlarında kamp yapıyor olabileceğini söylediği havarilere ilk aramayı yaptı. Bir adam cevap verirken Lucas'ın kulağı onunkinin yanındaydı.

"Kelly nerede?" diye sordu adam.

"O bu dükkanda, Winter'da. Benzin alıyoruz. Şimdiye kadar dönmüş olması gerekiyordu. Ne kadar güvenilmez olduğunu bilirsin. Kasada sıkışmış olmalı."

"Tamam. Her şey yolunda mı?"

"Her şey bizimle ve Gathering'deki çocuklar her şeyin yolunda olduğunu söylüyor. Sizin için her şey yolundaysa Pilatus'u arayacağım."

Adam dedi ki, "Burada her şey açık. Chet ile birlikteyiz, bu yüzden onu aramanıza gerek yok. Buluşma'da görüşürüz."

Telefonu kapattı ve "İyi miydi?" diye sordu.

"Bu iyiydi," dedi Lucas. Başını eğdi. "Bizimle taşak geçmiyorsun, değil mi?"

"Ne?" Başını iki yana salladı. "İşbirliği yapıyorum, işbirliği yapıyorum."

Adam kararsız bir şekilde ona baktı. Sonra, "Tamam. Pilatus'u arayalım."

Telefon etti ve Pilate üçüncü çalışta cevap verdi: "Evet."

"Ben Alice. Jase aradı, Buluşma'da her şey yolunda. Richie de bu adamlarla her şeyin yolunda olduğunu söylüyor."

"Kelly nerede?" Pilate'nin çok fazla uyuşturucu içmiş biri gibi paslı bir sesi vardı.

"Winter'dayız, benzin alıyoruz. Dükkanda mahsur kaldı, burada bir sürü insan var ve Richie aradıktan sonra doğrudan seni aramam gerektiğini düşündüm. Kelly'nin ne kadar güvenilmez olduğunu biliyorsun."

"Pekala," dedi Pilatus. Durakladı. "Toplantıda görüşürüz o zaman." Gitmişti.

- - -

Telefon görüşmesinden gelen kötü titreşim. Alice başını kaldırıp Lucas'a baktı. Ona öyle geliyordu ki, kadın bir zafer ifadesini bastırmaya çalışıyordu. Ne yapmıştı ki? Ya da belki de gözlerinden çok fazla şey anlıyordu ...

- - -

LUCAS bir dakika sonra BCA'dan teknik destek elemanından bir telefon aldı: Lake Superior grubu Munising'deydi ve Pilate, Hale'de Winter'ın yirmi mil batısındaki Brownsville kasabasına yakındı.

İlçe. Yanlarında iki Hale County şerif yardımcısı vardı ve Lucas hemen birini bulup şerifi aramasını sağladı. Şerif yardımcısı şerifin telefonunu aradı ve kendi telefonunu Lucas'a verip, "Sen Şerif Hugh Butcher ile konuşuyorum."

Lucas, "Şerif Butcher: Kasabanızda ya da yakınlarında olduklarını düşünüyoruz, muhtemelen dört ila altı kişi, iki ya da üç araç, biri karavan," dedi. "Karavan Wisconsin plakalı olabilir, diğerleri de, Muhtemelen California. Onlara yaklaşmayın, şimdiye kadar hepsi silahlıydı. Sadece onları takip etmeye çalışın. Biz de ekiple geliyoruz." "Gelin, aramaya gidelim."

- - -

MCCARTHY VE BLAND, Turner'la birlikte Winter'da kaldılar. Ekibin geri kalanı Lucas'ın önderliğinde aceleyle arabalarına döndüler. Frisell Winter'a Laurent'la birlikte gitmişti ve Lucas Brownsville'e gitmek için onu ödünç almak istedi: "Bir sürü telefon görüşmesi yapmam gerekiyor ve arabayı o kullanabilirse iyi olur."

"Alın onu," dedi Laurent. "Silahı yok ama, biz Dünden sonra yapmasa daha iyi olur diye düşündüm. O bir nevi gezintiye çıktı."

"Sorun değil. Dinle, bana bir numara bulabilir misin? Melody Walker Sault hapishanesinde mi? Onunla mümkün olduğunca çabuk konuşmam gerekiyor."

"Hareket eder etmez alıp seni arayacağım."

- - -

BİR DAKİKA SONRA, Lucas ve Frisell'in başını çektiği polis arabaları, pikaplar ve sivil ciplerden oluşan bir sıra halinde batıya doğru giden otoyoldaydılar. Laurent

İki dakika sonra aradı ve dedi ki, "Senin için şu numarayı buldum Sault. Bir cep telefonuna gidiyor ve Walker'ı tuttukları hücreye götürüyorlar."

Lucas numarayı not aldı ve bir dakika sonra arabanın hoparlöründen Sault Ste. Marie'deki bir şerif yardımcısıyla konuşuyordu. "Biz sadece hücrelerine geliyor," dedi şerif yardımcısı. "Tamam. Melody, Ajan Davenport seni arıyor."

Walker geldi: "Bu benim."

"Polisler tarafından alınsaydınız ve sizden doğrudan Pilatus'u aramanızı isteselerdi ... Senden bunu yapmanı isteseydim ... Pilatus'u polislerin seni yakaladığı konusunda uyarmanın bir yolu var mıydı?"

"Evet. Bir şeyin güvenilirmez olduğunu söylerdiniz. Bu, telefon görüşmesinde söylediğiniz her şeyin güvenilirmez olduğu ve yanınızda bir polis olduğu anlamına geliyordu."

"Teşekkürler." Lucas telefonu kapattı ve inledi: "Orospu çocuğu." Frisell: "Ne oldu?"

"O lanet olası Alice McCarthy iki grubu da uyardı - onlara bir polisle birlikte olduğunu söyledi. Konuşma şeklinden bir şeylerin yanlış olduğunu anlamıştım. Biliyordum ama yine de Pilate ile konuşmasına izin verdim.

Sik beni. Sik beni. Artık geldiğimizi biliyorlar."

"Bu kötü bir şey," dedi Frisell. "Yine de bunu bilmek, bilmemekten daha iyidir."

"Ah, dostum . . . Burada gerçekten çuvalladım. Gerçekten yaptım."

Pilate erken hareket ediyordu ve saat sekizde Crossroads Citgo benzin istasyonunda karavanın arkasına park etmişti. mağaza. Yukarı Yarımada onun için bir gizemdi. Güneybatı'nın çorak bölgelerinde seyahat etmişti ama böylesini görmemişti. Güneybatı çöllerinde, hiçbir şeyin olmadığı uzun alanlar oldukça büyük kasabalarla noktalanıyordu. UP'de, genellikle devlet ormanı ya da ulusal orman olarak işaretlenmiş, hiçbir şeyin olmadığı uzun yollar vardı ama aynı zamanda çiftlikler ve tomruk işletmeleri, görünüşe göre bir yere giden arka yollar, etrafta hareket eden tomruk ekipmanları da vardı.

Ama kasabalarda hiçbir şey yoktu. Onlarda olmayan bir şeye gerçekten ihtiyacı yoktu - genellikle bir benzin pompası ve bakkal. Sadece onu garipsediler.

Brownsville kâğıt üzerindeki haritalarında belirgin bir nokta olarak yer alıyordu, ancak oraya vardıklarında tek tük evler ve birkaç boş ev buldular.

binalar ve belki bir düzine aktif işletme: Citgo istasyonu; kahve ve zayıf alkolsüz içecekler de sunan Tom's Skidoo Repair and Donuts; testere ile yapılmış ayı ve balık heykellerinin yanı sıra çeşitli cribbage tahtalarının da bulunduğu Larabee Woodworking;

Pat's Diner and Quilt Shop, dört kabin, dört masa ve bir bar boyunca altı tabure, ayrıca bir yan odada kapitone malzemeleri; sabahları kapalı olan Magic's adında bir birahane; ve çam kütükleriyle dolu, ancak yaşam belirtisi olmayan büyük bir arazi.

Citgo'nun diğerk tarafında birkaç dükkân daha vardı ama gidip bakmaya zahmet etmemişlerdi. Yolda kırmızı tuğladan yapılmış küçük bir ilkokulun yanından geçmişlerdi, onun yanında da aynı şekilde ama daha da küçük, kırmızı tuğladan yapılmış bir hükümet ve kolluk kuvvetleri merkezi vardı.

Alice McCarthy'den telefon geldiğinde Kristen ve Laine Pontiac'a benzin ve karavana mazot pompalıyorlardı: "güvenilmez" dedi ve Pilate birkaç kelime daha söyleyip telefonu kapattı ve "Kahretsin. Büyük bir sorunumuz var."

Kristen dedi ki, "Birden fazla var. Bu pompadan gaz *damlıyor*."

"Boş ver gazı, Alice'ten 'güvenilmez' mesajı aldık. Polisler onu yakalamış ve bizi aramasını istiyorlarmış."

Elindeki telefona baktı ve "Bundan kurtulmam lazım" dedi.

Telefon tekrar çaldığında çöp kutusuna doğru gidiyordu.

Richie, gölün yukarısında, onların kuzeyindeydi. Pilate cevap verdi ve ağzından kaçırdı, "Polisler bunu dinliyor olabilir."

"Sizi uyarmak için aramıştık. Bu yerde yiyecek ve içecek için durduk ve Alice'den 'güvenilmez' cevabını aldık ve yola çıkıyorduk, Ama kız arkadaşım çıkarken bu gazeteyi aldı ve kimliği belirlenemeyen Kaliforniyalı bir adamın Sault Ste. Marie'deki Gathering'de vurularak öldürüldüğünü yazıyor."

"Ne!"

"Her tarafımızdalar, dostum. Bunu yapan Kaliforniya plakaları," dedi Richie.

"Konuştuğumuz şu acil durum yeri var ya? Buluşmak için?" "Evet."

"Oraya git. Telefonunu da at." "Orada görüşürüz."

Pilate telefonu kapattı ve Kristen ile Laine'e, "Kaliforniyalı bir adam Buluşma'da polisler tarafından vuruldu. Bizden biri olmalı."

"Buradan çıkmamız gerek," dedi Kristen. "Hâlâ benzine ihtiyacımız var. Sen de gidip Michelle ve Bell'i almalısın."

Pilate etrafına bakındı, cam silme küvetinin üzerindeki dispenserden bir kağıt havlu aldı, havluyu yere, telefonu da havlunun üzerine koydu ve telefonu öldüresiye ezdi. O sırada

artık işe yaramayacağına kanaat getirmiş ve parçaları kağıt havluya sardı ve hepsini çöp kutusuna attı. "Bell'i çağırayım."

Onu almaya gitmeden önce 45'liğini Pontiac'tan çıkarıp kemerinin altına soktu ve örtmek için tişörtünü çıkardı. Sonra koşarak caddenin karşısına, Michelle ve Bell'in altı çizburger sipariş ettiği lokantaya gitti. Hamburgerler hâlâ pişiyordu.

"Gitmeliyim," dedi Pilate, kapıdan içeri girdiğinde. "Birkaç dakika daha, bir şeyler almalıyız-"

"Gitmem gerek!"

Uzun sarı-gri saçlı, iri yapılı bir kadın bir yandan hamburgerleri pişiriyor, bir yandan da sigarasının külünü etten uzak tutmaya çalışıyordu ve sigara izmaritinin etrafında, "Daha tam hazır değiller..." diyordu.

Michelle pencerenin yanındaydı, dışarı bakıyordu ve "Aman Tanrım! Şuna bakın."

- - -

Bir polis devriye arabası caddenin ortasında durmuş ve içinden iki polis inmişti. Kristen'a doğru yürüyorlardı.

Hâlâ yakıt pompalarının başında duran Laine, kendilerine doğru gelen polislere bakıyordu.

Bell, olduğu yerde donup kalan Pilate'ye döndü ve eski bir 38'lik olan tabancasını çekerek, "Hadi yapalım şu işi," dedi.

Pilatus, "Bekle!" dedi.

Bell, "Saçmalık, arabaları elimizden alırlarsa her şey burada biter" dedi.

Ve bir saniye sonra silahıyla kapıdan çıktı, ardından Pilate 45'liğini çekerek arkasından geldi ve Bell 38'liğiyle kırk metreden ateş açtı, sonra Pilate de katıldı ve polisler

dönüp karşılık vermeye çalıştılar ama sokakta yere yığıldılar.

Polislerden hiçbiri ölmemişti; Bell onlara doğru ilerlemeye başladı. Silahının namlusunu onlara ateş edip işlerini bitirmek için indirdi.

Benzin istasyonunda, Kristen kurşunların hedefi olmaktan korkarak betona düşmüştü ve Michelle ile Pilate, Kristen tekrar ayağa kalkıp fiskiye çekerken sokaktaki cesetlerin yanından koşarak geçtiler.

Sonra birdenbire bir el daha ateş edildi ve Michelle yere yığıldı ve Pilate ile Bell dönüp hamburgercinin kapısında tüfeğin sürgüsünü çalıştıran aşçıyı gördüler ve aynı anda ona ateş etmeye başladılar ve o da dükkânın içine doğru eğildi.

Sonra ikisinin de cephanesi bitti ve Michelle acı içinde çığlık atıyordu ve Bell onu kucağına alıp karavana taşıdı ve içeri attı. Laine dizel nozulunu yere düşürdü ama kapağı tekrar benzin deposuna takmayı başardı ve Bell'le birlikte karavana doluşup havalandılar; Pilate'nin Firebird'ü onu geçmeden önce ilk elli metre boyunca karavan öndeydi. Karavanı geçerlerken bir el ateş daha edildi. Firebird'ün açılı arka camından sekerek camı kırdı ve sekerek başka bir yere gitti.

Yarım dakika sonra kasabanın dışına çıkmışlardı. Yolun iki mil aşağısında Pilate arkasına baktı ve karavanın zaten yarım mil geride olduğunu gördü. Yavaşladı ve Kristen'a, "Bell'i telefonuna bağla," dedi.

Başını salladı ve telefonu hoparlöre alıp Bell'in numarasını tuşladı, Bell geldi ve "Michelle sırtından vuruldu, durumu oldukça kötü, onu hastaneye götürmeliyiz" dedi.

Pilatus başını Kristen'e salladı ve Bell'in duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "İleride bir yerde inelim ve bir bakalım," dedi.

Bell geri geldi: "Arkamda bir pikap var, çok geride duruyor ama beni takip ediyor ve sanırım beni kasabanın dışına kadar takip etti. Bizi takip ediyor olabilir."

Alçak bir tepeye yaklaşıyorlardı ve Pilatus şöyle dedi: "Tepeyi aştığınızda onu dikiz aynasından göremezseniz, yolun kenarında durun. Yolda. Tüfeği dolaptan çıkarmamız lazım." "Tamam."

Pilatus Kristen'a, "Başımız büyük belada, dostum, başımız büyük belada." dedi.

Tepenin üstünden geçip yolun kenarındaki otların arasına girdiler ve karavan onlara yetişip arkalarına yanaştı.

Pilate içeri atladı ve dolabın kapısını çekerek açtı ve giysileri iterek dışarı çıkardı ve

siyah tüfeği ve büyük şarjörünü alıp yerine yerleştirdi ve dışarı koştu.

Karavanın yan tarafına yaslandı ve pikap tepenin üzerine geldiğinde tetiği çekti ama hiçbir şey olmadı ve bir an için tüfeğin bozulduğunu düşündü ve sonra şarj etmediğini hatırladı ve şarjör kolunu geri çekip bıraktı ve ateş etmeye başladı, dolu şarjörü yırtıp attı.

Pikap titreyerek durdu ve sonra geri geri gitmeye başladı ve Pilate mermisi bitene kadar ateş etmeye devam etti ve *Kahretsin* diye düşündü tekrar karavanın içine koştu ve dolabın zeminindeki ayakkabıların arasından ikinci şarjörü çıkardı, ilk şarjörü çıkardı ve dışarı koşarken ikincisini sıkıştırdı.

Oraya vardığında, kamyonet geri dönüp gözden kaybolmuştu. tepeye doğru koştu ve pikap şimdi beş yüz metre uzaktaydı. Şoför onu geri döndürmeyi başarmıştı ve hızla uzaklaşıyordu.

Bell, Michelle'i karavanın yolcu koltuğundan kaldırmış ve yolun kenarında yere yatırmıştı. Bilinci yerindeydi ve inliyordu; ağzının yanında soluk pembe bir kan izi vardı.

"Eğer onu burada bırakırsak, birileri onu görür. Birilerini arayıp burada olduğunu söyleyebiliriz," dedi Bell.

Pilatus arkasını döndü ve sonra iki hızlı adımla karavana doğru koştu ve çamurluğa bir, iki tekme attı, sonra Bell'e döndü ve bağırdı, "Neden bu bok hep oluyor? Neden bu bok her zaman bana ne olacak?"

Michelle dedi ki, "Çok kötü yaralandım-"

Pilate tüfeği kaldırdı ve bir anda onu yüzünden iki kez vurdu. Laine ve Kristen ürküp kaçtılar ve Pilate onlara bağırdı, "Siktir et onu, bizi ele verirdi. Bizi elektrikli sandalyeye gönderirdi. Bu lanet yerden nefret ediyorum! Bu lanet yerden nefret ediyorum!"

Gitmeleri gerekiyordu. Ayrılmadan önce Michelle'in cesedini bir sazlığın içine attılar, sonra onu aşağı ittiler ve üzerine birkaç saz eğdiler.

Gitmek zorundaydım. Gitmek zorundaydım.

Gittiler. Bir ya da iki kez, otoyolda kaçarlarken, Bell dikiz aynasında bir cam parıltısı yakaladığını düşündü.

ön cam geri döndü.

Bu konuda yapabileceği bir şey yoktu.

F Hale County şerifinin arabası yola çıktığında, Risell Benz'i iki şeritli dar otoyolda seksen beşe sabit tutuyordu. Yüzün üzerinde bir hızla çığlık atarak geçiyordu. Frisell sağ iki tekerleği yabani otların arasına soktu ve "Tanrım," diye mırıldandı ve sonra, "Yolcu koltuğundaki adam bize el sallıyordu. Bir şeyler oldu."

"Evet ve bu kötü bir şey."

Lucas telefonunu çıkarıp birkaç araba geriden gelen Laurent'ı aradı. Laurent cevap verdiğinde, "Hale County'de bir şey oldu," dedi.

"Biliyorum. Peters'a emniyet merkezinin numarasını arattırdım. Bekle, arıyor."

Lucas beklemeye devam etti ve birkaç dakika geçtikten sonra Laurent geri gelerek, "Kafa karıştırıcı ama Brownsville'de bir çatışma olmuş. Şerif ve bir yardımcısı ağır yaralanmış. Tetikçiler kaçmış ama bize söylenene göre onu takip eden bir adam varmış.

ve telefonla geri arıyor. Ana otoyoldan yeni çıktıklarını ve kuzeybatıya, Mellon kasabasına doğru gittiklerini söylüyor."

"Ah, kahretsin, Pilatus oradaydı ve onları almaya çalıştılar," dedi Lucas.

"Sanırım öyle."

"Mellon nerede?"

"Brownsville'den 10 mil kadar düz devam ettikten sonra kuzeybatıya, Marquette'e giden bir otoyol var. Daha çok bir arka Otoyoldan ziyade bir yol, ancak asfaltlanmış ve hemen ilerleyebiliyorlar. Mellon'un birkaç kilometre ötesinde, üç-doğu-batı istikametindeki bir yol, bulundukları yolu kesiyor. Eğer o kavşağa g e l i r l e r s e , hangi yöne gittiklerini bilemezsek onları bulmak daha da zorlaşacak."

"Acele etmeliyim," diye karşılık verdi Lucas.

Bir dakika sonra Laurent'tan bir telefon daha aldı: "Mellon'a doğru giden bir eyalet devriyesi var. Oraya önce varırsa, bir köprüde yolu kapatabilir. Sadece otoyol var ve onları sıkıştırırsa, onları uzak tutabilir. En az dört kişi vardı.

belki beş, ama içlerinden biri yerel bir kafenin sahibi olan bir kadın tarafından vurulmuş olabilir. . . .ve karşı ateşle vuruldu. Bu da duyduğumuz. Onları takip eden adam hakkında bir şey bilmiyoruz."

"Daha hızlı gitmeliyim," dedi Lucas. "Oraya varmalıyım. Kaç tane otoyol devriyesi var?"

"Bildiğim kadarıyla sadece bir tane."

"Daha hızlı gitmeliyiz," dedi Lucas. "Şu kasabayı ara, Mellon, doğru mu? Onları ara ve neler olacağını söyle."

"Bunu şimdi yapacağım," dedi Laurent.

Frisell gaza bastı, 100'ü geçti ve "Sinirlendiğin zaman bana haber ver" dedi.

"Henüz değil," dedi Lucas. "Seni geçeceğim," diye ekledi.

Frisell'in yanından geçip gösterge paneline uzandı ve flaşörlerin düğmelerine bastı.

Ve arkalarındaki arabalardan hızla uzaklaşarak yuvarlandılar.

- - -

Çatışma başladığında Brownsville'in yirmi mil dışındaki WINTER'dan ayrılıyorlardı. Olayı bir dakika kadar sonra, vurulan şerif arabasından yardım için bağırmaya başladığında ve Hale County şerif yardımcısının arabası Lucas ve Frisell'in yanından geçerken öğrenmişlerdi.

Aşağı yukarı 15 mil. Frisell Benz'i yüz on kilometreye kadar zorladı ve sonra korkup vazgeçti, "Bundan daha hızlı gidebileceğimi sanmıyorum. Otoyol çok engebeli."

Çatışmadan yaklaşık dokuz dakika sonra Brownsville'e varmışlar ve kendilerini otoyolda geçen arabadaki polis memurlarından on beş saniye geride kalmışlardır.

Yaralıların ikisi de hâlâ sokaktaydı. En yakın hastaneye gitmek uzun bir koşu gerektiriyordu; en yakın hastane Munising'deydi ve telefon sinyalleri Pilate'nin ikinci grubunun Disiplinler. Brownsville'de doktor yoktu ama birkaç mil ötede büyük hayvan veterineri vardı ve ilk yardım için çağırılmıştı. O da Lucas ve Frisell'den bir dakika önce oraya varmışım.

- - -

ŞERİF arabasının yanında, bir kan izinin ucunda yatıyordu. Sokağın ortasında vurulmuş ve yardım çağırmak için sürünerek arabasına geri dönmüştü. Üç kasaba sakini etrafında toplanmıştı. Ekip arabasındaki yardımcılardan biri de yan tarafındaki bir yaraya gazlı bez tıkiyordu.

Şerif yan tarafından, sol kalçasından ve sağ baldırından vurulmuştu ve bilinci yerindeydi. Bir şerif yardımcısı sırtından iki kez, yukarıdan ve aşağıdan vurulmuştu ve bilinci yerinde değildi, hala nefes alıyordu, hala arabanın ortasında yatıyordu. Sokakta kanlar içinde yatıyordu. Veteriner kanamayı durdurmak için üzerinde çalışıyordu.

Lucas şerife baktı ve sonra çembere seslendi Etrafta toplanan kasaba halkı, "Sedye olarak kullanmak için bir kapıya ihtiyacımız var. Bir pikap ve yataktan bir şilte ve bir kutu lazım. bahar, eğer alabilirsek. Şu anda buna ihtiyacımız var."

Kasaba halkından bir grup dağıldı, evlerine doğru koşuyor, ileri geri sesleniyorlardı. İçlerinden birkaçı terk edilmiş gibi görünen bir eve yöneldi. Lucas yere düşen şerif yardımcısına bakmaya gitmişti ki bir çarpma sesi duydu. Arkasını döndü ve çizmeli, ağır bir adamın boş evin kapısını tekmelediğini gördü.

Laurent koşarak yanına geldiğinde veteriner başını kaldırdı ve şöyle dedi, "Eğer onu hemen hastaneye götürmezsek Orville ölecek. Ben

hava yolunu kaybediyor."

Laurent, "Arabamda bir hava yolu kiti var," dedi.

Veteriner, "Getir onu! Çabuk!" dedi.

Bir kadın süper hizmet tipi bir pikabı onlara doğru çekiyordu ve birisi "Yatağı aldık ..." diye bağırdı.

Ağır bir adam kırık bir kapıyı onlara doğru taşıyordu ve Lucas o tarafa giderek çift kişilik bir şilte ve bazayla boğuşan dört kişiye bağırdı: "Şilteyi pikap yatağı. Kapıyı buraya getir."

Dördü şerifi dikkatlice kapıya doğru yönlendirdi. O da Bir kez inledi ve "Acıyor..." diye mırıldandı ve kapıyı kamyonete taşıyıp şerifi şiltenin üzerine koydular.

Bir dakika sonra şerif yardımcısını şerifin yanındaki yatağa transfer ettiler. Veteriner, elinde plastik bir hava yolu parçası tutan Cray County'den kadın şerif yardımcısıyla birlikte kamyonu tırmandı. yardımcısının boğazı. Veteriner şimdi telefonda bir acil servis doktoruyla konuşuyordu ve Munising'e doğru yola çıktılar.

- - -

Birisi bir **KADININ DA** yaralandığını söyledi ve Lucas ona bakmak için kafeye girdi. Kadın kafenin zemininde yan yatmış, sigara içiyordu. Kalçasının kenarından vurulmuştu. Lucas, kalbi zayıf değilse, en azından akciğer kanseri onu ele geçirene kadar yaşar, diye düşündü. Biraz kan kaybetmişti ama çok fazla değildi ve başka bir kadın yaranın üzerine havlu bastırıyordu.

"Onu harekete geçirmeliyiz," dedi Lucas.

"Onu arabama alacağım," dedi ikinci kadın.

Yerdeki kadın sigarasının etrafında, "Ne baş belası ama..." dedi.

İkinci kadın başını salladı: "Margery-" "Çocuklara ne oldu?" Margery sordu.

"Kuzeye doğru gidiyorlar," dedi Lucas'ın arkasındaki kapıdan giren bir adam.

"Orada kaç kişi vardı?" Lucas yerdeki kadına sordu.

"Ya dört ya da beş," dedi yerdeki kadın. "Sanırım burada benzin pompalayan iki kadın, iki erkek ve bir kadın vardı ve asla parasını ödemedikleri çizburgerleri bekliyorlardı."

"Komik olmak zorunda değilsin Margery, Tanrı aşkına," dedi havlulu kadın.

"Onlara ateş ettim ama oldukça titriyordum. Sanırım bir kadını vurdum, özellikle ona ateş etmediğim halde. Hugh ve Orville'in yere düştüğünü gördüm ve silahımı kaptığım gibi bıraktım."

Onlar konuşurken, caddenin karşısındaki benzin istasyonundan bir tezgâhtar koşarak geldi ve "Ben kamyonuna ateş ettiklerini söylüyor, ama o iyi. Yola devam etmişler ve o hâlâ onları takip ediyormuş. Kesinlikle Mellon'a doğru gittiklerini ama karavan yüzünden çok hızlı gitmediklerini söyledi."

"Gidiyoruz," dedi Lucas. Frisell'e baktı ve sonra yardımcılardan birine, "Fazladan tüfeğiniz var mı?" diye sordu.

"Şerifin arabasının bagajında."

"Ona ihtiyacımız var. Ve biri bu bayanı olabildiğince çabuk hastaneye götürsün."

Tüfeği, bir 223'lük daha ve dört şarjör aldılar ve Lucas ekibi tekrar kasabanın dışına çıkardı. Bu sefer arabayı o kullanıyordu. Frisell tüfeği kontrol etti.

"Mellon'dan ne kadar uzaktayız?"

"Yirmi, yirmi beş mil sanırım," dedi Frisell. "Yani ... on ya da on iki dakika."

"Sadece yüz yirmi ile gidiyorsanız." Başını kaldırıp yanından geçen ağaçlara baktı: "Oh, Tanrım . . ."

"O burada değil," dedi Lucas.

- - -

MELLON'UN ÜÇ MİL BATISINDA, Richard Blinder adında bir Michigan eyalet polisi telsizle Brownsville'deki çatışmayla ilgili olarak bir Hale County şerif yardımcısıyla konuşuyordu. "Eğer bana doğru geliyorsa, Mellon'daki menfezi kapatabilir ve kaç kişi olduklarına bağlı olarak onları bir süre oyalayabilirim. İki dakika içinde orada olurum, ama Tanrı aşkına, bana biraz yardım et."

İki dakika sonra, flaşörler ve sirenle koşarak, arabaya çarptı. Mellon'daki mevsimlik bir derenin üzerindeki on beş ayak uzunluğundaki köprüde, kruvazörü yana yatırdı ve metal korkuluklar arasındaki her iki şeridi de kaplayana kadar ileri geri hareket ettirdi. Köprünün altındaki derenin dibinde sadece bir damla su vardı ve çoğunlukla sulak alan yaprakları.

Arazi düz, yol dümdüzdü ve Blinder üzerine gelen hiçbir şey göremiyordu. Bagajdan tüfeğini aldı ve koşarak sokaktaki bir bakkala/benzin istasyonuna gitti. İstasyonda park etmiş iki araba, üç müşteri ve ayakta duran bir tezgâhtar vardı. Dışarıda benzin pompalarının yanında. Onun geldiğini gördüler, ona doğru döndüler.

ve katip bağırdı, "Bizi Brownsville'den aradılar. Biz burada ve barda saklanıyoruz, bazı insanlar da silah alıp evlerinde saklanıyor."

"Tamam, ama ormana gitsek daha iyi olur. Öyle ya da böyle, bu uzun sürmez. Beş dakika içinde burada olurlar."

Blinder arabasına doğru koşarken bardan biri çıktı ve "Hey, Dick, yanında birine ihtiyacın var mı?" diye bağırdı.

"Hayır, hayır, örtün. Kapılara barikat kurun. İnsanları güvene alın."

- - -

MELLON KASABASI Pilatus'un bilincine çok az girmişti.

Karavanı geride bırakıp Pontiac'la çok hızlı koşuyordu. Mecburen uzakta bir yere gitmeli, saklanmalı, polislerin ne bilip ne bilmediklerini öğrenmeliydi. Mellon, UP'nin kıçındaki bir sivilceden başka bir şey değildi ve onu acil bir durum olarak seçmişlerdi.

Buluşmalarının tek nedeni orada benzin ve yiyecek bulabilmeleri ve büyük bir kavşağa ya da büyük bir kavşak sayılabilecek bir yere yakın olmalarıydı. Los Angeles'ta buna bisiklet yolu denirdi.

Kristen yardımcı olmuyordu: "Bütün bu lanet yolculuk çılgıncaydı," diye bağırdı ona. "Bu kötü planlanmıştı. Kötü planlanmış. Şimdi Dünyadaki bütün polisler peşimizde. Hayward'daki kaltak seni biraz bıçaklasaydı daha iyi olurdu. Şunu diktir, kız hapse girsin, biz de oradan çıkalım. Ama hayır! Sen-"

"Kapa çeneni, kapa çeneni, kapa çeneni. Çıkmak mı istiyorsun? Otostopla mı dönmek istiyorsun? O zaman kapa çeneni."

"Bunun ... olduğunu biliyordum." Durakladı, sonra dedi ki, "İleride bir şey var. Nedir o?"

"İşte o kasaba..."

Tek tük evler, onun ötesinde önlerinde tabelaları olan yarım düzine ticari bina, onun ötesinde daha fazla ev ve karşıda yanlamasına park etmiş bir araba görebiliyorlardı. sokakta. Yaklaştıkça, bunun bir polis arabası olduğunu ve iki şeritli dar bir köprüyü kapattığını görebiliyorlardı: etrafından dolaşmak mümkün değildi. Film hareketi yok.

- - -

"OH, KAHRETSİN . . . Bu bir barikat. Tüfeği al, tüfeği al. Doldur."

Pilate, Mellon için yavaşlamayı planlamamıştı bile: bolca benzini vardı, sadece çocuklarla kavşakta buluşmak istemişti. Siyah tüfeği arka koltuğa yerleştirdiler ve Kristen

tüfeği ve iki uzun şarjörü çıkardı ve "İyi ateş edemiyorum" dedi.

"Barikatın aşağısındaki mavi evi görüyor musun?"

"Evet."

"Tam şuraya çekiyorum."

Saatte kırk mile kadar yavaşlamıştı: aynı hızda devam ederlerse yarım dakika içinde barikata varacaklardı. "Çok fazla yavaşlayamayız, yoksa ne yaptığımızı anlarlar."

"Ne yapıyoruz biz?"

"Her zaman yapmak istediğin şeyi. Lanet olası bir polisi öldüreceğiz." "Sanırım bunu zaten yaptık."

Bir bakkal ve benzin istasyonu, bir lastikçi/garaj, bir bar/kafe, bir ikinci el tekne satıcısı ve terk edilmiş gibi görünen birkaç alçak ticari binanın yanından geçerek yavaşlamadan kasabaya doğru ilerlediler. Arabasının uzak tarafında, elini kaldırarak durmaları için onları uyaran polisi görebiliyorlardı, belinde bir tüfek vardı ve iki yüz metre ötede Pilate yoldan saptı, kısa bir çakıl yoldan yukarı çıktı ve mavi evin arkasına geçti.

Polis arabasının görüş alanından çıkar çıkmaz frene bastı, vitesi *parka* aldı, tüfeği kaptı ve evin köşesine doğru koştu.

Köşeden baktı ve bir otoyol devriyesi olan polisin arabasının en arka köşesine geçtiğini ve Tüfeğini çatının üzerinden Pilate'e doğrulttu. Pilate başını geriye çekti ve evin etrafında koşarak uzak tarafa gitti, tekrar baktı. Tüfek polis hâlâ diğer köşeye bakıyordu. Pilate onu pek göremiyordu ve polis ne dediğini anlayamadığı bir şeyler bağıırıyordu.

Cesaretini topladı, ayağa kalktı ve silahı hızla binanın yan tarafına sokup polisin kafasına üç el ateş etti. Polis yere düştü, ama Pilate onu vurmadığını hissetti. Üç el daha ateş etti, bu kez arabanın altından, seken kurşunların diğer adamı da vurabileceğini umuyordu.

Hiç şans yok. Adam arabanın lastiklerinin arkasına, daha gerilere giderken hızlı bir şapka parıltısı gördü.

Polis tekrar bağırırmaya başladı ve sonra Kristen arkasındaydı, "Ne yapmalıyım? Ne yapmalıyım?"

Pilatus ne yapması gerektiğini bilmiyordu, ama bunun bir önemi yoktu, Çünkü başka bir araba polisin arkasından otoyola çıkmıştı. Polisin diğer arabaya el salladığını görebiliyorlardı. Araba durdu ve bir an sonra yolcu tarafındaki kapı açıldı.

Richie, gölün yukarısındaydı ve güneye

Pilatus'la randevusu vardı, tüfeğiyle dışarı çıktı, kapının üstünden içeri soktu ve polise ateş etmeye başladı. Polis tökezleyerek köprünün kenarına doğru koşmaya başladı, dereye ya da vadiye girmeye çalışıyordu

ama kenara ulaştığında vuruldu ve yere düştü.

Bir an için yere yığıldı, tüfeğini düşürdü, sonra kendini yukarı çekmeyi ve köprünün kenarından aşağı atmayı başardı.

Pilate evin arkasından polis arabasına doğru koştu ve Richie onun yanından köprüye doğru koştu. Köprünün biraz gerisinde durarak ikisi de köprünün altındaki boşluğa baktılar. Bu değildi tam bir dere, ama tam bir vadiye de benzemiyordu; daha çok, şu anda bir bataklık tarafından işgal edilmiş bir çukura benziyordu. Polisin nerede olduğunu görebiliyorlardı.

Bataklıktaki yabani otların arasına düşmüştü, beş metrelik bir düşüşü ve kendini köprünün altına çektiği yerdeydi, ama polisi göremiyorlardı.

Richie, "Sanırım vuruldu, ona oldukça sert vurdum," diye seslendi. Ardından, konuşmacının asla vurulmadığı en iyi film tarzında, "Koru beni" diye seslendi.

Köprü'nün uzak tarafındaki avluya çıktı.

Altını daha iyi görebilmek için tüfeğini köprüye doğrulttu. Tam köprüye yaklaşmış, biraz çömelmişti ki, köprü'nün altından tek bir el silah sesi geldi ve Pilate, Richie'nin bacaklarının hemen önünden toprağın fışkırdığını gördü; kurşun tam

Onlar. Richie bir çığlık attı ve polisin onu göremeyeceği köprüye doğru koşmaya başladı.

Richie'nin arkasında Ellen ve Carrie arabadan inmişlerdi. Kadınlar köprüye doğru koştu, sonra köprü'nün üzerine çıktılar, Ellen polisin tüfeğini aldı, sonra Carrie tekrar eğildi ve Pilate onun iki ya da üç şarjör daha aldığını fark etti.

Pilate, "Bu taraftan, bu taraftan..." diye bağırdı ve aynı anda, polisin nerede olabileceğine dair hiçbir fikri olmadan köprü'nün altında üç el ateş etti. O bunu yaparken, Richie, Ellen ve Carrie koşarak köprüyü geçip evin arkasına dolandılar. Richie'nin evinin arkasına başka bir araba yanaştı ve Coon ile Chet arabadan indiler.

Pilatus durumu anlayana kadar onlara bağırdı ve Pilate ve Richie köprü'nün altından iki el daha ateş ederken, Coon polis arabasına doğru koştu. İçine bakmak için durdu ve baktığı sırada bir Kurşun ön cama çarptı. Ve sonra bir tane daha, ve Coon Durmayan Chet avluyu hızla geçerken arabanın arkasına düştü. Bir mermi eski bir çamaşır ipi direğine isabet etti, Chet direğin yanından geçerken kafasına bir metreden fazla yaklaşmamıştı.

Coon ortaya çıktı ve bağırdı, "Buradan çıkamıyorum. Benzin istasyonundan bana ateş ediyorlar."

Richie, "Dayan," dedi ve mavi evin köşesine kadar koştu, sonra boş bir arsadan pembe eve geçti, sürünerek ve benzin istasyonuna vurmaya başladı. Dördüncü ya da beşinci atışta istasyonun pencere camı kırıldı ve Rakun açık alandan mavi eve doğru koştu. Richie pembe evden koşarak geri döndü ve mavi evin sığınağında toplandılar.

Richie, "O polisi yakalamalıyız ve hemen yakalamalıyız," dedi. "O arabayı hareket ettirmeliyiz."

"İçinde anahtar yok," dedi Coon, egzersizden çok heyecandan zor nefes alıyordu. "Bu yüzden durup baktım. Üzerinde olmalı."

"Yapacağımız şey şu - tüfekleri olan sizleri kastediyorum," Kristen dedi. "Biriniz şu dereden aşağıya doğru koşacak, diğeriniz de köprünün altından ateş edebilecek kadar aşağıya inene kadar derenin diğer tarafından koşacak. Bu onu öldürecek ya da

Onu öldürebileceğimiz bir yer açacağız. Onu yakaladıktan sonra, arabasını köprüden çekeceğiz, karavanı ve Firebird'ü karşıya geçireceğiz, polis arabasını

köprüye geri dönün, benzin deposuna ateş edin, ateşe verin, böylece başka kimse geçemez ve havalanırız."

"Bana uyar," dedi Pilate. Beyni pamukla dolmuş gibiydi; çıldırmak üzereydi. Sonra, Coon'un omzunun üzerinden karavanı gördü Kasabaya doğru gümbür gümbür geliyordu. "İşte Bell."

Bell kasabadan geçerken neredeyse hiç yavaşlamadı ve mavi evin yan bahçesinde yanlarından geçti ve gözleri dönmüş bir şekilde dışarı çıktı. Karavanın bir

yarım düzine kurşun deliği vardı: "Dışarısı lanet olası bir atış poligonu gibi," dedi. Laine yolcu tarafındaki arabadan indi.

Yüzünde kan vardı. Bell geldikleri yöne baktı ve ekledi, "O lanet olası kamyonet hâlâ arkada. Bütün yol boyunca bizi takip etti. aşağıya."

Pilatus gidip baktı: Kamyonet muhtemelen altı yüz metre ötede, yolun ortasında rölantide duruyordu.

"Bunca zamandır bizi takip ediyormuş."

"Ben onu yakalarım," dedi Bell. "Siz burada takılın." O bir çekti Tüfeğindeki şarjörü çıkarıp bir tane daha taktı. Pilate'ye dedi ki: "İşte bu, dostum. Sonbahar bu. Bunun için eğitildik. İşte bu."

Ana cadde boyunca uzanan evlerin ve ticari binaların arkasından koştu. İki yüz metre gitmişti ve koşarak karşıdan karşıya geçiyordu. İki bina arasındaki açık bir alanda, BAR adı verilen bir yerde bir kapı açıldığında ve biri ona ateş ettiğinde.

Ateş ıskaladı ama kapının hareket ettiğini gördü ve koşarken bir sonraki binanın arkasına saklanarak geri ateş etti. Sert bir şekilde koşmaya devam etti,

ve ticari binaların sonuncusunda, caddenin aşağısına bakmak için birinin yanından aşağı koşma riskini aldı. Pıkap geri çekilmişti ve ulaşamayacakları kadar uzaktaydı.

başladı.

"Kahretsin." Pilate'ye ve grubun geri kalanına doğru koşarak geri döndü ve vurulduğu açık alanda koşmaya başladı.

Pilate'ye, "Geri çekiliyor, ona ulaşamıyorum ama her yerden diğer polisleri arıyor olmalı," dedi.

"Çok geç," dedi Kristen. Siyah bir SUV aşağıya doğru geliyordu. otoyolda, ön tamponda flaşörler. "İşte birkaç tanesi daha geliyor."

Pilatus bir çıkış yolu bulmak için çılgınca etrafına bakındı. Bu Güz saçmalığını duymak istemiyordu.

Coon dedi ki, "Bakın, o kadar çok değiller. Ben burada savaşalım derim. Onları yakalayabiliriz. Bu evlere gireriz, bize gelmelerini sağlarız. Lanet olası vahşi doğadayız, bizden daha fazla yardım alamazlar."

Kristen, "Gelmememiz gerektiğini biliyordum. Bu en başından beri kötü bir fikirdi."

"Kapa çeneni," dedi Pilate. "Coon'un dediğini yapalım. Hadi Bu binalardan bazılarını ele geçirin ve o orospu çocuklarını pusuya düşürün. Savaşın. Bir şansımız var."

Hepsi ona baktı, büyüü artık neredeyse kaybolmuştu.

"Var," dedi. "Bir şansımız var."

W Lucas ileride eyalet polisinin arabasının yanıp sönen ışıklarını görebiliyordu ve Frisell'a, "Arabayı kenara çekmem gerekecek," dedi.

biz oraya varmadan önce. Onları aramızda sıkıştırmış olabiliriz."

Son sözler ağzından çıkarken Laurent arkadaki bir arabadan seslendi. "Dick Blinder bizi arıyor, vuruldu, vuruldu, köprünün altında. Onu patlatarak çıkarmaya çalışıyorlar. Kanaması olduğunu söylüyor. Kötü. Köprünün karşı tarafında iki araba var, Pilate ile birlikteler. Dick arabaları bıraktıklarını ve Pilate ve diğerleriyle kasabada olduklarını düşünüyor. Tüfekleri var. Dick, onu o hendekten çıkaramazsak, başaramayacağını söylüyor."

Lucas ayağını gazdan çekti. "Onu geri arayabilir misin?" "Evet, onu omuz setinden aldık."

"Ona Pilatus'un adamlarından herhangi birinin hendekte olup olmadığını sorun. Eğer onunla birlikte hendekte olan biri varsa, doğu tarafında mı yoksa batı tarafında mı?"

Bir dakika sonra Laurent geri geldi. "Hendekte kimsenin olduğunu düşünmüyor. Hepsinin kasabada olduğunu düşünüyor."

Lucas dikiz aynasından Laurent'ı göremiyordu; Laurent kamyonetinin içindeydi ve flaşörleri yoktu. Lucas sordu, "Beni görebiliyor musun? Önünde mi?"

"Evet, ama sen çok uzaktasın, muhtemelen bir mil ya da daha fazla."

"Tamam, sizi bekleyeceğiz. Yaklaştığınızda havalanacağız ve kasabanın etrafından hendeğe gitmeye çalışacağız. Bizi takip edin. Dick'e geldiğimizi söyle. Ve ekipteki diğer herkese de

Şehrin bu tarafında pozisyon alın, yolu kapatın ve neler olduğunu öğrenene kadar bekleyin."

"Anladım."

- - -

"**TAM OLARAK NE YAPIYORUZ?**" Frisell sordu.

"Biliyorsam ne olayım. Bunu anlayabilmem için daha da yaklaşmam gerek," dedi Lucas. "Buradan hiç geçtin mi?"

"Elbette. Muhtemelen yılda bir ya da iki kez."

"Yolun hangi tarafında en çok ev ve en az ağaç var?"

"Oh, kahretsin, yoldan hiç uzaklaşmadım . . uh, Tanrım, sanırım en çok ev sol tarafta olurdu."

"Bizimle çatışmayı ya da rehine almayı planlıyorlarsa muhtemelen ana cadde boyunca olacaklardır," dedi Lucas. "Ben istiyorum ki Etraflarından hendeğe doğru sallanacağız. Hendeğe girdiğimizde bizi koruyacak bir yerimiz olacak ve Dick'e ulaşabileceğiz. Soyadı ne?"

"Blinder. Pisliğin teki ama ona kötü şans dilemem." "O otoyol devriyesi, eyalet polisi ya da her ne diyorsanız onları burada. Pisliğin teki olmak işin doğasında var." Lucas dikiz aynasından Laurent'ın hızla geldiğini görebiliyordu.

"Şu tüfeği hazırla. Arkada, koltuğunun hemen arkasında kanvas bir çanta var. O bir ilk yardım çantası. Onu çıkar ve koltuğun altında, ilk yardım çantasının hemen önünde sert bir kutu var. Onu da al."

Frisell emniyet kemerini taktı ve Lucas kasabaya doğru yola çıktı. Frisell ilk yardım çantası ve sert kutuyla geldi ve Lucas, "Sert kutu 45'liğimin şarjörleriyle dolu. Onları bana ver. Ve kemerini bağla."

Lucas dergileri ceketinin cebine koydu ve Frisell kemerini bağlarken Lucas, "Büzülün," dedi. İşte gidiyoruz."

"Eğer biraz daha büzülürsem ..." "Ne?"

"Aklıma komik bir şey gelmiyor."

"Ne demek istediğini anlıyorum." Laurent çıkageldiğinde Lucas havalandı. ve saatte kırk mil hızla kasabaya doğru yuvarlandılar.

Yerleşim alanının kenarında, bir nevi tarla gibi duran Lucas ormandaki açıklıkta, sol tarafta uzun bir boş arazi şeridi gördü, bu şerit bir zamanlar beton bir platforma çıkıyordu. bir benzin istasyonunu destekliyordu. Binadan geriye hiçbir şey kalmamıştı. Arkasında daha açık bir arazi ve onun ötesinde de savaş sonrası evler vardı.

"Ülke dışına çıkıyorum," dedi. Yavaşladı ve yola döndü. boş beton platform, sonra arkadaki yıkık dökük kaldırımın üzerinden sekti ve engebeli arazide sekti, sıçradı ve kıvrıldı, Arkasındaki ıslak zeminde hızı saatte on mile kadar düştü ve sonunda iş merkezinin arkasındaki dağınık evlerin arasından geçen çakıllı bir sokağa çıktı.

Yolda kaldı, dikiz aynasına baktı ve Laurent'ın hâlâ onunla birlikte olduğunu gördü. Hızlandı, ilk birkaç evi geçti, önündeki hendeği gördü, muhtemelen beş ya da altı yüz metre ötedeydi. Yolun büyük bir kısmını çakıl yollardan gidebilirdi, ama hendeğin çizgisi boyunca otlar ve alçak çalılardan oluşan bir şerit vardı. Hendek.

Artık daha hızlı ilerliyorlardı, evleri geçiyorlar, bahçelerden sekerek diğer yollara geri dönüyorlardı; arka koltuktan kötü bir çatırtı geldiğinde ve Lucas boynunda acı bir yanma hissettiğinde yüz metre gitmişlerdi ve Frisell ağzından kaçırды, "Bize ateş ediyorlar, pencerenin bir parçasını söktüler."

"Neredeyse vardık, neredeyse vardık-" "Kanaman var, dostum."

"Ne kadar kötü?"

"Çok kötü değil."

"Cam," dedi Lucas. Boynuna dokundu ve parmakları kan içinde kaldı.

Arkadan, ama kamyonun daha gerisinden bir çatırtı daha geldi ve Frisell, "Aptal bok bizi yeterince yönlendirmiyor," dedi.

Bunu öylesine teknik bir onaylamazlıkla söylemişti ki Lucas gülmek zorunda kaldı, sonra Frisell başladı ve hendeğin kenarındaki çalılara çarpıp dışarı çıkıp koşmaya başladıklarında da gülüyorlardı. Laurent ve üniformalı yardımcılarında biri olan Bernie Allen

kamyonetlerinin arkasından koşarken hendeğe düşüp ayak bileği derinliğindeki suya girdiler.

Çömelerek kasabanın görüş alanından çıktılar. Laurent Lucas'ın boynuna baktı ve "Vurulmuşsun," dedi.

"Cam. Çok kötü değil."

"Pekâlâ," dedi Laurent. "Tüfekte ilk ben gideceğim. Herkes arkama geçsin, aranızda beş metre olsun. Eğer vurulursam Bana yardım etmeye çalışmadan önce tetikçiyi vur. Başka birinin vurulmasının anlamı yok. Jerry, beni takip et, Lucas'ı üçüncü noktaya koyacağız ve Bernie, sen de arkamızı kolla. Herkes anladı mı?"

Lucas onun önderlik etmesini önerecekti ama Laurent onun hamlesini çoktan fark etmişti ve bataklıktan aşağı inmeye başladı.

Siyah tüfek omzunda, ateş etmeye hazırdı ve Lucas fark etti. *Laurent bunu daha önce de yapmıştı.* Frisell da yapmıştı. Gruptaki taktik mankeni oydu.

Köprü'nün iki yüz metre batısındaaydılar. Laurent durup elini kaldırdığında bunun yüz metresini kat etmişlerdi, sonra "Çatıdaki birinin bizi görebileceği binalara yaklaşıyoruz. Bernie, sen çatıları koru. Ben köprüye gidiyorum. Lucas, sen arkamdan gel ama benim oraya vardığımı görene kadar gelme. Jerry ve Bernie, teker teker inin. Sizi köprüden koruyacağız. Şimdi hızlı hareket edeceğiz."

Herkes başını salladı ve Laurent nefes alıp köprüye doğru koşmaya başladı, artık çömelme zahmetine katlanmıyordu. Frisell ve Allen ellerinde tüfeklerle yakındaki iki binanın çatılarına bakıyorlardı ama kimse görünmüyordu ve o havalandıktan on beş saniye sonra Laurent köprü'nün altına saklandı ve Frisell Lucas'a "Git" dedi.

Lucas gitti. İlk yardım çantasını taşıyordu ve elinden geldiğince hızlı koşuyordu ama dere yatağı çamurluydu ve bir noktada dizlerine kadar çamura battı -çürük yumurta gibi kokuyordu- ve köprü'nün altından geçmeye çalışırken zor nefes alıyordu.

Blinder'ın köprü tabliyesinin altında, beton ayakların kıyıya doğru indiği yerde sıkıştığını görebiliyordu. Uyanıktı ve elinde bir silah vardı, ama loş ışıkta bir hayalet kadar solgun görünüyordu: kan kaybı, belki de şok. Üzerinde bir ceket vardı,

ama gömleği yoktu. Laurent onu görmezden gelmişti ve Frisell aşağıya doğru hızla inerken yarı köprünün altında, yarı dışarıda, çatıları örtüyordu. Dere yatağı.

Lucas sürünerek Blinder'a yaklaştı ve "Seni gördüğüme sevindim dostum. Canım yanıyor."

"Nereye vuruldun?"

"Her iki bacağım ve kıçım," dedi, çoğunlukla iniltiye benzeyen bir sesle. "Gömleğimi yırttım ve delikleri tıkamaya çalıştım ama hâlâ kanıyor. Ve gerçekten canım yandı. Lanet olsun, bunu bilmiyordum. vurulmak bu kadar kötü yaraladı."

Lucas ilk yardım çantasının fermuarını açtı ve damlalıklı bir şişe morfin buldu. "Bunu gözünün altına sıkacağım.

Dilini. Yutmayın, sadece bir dakika bekletin. Acıyı dindirecektir."

Blinder başını salladı.

Lucas ona morfin damlasını verirken Frisell köprünün altından kaydı, tüfeğiyle döndü ve Laurent'a katılarak çatıları izlemeye başladı. Lucas ilk yardım çantasından bir makas çıkardı ve Blinder'ın pantolonunun paçalarını kesmeye başladı. Allen köprünün altından kayarken Laurent yardıma geldi; Blinder'ın poposundaki yara kanıyordu ama temelde yağ tabakasındaki bir oyuktu. Bacaklarındaki delik deşik yaralar daha kötüydü.

Gömlek bezinden yapılmış bandajları attılar, yerine ağır gazlı bezler koydular, sıkıca bağladılar ve Frisell

"Onu buradan çıkarmalıyız. Bu uzun bir geri dönüş koşusu ve bizi koruyacak kimse yok."

Laurent dedi ki, "Bunu yapmalıyız. Onu Munising'e götürmeliyiz."

Lucas, "Onu bağlayalım, sonra sen beni korursun. Ben köprünün diğer tarafındaki arabalara gidip anahtar olup olmadığına bakacağım. Eğer varsa, onu bu şekilde çıkarabiliriz. Bu İki yüz metre yerine sadece on beş metre, diğer ikimiz onu korurken ikimiz onu hareket ettirebiliriz."

Laurent başını salladı: "Evet."

Lucas Blinder'a "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Şişedeki şey ... etkisini göstermeye başladı." Uykulu görünüyordu.

"Güzel."

Ellerinden geldiğince iyi bir şekilde bandajlamayı bitirdiler, sonra Laurent bir telefon aldı, bir süre dinledi ve sonra, "Güzel. Tam orada dondurun. Bu taraftan çıkmalarını engelleyeceğiz," dedi ve birkaç saniye sonra, "Ah, kahretsin. Emin misin?"

Telefonu kapattı ve "Brownsville şerif yardımcısının başaramadığını söylüyorlar." dedi.

Hepsi bir süre oturduktan sonra Lucas, "Siz tavanı ve pencereleri koruyun. Ben o arabaya gidiyorum."

İkisi köprünün bir tarafındaki bankta, biri diğer tarafta olmak üzere üçü yayıldı ve Laurent, "Seni yakaladık," dedi.

Lucas kendini diğer taraftaki kıyıya attı. İki arabadan ilki on beş ya da yirmi metre uzaktaydı, ikincisi ise bunun beş metre ötesindeydi. Sırtında kurşunun isabet edeceği yerdeki gerilimi hissederek hızla koştu ve ilk arabanın arkasına atladı... şimdilik güvendeydi. Sürünerek kapıya gitti ve kontağa baktı; anahtar yoktu. Ön koltuğu ve orta konsolu kontrol etti. Hiçbir şey yoktu.

Sürünerek ikinci arabaya doğru gitti ve yaklaştığında fark etti, aslında hala çalışıyordu. Yolcu tarafındaki kapı kapalıydı ama kilitlenmemişti ve onu açtı. Yolcu tarafında yerde bitmemiş bir çizburger duruyordu; onu aldı ve arka koltuğa fırlattı.

Lucas içeri girdi, sürücü koltuğuna süründü, bacaklarını Ön cam seviyesinin altında kalmaya çalışıyordu. Köprüdeki adamlardan silah sesi gelmemişti, bu yüzden arabayı vitesle taktı ve ilk arabanın etrafından dolaştırarak dere kenarına kadar götürdü, orada durdu ve arabayı "Park" konumuna getirdi.

Arka koltuk muhtemelen Blinder için çok sıkışık olacaktı, bu yüzden yolcu koltuğunu itebildiği kadar geriye itti, sonra sürücü tarafındaki kapıdan dışarı kaydı ve sürünerek bankaya ve aşağıya indi Dere.

Diğerlerine, "Arabayı hemen yukarıda buldum," dedi. "Onu yolcu koltuğuna oturtmamız gerekiyor, arka koltuk çok küçük."

Laurent dedi ki, "Mükemmel. Bernie, sen ve Lucas onu oraya taşıyın. Ve Bernie, sen de onu Munising'e götürmelisin."

"Dostum, bunu kaçırmaktan nefret ediyorum ..."

Laurent, "Birinin gitmesi gerekiyor ve ben bu kişinin sen olduğunu söylüyorum," dedi. "Lucas'a ihtiyacım var ve sen Frisell'den daha az delisin. Yani o adam sensin."

Allen, "Tamam," diye mırıldandı ve Laurent, "Zaten iyi iş çıkardın, şimdi onunla birlikte koşmalısın," dedi.

Lucas, "Araba boktan bir şey ve fazla benzin yok, o yüzden gördüğün ilk arabayı -ilk dost arabayı- durdur ve aktarma yap," dedi.

"Anladım," dedi Allen.

Lucas ve Allen bir hamakta olduğu gibi el ele tutuştular ve Frisell ile Laurent, Blinder'ı hamağa koymaya yardım edip silahlarının başına döndüler. Lucas ve Allen bankın kenarına geldiler ve Lucas, "Hazır mısın?" diye sordu.

"Hazır."

Kıyı belki bir metre kadar yüksek değildi, ama kaygan ve dikti ve ayakkabılarını kıyıya sokup tepeye çıkmaya çalışırken hızlı hareket etmiyorlardı. Oraya vardıklarında aceleyle yolcu tarafına geçip Blinder'ı koltuğa oturtular ve Allen koşarak

Lucas, Blinder'ın kemerini bağlarken sürücü tarafına geçti.

Laurent iki el ateş etti ve "İkinci kat, ikinci pencere, solda," diye bağırdı ve bir kurşun köprünün ayağını parçaladı ve Laurent ile Frisell tüfekleriyle tekrar ateş açtılar ve Allen

Lucas kıyıdan dere yatağına doğru kayarken arabanın içinde geri çekildi.

Frisell ve Laurent ateş etmeyi bırakınca Lucas bankın tepesinden bakma riskini göze aldı. Allen yüz metre ötedeydi ve hâlâ geri geri gitti, sonra yüz elli, ve bankete doğru hızlı bir dönüş yaptı, arabayı döndürdü ve uzaklaştı.

Lucas geri çekildi ve diğerlerine, "Gitmiş," dedi. "Tamam," dedi

Laurent. "Şimdi tek yapmamız gereken şu diğer
"Oroşpu çocukları dışarı çıksın, başka kimse vurulmasın."

- - -

"Mellon'da hiç polis yok, değil mi?" Lucas sordu.

Laurent başını salladı.

"Herkesin telefon numarasını bilen biri var mı?" Lucas sordu.

"Olabilir, ama kim olduğunu bilmiyorum."

"Kasabadaki insanlara neler olduğunu öğrenmemiz gerekiyor.

Ekipte kiminle konuşuyorsanız onu arayın, iyi bir telefon numarası olup olmadığını sorun."

Laurent telefona sarıldı ve kasabanın kenarındaki dere kıyısında yatan Frisell, "Birinin koştuğunu gördüm, şu küçük pembe eve girdiler ... buralı bir kadına benziyordu. Görünmüyordu.

California."

"Şimdi mi?" Lucas sordu.

"Hayır, yukarıdaki pencereye ateş ederken. . . Bu arada orada hâlâ biri var. Eğer pencerenin kenarından bir kez daha bakarsa, göğsüne 223'lük mermi yiyecektir."

"Eğer yerel biriyse ve pembe eve koşuyorlarsa ... bu muhtemelen orada hiç Pilates olmadığı anlamına gelir."

Laurent dedi ki, "Bir arama yapıyorlar. İki numaraları var ama karı koca oldukları için aynı yerde olabilirler." Telefonu tekrar kulağına götürdü ve Lucas ile Frisell

Kasabayı tarıyorum.

Mellon'da görünen altı ticari bina vardı, ikisi hariç hepsi tek katlıydı ve iki katlıydı. Binalar hava koşullarından yıpranmış, biraz kirli ve vinil dış cephe kaplamasına benziyordu. Onlar İki katlı binalardan sadece birinin yan tarafını görebiliyordu ama diğerine bir açıdan bakabiliyordu: ön pencereler boş, süssüz ve kirliydi -bina boştu, diye düşündü Lucas. Evler ya kiremit kaplıydı ya da vinil kaplamalıydı ve birkaçının rengi solmuştu.

Mavi, yeşil, sarı ve pembe pastel renkler; hepsinin garajı vardı.

Laurent hâlâ telefondaydı ve Lucas ona, "Söyle Telefonun diğer ucunda kim varsa, yolu kapattıklarından emin olmak için. Devriye arabalarını yolun karşısına park edin. Oradaki arabalara erişimleri olacak ve hattı aşmaya çalışabilirler. Bu köprüden geçemezler."

Laurent bunu yaptı, bir dakika dinledi, sonra, "Bayan Boden'le konuştular, benzin istasyonunda tezgâhtarla birlikte olduğunu söyledi.

Pilatesçilerin hiçbirisi orada değil ve ikisi de silahlı. Ted'in barında daha fazla insan olduğunu ve onların da silahlı olduğunu söyledi. Pilates'lerden bazılarının Old Eagle Inn'de olduğunu biliyor, hani şu pencereden bize ateş ettikleri iki katlı yer."

Frisell, "Bunu zaten biliyorduk," dedi.

Laurent sözlerine şöyle devam etti: "Handa yaşayan birkaç sanatçı var, onları görmemiş, bu yüzden Pilates'te olabilirler. O bilmiyor sanatçıların silahları olduğunu düşünüyorlar. Sokağın diğer tarafındaki eski nalbur dükkanında daha fazla Pilates olabilir. Dere kenarındaki mavi evde de olabileceğini düşünüyor."

Frisell, "İşte şurası," dedi ve solunu işaret etti.

Lucas Frisell'i bıraktı ve derin bir çömelme hareketiyle köprünün altından geçip mavi evi görebileceği kıyıya doğru sürünerek ilerledi. Laurent birkaç saniye sonra onun yanında diz çöktü. Ev ayakta duruyordu. kendisi, açık bir bahçede, arka tarafta bir garajla, evden on beş ya da yirmi metre uzakta.

"Zor görünüyor," dedi Laurent.

Lucas, "Bence gizlice kamyonlara geri dönelim, sonra da çalılıkların daha gerisine gidip ekibin etrafında dönelim," dedi.

"Ya dereden gizlice geçip ormana girerlerse?" Laurent sordu.

"Nereye gizlice?" Frisell sordu. "En yakın kasaba muhtemelen şu yolun on beş mil aşağısında. Ormanda ölürlere ve görülmeden yolda yürüyemezler."

"O arabanın anahtarları var."

Lucas, "Tüfeğini bana ver." dedi. Laurent'a da, "Ekipteki adamına söyle, biraz silah sesi duyacaklar ve heyecanlıyım."

O bunu yaparken Lucas da sürünerek kıyıya çıktı, Laurent, "Onlara söyledim," diyene kadar bekledi ve Lucas arabanın görebildiği üç tekerleğine birer el ateş etti. Bunu yaptıktan sonra banktan aşağı kayarak tüfeği Frisell'a uzattı ve, "Arabayı bir yere götürmeden önce lastiklere ihtiyaçları olacak," dedi.

"Pekâlâ," dedi Laurent. "Önce ben gideceğim. Beni o pencereden göremezler ama çatıdan görebilirler herhalde."

"Hâlâ burada olduğumuzu düşünmeleri en iyisi olur . . . muhtemelen oraya sürünmek iyi bir fikir olacaktır," dedi Frisell.

Laurent, "Bu lanet olası bir çamur çukuru," dedi.

Lucas ona baktı ve, "Zaten lanet olası bir bataklık canavarına benziyorsun. Biraz daha çamur hiçbir şeyi değiştirmez."

Laurent, "Lanet olsun," dedi ve hızla sürünmeye başladı. Derenin ağağında ayağa kalkıp Lucas'a el sallayacak kadar uzaklaşması bir dakika sürdü. Frisell, Lucas'tan birkaç dakika sonra geldi ve dereden yukarı doğru yürümeye devam ettiler, araçlarının yanından geçip yerleşim alanına ve ormana.

On dakika sonra kasabanın diğer tarafında, ekibin mevzilendiği yerde ortaya çıktılar.

- - -

POSSE bir dizi arabayı yolun karşısına, banketlerin üzerinden ve her iki taraftaki ağaçların arasına savurmuştu. O taraftan çıkış yok.

Kurşun geçirmez yelek giyen avukat Peters polisleri organize ediyordu. Lucas, Laurent ve Frisell'ı, telsizli birkaç polis memuruyla birlikte bir minibüsün arkasına götürdü.

"Elimizde daha fazla telefon numarası var ve herkesin nerede olduğunu bildiğimizi düşünüyoruz. Sekiz ya da dokuz kişi olduklarını düşünüyoruz, beş ya da altı erkek ve en az üç kadın. Bazılarının tüfekleri var, sanırım bunu biliyorsunuz. Otelde birkaç rehineleri olma ihtimali yüksek. Sizden ya da size doğru olmayan bir ateş açılmadı."

Pilatesler görünüşe göre kaba bir üçgen oluşturan yapılarda saklanmışlardı ve her binada muhtemelen iki ya da üç kişi vardı.

Yardımcılardan biri, "Onlarla konuşmamız gerek," dedi. "Be

"Onları oradan çıkarmak için konuşmak, vurmaya çalışmaktan daha iyidir."

Lucas başını salladı. "Bu konuda haklısın. Eğer o sanatçıların telefon numaralarını bulabilirsek ... handa olabilecek olanların . . onları aramayı deneyebiliriz."

Peters, "Kimse sanatçıları çok iyi tanımıyor-üç haftadır oradalar, neredeyse kamp yapıyorlar. Kimse orada yaşamıyor

Yıllardır bu otelde kalıyorlar. İsimlerinin Sandy ve Larry Birch olduğunu biliyoruz ama nereden geldiklerini bilmiyoruz. Detroit civarında bir yer olabilir."

"Arabaları var mı?" Lucas sordu.

"Bilmiyorum," dedi Peters.

"Eğer etiketlerini alabilirsek . . . diğer her şeyi bulabiliriz." Laurent,

"Bu kovalamacanın bütün hikâyesi bu," dedi. "Eğer biz sadece etiketleri vardı."

Şerif yardımcısı, "Peki ya beyaz bayrak..." dedi. ?"

"Sen benden daha iyisin," dedi Lucas. "Zaten üç polisi soğukkanlılıkla vurdular. Onlara mendil salladığımız için vazgeçeceklerini sanmıyorum."

Peters, "Bir şey yapmadan önce boynuna bir yama yapıştırmak istiyorum. Orada bir çeşit sızıntı var."

"Bu acıtacak mı?" Lucas sordu.

"Sanırım," dedi Peters.

T Burada üç farklı yerde saklanan ve cep telefonlarıyla birbirlerine bağlanan dokuz öğrenci vardı. Bazıları olduğunu biliyorlardı diğer birkaç binadaki kasaba halkı, çünkü onlarla silah ticareti yapmışlardı.

"Artık Kaliforniya'da değiliz," dedi Pilate. "Her lanet vücut Burada bir silah var. Hamburger dükkanındaki yaşlı kadın bile Michelle'i vurdu."

Pilate, Kristen, Bell ve Laine hanın ikinci katındaydı; Coon, Richie ve Carrie terk edilmiş bir nalbur dükkanında, Chet ve Ellen ise mavi evdeydi. Pilate kasabanın girişindeki araba kuyruğuna bakan bir pencereden dışarı bakıyordu;

Bell doğrudan otoyola bakıyordu; Kristen arkayı izliyordu ve Lucas'ın SUV'sine ve Laurent'ın kamyonuna ateş etmiş, kamyonlara üç isabet kaydetmiş, yolculara ise hiç isabet ettirememişti.

Laine dere kenarını izliyordu. Tüm polislerin köprüden ayrıldığını ve geldikleri yöne geri döndüklerini düşündüğünü söyledi - üç kez o yöne doğru giden hareket parıltıları görmüştü ve

O zamandan beri bir şey yok. Dördüncü adam yaralı polisi dışarı çıkarmıştı.

Bell, polisi dışarı çıkaranlara bir el ateş etmiş ve bu yüzden yüzü alçı dolmuş, gelen bir düzine ateşle duvarlar havaya uçmuştu. Bunu bir daha denememişti.

Pilatus'un grubunda iki tutsak vardı ve mavi evde de bir tutsak vardı. Pilatus ve grubu evin merdivenlerinden yukarı koştuklarında

Han'da, en üst katın tamamen açık olduğunu gördüler - bir zamanlar orada birkaç oda vardı, ama görünüşe göre duvarlar bile soyulmuştu, ancak birçok ikiye dört dikme hala yerinde duruyordu. Dış duvarlar artık dört metreye sekiz metre boyutlarında bir düzine çılgın soyut resimle kaplıydı.

Kontrplak paneller; Pilate ve diğerleri merdivenlere hücum ettiklerinde sanatçılar yerde oturmuş yemek yiyorlardı.

Sanatçılar şimdi bir köşede oturuyorlardı, uzun saçlı hippie görünümüne bir çift, aynı kot pantolon ve tişörtleri giymişlerdi ve koşu ayakkabıları; ikisi de bir süredir ağlıyordu, ama şimdi sadece yere çöküp izlediler.

- - -

KRISTEN ÖFKELİYDİ: "Bu doğru yapılmadı. Her şey berbat oldu. Şimdi ödeyeceğiz."

Laine ona bağıırıyordu: "Kapa çeneni, kapa çeneni, kapa çeneni, benim bununla hiçbir ilgim yok."

Pilate Bell'e, "Sence tüm o polis arabaları ne kadar uzakta?" diye sordu.

Bell omuz silkti. "Bilmiyorum. Futbol sahası olarak düşünün. Kaç futbol sahası eder?"

Pilatus yine pencereden dışarı baktı. "Beş mi, altı mı?" "Onun gibi bir şey."

"Peki başlarından ne kadar yükseğe ateş edeceğiz?"

"Bilmiyorum," dedi Bell. "Bir ayak mı? Aşağıda kimseyi görüyor musun?" "Evet, bazen."

"Hadi birkaç pencereyi kıralım."

- - -

En üst katın dört tarafındaki pencereleri kırdılar ve sonra Bell biraz geride durarak pencerelerden birinden kasabanın dışında görebildikleri arabaların tepelerine nişan aldı. "Burunlarındaki sümüşü temizleyeceğim," dedi.

Şarjörü araçlara boşalttı ve sonra ikisi de pencerelerden uzaklaşarak yere eğildi. Laine durdu

gelen ateşi dinlerken Kristen'a bağıırıyordu. Kadın sanatçı tekrar ağlamaya başladı ve Bell, "Eğer bu kadar kötüleşirse bak, onu becerebilirim. Yani, neden olmasın? Bu benim sonsuza dek son şansım olabilir."

"Eğer bu son şansınsa, neden altın kuku değil?" Pilate sordu. Altın kedi Laine, "Siktirin gidin çocuklar," dedi.

Pilatus, "Ben tekrar dışarı bakacağım," dedi. Sürünerek pencereye gitti ve dışarı baktı: hiçbir hareket görmedi.

"Bize gizlice yaklaşmaya çalışacaklar," dedi. "Bak ne diyeceğim, Kristen ve ben aşağıya inelim, bir şekilde içeri girmeye çalışırlarsa diye. Siz burada gözcülük yapın. Büyük olasılıkla arkadan ya da önden gelecekler, arkasına saklanacakları ağaçlar ve evler var. Siz o taraflara bakın, Kristen ve ben de dere tarafında ve bara doğru gözcülük yapacağız. Bir şey görürseniz bağırın."

Kristen tartışmak istedi: "Bence hepimiz birlikte kalmalıyız."

Pilatus, "Eğer içeri girerlerse, önce birinci kattan girmeleri gerekecek. Oraya girdiklerinde bizim için her şey biter. Birinin onları karşılamak için aşağıda olması gerek."

"Bu işi gerçekten berbat ettik," dedi. "Kesinlikle öldürüleceğiz."

Pilate, "Kıçını kaldırıp aşağı in," diye çıkıştı. Bell'e de, "Gözetlemeye devam et. Bir şey gördüğün anda bağır. Ve o hippikle takılma. Buradan çıktığımız zaman onunla ne istersen yapabilirsin. Ama şu anda pencereden dışarı baksan iyi edersin."

Pilate merdivenlerden Kristen'in önünde indi, tüfeği önündeki olası hedefleri izliyordu, tıpkı savaşta insanların yaptığını gördüğü gibi filmler. Bell ve Laine'in üst katta tartıştıklarını duyabiliyorlardı ve Pilate parmağını dudaklarına götürerek sessizce, "Buradan siktir olup gitmeliyiz. Er ya da geç etrafımızı saracaklar ve sonra da bizi öldürecekler. Brownsville'de o polisleri vurduk, bunun peşini bırakmayacaklar."

Kristen fısıldayarak cevap verdi, "Yani herkesi terk mi edeyim?"

"Ölmek mi istiyorsun?"

"Hayır."

Pilate, "O zaman onlar harekete geçmeden önce buradan gitmeliyiz," dedi. "Dere tarafındaki pencerelerin camlarını kıralım, sonra da sokağın aşağısında bir şey gördüğümüzü bağırarak söyleyeyim, Chet ve Ellen'ı çağırıp onlara da aynı şeyi söyleyelim, o zaman bizi görebilen herkes başka tarafa bakar."

"Anladım, anladım," dedi Kristen. "Ama her yerden yaklaşık bir milyon mil uzaktayız."

"Kasabanın üzerinden geçmeleri biraz zaman alacak. Eğer ormana girersek, ağaçların arkasında kalıp otoyol boyunca koşabiliriz.

Ta ki bir arabanın geldiğini görene kadar, sonra da onu durdurup arabayı alıyoruz."

Başını salladı. "Al" kelimesinin ne anlama geldiğini biliyordu. İki saniye düşündü, sonra sordu: "Neden ben? Neden altın kedi değil?"

"Her yerde kadın bulabilirsin, silah kullanmaya istekli birine ihtiyacım var ve sen Bell'den daha iyi nişancısın. Var mısın?"

Başını salladı: "Varım."

Pilatus, "Hadi pencereleri kıralım," dedi.

T Lucas ve Laurent'ın etrafında izci benzeri bir çember oluşturmuşlardı ve Lucas, "Üç ya da dört kişi bulmalıyız," dedi. insanlar köprü'nün altına geri döndü. Onları kontrol altına aldık. Ama hepsi ormana kaçarsa, hepsinin izini sürmek, hatta kaçan olup olmadığını anlamak bile çok zor olur."

Laurent Frisell'e, "Jerry, sen zaten oraya gitmiştin, Jim'i ve ...'i de götür. Gönüllü var mı?"

Yarım düzine polis ve yedek yardımcı ellerini kaldırdı ve Frisell siyah tüfek taşıyan ve çelik yelek giyen iki kişiyi işaret ederek, "Siz ikinize ne dersiniz? Hepimiz aynı silahı kullanırız. silahlar, aynı cephane."

İki seçilmiş adam başlarını salladı ve Lucas, "Tamam," dedi. Başka bir yapmanız gereken bir şey var. Biriniz ağaçlara geri dönmeli ve gelen trafiği durdurmak için yol boyunca yarım mil kadar koşmalı. içeri." Laurent'a döndü: "Diğer tarafa da üniformalı birini göndermelisin. Polis olmayan kimseyi içeri almayın."

Laurent başıyla onayladı. "Pusula noktası gruplarına ayrılmamız gerekiyor. Kuzeyde Frisell olacak ama kuzeyde daha fazla gruba ihtiyacımız var. Doğu, batı ve güney taraflarında hem gizlenebilecekleri hem de saklanabilecekleri ormanlar var."

Lucas, "O zaman sen, ben ve birkaç adam daha hana gizlice girmeyi deneyebiliriz. Sanırım bir giriş yolu görüyorum. Yelekli adamlara ihtiyacımız olacak: Peki bu kim olacak? Kimin yeleği var?"

Frisell'inki de dahil olmak üzere pusula noktası gruplarına ayrıldılar. Yola çıkmaya hazırlanırken Lucas, "Bunun ne kadar tehlikeli olduğunu hepiniz biliyorsunuz; bazılarımız şehirde oradan oraya koşturacak. Hedefinizden emin değilseniz kimseyi vurmayın. Orada olacak kasaba halkı ve üniformasız yedek polisler, ve birbirimizi öldürmek istemiyoruz. Dikkatli olun. Dikkatli olun."

Pusula noktası grupları, Lucas ve Frisell'la birlikte kasabaya girecek olan adamları geride bırakarak yola çıktılar. Onlar da benzin istasyonunda saklanan kadını arayıp Bardaki bir adamı arayıp doğrudan Lucas'ı aramasını isteyecekti. "Sana onun numarasını verirdim ama sana inanmayabilir. Ama ben sana kefilim çünkü Walt'la birliktesin ve Walt'u tanıyorum."

Walt onu ilk arayan adamdı.

Lucas telefonu kapattı, gözlerini telefonuna dikti ve bir dakika sonra gelen bir aramayla aydınlandı. "Ben Ralph Setzer."

"Orada durumunuz nedir?" Lucas sordu.

"Burada altı kişi var, iki av tüfeği, bir tüfek ve iki Setzer, "Tabancalar." dedi. "Kapılara barikat kurduk. Bol miktarda bira ve sosisimiz var, bu yüzden sonsuza kadar dayanabiliriz."

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Lucas. "Veletlerden birini benim için sakla." "Bunu yapacağız."

Arkasından Laurent gülerek, "Şu lanet orospuları sevmek lazım," dedi.

"Yan taraftan girmeye çalışacağız," dedi Lucas. "Şu pencerelerden birini açarsanız, ateş edilmeden oraya ulaşabileceğimizi düşünüyoruz."

"Bunu ne zaman yapacaksın?" "Hemen," dedi Lucas.

"Hadi gelin. Pencereleri senin için açacağız. Oraya bir sandalye koyarız, pencereler biraz yüksek."

"Önümüzdeki birkaç dakika," dedi Lucas. Boynu onu rahatsız ediyordu: Peters cımbızla derisinden birkaç otomotiv camı parçası çıkarmıştı ve hiçbirinin gerçekten delinmişti. Küçük kesikleri Polysporin ve gazlı bezle kapatmıştı ama şimdi yara kaşınmaya başlamıştı.

Artık görmezden gelmekten başka yapacak bir şey yok.

Lucas grubuna, "Doğrudan bara gitmemize izin verecek bir sıra bulana kadar evlerin arkasından dolanabiliriz. Elbette Pilatus'un adamlarından biri evlerden birinin içindeyse büyük sorun olur. O yüzden gruplar halinde gideceğiz. Üniformalı adamlar önden gidecek, böylece yerel halk korkup bizi vurmayacak -Roma önden gidecek, sonra Peters, ben de onu takip edeceğim.

Geri kalanınız bir evin arkasında, siper altında kalacak. Üçünüz açıkta kalan pencereleri gözleyin. Pencerelerde bir hareket görürseniz, pencerenin üstünden duvara doğru ateş edin. Eğer camı kırarlarsa ve bir silah görürseniz, onları dışarı çıkarın. Kimseyi öldürmek istemiyoruz ama onların da bizi öldürmesini istemiyoruz, Ya da. Herkes anladı mı?"

"Tıpkı seksek oynar gibi, içeri giriyoruz," dedi Laurent.

"Diğer iki adam," dedi Lucas, "arkalarına bakmalılar. Pilate'nin bilmediğimiz adamlarından biri bir evdeyse ve biz geçene kadar saklanırsa, bizi arkadan vurabilir. Yani ikiniz arkamızdaki pencerelere bakıyor olmalı."

Herkesin görevini bildiğinden emin olduklarında Lucas ve Laurent çıkış yolunu gösterdiler.

- - -

FRISELL VE YANINDAKİ ÜÇ ADAM ormanda Lucas'ın cipinin ve Laurent'ın kamyonetinin yanından geçerken polislerden biri Lucas'ın cipinin camlarındaki kurşun deliklerini gördü ve ıslık çaldı. "Bu senin testislerini sıkılaştırır," dedi.

"Benimkini sıkılaştırdım," dedi Frisell. "Burada takım lideri ben olduğum için bir çağrı yapacağım ve köprüye gideceğimi ve Jim'in de benimle gelmesini istediğimi söyleyeceğim, çünkü birlikte çalıştık. İçinizden biri doğruca dereyi geçip ormana girecek, ve otoyolda trafiği durdurmak. Tercihiniz var mı?"

Yardımcılardan biri diğerinin yapmasını önerdi,

Diğer adam da omuz silkip "Tamam" demiş ve öylece bırakmışlar.

Frisell önce derenin aşağısına ve köprünün altına gitti. Jim Postane görevlisi Bennett'in ardından üçüncü şerif yardımcısı geldi. Dördüncü adam dereyi geçti, karşı kıyıya tırmandı ve ağaçların arasında kayboldu.

Pilatus ve Kristen'i beş dakika farkla kaçırdılar.

- - -

LAURENT, PETERS VE LUCAS kasabaya doğru ilerlediler, açık alanları aceleyle geçtiler, ulaştıkları evlerin arkasına saklanıp bir sonrakine baktılar, yaşam belirtisi ya da silah aradılar. Kimseyi görmediler ve son kısa koşudan sonra katlanır bir sandalyeye tırmanıp pencereden bara girdiler. İçerideki insanlar Kimin nerede olduğuna dair çok az bilgi vardı ama kasabadaki insanların çoğunun ya barda ya da benzin istasyonunda olduğunu düşünüyordu. Birkaç kişi

kapıları kilitli evlerinde saklanmışlardı. Çoğunun silahı vardı ve onları kullanmaya istekliydiler. Eyalet polisi onlara sadece Biraz organize olmak için yeterli uyarı, ancak tamamen senkronize değil. "Mavi evde biri var, bunu biliyoruz," dedi barmen.

söyledi. Hardal lekeli beyaz önlüğü, elinde pompalı tüfeği ve gözlerinin altında boks izleri olan etine dolgun bir adamdı. "Demek istediğim, bu delilerden biri ya da belki iki ya da üçü içeride. Biliyoruz ki Hırdavatçı dükkânındalar çünkü biz delilerden birine ateş ettikten sonra bize ateş ediyorlardı - açık alandaydı ve onlardan biri olduğunu biliyorduk. Yine de onu ıskaladık. Handa olduklarından eminiz ve sanatçıların ellerinde olduğunu düşünüyoruz. Kimsenin sanatçıları uyardığını sanmıyoruz."

Lucas, "Otelden bize ateş edildi, bu yüzden bunu kesinlikle bildiklerini biliyoruz," dedi.

- - -

Bar ile han arasında **BOŞ BİR ARSA VARDI**; hanın bara bakan sekiz penceresi ve barın bara bakan üç penceresi **vardı**.

Han. Hanın tüm pencereleri kırılmıştı ama pencerelerin ardında hiçbir yüz ya da hareket göremiyorlardı.

Lucas, Laurent ve Peters barın pencerelerinin arkasına çömelmiş hana bakıyorlardı ve Lucas Laurent'a, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Eğer yüksek bir yere çıkabilirsek onları nalburdan ve mavi evden çıkarabiliriz ama eğer çatıya çıkarlarsa büyük bir sorunumuz var demektir."

Lucas başıyla onayladı. "Ben de öyle düşünüyorum. Onları oradan çıkarmalıyız."

"Bir planın var mı?"

"Var, ama biraz saçmalık."

- - -

LAURENT, Lucas'ın grubu bara giderken onları korumakla görevlendirilmiş olan polis memurlarını çağırdı. İçeri girdiklerinde, onlara Hanın pencerelerini, birinci ve ikinci katları ve çatının kenarını kaplayacaklardı. Bunu yaparken Lucas köprüdeki Frisell'i aradı ve Frisell'e ne istediğini söylediğinde Frisell, "Bunu yapabiliriz. Ne zaman istiyorsun?"

"Telefonun yanında kal. Hazır olduğumuzda seni arayacağım."

"Burada her şey hazır. İstedığınız zaman gidebilirsiniz. İyi şanslar."

Lucas, Laurent ve Peters barın arka kapısından çıktılar ve hana en yakın köşeye yaklaştılar. Peters dedi ki, "Ben Birazcık korktum. Yine de vazgeçilecek bir şey değil."

Laurent, "Bunun ne kadar harika bir hikâye olacağını bir düşünsene, yıllarca bununla geçineceğiz," dedi.

Lucas "Kapa çeneni" dedi ve Frisell'i aradı. "Ne zaman hazır olursan. Tavanı hedefle."

Üç saniye sonra, bir yayılım ateşi ikinci kata isabet etti. Hanın diğer tarafında, dere yatağındaki üç polis kasıtlı olarak pencerelere doğru keskin bir açıyla nişan alarak, kurşunların çatıya gömülecek ve üst katın içinde sekmeyecektir.

Çatışma başlar başlamaz, Lucas, Laurent ve Peters Hanın köşesine, içerideki kimse tarafından kolayca görülemeyecekleri bir yere doğru koştular. Silah sesleri kesilene kadar bir dakika boyunca köşede çömeldiler.

Arkalarında, otelin içinde, gruplarının geri kalanını pencerelerde görebiliyorlardı, hanın pencerelerinde biri belirirse ateş açmaya hazırıldılar. Silah seslerinin ardından gelen ani sessizlikte Lucas "Bakmaya gidiyorum" dedi ve o anda ikinci katta bir kadın çığlık atmaya başladı ve ardından bir adam bağırmaya başladı: sesi terör gibi gelmiyordu, bir tartışma gibiydi.

Lucas zemin kattaki kırık pencereden yarım saniyeliğine baktı. Kimseyi görmedi, dizlerinin üzerine çöktü ve bekledi. Tepki yok. Tekrar baktı, bu kez daha uzun bir süre, sonra bir kez daha, sonra Laurent ve Peters'a fısıldadı, "Buna inanamayacaksınız, ama orada kimse yok. Hem de hiç. Eskiden mutfakmış gibi görünüyor ama içeride kimse yok."

"Pencereden geçebilir misin?" Laurent sordu.

"Pencereyi açabilirsek açabilirim." Cam kırılmış olsa da, cam bölmeleri tutan ahşap traversler hâlâ sağlamdı.

Laurent üçü arasında en hafif olanıydı, bu yüzden Peters elleriyle bir üzengi yaptı ve Laurent'i yeterince yükseğe kaldırdı. çift kanatlı pencerenin kilidine ulaşıp açabildi. Bunu yaptıktan sonra yere düştü; pencere boyayla kapatılmıştı ama yan parmaklıklara dikkatlice bastırarak kaldırılabilecekleri kadar gevşetmeyi başardılar.

Lucas önce pencereden içeri girdi, mutfağın dar sınırlarında bir tüfekten daha kullanışlı olan tabancasıyla. Pencereden Ahşap zemin ayaklarının altında gıcırıyordu ama parmak uçlarına basarak mutfak kapısını açıp lobiye baktım. Orada kimse yoktu - eskiden check-in masasının olduğu yerde boş bir yer, bir yığın atılmış perdelerle benziyordu ve merdivenler ikinci kata çıkıyordu. Her yer küf ve ahşap çürümesi kokuyordu; bir kuş yuvası köşedeki kirişe yapışmıştı ve altında yerde siyah-beyaz benekli küçük bir dışkı yığını vardı.

Lucas hâlâ pencerenin dışında duran Laurent'a işaret etti ve o da kendini içeri attı, ardından Peters geldi. Pencereyi açtılar. mutfak kapısını açtı ve lobiye çıktı: kimse yoktu. Binanın her iki tarafındaki camlar kırılmıştı, sanki orada birileri görevliymiş ama başka bir yere gitmiş gibiydi.

Koridorun sonunda arka kapıya açılan iki tuvalet vardı. Kapılar tuvaletlerden araklanmıştı ve koridora doğru açık duruyordu. Lucas ayakkabılarını çıkardı ve parmak uçlarında aşağı indi. koridoru kontrol etti, ikisini de boş buldu - birileri ışıklar ve kağıt havlu dispenserleri de dahil olmak üzere tüm demirbaşları sökmüştü. Erkekler tuvaletinde bir prezervatif dağıtıcısının kalıntıları hâlâ duvara asılı duruyordu ama kırılarak açılmıştı ve şimdi tren çarpmış bir tost makinesine benziyordu.

Lucas parmak uçlarında koridora geri döndü ve diğer ikisini çağırdı. erkekler bir arada. Hâlâ bir adamla bir kadının tartıştığını ve üçüncü bir kadının ağladığını duyabiliyorlardı ve Lucas fısıldadı, "Yukarıda işler zor gibi görünüyor. Merdivenlerin iki tarafına geçip tırabzanların altına saklanmanızı istiyorum. Eğer silahlı bir adam görürseniz, vur onu."

"Nerede olacaksın?" Laurent sordu.

"Merdivenlerden *kayarak* çıkacağım," dedi Lucas. "Bunu daha önce bir kez yapmıştım. Orada meşgul olurlarsa, onları haklayabilirim. Bana göz kulak olmalısın, çünkü eğer o adamın silahı varsa, ki bence var. Eğer merdivenin tepesine çıkıp bana bakarsa, ben ÇÖP olurum."

Peters, "Bu kulağa pek de akıllı başında gelmiyor," dedi.

Lucas ona sıırttı. "Peki, sana ne diyebilirim? Onları oradan çıkarmalıyız. Ve şu yukarıdaki ağlayan kadın. .. bir şeyler oluyor."

Laurent başını salladı ve "Bize istediğin yeri göster," dedi.

- - -

LUCAS ONLARI merdivenin dibine, ama hızlı bir bakışa karşı çoğunlukla gizlenebilecekleri yanlara yerleştirdi. Lucas da merdivenlerden uzaktaki herhangi birinden gizlenmiş olacaktı. Eğer biri merdivenlere doğru yürür ve aşağı bakarsa, Lucas tam orada olacaktı.

"Hazır mısınız?" diye fısıldadı Laurent ve Peters'a.

İkisi de başını salladı.

Lucas merdivenlerin dibine kadar eğilerek yürüdü, sonra da 45'liğini merdivenlere doğrultarak basamakları tırmadı. Birkaç saniye dinledikten sonra

Saniyeler içinde kendini bir basamak daha yukarı itti, sonra bir basamak daha.

Bir adam bağıırıyordu, "O pislik herif bizi bırakıp kaçtı. yaptı. Her zaman kendini ön planda tuttuğunu biliyordunuz. Bunu her zaman biliyordunuz, ama o her zaman 'bu kanun kaçağı, Sonbahar geliyor' diyordu ve bu yüzden siz Belki de gerçektir diye düşündüm. Ama hiç öyle olmadı. O sadece başka bir pislikti. Eğer o amcığı bulabilseydim, onun lanet olası kalbini dışarı çıkar."

"Ne yapacağız Bell?" diye sordu bir kadın.

"Sana yapacağım ikinci şeyi söyleyeyim. O polislerden biri yine köprünün altından kafasını çıkarana kadar bekleyeceğim ve onu kafasından vuracağım. Ama önce o hippinin kafasını sikeceğim. Beni öldürecekler ama önce onu becereceğim."

Bir kadın tekrar ağlamaya başladı; Lucas dokuzuncu basamaktaydı. Merdivenlere doğru koşan adımlar duyduğunda on dört yaşındaydı. Hızla iki basamak geriye kaydı ve sonra bir kadın elinde tüfekte ona doğru bakıyordu ve aşağıdan, Laurent ya da Peters'dan bir patlama sesi geldi ve kadın yere düştü ve Lucas son birkaç basamağı tırmanırken adamın ağzı açık bir şekilde

Kadın yerde yatıyordu, adam tüfeğini sallıyordu, Lucas ona ateş etti ve iskaladı, tüfek neredeyse

Lucas tekrar ateş etti ve bu sefer adamı boğazından vurdu, hedeflediğinden yaklaşık bir ayak daha yukarıdan ve adam aşağı kaymaya başladığında, neredeyse bir refleks olarak ona tekrar ateş etti ve adam döndü ve dümdüz oldu.

Ağlayan kadın köşede bir adamla oturuyordu ve şimdi histerik bir şekilde çığlık atmaya başlamıştı. Lucas son kata tırmandı. Laurent'in arkasından geldiğini fark eden Lucas, "Başka var mı?" diye bağırdı. Başka var mı?"

Adam bağırdı: "Hayır, vardı ama aşağıya indiler."

Lucas vurulan kadına doğru ilerledi ve tüfeği tekmeleyerek ondan uzaklaştırdı. Laurent onu tam göğsünden vurmuştu. omzuyla birleşti. İnliyordu ve ağır kanaması vardı, gözleri şoktan donuklaşmıştı ama Lucas durdurabilirlerse başarabileceğini düşündü. Kanamayı durdurun ve onu hastaneye götürün.

Laurent da aynı şeyi düşünüyordu ve "Kanı durdurmalıyız. Peki ya adam?"

Lucas yerde adım atarken Bell'e baktı ve başını salladı. "O öldü." Köşedeki adam ve kadına, "Yaralandınız mı? Kanamanız var mı?"

Adam, "Hayır, hayır." dedi.

Lucas 45'liğin şarjörünü çıkardı ve bir tane daha taktı. Peters elinde ilk yardım çantasıyla merdivenlerin başındaydı.

Kadının giriş ve çıkış yaralarını paketledi ve Laurent'a seslendi, "Rome, aşağıya koş ve bardan birkaç adam çağır. Onu içeri girdiğimiz gibi dışarı çıkarmalıyız."

Laurent aşağıya koştu ve Lucas onun bağırışlarını duyabiliyordu. Lucas gözleri şoktan kararmış olan kadının yanına gitti.

"Pilatus nerede?" diye sordu.

Tekrar inledi ama onu duymuştu ve şöyle dedi: "Kaçtı. Kristen'la birlikte kaçtığını düşünüyoruz. Bizi kandırdı."

"Lanet olsun."

- - -

Binanın önüne doğru yürüdü ve caddenin karşısında, dereden çok da uzak olmayan mavi eve baktı. Kadına geri döndü ve "Diğer insanlarla telefonda mı konuşuyorsun?" diye sordu.

Başını salladı. "Bell'de." Adamın vücuduna baktı ve altından sızan kan havuzunu yayıyordu. "Buldum." "Mavi evdeki insanların rehineleri var mı?"

"Öyle olduğunu söylemediler. Ölecek miyim?"

"Evet ama bugün değil," dedi Lucas. Sonra bunu söylediği için kendini kötü hissetti ve ekledi, "Seni olabildiğince çabuk bir hastaneye götüreceğiz. İyi olacaksın. Adın ne senin?"

"Laine" dedi.

Peters, "Çocuklar geliyor, bir battaniye getiriyorlar, onu bir hamakta dışarı çıkaracaklar" dedi.

Lucas ölü adamın yanına gitti, ceketinin cebinde bir telefon buldu, son arananlara baktı ve *Ara'yı* tuşladı.

Bir kadın anında cevap verdi. "Ne?"

"Ben bir polisim. Bell ve Laine'i vurduk ve otel binasını ele geçirdik. Pilate Kristen'la kaçtı."

"Sikişiyorsun. Seni sikeyim." Ama sesi korku doluydu.

Lucas, "Eğer mavi evdeyseniz, elleriniz havada arka taraftan çıkmak için bir dakikanız var. Bir dakikamız var.

Köprünün altında nişancılar var. Oradan evi yıkmaya başlayacaklar ve biz de buradan başlayacağız. Ya bırakırsın ya da seni öldürürüz.

Seçim sizin."

Kadın dedi ki, "Chet'le konuşmam lazım."

"Bir dakikan var," dedi Lucas. "Ve ona Minnesota'daki babamdan selam söyle."

Frisell'i aradı ve dedi ki, "Sizin de aynı şeyi yapmanızı istiyoruz.

İki dakika içinde hana yaptığın gibi mavi eve de aynı şeyi yapabilirsin. Ya da birkaç kişi elleri havada arkadan çıkabilir. Eğer gelirlerse, onları dere yatağına götürün ve tutuklayın. Gizli silahlar konusunda dikkatli olun."

"Anladım," dedi Frisell. "Eğer dışarı çıkmazlarsa iki dakika. Oteli aldınız mı? Silah sesleri duyduk."

"Evet, anladık."

- - -

Arkasında, ilerleyişlerini koruyan iki polis memuru

Kasaba bir yorgan taşıyarak merdivenlerden çıktı. Peters yaralı kadını yorganın üzerine taşımaya yardım ederken, Laurent yanına geldi ve Lucas'ın yanındaki pencerenin önünde durdu. Lucas, "Peek, orada durup aptal gibi aval aval bakma," dedi.

"Üzgünüm," dedi Laurent. "Keşke bir sigaram olsaydı." "Kötü bir alışkanlık," dedi Lucas.

"Biliyorum. Bu yüzden yirmi yıl önce bıraktım."

Lucas'ın elindeki telefon çaldı ve kadın, "Hemen arkadan çıkıyorum, ellerim başımın üzerinde," dedi.

Lucas, "Peki ya yanındaki adam?" diye sordu.

"Geleceğini sanmıyorum," dedi.

- - -

O **ANDA**, bir adam mavi evin ön kapısından elinde bir tüfekte, kendisini bile hiç ama hiç umursamayan bir tavırla çıktı. Tüfeği kaldırdı ve başladı Lucas ve Laurent, durdukları pencereye ateş ederek odaya geri döndüler ve mermiler pencere pervazından kanatlanıp tavana gömülürken yere yığıldılar.

- - -

ATIŞLAR bir an için durdu ve Laurent alçaktan sürünerek pencereye gitti, Lucas, "Hayır, hayır!" diye bağırırken baktı, "Siktir et onu," dedi ve ayağa kalkıp tüfeğine bir şarjör daha takmış olan adamı vurdu. Adam sokağa düştü ve Lucas yanına gelip aşağıya baktı ve "İyi atıştı sanırım," dedi.

Çatışmadan sonraki sessizlikte Frisell'in kadına bağırıldığını duyabiliyorlardı: "Eller yukarı. Eller yukarı." dediğini ve kadının ellerini kaldırmış bir şekilde yabancı otların arasından dereye doğru yürüdüğünü görmüşler.

Telefonda yakın zamanda aranmış iki numara daha vardı ve Lucas ikisinden ilkinin tuşladı. Cevap yoktu ve çalmadı da. Üçüncü numarayı denedi ve bir adam açtı. "Hırdavatçıda mısın?"

"Evet. Bu bir polis mi?"

"Evet. Pilate kaçtı, Bell öldü, Laine vuruldu ama onu hastaneye götürebilirsek kurtulabilir ve Chet de sokakta vuruldu. Onu görebiliyor olmalısınız. Ölüp ölmediğini bilmiyoruz. Çünkü Hırdavatçıda olduğun sürece ona yardım edemeyiz. Şimdi bırakırsan belki hayatını kurtarabiliriz," dedi Lucas.

Arkasından Laurent, "Hiç sanmıyorum," dedi.

Lucas onu susturmak için parmağını kaldırdı -dürüstlük her zaman en iyi politika değildir- ve adam, "Bekle," dedi. Lucas bekledi, sonra bir kadın çıktı ve "Pilatus'un gerçekten kaçtığını nereden biliyoruz?" diye sordu.

"Şey, onu arayabilirsin."

Kadın, "Acil bir durum olmadığı sürece onu aramamamı söyledi," dedi.
Lucas, Laurent'a gözlerini devirdi ve sonra, "Chet sokakta kan kaybından ölüyor olabilir. O nalbur dükkanını öyle bir delik deşik edeceğiz ki, lanet bir kevgir gibi görünecek. Konuşmamı mazur görün. Burada makineli tüfekli 50 polisimiz var. Sen
Önce Pilatus'u aramak istiyorsanız, sorun değil, çünkü her şey göz önünde bulundurulduğunda, acil bir durumunuz olduğunu söyleyebilirim."
Birkaç saniye sonra, "Tamam." dedi.
Lucas arka planda bir adamın konuştuğunu duyabiliyordu ve sonra, "Ön taraftan çıkıyoruz, kimsenin bizi vurmasına izin vermeyin," dedi.
"Üç dakika bekle, sonra dışarı çık. Brownsville'de o polisleri vurduktan sonra bazı insanları sakinleştirmemiz gerekiyor."
"Brownsville. Brownsville'den geçmedik. Sahildeydik."
"Tamam, ama bize üç dakika verin. Kaç kişisiniz?" "İki. İkimiz. Sadece ben ve Richie. Sen çıkınca biz de çıkacağız.
öyle söyle. Bizi vurmayın."

- - -

LAURENT pusula noktalarındaki polisleri aradı ve sokakta kendilerini gösterdiklerinde müritlere ateş etmemelerini söyledi.
Lucas barmeni aradı ve insanlar gaz odasına saklandılar.
ve onlara ateş etmemelerini söyledi. Sonra Lucas ve Laurent zemin kata indiler ve nalbur dükkanının önünü görebilecekleri bir pencerenin yanında durdular.

Peters ve yardımcıları yaralı kadını yorgana sarmışlardı ve Lucas onlara ne olacağını görmek için beklemelerini söyledi: eğer Hırdavatçıdaki insanlar teslim olsaydı, onu pencereden içeri sokmaya çalışmak zorunda kalmayacaklardı.

Herkes hazır olduğunda Lucas kadını geri aradı ve kadın cevap verince, "Dışarı gel," dedi.

On saniye sonra hırdavat dükkanının ön kapısı açıldı.
ve uzun boylu, doğal sarışın bir kadın kafasını dışarı uzattı. Onun gerçek bir sarışın olduğunu biliyorlardı çünkü çıplaktı. Kadın dışarı çıktı.

Ardından da doğal esmer ve bir o kadar çıplak bir adam sokağa çıktı. Ellerini kaldırarak sokağın kenarına çıktılar.

"Bütün bunlar da ne demek oluyor?" Laurent sordu.

Lucas dışarı çıktı, 45'liğini iki çıplak öğrenciye doğrulttu ve, "Bu bir Los Angeles olayı. Eğer çıplak teslim olursanız, polislerin sizin için gittiğinizi düşündüklerini söylemeleri zorlaşır. Silah."

"Şey, sanırım bu doğru," dedi Laurent. "Gerçi adamın elinde bir 22'lik var gibi görünüyor."

- - -

LUCAS VE LAURENT silahlarını müritlere doğrulttu ve iki şerif yardımcısı ellerinden kelepçeler sarkarken endişeyle onlara yaklaştı. Peters ve diğer üç şerif yardımcısı, yaralı kadını yorganın içinde taşıyarak ön kapıdan çıktılar.

Laurent soluna doğru hareket etti, böylece çıplak insanlar silah çıkarırsa, efsanevi sırt-yanak kılıfları. Memurlar yaklaşırken Lucas nalburun vitrininde bir hareket gördü ve "Dikkat et, dikkat et!" diye bağırdı. Polis memurları irkildi ve ardından bir el ateş edildi ve polis memurları yere yığıldı.

Lucas yardımcılarının daha küçük hedefler haline gelmek için mi düştüklerini yoksa vurulduklarını mı bilmiyordu ama Laurent tam otomatik silahına

Lucas korkudan sokağın karşısındaki nalbur dükkanının yan tarafına doğru koştu, yan pencereden içeri baktı ve bir yığının yanında çömelmiş bir adam gördü.

Yerin ortasına yığılmış odunlar, Laurent'ın karşılık ateşiyle üzerine cam ve kıymıklar yağarken adamın elleri başını örtüyordu. Adamın bir elinde siyah bir tüfek vardı. Son anda Lucas'ı gördü ve Lucas 45'liğini adamın üzerine boşalttı, adam ayağa kalkıp küçük bir ölüm dansı yaptıktan sonra geriye düştü.

Lucas dergiyi bırakıp dükkânın önüne geri döndü ve sokakta dört kişinin yere yığıldığını gördü: iki şerif yardımcısı ve

İki çıplak insan, hepsinin üzerinde kan lekeleri vardı. Laurent onlara doğru yürürken Lucas, "Dükkânı boşaltmalıyız," diye bağırdı.

Laurent, "Tamam," diye bağırdı ve yaralı kadını tutan yorganı köşesine bırakmış olan Peters koşarak geldi ve "İlk kim gidiyor?" diye sordu.

Laurent dedi ki, "Yapacağım. Büyük silah bende. Barney, sen pencereyi kapat. Bir şey görürsen aç. Lucas, sen de yan tarafa geç ve ben içeri girerken önümde kimse var mı diye bak."

Lucas yan tarafa geri dönüp pencereden tekrar baktı ve "Git!" diye bağırdı.

Laurent binaya bir ön fıskırtma yaptı, üç tur
Ön kapıdan içeri girdi, kapıdan kıymıklar ve tozlar uçuştı ve sonra kapıya geldi, tekmeleyerek açtı. Hiçbir şey kımıldamadı. İçeri adımını attı ve Lucas sokakta bağırان insanların farkına vardı ama Mağazada hiçbir şey hareket etmedi.

Bir dakika içinde temizlediler. Teknikleri kötüydü, tehlikeliydi, aceleciydi; ama o zaman aceleleri vardı.

İçeride gizli bir mürit olmadığından yüzde doksan dokuz emin olduklarında, Laurent yaralanmamış yardımcılardan birini çağırdı aniden ortaya çıkan her şeye ateş etmeye hazır bir şekilde kapının içinde durdu ve sonra o, Lucas ve Peters sokağa geri döndü.

İki çıplak insan, hem yorganı taşıyan polis memurları hem de bir polis memuru tarafından çeşitli açılardan defalarca vurularak öldürülmüştü. Bardaki siviller. Memurlar bacaklarından vurulmuştu. Birinin bacağında atardamar kanaması vardı.

Yarayı bandajlayıp naylon bir iple bağladıktan sonra diğer bacağındaki yaraya daha hafif bir baskı uyguladılar ve onu bir kamyonu yüklediler. Neredeyse sonradan akıllarına gelmiş gibi, yaralı kadın Laine'i de aynı kamyonu yüklediler ve

Şoför Munising'deki hastaneye doğru yola çıktı.

Diğer şerif yardımcısında o kadar kan yoktu ama bacağı kırılmıştı. Onu olabildiğince nazik bir şekilde taşıyarak bir steysin arabanın arka koltuğuna oturtular ve sürücü kaçtı.

İki sanatçı handan çıkmıştı ve kadın küçük bir Panasonic fotoğraf makinesi ile fotoğraf çekerek

ölü çıplak öğrenciler. Lucas onun ağzına bir tokat atmak istedi ama yapmadı. Bunun yerine, "Çık oradan, çık oradan; bir suç mahallini karıştırıyorsun," diye bağırdı.

Geri adım attı ama ateş etmeyi bırakmadı.

"Ev ev dolaşmamız gerek," dedi Laurent. Baktı insanlar sokağa sürüklenmeye başlamıştı. Frisell ve diğer iki şerif yardımcısı onlara doğru geliyordu.

Laurent, Frisell ve Peters'a bir arama ekibi kurmalarını söyledi.

"En az iki kişi kayıp," dedi Lucas. "Pilate ve kız arkadaşı. Saklanmış olabilirler ya da kaçmış olabilirler. Handaki adam kaçtıklarını düşündü. Ama yavaş ve sakin olmalıyız."

- - -

Kasabada bir saat boyunca çalıştılar ve başka öğrenci bulamadılar. Pilatus'tan ya da kız arkadaşından da bir iz bulamadılar.

Aramanın başlarında Lucas ve Laurent, sokakta kendilerine ateş açan adamı kontrol etmek için hırdavatçı dükkânına girmişlerdi. Lucas adama yedi kez ateş etmişti.

Kafasına ve üç tane de göğsüne, bunlardan herhangi biri onu öldürebilirdi.

Ona bakarlarken Lucas Laurent'a, "Pilate'yi bulmalıyız. Eğer bulamazsak cinayet bitmez. Bir eve, bir yere giderler, insanları vururlar, arabalarını alırlar ve birileri cesetleri bulana kadar neye bakacağımızı bile bilemeyiz."

"Arkadan çıkmak zorunda kaldılar," dedi Laurent. "Herkesin o tarafa bakmasını sağlayacağım. Çok uzağa gitmiş olamazlar."

"Bilmiyorum," dedi Lucas. "Çoktan bir araba kaçırmış olabilirler."

Tekrar dışarı çıktılar ve Laurent sokaktaki üç ölü öğrenciye baktı - mavi evdeki adam ve iki çıplak insan. "Bu tam bir savaştı. Bunun hakkında film yapacaklar."

"Olabilir. Ama Pilate kendini oynamayacaktır," dedi Lucas. "Bir ölü şerif yardımcısı ve iki yaralı varken olmaz."

Bir şerif yardımcısı aceleyle onlara doğru geliyordu. "Bir ceset daha var. Mavi evdeki yaşlı kadın. Onu vurup bir dolaba tıkmışlar."

Laurent inledi. "Bir tane daha olmalıydı, değil mi? Tanrım, bu insanlar ... bu insanlar ..."

W Mellon'daki çatışmanın görüntüleri neredeyse medyaya sızmıştı. Lucas hemen sanatçılardan şüphelendi ve bu olay ortaya çıktığında Sault Ste. Marie ve Marquette'teki kiralık araba acentelerinde on dakika içinde araba kalmadı.

Lucas Laurent'a, "Herkesi söylediklerine dikkat etmeleri konusunda uyarmalısın. Üzerinize yüzlerce profesyonel pislik inecek. Konuşmanın çoğunu sen yaparsan daha iyi olur.

Çünkü onlar sadece medyanın konuşmak isteyeceği kişiler değil, aynı zamanda oldukça akıllı kişilerdir. Hiçbir palavracının kamera karşısına geçmesine izin vermeyin yoksa bunun bedelini daha sonra ödersiniz."

"Sizinle konuşmak isteyeceklerdir," dedi Laurent.

"O kadar da değil ve ben eve dönüyorum," dedi Lucas. "Bu bir Michigan anlaşması. Şimdiye kadar Wisconsin'de üç, Michigan'da sekiz ya da dokuz, Güney Dakota ve Kaliforniya'da daha fazla ölü var.

Minnesota'da hiç ölü yok. Bil bakalım ben nereliyim? Ben sadece yardım etmek için buradayım."

"En azından eyalet polisleri gelene kadar burada kalmalısın, çünkü yanlış hatırlamıyorsam o ölülerden ikisini sen vurmuştun."

Laurent dedi ki. "Madem bekliyorsun, Pilatus'un peşine düşmemize yardım edebilirsin."

"Pilatus'u bulmak için yapabileceğim pek bir şey yok, şu anda rüzgârda savruluyor," dedi Lucas. "Yine de açıklama yapma konusunda haklısın. Bunun için kalacağım."

- - -

PILATE VE KRISTEN, evin alt katındaki pencereden dışarı çıkmışlardı. dereye doğru koşmuşlar, sonra da ağaçların arasına girene kadar dereyi tırmanmışlardı. Pilate uzak kıyıya döndü ve Kristen tısladı, "Nereye gidiyorsun?"

"Otoyolun aşağısında."

"Dinle, yanlış yöne gidiyorsun. Eninde sonunda bunun için kaçtığımızı anlayacaklar ve kasabadan kaçtığımızı düşünecekler. Yapmamız gereken şey, kasabanın *etrafından dolaşmak* ve diğer yoldan çıkmak."

Pilatus, "Haklı olabilirsin. Ben de bunu yapmayı düşünüyordum."

"O zaman gidelim. Zamanımız yok. Dünyadaki bütün polisler burada olacak."

Kasabanın yarısına kadar koştular -üç yüz metre, hepsi ormanın içindeydi- o sırada önden giden Kristen dondu kaldı ve bir parmağını kaldırdı. İnsan sesleri. Kristen parmağını sola doğru salladı ve olabildiğince sessiz bir şekilde ormanın derinliklerine doğru ilerlediler.

Yüz metre daha gittikten sonra bir ağaca ulaştılar. düştü, ama yolun dörtte **ü ç ü n d e** başka bir ağacın çukuruna takıldı. Pilate ağacın gövdesine tırmandı, sağlamlığını test etti, sonra da eğik gövdede tırmanabildiği kadar yükseğe tırmandı. Çıkabildiği kadar yükseldikten sonra, sesleri duydukları yere doğru baktı.

Bir dakika sonra tekrar aşağı indi ve Kristen'a şöyle dedi: "Silahlı bir grup adam. Kasabaya bakıyorlar. Etrafını sarıyorlar."

"Devam etmeliyiz."

- - -

ON BEŞ DAKİKA sonra, otoyolun karşısına park etmiş arabasıyla üniformalı bir polisin yoldan geçmek isteyen bir arabayı geri çevirdiğini gördüler. Yarım saat daha yürüdüler, en fazla bir mil, ormanda yavaş ilerliyorlardı. Kasabadan rastgele birkaç el silah sesi duyular,

Sonra uzun bir silah sesi duyuldu. Kristen arkasına baktı ve "Kulağa iyi gelmiyor." dedi.

Pilate, "Yola çıkmalı ve bir araba bulmalıyız," dedi. "Bunu yapmak zorundasın. Bir taraftan koşarsın, bir arabanın geldiğini görürsün, işaret verirsın. Adam sorunun ne olduğunu anlamak için camı indirdiğinde onu vuracaksın."

Başını salladı. "Bunu yapabilirim."

"O zaman yola yaklaşalım, bir araba geldiğinde hareket edebileceğin bir yere."

Arkalarından gelen ilk arabayı hızla hareket eden bir başkası izledi. Pilate, "Onlar değil. Polis olmalılar."

On dakika sonra bir pikap yoldan onlara doğru geldi ve Kristen ağaçların arasından çıkıp ona doğru koştu, çılgınca el salladı. Kamyonet yavaşladı. İri yarı bir adam direksiyonun arkasında oturuyordu, içerideki tek kişiydi. Durdu, camı indirdi ve "Hâlâ kavga ediyorlar mı?" diye sordu.

Kristen belindeki silahı çıkardı ve **BANG!**

Kristen adamı üç metreden kafasından vurdu ve adam orta konsola düştü.

Pilatus oradaydı, kamyonun burnuna doğru koştu, kapıyı çekip açtı ve "Onu sürüklememe yardım edin, onu sürüklememe yardım edin" diye bağırdı.

Kristen koştu ve birlikte onu yol kenarındaki hendeğe ve çalılıarın arkasına sürükledikten sonra kamyonu geri döndüler. Döndüler ve o sabah geldikleri yoldan geri döndüler, şimdi hızlı hareket ediyorlardı.

Kristen arabayı kullanıyordu ve Pilate çift kabinli arabanın arkasına tırmandı, orada bir alet kutusu ve bir lastik buldu. Lastiği alet kutusuyla birlikte koltuğun üzerine itti ve şöyle dedi: "Dinle, Kristen kadar tek başına araba kullanan bir kadın için endişeleniyor. Eğer aşamayacağımız bir barikatla karşılaşarsak, burada yere yatıp alet çantasını ve lastiği üzerime çekeceğim. Sen kibar ol ve bizimle konuş."

"Büyük şans," dedi.

"Evet, silahı bacağının altında tut. Eğer tek bir polisse, onu vur ama ya yukarıdan ya da aşağıdan ateş et. Bu kadar ateş edince, çelik yelek giyiyor olacak, o yüzden ya üstünden geçeceksin ya da altından."

"Bizi öldürecekler," dedi Kristen.

"Ne olursa olsun bizi öldürecekler," dedi Pilate. "Şu anda en azından bir şansımız var."

Engadine'e yirmi beş dakikada vardılar ve bir saat sonra, Mackinac Köprüsü'nün Aşağı Michigan'dan I-75 üzerinden geldiği St.

Pilate, Skye'ı öldüresiye tekmelediğinden beri ilk kez coşku göstererek, "Şu lanet olası köprüden geçince özgür olacağız," dedi. "Bok çuvalı cennetinden çıktığımızda bizi bulamayacaklar. Los Angeles'a dönmek için kullanabileceğimiz binlerce yol var."

"Los Angeles'ta bizi bilmeyeceklerini mi sanıyorsun?"

"Kapa çeneni ve bir şeyler öğren. Toptancım uyuşturucuyu Meksika'dan getiriyor. Sürekli gidip geliyor. Bize mal getirebilir. Meksika'ya kadar."

"Orada ne yapardık?"

Pilate, "Kahretsin, bilmiyorum," dedi. "Bir şeyler bulabiliriz. Hala silahlarımız olacak-"

Kristen dedi ki, "Bir benzin istasyonu var. Benzine ihtiyacımız var ... ve bu da ne böyle?"

Tam karşılarında, bir kamyon durağının birkaç yüz metre ötesinde, Los Angeles trafiğine benzeyen bir şeyin arka ucuna bakıyorlardı.

"Hoşuma gitmedi," diye ağzından kaçırdı Pilate. "Pompaların yanına çek. Biraz benzin doldur ve birilerine neler olduğunu sor."

Kristen arabayı durdurup benzin pompalarken Pilate kamyonun içinde pencere hizasının altında yatıyordu. Onun biriyle konuştuğunu duyabiliyordu ve sonra beş dakika boyunca hiçbir şey duymadı. Kristen elinde bir çuval dolusu abur cubur, altölö paket Budweiser ve bir kola ile kamyonu geri döndüğünde Pilate, "Ne var?" diye sordu.

"Yerde kal ve konuşma" diye mırıldandı.

Otoyolda geri çekildi ve Pilate doğrulup arkasına baktı. "O da neydi?"

"Polisler köprüyü kapattı. Yukarıdan gelen her arabayı didik didik arıyorlar." Ona baktı: "Peki şimdi planımız ne?"

Düşündü, sonra da "Önce başka bir arabaya ihtiyacımız var" dedi.

T Medya kötü bir yağmur gibi geldi, ancak Michigan Eyalet Polisi kasabayı ele geçirdi ve Pilate ve Kristen'ı ev ev aramak için ülke çapında bir organizasyon düzenliyor.

Hayatta kalan müritler ikisinin de soyadını söyleyemedi ya da söylemedi. Eugene, Oregon'dan Laine Archer, "Bu bizim yaptığımız bir şey değil - hepimizin bir adı vardı" dedi. Omzunun onarımı için ameliyata alınmadan önce Munising'deki hastanede eyalet polislerine teslim edildi. Pilate ve Kristen'in yaya olduklarından emindi: üçgünde kendilerine ayrılan yerlere gittikten birkaç dakika sonra hanın alt katından gizlice çıkmışlardı. Binalar.

Eyalet polisi gelmeye başladığında Laurent Lucas'ı bir kenara çekerek, "Bak, ifadeni verdiğinde bütün bunların nasıl olduğunu, neden başka bir yerde olmadığını bilmek isteyecekler. Ve belki de suçlayacak birini arayacaklar."

"Bunu ben halledebilirim," dedi Lucas.

"Neden bu işe bulaşmak istiyorsun ki?" Laurent sordu.

"Onlara buraya bize bir grup gezgin katil hakkında bilgi vermek ve Pilate ile ekibinin kimliğini tespit etmek için geldiğinizi ama gösteriyi benim yönettiğimi söyleyeceğiz. Bunda yanlış bir şey yok. Ben onları buradan çıkarma kararı aldık. İnandığımız şey iki sanatçıyı öldürmek üzereydiler ve eminim ki sanatçılar

bizi destekleyecektir. Eğer bu şekilde yaparsak.

Asılacak kimse yok. Bir yerel polis öldü, üç polis daha vuruldu, hepsi de uyarı ya da merhamet gösterilmeden vuruldu. Onlara bir seçenek sunuyoruz:

Ya yaptıklarımızı kutlarlar ya da medya savaşında Pilatus'un tarafını tutarlar. İki numaralı kapıyı seçeceklerini sanmıyorum."

"Sen akıllı bir adamsın," dedi Lucas. "Bunu senin yönteminle yapacağız."

Ve öyle de yaptılar. Eyalet polisleri bir evden diğerine koşuştururken, Ferguson adında bir yüzbaşı

Lucas'ı bir açıklama için kenara çektiler ve Lucas Laurent'ın önerdiği hikâyeyi takip etti. Onunla işleri bittiğinde, ona

Bir süre oyalandı, röportajı yazıya döküyorlardı ve imzalaması gerekiyordu.

Laurent'e de herkes gibi aynı muamele yapılmıştı. aralarında polis memurları vurulduktan sonra çıplak müritlere ateş açan bardan üç sivilin de bulunduğu, gerçek çatışmaya karışmış başka kişiler de vardı.

Bayan sanatçının itirazları üzerine fotoğraf makinesine ve hafıza kartına el konuldu. Eyalet polisleri ona bunları er ya da geç geri alacağını söylemişler.

- - -

Röportajdan sonra Lucas sokaktayken iki televizyon kameramanı koşarak geldi, başlarında mikrofonlu, yakışıklı bir kadın vardı: "Memur Davenport... bize bir yorumda bulunabilir misiniz, sizin yorumunuz-"

"Bunu Michigan eyalet polisine bıraksam iyi olacak. Anladığım kadarıyla bir basın toplantısı planlıyorlar."

Laurent ve Frisell'in kendisini izlediğini gördü ve onları yanına çağırarak gazetecilere şöyle dedi: "İşte tüm operasyonun en önemli iki adamı. Yaptıkları şey, bu çeteyi ortadan kaldırmak. . . tam isabetti. İnanılmazın sınırında. Doğrusunu söylemek gerekirse daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Michigan'daki herkes bugün burada yaptıklarıyla gurur duymalı."

Muhabirler Laurent ve Frisell'den daha kapsamlı bir yorum aldılar ve sonra Laurent Barney Peters'i çağırdı ve Lucas

Peters'in yaralıları ilk yardım yaptığını anlattı.

O gün öğleden sonra Constance Frey adında bir kadın arayıp kocası Louis Frey'in Mellon'daki çatışmayı duyduğunu ve karşı çıkmasına rağmen silahını alıp yardım etmek için kamyonetine atladığını söyledi. Eve gelmemişti ve cep telefonuna cevap veriyor.

Sorgulama sırasında Lucas bazı müritleri cep telefonlarıyla takip ettiklerinden bahsetmişti. Bir eyalet polisi Lucas'a yaklaştı ve nerede olduğunu öğrenmek için Louis Frey'in cep telefonuna ping atıp atamayacağını sordu. "Bunu kendimiz de yapabiliriz ama siz zaten bunu yapmaya hazır olduğunuz için ..."

Lucas aradı ve cep telefonunun kasabanın bir mil kadar güneyinde, yolun üzerinde olduğu söylendi. Bakmaya gittiklerinde Frey'i bulmak için. Yol boyunca yürürken telefonunu aramaya başladılar. ve sonunda yol kenarındaki hendeğin karşısındaki çalıların arkasından çaldığını duydu.

Kafasından bir kez vurulmuştu ama nedense hâlâ hayattaydı, hareket edemiyor ve konuşamıyordu. Onu bir polis arabasına bindirdiler ve Munising'deki hastaneye gönderdiler.

Eyalet polislerinden biri Lucas'a şöyle dedi. Bu pislikleri kovalayarak doğru şeyi yaptınız ama keşke bunu başka bir eyalette yapsaydınız."

Lucas, *siktir et*, diye düşündü, kasabaya geri götürmeyi reddetti ve kendi başına yürüdü.

- - -

Yarı yolda Jenkins'ten bir telefon aldı. "Burada Shrake, Julie Katz ve onun kadavra köpeğiyle birlikte duruyorum." Lucas Merion davasında kimin ne yaptığını takip ediyordu: Jenkins ya da Shrake ile en son yaklaşık yüz yıl önce konuşmuş gibi görünüyordu.

"Merion'un kulübesinde mi?"

"Kulübesinin karşısındaki yolda. Lanet köpek işaret etti ... buna böyle mi diyorlar? Gösterdi mi? Evet, her neyse, işaret etti ve şu korkuluklardan birinin ucuna bakıyoruz. Ben göremiyorum.

ama köpek orada olduğunu söylüyor. Kazmayı bıraktık, olay yeri ekibini oraya gönderiyoruz."

"Cici köpek," dedi Lucas. "Dinleyin: dostum Park Raines onu sizin yerleştirdiğinizi iddia edecek. İşe yaramayacak, çünkü eğer Kan, DNA'sını alacağız ve eğer Merion ele geçirdiyse, onun DNA'sını da alabiliriz. Ama Park onu senin yerleştirdiğini söyleyecek. O yüzden yapma.

hiçbir şeye dokunmayın."

"Biz hiçbir şeye dokunmadık."

"Güzel. Şerif departmanını ara ve nöbet tutmaları için birkaç yardımcı göndermelerini iste, böylece sen de olaya karışmamış olursun. artık," dedi Lucas.

"Peki ya sen?"

"Ne demek istiyorsun?" Lucas sordu.

Jenkins, "Haber duyulduğunda bunun için burada olmalısın," dedi. "Bilirsin, zafer için."

"Evet, her neyse," dedi Lucas. "Topu yuvarlamaya başla. Tanrı aşkına, hiçbir şeyi kirletmeyin. Hey, Jenkins: Onu yakaladın. Onu yakaladın."

Onu mutlu etti ve hızını artırdı. Haberi vermek için Weather'ı aradı ve ona "Bu gece dönemem. Yarın döneceğim."

"Acele etmenize gerek yok, saatte yüz mil hızla geri dönmeye çalışmayın."

- - -

LUCAS Mellon'a döndüğünde Peters ve Frisell marketin dışındaki bankta oturmuş külahta dondurma yiyorlardı. Sıcak bir gündü ve Frisell, "İstiyorsan bir tane alsan iyi olur, burası genelde muhabir ve polis sürüsünün dolaştığı bir yer değil ve hızlı gidiyorlar" dedi.

Peters, "Her şey çok hızlı ilerliyor," diye ekledi.

Lucas son diyet kolayı ve sondan ikinci külahı alıp dışarı çıktı, Frisell ve Peters da onun oturabileceği bir yere geçtiler. Frisell sokağın aşağısına baktı, devlet suçlarının olduğu yere.

sahnede insanlar ölçümler yapıyor, açıları hesaplıyor ve fotoğraflar çekiyorlardı.

"Sanırım Clooney muhtemelen filmde beni oynayacak" dedi.
Frisell, Peters ve Lucas'a baktı. "Peki ya siz çocuklar?" Peters
"Tom Cruise." dedi. Lucas bir an düşündü ve "Scarlett Johansson" dedi.
Frisell dedi ki, "Gerçekten mi? Bize söylemediğin bir şey mi var?"
"Hayır, hayır. Sadece birinci şahıs koçluğuna ihtiyaç duyacağından
eminim.

derinlemesine istişarelerde bulunduk," dedi Lucas.

Peters külahının kenarından akan bir damlayı yakalayarak
"Muhtemelen," dedi. Frisell'e, "Benimkini Angelina olarak değiştiriyorum,"
dedi.
Jolie."

- - -

O gece HOLIDAY INN'de Lucas duştan yeni çıkmıştı ki Weather aradı ve
"Yukarıda Kanal 3'ü izlemenin bir yolu var mı?" diye sordu.

"Nasıl olduğunu bilmiyorum," dedi. "Neden?"

"Çünkü birkaç büyük hikayede yer alıyorsunuz," dedi. "Az önce onların
tanıtımını gördük. Bekle, Letty seninle konuşmak istiyor."

Letty geldi ve dedi ki, "Baba. . ." "Hâlâ
acıyor mu?"

"Evet, ama boş ver. İnternete girebilir misin?"

"Odada Wi-Fi var," dedi.

"O zaman Kanal 3'ü internetten izleyebilirsin. Acele etmelisin."

- - -

LUCAS bir bakıma haberlerin en tepesindeydi.

İlk olarak Michigan'dan bir haber geldi, muhabirlerin videosu
O gün öğleden sonra Lucas, Laurent, Frisell ve Peters ile Mellon'daki
kavga hakkında konuşmuştu.

İkinci gündem maddesi ise BCA tarafından düzenlenen bir basın
toplantısıydı.

Ben Merion cinayeti davası, Merion'un Cross Lake kulübesinin yakınında bulunan kanlı bir sopa şeklinde.

Duyuruyu yapan Henry Sands, isim vermeden bulguyu "çalışkan BCA dedektiflerine" atfederek, ancak kendi Paul laboratuvarı aracılığıyla delilleri işleyecek olan BCA laboratuvarı personeline gönderilmiştir.

"DNA sonuçlarını birkaç gün içinde öğrenemeyeceğiz, ancak bana elimizde önemli bir kanıt örneği olduğu söylendi."

Bir süre konuştu, televizyondakiler "Müdür Sands Müdür Sands . . . Müdür Sands . . ."

Pilate ve Kristen kuzeye Prospect Avenue'ye doğru ilerlediler, I-75'e bindiler ve Sault Ste. Marie'ye doğru yola çıktılar. Abluka altındaki köprü. Şehri dolaştılar ve aradıklarını eski evlerin bulunduğu Batı Onuncu Cadde'de buldular, Muhtemelen İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemden kalma, büyük araziler üzerinde küçük evler. Tüm bölgeyi gezmek için biraz zaman harcadılar, sonra tekrar yaptılar, ve sonra üçüncü kez, Pilatus işaret edip, "İşte. Tam orada." Beyaz saçlı bir kadın Taurus steysin arabasını iki arabalık müstakil bir garaja çekiyordu. Evde hiç ışık yoktu ve Pilate, "Ya yalnız yaşıyor ya da babası henüz eve gelmedi," dedi. Yaşlı kadın garaj kapısını indirdi ve elinde bir torba yiyeceklerle topallayarak eve girdi. Kadın içeri girene kadar beklediler, kamyoneti sokağa park ettiler ve kapıya doğru yürüyüp kapıyı çaldılar. Yaşlı kadın kapıya geldi ve "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu. Pilatus, "Evet, edebilirsin" dedi. Kilitli olmadığından emin olmak için paravan kapıyı zaten kontrol etmişti. Şimdi kapıyı çekerek açtı, elini yaşlı kadının yüzüne koydu ve onu giriş duvarına doğru fırlattı. ıslak bir şaplaqla geri tepti. Kristen Pilate'nin arkasından içeri girip kapıyı kapatırken Pilate yaşlı kadının kafasına üç dört tekme attı. zamanlar. Pilate onun öldüğünden emin olunca, ikisi birlikte evi kontrol ettiler.

Mutfak lavabosunda duran tek bir tabak, bir fincan ve tabak da dahil olmak üzere her şey yaşlı kadının yalnız yaşadığını gösteriyordu. Onlar

Yaşlı kadını bodrum merdivenlerine sürükleyip aşağı attı, sonra da araçları taşımak için dışarı çıktı. Kapıdaki ikinci boşluk

Garajın yarısı ıvır zıvırla doluydu; aile fotoğraflarının olduğu kutular, otuz yıllık kayaklar, çürümeye yüz tutmuş bisikletler. Kamyonu içeriye sığdıracak kadar yer açmayı başardılar ve kapıları indirdiler.

İçeri döndüklerinde market poşetini kontrol ettiler; patates, üzüm, süt, mısır gevreği. Bir çift tavuklu börek buldular.

buzdolabında ve dolapta yarım litrelik bir şişe burbon vardı.

"İhtiyacımız olan her şey," dedi Pilate. "Bir süre burada saklanabiliriz.

Gerekirse birkaç gün."

- - -

AMA YAPAMADILAR, GERÇEKTEN. UP organize oluyordu.

Saat altı haberlerini yakaladılar ve ne olduğunu öğrendiler.

Mellon'da olduğunu ve onların ulusal ünlüler olduğunu söyledi. Polisler Kristen Jones'un ehliyetini bulmuşlardı -Pilate, "Jones mu?" dedi. Jones mu?"- ve Pilate'nin mükemmel eşkal görüntüleri vardı.

"Buradan çıkmayı beklerken, görünüşümüzü de değiştirmeliyiz" dedi.

"Sakalını kesebilirsin," dedi Kristen. "Yine de küçük sakal örgülerini özlerim."

"Sakalım mı? Sakalımı, saçımı, her şeyimi keseceğim. Kafamı tıraş edeceğim. Ellen gibi lezbiyen saç kesimi yaptırabilirsin."

"Acaba polislere ne söyledi?" Ellen'ın elleri kelepçeli bir şekilde karakola götürülürken çekilmiş fotoğraflarını görmüşlerdi.

Pilate, "Muhtemelen her şey," dedi. "O kaltağa hiç güvenmedim."

- - -

YEMEK YEDİLER, Mellon'daki kavga hakkında konuştular, yapacakları son şeyler gördü, sonra saçlarını kesmek için banyoya gitti. Pilatus aynada kendine baktı ve şöyle dedi: "Biliyorsun, hepsini kesemem. Kendim gibi hissetmeyeceğim. Bir ruh yamasına ne dersin?"

- - -

YAŞLI BAYAN'ın duvarında kendisinin ve kocası olması gereken bir adamın yıllar içinde dört çocuk ve bir sürü torunla birlikte çekilmiş fotoğrafları vardı. Fotoğraflardan biri

Yıllarca genç olan yaşlı kadın, banyoda tahta bir sandalyede oturan ve boynunda bir havlu olan adama elektrikli bir saç kesme makinesiyle saç kesimi yapıyordu. Banyo çekmecelerini ve çamaşır dolabını karıştırdılar ve saç kesme makinesini buldular.

Makaslar kabaydı ve Pilate, makaslar Saç kesme makinesi kafası saçlarını çekiştirdi, ama işi bitirdiler ve hem yüzünü hem de kafa derisini kullan at bir kadın usturasıyla bitirdiler.

Kadın işini bitirdiğinde Pilate banyo aynasında kendine baktı ve "Bundan nefret ediyorum. Yaklaşık yirmi yaş daha yaşlı görünüyorum," dedi. Kristen, "Bu *iyi* bir şey," dedi. "Sana bir şey daha söyleyeyim: Kafan eskisinin yarısı kadar, burnun da iki katı kadar büyük görünüyor. Çizimdeki gibi görünmüyorsun."

Pilate, Kristen'in saçlarını keserken acele etmedi, saçlarının başının üzerinde nasıl durduğuna baktı ve işini bitirdiğinde Kristen aynaya bakarak bir o yana bir bu yana döndü ve sonra, "Biliyor musun, belki de kuaför olmalıydın. Oldukça iyi görünüyor. Beni erkek gibi gösteriyor."

- - -

Uydu televizyonunda haberleri izlediler ve tam bir çığlık şöleniydi. Önce CNN'i, Wolf Blitzer'i ve ardından Traverse City'den yerel bir kanalı yakaladılar.

Hem CNN hem de yerel kanalın elinde çatışmanın sona ermesinden dakikalar sonra çekilmiş bir video vardı. Video, esir tutulduğunu ve müritler tarafından tecavüzle tehdit edildiğini söyleyen kadın sanatçı tarafından çekilmişti.

Görünüşe göre videosunu gördüğü her TV kanalına satmış ve Michigan eyalet polislerinin videosuna el koymasından şikayetçi olmuş. orijinal hafıza kartı ve kamera. Yine de bunun olacağını tahmin etmiş ve polisler ona ulaşmadan önce videoyu dizüstü bilgisayarına kaydetmişti.

Videolardan birinde uzun boylu, zayıf bir polisin pencereden tüfekte ateş ettiği, bir diğerinin ise tabancasıyla yerde büzüştüğü görülüyordu, izlediler. Tetiği çekmeden önce, zayıf polisin oldukça net bir şekilde "Siktir et onu" dediğini duydular ve ateş ettikten sonra, diğer polis pencereye doğru yürüdü ve dışarı baktı ve sonra neredeyse sohbet edercesine "İyi atıştı" dedi.

Kamera daha sonra bir grup adamın yerde yatan bir cesedin etrafını sardığı zemini ve ardından kanlar içinde yatan başka bir adamı izledi. Kristen kanepede oturmuş, bir tencere yemek yiyordu. ve dedi ki, "Bell. Bell ve Laine."

Pilate dedi ki, "Orospu çocukları. Bu biz olabiliriz."

Haber bülteninin sonuna doğru, spiker UP'deki insanlardan komşularını kontrol etmelerini istedi, ancak bunu dikkatlice: "Bir eve öylece girmeyin, komşularınızın her zamanki rutinlerini takip edip etmediklerini izleyin. Eğer bir şeyler farklı görünüyorsa, polisi arayın ve şüphelerinizi bildirin."

Pilate, "Gün ışımadan buradan gitmeliyiz," dedi.

"Belki . . . Bilmiyorum. Yaşlı kadının arabasıyla bir günde gidebildiğimiz kadar uzağa gideriz, sonra ... otobüse mi bineriz? Ya da başka bir araba buluruz."

Görünüşe göre uzun zamandır doğru dürüst uyumamışlardı ve haberleri izledikten sonra yaşlı kadının çift kişilik yatağına girdiler.

Sabah saat beşte mısır gevreği ve süt yedikten sonra

Yaşlı kadının dolaplarını karıştırmışlar ve hiçbir Kaliforniyalının giymeyeceği şapka ve ceketler bulmuşlar. Ayrıca yaşlı kadının çantasındaki otuz dolarla birlikte ehliyetini ve Visa kartını da aldılar.

Kristen beyaz fiyonklu geniş kenarlı hasır şapkasını taktığında aynaya baktı ve "Ben lanet olası bir kilise kadınıyım" dedi.

Pilatus, "Kilisenin hanımı iyidir," dedi.

Kristen, "Eğer kulağında bir yüzük olsaydı, Mr. Temiz."

Şehrin kenarındaki bir istasyonda arabaya benzin aldılar ve uykulu bir memur Kristen'a I-75 köprüsünün hâlâ kapalı olduğunu söyledi.

Bu seçenek de ortadan kalkınca batıya, yarımada'nın kuzey tarafına, sekiz saat uzaklıktaki Duluth, Minnesota'ya doğru yola çıktılar.

Arabada bir yol atlası buldular ve Kristen arabayı sürerken Pilate onu okudu.

"Saat üçten önce Duluth'da oluruz. Babamın evine geri dönemeyiz çünkü Chet'i ya yakalamışlardır ya da öldürmüşlerdir ve şimdiye kadar babamın evine varmışlardır."

Bir süre sonra, "Eğer güneye Minneapolis'e gidersek İyi. Bir gece orada kal, ertesi gün Kansas City'ye git, arabayı hemen bulamayacakları bir yere bırak . . ."

"Walmart otoparkı."

Pilate, "Bir otobüse binin, sorun yok," dedi.

Bir süre sonra ekledi: "O koca polis ve meraklı çocuğu da oralı. Bu da düşünülmesi gereken bir şey."

Lucas ertesi gün Pat's'te ekiple vedalaştı.

Laurent'ın ofisinin karşısındaki sandviç dükkanında el sıkışıyor, sırt tokuşturuyor, Mellon'daki çatışmayı yeniden yaşıyor, Pilate ve Kristen'in yeri hakkında spekülasyon yapıyorlardı. Ortam çılgıncaydı, yarı Vurulan polisler için hala öfkeyle karışık heyecan ve yarı pişmanlık. Beş kişiden dördü hâlâ hayattaydı ama biri bacağını kaybetmişti.

Herkes kaçakların kesinlikle Louis Frey'in kamyonetine sahip oldukları ve bir yerlerde saklandıkları konusunda hemfikirdi.

"En iyi ihtimalle ormanda saklanıyorlar. En kötü ihtimalle, bir süre kimsenin bulamayacağı bir yerde, birinin garajına tıktılar, sahiplerini öldürdüler ve saklandılar," dedi Lucas. "Siz onları yakalayana kadar bu iş bitmiş sayılmaz."

Laurent dedi ki, "Onları yakalayacağız. Yapacağız. Bu arada, bir bankta oturmuş dondurma yerken ve filmde seni kimin oynayacağı hakkında mı konuşuyorsun? Bilin bakalım bu sabah kimden telefon aldım? L.A.'den bir yapımcı. Seçeneklerden falan bahsediyor." Lucas, "Kırmızı halıda görüşürüz." dedi.

- - -

SONUNDA Lucas öğleden biraz önce şehirden çıktı, eve dönerken arabayı çok hızlı sürdü ve saat tam sekizde garaj yoluna girecekti.

Eğer birkaç TV kamyonu yolu kapatmasaydı, saat 10.00'a doğru yola çıkacaktık.

Sokaktaki son TV kamyonunun arkasına park etti ve güzel sarışın bir kadın dışarı fırladı ve "Kahretsin" dedi.

Jennifer Carey ve onun birkaç on yıl öncesine dayanan bir ilişkileri vardı. Daha da ötesi: Lucas, Carey'nin şu anda lisede okuyan ilk kızının babasıydı. Carey uzun zaman önce başka bir adamla evlenmiş ve Lucas'ın kızını evlat edinmişti; özel okul ve üniversite masraflarını saymazsak, Lucas için sorun yoktu.

Ama Carey hâlâ onun üzerinde etkiliydi. Onu Weather kadar iyi okuyamıyordu ama yine de yalan söylediğini yarı yarıya daha iyi anlıyordu. Yüzüne doğru uzatılmış bir mikrofon ve peşinde bir kameramanla ona doğru yürüyordu.

Öncü kamyonlardan bir kadın daha çıktı, Annie McGowan, şu anda Kanal 11'de sunuculuk yapıyordu. Nadiren bir kameramanla birlikte sokağa çıkıyordu ama şimdi çıkıyordu çünkü Lucas'a karşı da bir üstünlüğü vardı. Lucas'ın bir avantajı vardı: iki kadın arkadaş değildi ve bir kedi kavgası mümkündü. O zaman ikisini de saldırıdan tutuklayabilir, Ramsey County hapisanesine gönderebilir ve akşam yemeğine gidebilirdi.

Arabadan indi, yumrukları kalçalarında, Letty'nin çimenlerin üzerinde koştuğunu gördü. Yanına geldi ve Carey ile tokalaştı. Letty'nin Carey'nin televizyon kanalında üç yıl boyunca staj yaptı. Carey'nin dikkatli gözleri altında. Letty McGowan'a başını salladı ve Lucas'a, "Pilate nerede?" diye sordu.

"Bilmiyorum," dedi Lucas mikrofonlar açıldığında. "En iyi iki ihtimal, ormanda bir yerlerde, bir yerde olduğu. ya da biz barikatları kaldırmadan önce Mackinac Köprüsü'nü geçmeyi başardığını ve Detroit'te saklandığını söyledi."

"Sence yakalandığında teslim olacak mı?" Carey sordu. "Nasıl olacağına bağlı. Kaçabildiği kadar uzağa kaçacaktır. Eğer köşeye sıkışır ve başka seçeneği yoksa, bırakacaktır. Temel olarak, O bir korkak. Onları Michigan'da yakaladığımızda. Müritlerini kavga için organize etti, sonra kavga başlayınca arka kapıdan sıvışıp kaçtı. Sözde arkadaşlarını terk etti."

Bazıları onun için ölüyordu ve o da gizlice ormana kaçıyordu."

McGowan üç parmağını kaldırarak, "Sence yakalandığında teslim olacak mı?" diye sordu ve sonra parmaklarını bir-iki-üç diye sayarak Lucas'ın cevabından önce editörlerinin sorusunu araya sıkıştırmasını sağladı. Kendisi için biraz boşluk bıraktığında Editörler, kocaman siyah gözleriyle Letty'ye döndü ve "Babana katılıyor musun?" diye sordu. Arkadaşını kurtarmaya çalıştığında, bu Pilatus seni dövdü."

"Tek iyi olduğu konu bu," dedi Letty. "Kadınları dövüyor. O Wisconsin'de arkadaşım Skye'ı öldüresiye tekmelediler ve Güney Dakota'da çarmıha gerdikleri adam sadece iyi, nazik bir çocuktur. Pilate muazzam bir . . . Televizyonda söyleyemem ama öyle biri. Gaddar biri."

Carey üç parmağını kaldırdı ve Letty'ye sordu, "Babana katılıyor musun? Pilatus sana saldırdı . ." dedi ve bir-iki-üç diye geri saydı.

Lucas birkaç soruya daha yanıt verdi ve yasal açıdan hassas olabileceğini düşündüğü bazı sorulara yanıt vermeyi reddetti.

"Aslında tüm sorularınıza cevap veremem, çünkü yarın BCA'da ifadem alınacak. Kopyalarını tüm avukatlara göndereceğiz. davaya dahil olan departmanlar. İfadelerin kopyaları, yetkililer ... düşündükleri zaman BCA aracılığıyla temin edilebilmelidir. olmalılar."

Kadınların omzunun üzerinden birkaç ters çekim yapmasına izin verdi, yüzlerini yakın çekimde gösterdi, zaten sordukları soruları sordu ve sonra iptal etti. "Gidip karıma merhaba demeliyim ve yiyecek düzgün bir şeyler almalıyım. Bütün gün bir şey yemedim."

Kameralar ve mikrofonlar kapandığında McGowan, "Cadı Daisy Jones'un Honey Potts röportajını almasındaki marifetinizi görebiliyorum" dedi.

"Tanrım, Annie, girişimci bir meslektaşına karşı biraz daha anlayışlı olmaya çalış," dedi Lucas.

"Ben de biraz sinirlenmiştim," dedi Carey. "Bunu gerçekten sen mi ayarladın?"

Lucas, "O röportajı yaptığında ben şehir dışındaydım," dedi. "Benim ellerim temiz."

"Peki ya cep telefonun?" Carey sordu. "O da temiz mi?" "Jennifer ..."
Lucas başladı. Sonra, "Dinleyin, siz çocuklar
Ben burada değilken, sen adliyede takılıyorsun. İnsanlar Merion davası
hakkında ne diyor?"

McGowan, "Eski basketbol arkadaşın Park Raines'in, o giriş yerden
çıktıktan yaklaşık beş dakika sonra bir anlaşma için etrafı koklamaya
başladığını duydum," dedi.

Carey, "Söylemeliyim ki, o son derece becerilebilir bir avukat. Bence."
"Haklısın," dedi Letty.

Lucas: "Hey! Yaşlı adamın önünde olmaz."

McGowan, "Göründüğünden daha da iyi," dedi.

Bir an sessizlik oldu. Sonra Lucas'a, "Her neyse, korkuluk anlaşmayı
mühürledi. Martin Bobson'ın davayı kendi savcısından alıp daha iyi
birine verebileceğini bile duydum.
ciddi."

Carey: "Biri sana korkulukların ne olduğu hakkında bilgi vermiş olmalı."

McGowan, "Siktir git," dedi.

"Neden birbirinizle kavga ediyorsunuz?" Lucas sordu. "İkinizin de
göğsünde Daisy'nin lastik izleri var."

İkisi de aynı anda "Siktir git" dedi.

Letty parlak bir sesle, "Bu gece herkes kendini kavgacı hissediyor, ha?" dedi.

- - -

TV KAMYONLARI GİTTİ ve Lucas SUV'u garaja çekip kapıyı indirdi.

Weather içeride *Mikrocerrahi Mektupları* okuyordu ve "Umarım o
insanlarla konuştuğun için başın belaya girmez" dedi.

Lucas onu alnından öptü ve, "Biliyor musun, artık umurumda değil.
Kimseyle başımın belaya girmesi umurumda değil."

Weather ona baktı: "İyi misin?"

Depresyon sorununu kastediyordu. "Kendimi oldukça neşeli hissediyorum."
Lucas şöyle dedi. "Bir polis gücü ile çalışıyordum.
neredeyse sıfıra indi ve bazı açılardan Twin Cities'de sahip olduğumuz
her şeyden daha iyi çalışıyor gibi görünüyor. UP'deki insanlar

kendi başlarının çaresine bakmak zorundalar, çünkü başka kimse bakmayacak. Bu yüzden yapıyorlar."

"Pekala, madem öyle diyorsun," dedi. "Her şey ters gittiğinde sırtıma hakkımı saklı tutuyorum."

Pilate ve Kristen, Yukarı Yarımada ve ardından Wisconsin boyunca kedi gibi gergindiler, karşıya geçtiklerinde bir nebze rahatladılar Superior Gölü'ndeki bir koyda 53. Otoyol'dan Duluth'a doğru yuvarlandı, Minnesota, uzun vagon kuyruklarını geçtiler. İnsan avından iki eyalet uzaktaydılar ve çok daha güvendediler.

Pilate araba kullanıyordu ve I-35 kuzey yoluna girdi ve Michigan Bulvarı. Kristen pencereden şehre bakarak, "Buralarda bir kullanılmış giysi mağazası var. Kokusunu alabiliyorum. İhtiyacımız olan Farklı kıyafetler. Çok L.A. gibi görünüyoruz, buradan değil."

"Gerçekten yapmamız gereken şey bir haber programına katılıp Neler oluyor?" dedi Pilatus. "Bakalım yaşlı kadını bulmuşlar mı? Eğer onu bulurlarsa ve biz bunu bilmiyorsak ve bu arabayı biz kullanıyorsak Tost."

Bir süre arabayla dolaştılar ama kullanılmış giysi satan bir dükkân bulamadılar. Tam vazgeçmek üzereyken Kristen karşıdan karşıya geçmek için bekleyen tuhaf şapkalı, tuhaf giyimli iki kadını işaret etti ve "Orada durun, onlara sorarız" dedi.

Kadınlar Katolik rahibelerdi ve biri şöyle dedi: "Evet. Şu tarafta altı blok ötede Round It Goes adında bir yer var. Orası Sağda, kitapçının yanında. Kaçıramazsınız."

Rahibe oldukları için yetişkinlere yönelik bir kitapçı olduğunu söylemediler ama Round It Goes hemen yanındaydı. Mağazaya gireli on beş dakika oldu,

Pilatus'a uygun mavi bir takım elbise, açık mavi bir gömlek ve

çizgili bir kravat. Kendi ayakkabıları biraz fazla sivri olsa da kabul edilebilirdi.

Kristen dizlerinin bir santim altına kadar inen kısa kollu kahverengi bir elbise ve alçak, geniş topuklu kahverengi ayakkabılar buldu. O aynada kendini kontrol etti ve "Şu rahibelerden birine benziyorum" dedi.

"Bu da bizden olabildiğince uzakta," dedi Pilate. "Rahibeler güzel değil, ama rahibeler iyidir."

Pilatus kapının yanındaki rafta dar kenarlı beyaz bir hasır şapka buldu, başına geçirdi ve Kristen'e "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Şapkayı düşündü, sonra da "Tanıdığım birine benziyorsun" dedi.

Sesini alçalttı: "Ama Pilatus değil."

"Hayır, Pilatus değil."

- - -

TOPLAM FATURA otuz altı dolara geldi ve bir televizyon aramaya başladılar.

İki yanlıştan sonra -spor barları- karanlık ve neredeyse

şehir merkezinde boş bir bara girdiler, güneş gözlüklerini taktılar, içeri girdiler, arka taraftaki bir kulübede biralarını içtiler.

dize televizyon. Bir maç vardı, ama ne barmen ne de diğer iki müşteri maça bakıyordu ve Pilate barmene kanalı CNN ya da benzeri bir şeyle değiştirip değiştiremeyeceklerini sordu

Bu.

"Elbette." Kanalı değiştirmek için bir kumanda kullandı, sonra Pilatus'a, "Bana birini hatırlatıyorsun. Müzisyen misiniz?"

Pilate kabine geri dönerken, "Biraz ukulele çal," diye şaka yaptı.

İkinci bir bira sipariş etmelerine gerek kalmadı. CNN tam bir felaket modundaydı ve en az üç muhabir Yukarı'da dolaşıyordu. Pilatus ve havariler gibi onlar da bu yer karşısında hayrete düşmüş görünüyorlardı.

Bir noktada Wolf Blitzer şöyle dedi: "Bu olaydaki kilit aktörlerden biri North Woods çatışması, Minnesota Suçluları Yakalama Bürosu'ndan ajan Lucas Davenport, bütün gün araba kullanırken

Minnesota'ya geri döndü. Bu akşam kendisiyle bir röportaj yapmayı umuyoruz. Bu arada, Los Angeles cinayet ve uyuşturucu çetesinin elebaşlarını arama çalışmaları devam ediyor..."

Kristen'in fotoğrafıyla birlikte Pilatus'un da aynı fotoğrafı çıktı. Yaşlı kadın bulunamamıştı. Özetten sonra, Blitzer ölülerini saydı. Bir muhabir sayımı okurken Pilatus'un aklı başından gitmişti: Sault Ste. Marie Buluşması'nda polislerin üzerine atladığı birkaç kişi, Mellon çatışmasından yara almadan kurtulan bir kişi ve Mellon'da yaralandı.

CNN'de hepsinin tam adları vardı, ama Pilate bunların çoğunu hiç bilmiyordu. "Laine'in vurulmasına şaşırdım. Eğer onlardan herhangi birinin

Vazgeçseydi, o olurdu," dedi Kristen. Pilate, "Bizi becermek için hâlâ zamanı var," dedi.

Kristen öne doğru eğildi ve fısıldadı, "Barmen bize bakıyor. Sanırım onun için bir zil çalışıyoruz. Belki de resimlerden?" Pilate ona doğru eğildi: "Acaba bir polis çağırdı mı?" "Onu telefonda görmedim," dedi kadın.

"Hadi gidelim. Yeterince duyduk. Buradan çıkalım, Twin Cities'de bir motel bulalım. Bu gece haberleri izleyebiliriz."

Kadın başıyla onayladı ve kabinden dışarı çıktılar. Onlar geçerken Barmen genişçe gülümsedi, parmaklarını şıklattı ve Pilate'yi işaret etti. "Anladım. Ukulele beni uyardı. Leon Redbone, değil mi?"

Kristen yürümeye devam etti, ama Pilatus parmağını dudaklarına götürerek, "Sakin söyleme," dedi.

Sonra da kapıdan çıktı. Kaldırımında Kristen kolunu o kadar sert ısıırıyordu ki, daha sonra sivri dişlerinin deriyi kestiği yerde küçük bir sıra çürük buldu.

Pilatus, "Kapa çenenini," dedi.

Konuşmaya çalıştı ama kısık bir kahkahadan başka bir şey çıkmadı, sonunda soluk soluğa, "Leon . . . Redbone. Lanet bançon nerede, Leon?" Arabaya doğru yürürlerken yine kolunu ısırdı.

O gece, Minneapolis'in güneyindeki havaalanı pistinde bir motelde, Davenport ve kızıyla yapılan röportajı izlediler.

Kanal 3.

"O orospu çocuğu," dedi Pilatus. *Korkak mı? Sadece kadınlarla mı dövüşür? Arkadaşlarını terk mi etti?* "Bana iftira atıyor, tüm itibarımı mahvediyor."

Kristen dedi ki, "Tanrı aşkına sesini alçalt. Seni üç oda aşağıdan duyabilirler. Ne fark eder ki? Bir daha asla kendin olamayacaksın."

"Kahrolası korkak? Siktiğimin korkağı mı?"

"Sesini alçalt." Onu böyle görmüştü, bir hakareti alıp bir felakete dönüştürdüğünde. Kitty Place'i de böyle öldürmüşlerdi: başka bir kadın Pilate'ye hakaret ettiği için.

O gece geç saatlerde, saat üçte, Kristen uyandı ve Pilate'nin bir şeyleri tıkırdattığını duydu. Başını çevirdi ve gözlerini açtı. 45'liğini karanlık televizyona doğrultmuştu. Yüksek sesle, "Korkak mı?" dedi. Tetiği çekti ve horoz metalik bir şapırtıyla düştü ve sürgüyü tekrar çekti.

- - -

LETTY merdivenlerden inerken koyu renk pantolon, alçak topuklu ayakkabılar ve Koyu mavi ipek bluz: Polislerle konuşmak için giyinmişti. Lucas ona baktı ve çok klas bir görev olmadığı sürece asla polis olarak gizli görevde çalışmayacağını düşündü. Koyu renk saçlarıyla biraz fazla özel okul havası veriyordu. Tabii Stanford'da ekonomiye odaklanırsa, suçluların beş yıldızlı giysiler giydiği ekonomik suçları araştırırsa gerçek bir gizli silah olabilirdi.

Bin dolarlık takımlar.

Lucas'a baktı ve "Zengin bir polis gibi görünüyorsun," dedi. Lucas lacivert bir takım elbise, İngiliz mokasenleri ve Fransa'da üretilmiş soluk mavi bir gömlek giyiyordu.

"Neden bir bankacı değil?"

"Bankacıların kırılmaktan yamulmuş burunları ya da sizinki gibi yaraları yoktur. Ama polislerin var. Jenkins'e baksana. Ya da Shrake."

"*Lütfen,*" dedi Lucas. Ve, "Gitmeye hazır mısınız?"

"Buzlu kahve için Caribou'da durmalıyız."

"Sorun değil."

- - -

GÜN MÜKEMMELDİ: düşük seksenler, mavi kuş gökyüzü, hafif bir esinti. Minnesota Ağustos'u bütün yıl sürseydi, kimse başka bir yerde yaşamazdı. Porsche'ye giderlerken Letty'ye bunun her zaman doğru olmadığını söyledi. Bütün bir dönem boyunca Paul kokusu vardı ama artık yoktu. Sonuza dek, diye umuyordu, çünkü iğrençti.

BCA'ya yirmi beş dakika içinde ulaştılar. Caribou Coffee'den Letty'ye bir Cold Press buzlu kahve, Lucas'a da bir Diyet Kola ve çörek aldılar ve arabanın üstünü kapatarak acele etmediler. Sands bitişikteki bir ofiste bekliyor ve bir ajanla konuşuyordu ama Lucas ve Letty'yi görür görmez ayağa fırladı. "Lucas, seni konuşun." Letty'ye baktı, onu tanıdı ve "Kızınız ofisinizde bekleyebilir" dedi.

- - -

Ofisine girdikleri anda Sands arkasını döndü ve parmağıyla Lucas'ı dürterek sesini yükseltti ve "Orada ne halt ediyordun? Burada sorumlulukların vardı ama bunun yerine *Minnesota'da bile değil*, taşrada dolaşıp beş polisin vurulmasına ve birinin öldürülmesine neden oldun."

"Bana bağırma Henry," dedi Lucas. Bunu yeterince sakın bir şekilde söylemişti ama Henry geriye doğru hızlı bir adım attı.

"Beni tehdit edemezsin, Davenport. Bu boktan bıktım, lanet olası çeten istedikleri gibi hareket ediyor, lanet olası Flowers bir eyalet senatörünü kızdırıyor, o da *hala* beni arıyor-"

"Seni tehdit etmedim, Henry. Aslında, BCA'daki pozisyonumu yeniden değerlendirme sürecindeyim. Yükseklerde olduğumu sanmıyorum.

Besin zincirinde saçmalıklardan kaçınmak için yeterli. Vali ile beni bir iki basamak daha yukarı çıkarması için konuşacağım. adamlarımı moron eyalet senatörlerini patlatmaya göndermek yerine gerçek bir soruşturma yürütmeliyim."

Sands iki elini kaldırıp, "Tamam. Tamam. Kiminle istersen konuşabilirsin. Ama yapacağın ilk şey, nasıl Michigan'a yaptığımız bu küçük gezinin parasını ödeyecek. Birileri tarafından dava edildiğimizde ne yapacaksın-"

"Parasını ben ödeyeceğim," dedi Lucas. "Eğer dava edilir ve kaybedersek, parasını ben ödeyeceğim."

Yol paramı, otel paramı kendim ödeyeceğim, fazla mesai yapmayacağım. Henry, en az on kişiyi katleden bir çeteyi yok ettik.

masum insanlar ve büyük ihtimalle daha fazlası, çarmıha gerilmek de dahil. Benden televizyona çıkıp insanlara Henry Sands'in

Bir aktrisi keserek öldüren ve Teksaslı genç bir çocuğu çarmıha geren bir çeteyi öldürdüğüm için seyahat masraflarıma izin verilmedi mi? Ünlü olmak istiyorsan, sanırım bunu başarabilirim," dedi Lucas.

Sands, "Beni yine tehdit ediyorsun," dedi.

"Seni asla tehdit etmem," dedi Lucas. "Eğer o noktaya gelirim, o lanet burnunu kırarım. Bu arada ..." Lucas ona parmağını gösterdi. "Siktir git."

"Hey! Hey!"

Lucas kapıyı kapattığında Sands'in sesi kesildi.

- - -

LUCAS VE LETTY soruşturmanın Wisconsin ayağıyla ilgili olarak Sawyer Bölgesi Şerif Departmanına verdikleri ifadeye sadık kalarak ifade verdiler. Lucas, soruşturmanın

Yukarı Yarımada'daki çatışma. Herkes bunlara ifade alma diyordu, ama aslında ifade alma değildi, çünkü yemin etme ya da

Muhalefet avukatı onları izleyecek. Gerçek ifadeler daha sonra, eğer biri dava açmaya karar verirse alınacaktı. Pilatus ve müritlerinin gaddarlığı göz önüne alındığında, Lucas başarılı davaların çok az olacağını düşünüyordu.

yere.

İfadeler bir buçuk saat sürdü, sonra el sıkıştılar

Lucas ve Letty çıkarken Lucas'ın ofisinde durdular. Del orada oturmuş hippie gazetesi okuyordu ve onların geldiğini görünce başını salladı.

"Anladığım kadarıyla Henry'ye sert davranmışsın." "İçimi biraz dökmüştüm," diye kabul etti Lucas. "Neden?"

"Etrafta seni bir sürü suçlamayla karşı karşıya bırakacağı, kovdurmaya çalışacağı ya da en azından aylarca açığa alacağı söylentileri dolaşıyor. Muhtemelen rütbeni de indirecek."

Lucas gülümseyerek, "Bir zamanlar büyük bir filozofun da dediği gibi, *neyse odur*. Bunun için endişelenme, Del. Yine de başını aşağıda tutmak isteyebilirsin: mümkün olduğunca pis kokulardan kaçın."

"Lucas, bütün grup seni desteklemenin yollarını konuşuyor. Hepimiz seninleyiz-"

"Sakin ol dostum, ben hallederim," dedi Lucas.

Lucas evrak çantasını aldı ve Letty ile birlikte Bina. Otoparkı geçerken Letty, "Del iyi bir arkadaşır," dedi. "Evet, öyle.

Flowers ve Jenkins ve Shrake ve Elle ve Catrin ve yarım düzine insan daha. Bazıları gerçekten Shaffer gibi, onu sevmezdim ama iyi bir iş çıkardı, o da beni sevmezdi ama kendi payıma düşeni yaptığımı bilirdi, bu yüzden aramız iyiydi. Sands gibi diğer insanlar sisteme ayak bağı oluyorlar. Onlar bizim en büyük sorunumuz.

Birçok bürokrat var ve tek dertleri kendilerine para verenin ensesini yalamak. İşler böyle yürüyor."

İki dakika sonra Maryland Caddesi'nde I-35'e doğru gidiyorlardı, ikisi de fazla konuşmuyordu, konuşmamaktan memnundular.

Letty kullanıyordu.

- - -

PILATE, "İşte oradalar." dedi.

Phalen Bulvarı üzerinde park etmişti ve BCA otoparkına doğru hafifçe aşağı bakıyordu.

Kristen inledi, "Buradan gidelim. Pilate, bizi öldürecekler." "Kapa çenen. Bizi öldürmeyecekler. Onları buradan uzaklaştıracamız. burada, açıkta, ve **BOOM!**" "Evet, **BOM!**"

Davenport ve kızı kaygan görünümlü Porsche'den inmiş ve arabanın üstünü açık bırakarak binaya girmişlerdi.

"Televizyonda sadece bir açıklama yapacağını söyledi. Yapamadı uzun sürer. Arabayı sen kullanacaksın, silah bende," dedi Pilate. "Eğer yanlarına yanaşabileceğimiz sakın bir sokağa girersek Olay yerinden uzaklaşmak için beş saniyeye ihtiyacımız var, sonra da gideriz."

"Bu çok çılgınca. Bizi öldürecekler."

"Benim korkak olduğumu mu düşünüyorsun? Benim korkak olduğumu düşünüyorsun, değil mi?"

Bu böyle devam etti, ileri geri, giderek artan sessizliklerle Beklediler, beklediler, biraz daha beklediler ve Davenport ile çocuğunun binadan çıkıp Porsche'ye binmeleri ve kızın sürücü koltuğuna oturması neredeyse iki saat sürdü.

"Sakin bir blok arıyoruz," dedi Pilate. "Şehrin sokaklarında yavaş hareket edecekler, o küçük arabanın içinde açıkta olacaklar."

- - -

LETTY ONLARI I-35'e ve eve doğru götürdü, I-94'e girdi, sonra hızlandı, trafiği yarararak geçti. Lucas dedi ki Hiçbir şey, çünkü ondan bir şeyler öğrenmişti ve o da yolculuğun tadını çıkarıyordu. Cretin'de indiler ve kadın rampanın üstünden sola döndü, Marshall'da kırmızı ışığa yakalandı.

Letty, "Paranoyak olduğumu mu düşünüyorsun?" diye sordu.

"Yani Amex'ini kesebileceğimi mi düşünmeye başladın?"

Soğukkanlı ve ciddi gözlerle ona baktı. "Hayır. Eski bir arabanın içindeki iki kişi tarafından takip edildiğimizi söylesem bana inanır mısın?"

Araba mı?"

Lucas gülümseyerek, "Evet, sana inanırım," dedi. Dosdoğru önüne baktı, sonra sağ aynaya göz attı. "Hangisi?"

"Şu eski kırmızı araba, station wagon gibi. Sol şeritte yaklaşık altı araba geride. Sol şeritten çıkarken fark ettim.

otoparkta. İçeride birini gördüğümü sandım ama eğilmiş gibiydiler.

Maryland'den aşağı inerken arkamızdan döndüklerini gördüm. Sonra I-35'e geldik, orada da arkamıza geçtiler ama geride kaldılar ve bizi I-94'e kadar takip ettiler. Ben hızlanınca onlar da hızlandı ama yine de geride kaldılar. Şimdi de hala arkamızdalar."

"Lanet olsun, onlar olabilir," dedi Lucas. "Televizyonda onların ne kadar pislik olduklarını anlatıp duruyorum ve onlar deli. Dün gece Jennifer ve Annie ile konuştuğumda onlara bugün nerede olacağımızı bile söyledim. Güneye giden UP'den çıkamadılar, bu yüzden eğer Batıya doğru yola çıktılar... burada olabilirler." "Şimdi ne olacak?" Letty sordu.

"Bir düşüneyim," dedi Lucas.

- - -

Bir dakika sonra dedi ki, "Tamam, işte anlaşma. Bizi yakalamalarına izin vermeyin. Dümdüz güneye gitmeye devam et, Ford Parkway'e kadar, sonra Cleveland'a gidin, 5. Otoyol'a kadar inin, sonra da Mall of America'ya gidin."

"Neden alışveriş merkezi?"

"Çünkü orası polislerle dolu," dedi Lucas. "Bloomington şefi benim arkadaşım ve biz oraya varana kadar her şeyi ayarlayabilir. Ve orası mantıklı bir yer."

- - -

LUCAS, şefin kişisel cep telefonundan şefe ulaştı ve durumu açıkladı. "Yapmak istediğim şey şu. Hani 494'ten Cedar'a indiğinizde, Nordstrom'un önünden kıvrılan rampadan yukarı ve aşağı doğru kayarsınız ya?"

"Evet. Lindau Lane."

"İşte bu kadar. Oradan geçen tüm o yollarla Lindau beton bir oluk gibi. Çatışma çıkarsa sorun olmaz. Kimseyi öldürmeyeceğiz. Nordstrom'un yanından dönen virajda birkaç araba varsa, onları göremez. tam barikata gelene kadar. Ve oluktan çıkış yolu yok."

"Konsepti anladım," dedi şef. "Birkaç kişi koyacağız 494'ün kuzeyinde plakasız arabalar var ve onların arkasına düşecekler, böylece köşeyi döndüğünde onu sıkıştırmış olacağız."

"Ateş etmeye istekli adamlara ihtiyacımız olacak," dedi Lucas. "Bu pislikler öleceklerini düşünürlerse bizi de yanlarına almaya çalışırlar."

onları."

"Telefonunuzu açık tutun: Seni arayacağım," dedi şef. Letty

Lucas'a, "Hâlâ dört ya da beş araba gerideyiz," dedi.

"Bir ışığı kırıp onları geride bırakmamaya çalışın."

- - -

"NEREYE GİDİYORLAR?" Pilatus sordu.

"Bilmiyorum. Otobanda neredeyse onu kaybediyordum. O Los Angeles'taymış gibi araba kullanıyor, bu boktan araba ise hâlâ Michigan," dedi Kristen.

Otoyol 5'e indiler, Lucas ve Letty'yi takip ederek havaalanını geçip I-494 ile birleştiler ve Pilate alışveriş merkezinin tabelasını gördü. "Mall of America'ya gidiyorlar. Dostum, bu harika. Onları park yerlerine kadar takip ettik, yavaşladık, adamı çiviledim ve gittik. O kadar çok araba, o kadar çok insan, o kadar çok gürültü var ki, beş saniye içinde kayboluruz."

"Ah . . . Bilmiyorum dostum, bilmiyorum."

Sonra otoyolun güneyindeki alışveriş merkezini görebildiler. Pilate, "O kadar da büyük görünmüyor. Los Angeles'taki alışveriş merkezleri iki kat daha büyük."

- - -

LUCAS, "Sakin ol." dedi.

"Bu boku gerçekten seviyorum," dedi

Letty. "Letty, lanet olsun..."

"Eee?"

"Tamam, tamam."

"İşte çıkış rampası," dedi.

- - -

NEREDEYSE İŞE YARIYORDU.

Kırmızı Taurus -Lucas yan aynadan onu seçmişti- onları I-494'ten sağa doğru takip etti ve sonra Lindau Lane şelalesinde aşağı ve tekrar yukarı gitti. Lucas iki sıkıcı, plakasız sedanın

trafikten geçip Taurus'un arkasına gireceğiz. Polis arabaları. Taurus gelmeye devam etti.

Lucas dedi ki, "Onları yakaladık. Hızlan, şimdi hızlı, vur ve sağda kal."

Letty iki vites düşürüp gaza bastı ve Porsche adeta şuttan aşağıya sıçradı.

"Çamurlukları çizme! Tanrım, lanet çamurlukları çizme."

Letty virajı sola doğru döndüğünde arabanın yumuşak ve tombul lastikleri gıcırdıyordu ve ileride rampada dört ekip arabası gördü, sağ tarafta küçük bir boşluk vardı, Letty'nin girebileceği kadar büyüktü. geçebilirdi. Taurus'a iki yüz metre yaklaşmıştı ve şimdi virajın arkasında gözden kaybolmuştu. Letty yavaşlamadı.

boşluğa yaklaştılar ve görünüşe göre onun boşluktan *kolayca* geçmesini bekleyen yaya bir çift Bloomington polisi geri çekildi.

Beton duvar burnunun bir karış ötesinden geçerken Lucas, "Tanrım, Tanrım," dedi. Aradaki boşlukta Letty sert bir şekilde frene bastı. Lucas emniyet kemeriyle öne doğru fırladı ve durduklarında ona baktı ve ağzını açtı ama hiçbir şey çıkmadı ve gülümseyerek "Bir çizik bile yok" dedi.

Emniyet kemerini taktı ve dışarı fırladı. "Yerde kal."

Letty boşluktan geçer geçmez, bekleyen Bloomington polis arabalarından biri boşluğa girdi.

Arıza o zaman ortaya çıktı.

- - -

PORSCHE aniden onlardan uzaklaştı. Kristen çığlık attı, "Ne Ne yapıyorlar, bizi gördüler mi?"

"Bilmiyorum, bilmiyorum-"

Kristen ona yetişmek için nafile bir çabayla hızlanmıştı ve virajı döndüğünde durmak için ancak yeterli zamanı vardı yolu kapatan polis arabalarına çarpmadan önce. Çirkin sarı bir araba tam peşindeydi ve "Polisler arkamızda" diye bağırdı.

Gıcırdayarak durduklarında, araba biraz savruldu ve Pilatus kapıyı açıp gözden kayboldu. Nereye gitti? O bilmiyordu.

Biliyorum. Arabadan indi ve ellerini havaya kaldırdı, polislerin ona bağırdığını duydu ve kıpırdamadan durdu ama Pilatus'u aramak için boynunu çevirdi. Ortadan kaybolmuştu.

Sonra Davenport'un elinde bir silahla rampadan aşağı doğru koşarak kendisinden uzaklaştığını ve birkaç polisin de peşinden hızla koştuğunu gördü.

- - -

PILATE HER ŞEYİN BİTTİĞİNİ BİLİYORDU: Polisler onu öldürecekti. Araba daha durmadan dışarı çıkmıştı ve beton korkuluklara doğru üç adım atıp aşağıya baktı. On beş metre mi? Korkuluktan kaydı, bir dakika asılı kaldı, sonra bıraktı ve aşağıdaki çimlerin üzerine düştü.

Bir şey patladı ve bir ayağına acı saplandı ve vücudu durduğunda göt deliğinin devam ettiğini hissetti. Birkaç saniye rampanın altında koştu ama orada kalamadı ve dar bir sokakta, karşıdan gelen iki arabanın arasından geçerek

ve Nordstrom'un kapısına yöneldi.

"Başaracağım, başaracağım, başaracağım..." diye düşünüp duruyordu.

Mavi takım elbise giyyordu, cebinde 45'lik vardı ve koşarken silahı çıkardı. Davenport'un izini sürerlerken odaya bir mermi atmıştı.

Nordstrom'a yaklaştı, her an kürek kemiklerinin arasından vurulmayı bekliyordu,

önündeki kalabalık yüzünden polislerin ateş edemediğini fark etti:

kalabalıklar artık onun dostuydu. Solunda bir an için

ve Davenport'un sadece yüz adım ötede olduğunu fark etti.

Pilate, Green Bay forması giymiş iri sakallı bir adamın yanından

koşar adım Nordstrom'a girdi, bir çocuğu yere serdi, sonra bir başkasını,

Bowling lobutları gibi, neredeyse kendisi de düşüyordu ve biri "Hey," diye

bağırdı, o da dümdüz ilerledi, giysiler, ayakkabılar, çantalar ve kozmetik

ürünleri. Alışveriş merkezinin çıkışını görebiliyordu ve şöyle bir baktı.

Davenport arayı kapatmıştı. Dönüp ateş edecek zamanı yoktu, bu yüzden silahını doğruca yukarı kaldırdı ve tavana ateş etti.

Alışveriş yapanlar çığlık atıp her yöne dağıldılar, bu biraz yardımcı oldu ama yeterli değildi. Arkasına bir kez daha bakma riskini aldı ve Davenport

daha da yakındı ve silahı vardı.

Sonra dükkândan çıktı ve alabileceği her türlü yardımı aramaya başladı.

- - -

PILATE tavana ateş ettiğinde ve kalabalık koridorlara fırladığında, Lucas muhtemelen sadece elli adım gerideydi. Etrafında ve Pilate'nin arkasındaki atış şeritlerinde dolaşan onca insan yüzünden ateş edemiyordu. Pilate'yi sırtının ortasından vursa bile, mermi ilerleyip bir seyirciyi vurabilirdi.

Pilate mağazanın çıkışından doğruca alışveriş merkezine girdi, sonra yürüyen merdivenlerin etrafında sağa doğru eğildi. Lucas pusuya düşürülmemek için daha da sağa gitti.

O değildi. Pilate doğruca Caribou Coffee'deki tezgâhın üzerine çıktı ve orada ağır bir genç kadını

Sarı saçlı, tabancası aşağı yukarı yüzüne doğrultulmuş.

Lucas yürüyen merdivenden dönerken Pilate bağırdı, "Benden uzak dur! Bir-"

Lucas ne istediğini asla öğrenemedi. Bir kaçış arabası mı? Kuzey Kore'ye giden bir uçak mı? Bir uzay gemisi mi?

Bunu asla öğrenemedi çünkü genç kadın buharda pişirmekte olduğu büyük soya macchiato'yu aldı ve omzunun üzerinden Pilate'nin gözlerinin içine doğru çevirdi.

Pilate çığlık atıp ondan uzaklaştı ve o fırsatta Lucas onu burnunun ortasından vurdu.

Sonra çığlıklar *gerçekten* başladı.

Lucas'ın medya ile olan önceki deneyimi, polislerin alışveriş merkezindeki silahlı saldırıya verdiği tepkinin yanında cüce kalmıştı. Yerel televizyon kanalları ilk olarak silahlı saldırıdan "görünürde bir terör saldırısı" olarak bahsetti. Daha sonra, "yerel terör saldırısı" ve son olarak da "silahlı saldırı" olarak geri çekildiler.

Nordstrom's için çalışan son derece çekici bir halkla ilişkiler uzmanı kadın, bir medya grubundan diğerine koşturarak, "Silahlı saldırı Alışveriş merkezinde. Nordstrom'da değildi. Çatışma alışveriş merkezinde oldu, ... değildi."

Çatışma elbette Nordstrom Çatışması olarak bilinmeye başladı.

Henry Sands'in yumurtladığı yumurta, önceki tüm yumurtaları büyüklük sırasına göre gölgede bıraktı. "Nordstrom'da silahlı çatışma mı? Ve bu planladın mı?"

Sands'in tepkisinden haberdar olan Bloomington şefi, konunun oldukça iyi ele alındığını düşündü.

Pilatus'un başarılı paraşüt atlayışı, "Bence Müdür Sands kafasını kontrol etmeli." dedi. Bu, basın toplantısındaki birinin kaçınılmaz olarak "Neden?" diye sormasına neden olacak kadar mantıksızdı. Şef, "Çünkü şu anda güneşin parlamadığı yerde." dedi.

Şef, çılgın bir katilin canlı yakalandığına dikkat çekti

Bir diğeri ise cesur ve hızlı bir asker tarafından cesur bir eylem sonrasında öldürüldü.

ve hiçbir seyirci zarar görmedi. Sands kim oluyordu da St. Paul'deki ofisinden bunu karalıyordu?

Caribou Coffee tezgâhtara yüz dolarlık bir hediye kartı verdi. Haber duyulunca, bin kişiye çıkardılar.

Vurulma olayı öğleden biraz sonra gerçekleşmiş, Lucas ve Letty saat altıda evlerinin önüne gelmişlerdi. Weather kapıya geldi ve kollarını kavuşturarak verandada durdu. "Hmm," dedi Letty.

Lucas ve Letty daha sonra, bundan sonra olanları tanımlamak için en uygun ifadenin "kamçılanmak" olduğunu kabul ettiler.

Oyma işlemi yavaşladığında Weather, Lucas'a BCA'dan özel bir kuryeyle gönderilen bir mektup verdi. Lucas içinde bir mektup buldu. Suçluları Yakalama Bürosu'nun Lucas'a karşı disiplin suçlamaları getirmeyi düşündüğünü ve bir sonraki Salı günü saat 10'da yapılacak bir toplantıya katılmasının gerekli olduğunu söyledi.

Mektupta Lucas'ın hukuk danışmanına başvurmasının "uygun" olacağı belirtiliyordu. Sands tarafından imzalanmış.

"Ne yapacaksın?" Weather ona sordu. "Bilmiyorum."

- - -

Ertesi sabah Lucas birkaç blok ötedeki Willie's American Guitars'a gitti ve uzun bir görüşmeden sonra

Eski bir Les Paul gitar için on bin dolardan biraz daha fazla bir çek. En pahalısı değildi ama en ucuzu da değildi. İlk başta fiyattan korktu ama sonra düşündü ki

Faygo fırlatan şişman adam Letty'nin hayatını kurtarmış olabilir.

Mağazaya gitarı göndertti, çek geçer geçmez bunu yapacaklardı.

Laurent cep telefonundan aradı, hoparlörden, diğerleriyle birlikte yedek polisler etrafta durdular ve ondan Nordstrom'daki çatışmayı en ince ayrıntısına kadar anlatmasını istediler. Lucas onlara verdi ve

Frisell dedi ki, "Dostum. . . Keşke ben de orada olsaydım." "Hepimiz isterdik," dedi Laurent.

- - -

LUCAS, LAURENT'e kırmızı Taurus'un plakasını verdi ve Sault Ste. Marie polisi yaşlı kadının evine kadar izini sürdü. Onlar da onu merdivenlerin dibinde buldum.

Laurent Lucas'ı arayıp durumu anlattığında, "Bütün bu kavgada beni gerçekten şaşırtan tek şey o iki çıplak insan. Bunu neden yaptılar ki?"

"Bilmiyorum," dedi Lucas. "Belki de yem olabileceklerini ve Rakun adamın hepimizi alt edebileceğini düşündüler. Ama gerçekten bilmiyorum. Unutma, onlar deliydi."

"Beni hâlâ rahatsız ediyor," dedi Laurent. "Başka bir şey daha var. Buradaki kongre üyesi emekli olacağını söylüyor, bu yüzden gelecek yıl boş bir koltuk olacak.

Demokrat Parti'den bir adam benimle temasa geçti ve ilgilenip ilgilenmeyeceğimi sordu. İşin komik tarafı, Cumhuriyetçi Parti'den bir adam da Peters ile temasa geçti..."

"Bu konuda bir tavsiyem yok ama ne karar vereceğinle ilgileneceğim," dedi Lucas. "Yeterince pislik biri olduğundan emin değilim."

"Belki ben de öğrenebilirim," dedi Laurent.

"Bilemiyorum. Bazen bunun doğuştan gelen bir yetenek olduğunu düşünüyorum. Ya da değil."

- - -

LAURENT öğleden sonra tekrar aradı ve Laine'in Eyalet tarafından atanan avukatlarına danışarak Michelle'in öldürüldüğünü eyalet polislerine anlatmıştır. Cesedi ertesi sabah eyalet yol ekibi tarafından bulundu.

- - -

Valinin baş çakal aradı ve "Vali için bekleyin" dedi.

Lucas durdu ve Elmer Henderson çıktı. "Henry'nin seni kovmaya çalışacağına dair söylentiler dolaşıyor. Bir BCA ajanına yakışmayan davranışlar, itaatsizlik, falan filan."

Lucas, "Bana hukuki danışmanlık almam tavsiye edildi," dedi.

"Bunun yerine onu kovmamı mı istiyorsun?" Henderson sordu. "Pazartesi günü istifa edebilir."

Lucas bir an düşündükten sonra, "Düşünceni takdir ediyorum ve ajans daha iyi durumda olur ama bunu yapma. Herkes ne olduğunu bilirdi, ve ne zaman koşmaya başlarsan Başkan yardımcısı olursanız, Cumhuriyetçiler üzerinize atabilecekleri her şeyi arayacaklardır. Bariz bir müdahale suçlaması yardımcı olmaz."

Henderson, "Bunu birkaç dakika içinde ezip geçebiliriz," dedi. "Biraz dakika ayıramayabilirsiniz, çünkü 'Henderson Hoagie' olayı ortaya çıkıyor."

"Ne! Ne! Lucas, bu cümleyi nereden duydun?" "Sayın Vali, Minnesota'daki her duyarlı varlık bunu duydu. Onlar sizi takdir ediyorum. Colorado ya da Oregon'da oynayıp oynamayacağını bilmiyorum."

Lucas, Henderson'ın sansara sorduğunu duydu, "Bu doğru mu? Minnesota'daki herkesin bildiği mi?"

Gelincik "Evet" dedi.

"Henderson Hoagie" valinin Harvard'da öğrenciyken genç Seven Sisters kızlarıyla üçlü ve dörtlü ilişkilere olan düşkünlüğüne atıfta bulunuyordu. Söylenenlere göre işin içinde ketçap da varmış.

Henderson geri geldi. "Sands'e ne olursa olsun, daha sonra gelip benimle konuşun."

- - -

Hafta sonunda FBI'dan bir arkadaşı Lucas'ı arayarak federallerin hem parmak izi hem de DNA veri bankalarını incelediklerini ve Pilate'ye ait hiçbir eşleşme bulamadıklarını söyledi. Cüzdanında iki ehliyet vardı, ikisi de California'dan, biri Robert D. Johnson, diğeri William S. Smith adına. Görünüşe göre ikisi de sahtekarlıkla alınmış. Kimsenin onun gerçekte kim olduğu hakkında bir fikri yoktu. Ve bir polis North Dakota aradı ve Pilate grubuyla bir restoranda karşılaştığını ve her birinin arabasının plakasını aldığını söyledi. Birinin onlara ihtiyacı olabileceğini öğrendiğinde kavga bitmişti.

Pazar sabahı kahvaltıda Weather ona beşinci ya da altıncı kez "Ne yapacağını biliyor musun?" diye sordu.

Lucas başıyla onayladı. "Evet."

"Garajda bir kutu var," dedi. "Bir kutuya ihtiyacım olduğunu nereden biliyorsun?"

- - -

O öğleden sonra, BCA'nın merdivenlerini tırmandı. Etrafta pek kimse yoktu ama binadan çıkan bir ajan merdivenlerde durdu.

kutuyla ona baktı ve "Yapma dostum," dedi. Lucas onun elini sıktı ve "Düşündüğün için teşekkürler," dedi.

Yedi yıldır kendi ofisinde çalışıyordu ama hiçbir zaman ofisini kişisel eşyalarla doldurmayı sevmemişti. O başladı

Orada ne olduğunu paketledi ve birkaç dedektif daha ofis kapısına geldi, kadın ajan başka bir kutu taşıyordu. Kadın

"Sana yardım edelim." dedi.

"Tamam."

Evi on beş dakikada temizlediler, sonra Lucas

"Sevgili Henry. İstifa ediyorum. Kişisel bir not olarak, git kendini becer."

Zarfin içine kimliğini koydu, dışına Sands'in adını yazdı ve Sands'in ofis kapısının altından geçirdi.

Erkek ajan dedi ki, "Kısa ve öz. Ofisler arası iletişimde az ve öz konuşmak her zaman iyidir."

Ajanlar iki kutuyla Porsche'ye doğru yürürken kadın ajan, "Bataklığındaki geceyi asla unutmayacağım..." dedi. Ve bir süre Lucas ve ajan çetesiyle geçirdiği, bir adamı öldürdüğü karanlık geceden bahsetti. Lucas spor kıyafetini çıkardı.

Ceketini ve omuz kılıfını aldı, ceketini ve silahını yolcu koltuğuna bıraktı.

Sonunda kadın ajan koşarak geldi, el sıkıştılar ve Lucas işler daha da hüzünlü bir hal almadan oradan ayrıldı.

Hâlâ Del, Jenkins, Shrake, Flowers ve birkaç kişiyi daha araması gerekiyordu. Bunu akşam yapacaktı.

Eve vardığında garaj kapısını açtı ve Letty mutfaktan içeri girdi.

Arabadan inişini izledi ve

"Şimdi de emekli mi oldun? Önümüzdeki otuz yıl boyunca lanet olası bir kayıkta mı oturacaksın?"

"Ne yapacağımı bilmiyorum," dedi.

"Bir şeyler yapmalısın."

Endişeli mavi gözlü çocuğuna sıırttı. "Bir şeyler bulacağım.
Ve size söz veriyorum: lanet olası bir sandal içermeyecek."

"Güzel," dedi. Yolcu koltuğundaki 45'liğı aldı. "O zaman buna ihtiyacın
olacak."

Lucas silahı aldı.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

